

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · segon període · sèrie P · núm. 19

Ple del Parlament

Sessió 14, primera reunió, dimecres 11 de desembre de 2024

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants	6
Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva participació en la Conferència de Presidents del 13 de desembre a Cantàbria amb relació a l'habitatge, la immigració i el finançament 317-00040/15	7
Pregunta al president de la Generalitat sobre les competències dels Mossos d'Esquadra en ports i aeroports i la integració de la Guàrdia Civil i la Policial Nacional al 112 317-00038/15	8
Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva resposta a la pretensió dels comuns d'incrementar un cinquanta per cent la taxa turística 317-00033/15	10
Pregunta al president de la Generalitat sobre les línies estratègiques dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2025 317-00039/15	11
Pregunta al president de la Generalitat sobre les demandes concretes en matèria d'habitatge que presentarà a la Conferència de Presidents del 13 de desembre a Cantàbria 317-00035/15	13
Pregunta al president de la Generalitat sobre la cessió de competències a l'Estat i la integració de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional al 112 317-00037/15	14
Pregunta al president de la Generalitat sobre la perpetuació de les polítiques relatives a la multiculturalitat 317-00036/15	16
Pregunta al president de la Generalitat sobre els resultats previstos de la Conferència de Presidents del 13 de desembre a Cantàbria 317-00034/15	17
Pregunta al Govern sobre l'avaluació de l'educació 310-00062/15	18
Pregunta al Govern sobre la importància de la justícia en la lluita contra la multireincidència 310-00063/15	20
Pregunta al Govern sobre els beneficis de la llei de memòria històrica 310-00067/15	22

Pregunta al Govern sobre el viatge del conseller d'Unió Europea i Acció Exterior a Portugal	
310-00058/15	24
Pregunta al Govern sobre el pla de xoc contra la multireincidència a Barcelona	
310-00059/15	25
Pregunta al Govern sobre la situació del català	
310-00064/15	26
Pregunta al Govern sobre les mesures del Departament de Política Lingüística per a impulsar l'ús del català a les xarxes i en l'àmbit digital	
310-00060/15	28
Pregunta al Govern sobre la situació política a l'Orient Mitjà	
310-00065/15	30
Pregunta al Govern sobre la situació del sector pesquer	
310-00066/15	31
Pregunta al Govern sobre el sistema d'emergències de Catalunya	
310-00068/15	33
Pregunta al Govern sobre la viabilitat del primer sector	
310-00069/15	35
Pregunta al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge (posposada)	
310-00070/15	37
Pregunta al Govern sobre les prioritats pressupostàries	
310-00061/15	37
Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat	
401-00008/15	39
Compliments del pressupost de despeses	
237-00001/15 i 237-00002/15	40
Proposició de Llei de creació del Fons Agrari i Ramader	
202-00011/15	44
Decret Llei 10/2024, de 26 de novembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni	
203-00004/15	56
Interpel·lació al Govern sobre les bonificacions del transport públic	
300-00045/15	66
Interpel·lació al Govern sobre la variant d'Olot i les Preses	
300-00048/15	74
Compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya a 31 de juliol de 2023 (continuació)	
237-00001/15	81
Compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya a 31 de desembre de 2023 (continuació)	
237-00002/15	81
Proposició de Llei de creació del Fons Agrari i Ramader (continuació)	
202-00011/15	81
Decret Llei 10/2024, de 26 de novembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni (continuació)	
203-00004/15	83
Proposicions de Llei	
202-00012/15 i 202-00014/15	84
Interpel·lació al Govern sobre l'economia productiva	
300-00031/15	96
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques antiracistes del Departament d'Igualtat i Feminisme	
300-00039/15	100

Interpel·lació al Govern sobre la situació del personal de presons 300-00041/15	106
Interpel·lació al Govern sobre les arts i la cultura en l'educació 300-00042/15	113
Interpel·lació al Govern sobre les restriccions que afecten el sector pesquer 300-00046/15	118
Interpel·lació al Govern sobre la situació del sistema educatiu 300-00047/15	125
Interpel·lació al Govern sobre els professionals de l'àmbit sanitari 300-00044/15	133

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 14.1

La sessió s'obre a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya a 31 de juliol de 2023 (tram. 237-00001/15). Mesa Ampliada. Presentació i votació de l'informe (informe: BOPC 96, 33).
3. Compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya a 31 de desembre de 2023 (tram. 237-00002/15). Mesa Ampliada. Presentació i votació de l'informe (informe: BOPC 96, 33).
4. Proposició de Llei de creació del Fons Agrari i Ramader (tram. 202-00011/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única (text presentat: BOPC 86, 88)
5. Decret Llei 10/2024, de 26 de novembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni (tram. 203-00004/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret Llei.
6. Proposició de Llei de modificació de la Llei 6/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc (tram. 202-00012/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant el Ple (text presentat: BOPC 98, 5)
7. Proposició de Llei sobre la revisió del règim fiscal singular aprovat per a impulsar el Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou (tram. 202-00014/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant el Ple (text presentat: BOPC 98, 8)
8. Interpel·lació al Govern sobre les bonificacions del transport públic (tram. 300-00045/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre la variant d'Olot i les Preses (tram. 300-00048/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre l'economia productiva (tram. 300-00031/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques antiracistes del Departament d'Igualtat i Feminisme (tram. 300-00039/15). Andrés García Berrio, del Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre la situació del personal de presons (tram. 300-00041/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre les arts i la cultura en l'educació (tram. 300-00042/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
14. Interpel·lació al Govern sobre les restriccions que afecten el sector pesquer (tram. 300-00046/15). Javier Ramírez Gutiérrez, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació.
15. Interpel·lació al Govern sobre la situació del sistema educatiu (tram. 300-00047/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

16. Interpel·lació al Govern sobre els professionals de l'àmbit sanitari (tram. 300-00044/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

17. Interpel·lació al Govern sobre la política d'habitatge (tram. 300-00040/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

18. Interpel·lació al Govern sobre la posició de Catalunya amb relació a la sobirania tecnològica europea (tram. 300-00043/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'hivern demogràfic que pateix Catalunya i les polítiques urgents per a fer-hi front (tram. 302-00023/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el suport als sectors productius i les inversions empresarials (tram. 302-00024/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'ocupació i la situació del mercat laboral (tram. 302-00029/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els drets laborals (tram. 302-00030/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

23. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques en matèria d'esport (tram. 302-00025/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

24. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'habitatge (tram. 302-00026/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació.

25. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impuls de les polítiques de rehabilitació i l'aplicació de la Llei 11/2022, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles (tram. 302-00027/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació.

26. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de l'Administració de justícia a Catalunya (tram. 302-00028/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

El president

Molt bon dia. Comença la sessió.

La llista de les preguntes a respondre oralment en el Ple (*forta remor de veus*) –si us plau– està inclosa en el dossier del Ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran aquest matí com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Així mateix, els faig avinent que cinc diputats i una diputada han delegat el seu vot per a aquesta sessió plenària: el diputat David Pérez Ibáñez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano; els diputats Carles Puigdemont i Casamajó, Lluís Puig Gordi, Isaac Padrós i Suarez, del Grup Parlamentari de Junts, han delegat el seu vot en el diputat Albert Batet i Canadell; el diputat Ignacio Garriga Vaz de Concicao ha delegat el seu vot en el diputat Joan Garriga Doménech, i la diputada Tània Verge Mestre ha delegat el seu vot en la diputada Marta Vilalta i Torres, per a la sessió del dia 12 de desembre.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

Finalment, en compliment d'allò que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any hi ha un total de 2.050 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

El primer punt de l'ordre del dia són les preguntes amb resposta oral al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva participació en la Conferència de Presidents del 13 de desembre a Cantàbria amb relació a l'habitatge, la immigració i el finançament

317-00040/15

La primera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics, i la formula el diputat senyor Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts. I té la paraula.

Albert Batet i Canadell

Molt bon dia, president. President de la Generalitat, membres del Govern, diputats i diputades, molt bon dia a tothom.

President, com afronta la Conferència de Presidents d'aquest divendres a Cantàbria, que es debatrà sobre finançament, immigració i habitatge?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Molt bon dia. Senyor Batet, doncs ho afronto amb ganes d'explicar les propostes que té Catalunya en matèria d'habitatge. He dit reiteradament en aquesta cambra que és el problema que més afecta la desigualtat de la nostra societat i amb ganes, també, de defensar un model de finançament singular per a Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

Menys propaganda, president, i respostes clares. En immigració, es plantarà per tenir la delegació integral de competències o es conformarà amb una simple encomana de gestió? En finançament, permetrà que Catalunya segueixi fent la feina bruta de l'Estat recaptant impostos o treballarà perquè tinguem la clau de la caixa i gestionem tots els recursos que pertocuen als catalans i a les catalanes? En habitatge, defensarà les competències exclusives de Catalunya o acceptarà l'OPA que va presentar Pedro Sánchez al Congrés del PSOE amb l'empresa pública espanyola d'habitatge?

Ja sabem –i no fem espoliar– que tornarà, com sempre, amb les mans buides; ja hi estem acostumats. Perquè malauradament, president, quan es tracta de defensar Catalunya, vostè mai hi és i aquesta setmana ho hem tornat a veure. Si no, com pot explicar que el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació no hagi acompanyat el ministre espanyol del PSOE a defensar a Brussel·les la pesca catalana? Si no, com pot defensar i acceptar que el seu Govern hagi acceptat un acord que pot posar en risc la pesca a Catalunya? Com explica que el seu conseller, el màxim representant, no hagi anat a Brussel·les a defensar els pescadors catalans?

Els pescadors catalans, de les Terres de l'Ebre fins a la Costa Brava, necessiten un president i un govern que defensi la pesca catalana i vostè ha dimitit de la seva responsabilitat i ha delegat les seves funcions al Govern del PSOE i de l'Estat espanyol.

Perquè la retòrica de la normalitat perjudica tots els catalans. I vostè, president Illa, confon «normalitat» amb «renúncia». Porta tres mesos de propaganda dient que Catalunya ha tornat. Quina Catalunya ha tornat? La Catalunya que renuncia, la Catalunya que calla davant dels problemes reals dels catalans o la Catalunya que no parla dels greuges de l'Estat a Catalunya, per agradar a Espanya i per no incomodar el PSOE? President, ja va sent hora que vagi canviant el seu ordre de prioritats i defensi els interessos de tots els catalans i de totes les catalanes.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Senyor Batet, jo porto una mica més de cent dies governant, la seva formació política durant els darrers deu anys, més de deu anys ha governat Catalunya. El balanç de la seva obra de govern a Catalunya és perfectament descriptible –perfectament descriptible. Jo porto només cent dies. Ho dic perquè quan vostè em demani a mi coses –i té tot el dret de fer-ho i jo encantat de que ho faci– tingui la humilitat de passar-les pel sedàs del balanç de l'obra de govern del seu partit els darrers deu anys i dels resultats concrets i tangibles que hi han hagut a Catalunya durant deu anys.

Perquè si ho haguessin fet bé en habitatge, potser avui no tindríem els problemes que tenim en habitatge; si ho haguessin fet bé en immigració i haguessin defensat les competències d'immigració, potser avui no tindríem els problemes que tenim en immigració; si ho haguéssim fet bé en matèria de pesca, potser avui no ho tindríem. Per tant, governar és complicat, ho saben vostès bé. Tingui la humilitat de quan faci peticions –que té tot el dret de fer-me-les– passar-les pel sedàs del balanç de la seva obra de govern.

Miri, jo no faig propaganda; jo el que intento és generar un entorn d'estabilitat –«estabilitat», li dic aquesta paraula molt conscient dels esdeveniments de les darreres hores protagonitzats pel seu partit polític–, estabilitat per poder fer feina.

Jo què hi aniré a fer? Doncs aniré a defensar un finançament per a Catalunya en els termes que ho tinc acordat en l'acord d'investidura subscrit amb Esquerra Republicana de Catalunya; aniré a defensar la política d'habitatge del Govern de Catalunya i, evidentment, les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria d'habitatge, però sense tancar-me a que si altres administracions que poden ajudar a resoldre-ho, en fi, amb ganes de col·laborar-hi. Defenso i seguiré defensant el sector pesquer de Catalunya. Ha sigut una negociació molt dura, la d'aquests darrers dos dies; déu-n'hi-do com ens n'hem sortit. S'han hagut de fer aliances amb altres països; déu-n'hi-do com ens n'hem sortit, i, evidentment, estic encantat de que Catalunya tingui les màximes competències en immigració. Sé què he de fer en immigració; jo no sé si el seu partit té clares les idees en immigració.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les competències dels Mossos d'Esquadra en ports i aeroports i la integració de la Guàrdia Civil i la Policial Nacional al 112

317-00038/15

I la formula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, president. President Illa, els acords de la Junta de Seguretat de la setmana passada són inacceptables. Ho són perquè vostès no van defensar Catalunya, sinó que van acceptar la imposició del Ministeri de l'Interior de no segellar l'acord a què s'havia arribat mesos enrere perquè els Mossos tinguessin presència plena als ports i aeroports del país. I ho són perquè també van acceptar que la Guàrdia Civil i la Policia Nacional entressin al 112 sense limitacions de cap tipus.

Si aquests acords es consoliden, vostè haurà certificat que el camí que vol seguir el seu Govern és aquell pel qual no transitarà mai i en cap cas el nostre grup parlamentari.

President, rectificarà el seu Govern els acords anunciats?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Senyor Jové, els Mossos d'Esquadra són la policia integral de Catalunya. Això ho tinc clar i ho té clar el meu Govern i, per tant, defensarem totes les competències que necessita una policia integral, també en matèria de ports i aeroports, quan tinguem les condicions per poder-les assumir.

Dos. Cap cos policial –cap cos policial– que tingui la consideració de policia integral pot actuar sense tenir mecanismes de cooperació i col·laboració amb altres cossos policials. Cap –cap–, enlloc del món. Sempre buscant la major eficàcia en l'acció de garantir la seguretat i protegir els ciutadans i ciutadanes. Aquest és l'objectiu que busquem.

Quart. En aquesta cambra hi ha quatre grups –si no m'equivoco– que han tingut responsabilitats en la direcció del cos de la policia de Catalunya: el seu grup, Junts per Catalunya, els comuns –en una etapa anterior– i nosaltres. Això és positiu, perquè governar un cos policial no és senzill, i, per tant, voldria que això servís per enriquir el debat que puguem tenir en aquesta cambra.

Cinquè. Jo estic obert a escoltar propostes, més si venen de grups que han tingut la responsabilitat de dirigir els Mossos d'Esquadra. Estic obert a escoltar propostes que millorin l'objectiu de protegir els ciutadans. No he acceptat cap imposició de ningú –també l'hi dic: – cap imposició de ningú. Hem donat continuïtat a feines que hi havien iniciades, amb l'objectiu, hi insisteixo, de defensar el caràcter integral dels Mossos d'Esquadra i de garantir un bon servei als ciutadans, però a partir d'aquí, obert a escoltar propostes que puguin arribar de qualsevol grup.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Gràcies. No ens trobem davant, com s'ha dit, d'una qüestió de calendari, tècnica o de cooperació policial, president; és una decisió política: concretar les competències dels Mossos com a policia integral passa necessàriament per ports i aeroports, tal com el Govern republicà havia acordat amb l'Estat; un acord, president, que no es va concretar per interessos electorals de Madrid i al qual ara vostès renuncien. Tant parlar de seguretat i quan tenen l'oportunitat de millorar la capacitat operativa dels Mossos, hi renuncien.

I no és una qüestió tampoc d'efectius. I tampoc s'amaguin darrere d'una cortina de fum venent una suposada ampliació de la plantilla que no té ni finançament ni cap més concreció que un grup de treball; l'única concreció, president, rellevant de la junta va ser el ministre de l'Interior anunciant que la Guàrdia Civil i la Policia Nacional tindrien accés a les comunicacions del 112 aquella mateixa nit, a *totes* les comunicacions, tinguessin o no a veure amb les seves competències.

President, la setmana vinent haurà de comparèixer en aquesta cambra, segur que en podrem parlar més a bastament, d'aquesta reculada inexplicable. Però l'hi diem cada setmana, president: Esquerra hi serà quan vostè compleixi els acords subscrits en la investidura. Esquerra hi serà també per forçar-los a complir aquells acords quan vostès arrossequin els peus, però Esquerra no hi serà *mai* quan vostès –com la setmana passada– reculin en la defensa de la sobirania del país; han de rectificar, president. Perquè el Grup Parlamentari d'Esquerra només se sent compromès a avançar en els acords presos el mes d'agost. No comptin, doncs, amb nosaltres per iniciar cap altra negociació. Reverteixin el despropòsit dels Mossos i el 112 de la junta de la setmana passada o no comptin amb nosaltres: rectifiquin i compleixin.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Tinc plena consciència i coneixement dels acords subscrits amb vostès i reitero el meu compromís de complir-los fil per randa –tots– com, per cert, estem fent des de que vaig ser investit president.

Dos, no hi ha hagut cap reculada. Jo no renuncio a res; li torno a dir el meu compromís de defensar el caràcter integral dels Mossos d'Esquadra com a policia de Catalunya. No hi ha cap reculada i defenso que obtinguem les competències que hàgim d'obtenir; tercer, obert a enraonar i a parlar, a que vostès i altres grups puguin millorar els acords.

I, quart, sempre l'objectiu és el de donar un bon servei als ciutadans de Catalunya. Tindrem ocasió –vostès han demanat la meva compareixença, jo estic encantat i a disposició, com sempre, d'aquesta cambra per fer-la la setmana que ve–..., per parlar-ne a bastament, i en altres formats, si vostès ho volen o qualsevol grup ho desitja.

I, cinquè, trobo que és un bon acord i estic content de que hi hagi un grup de treball per estudiar l'ampliació dels Mossos (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) d'Esquadra a 25.000 –ens fan falta a Catalunya 25.000 mossos.

El president

Se li ha acabat el temps, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva resposta a la pretensió dels Comuns d'incrementar un cinquanta per cent la taxa turística

317-00033/15

La tercera pregunta és sobre la situació política, i la formula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. La semana pasada sus socios de los Comunes hicieron público que no le apoyarían los presupuestos a menos que incremente como mínimo un cincuenta por ciento la tasa turística. ¿Cederá a sus pretensiones?

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Arribaré a acords, prioritàriament, amb el Grup dels Comuns i amb el Grup d'Esquerra Republicana. Aquesta és la meva intenció per tirar endavant uns pressupostos.

I no s'hauria de sorprendre vostè mateix sobre el que m'ha preguntat, perquè jo mateix –sense donar concreció, perquè no estic en disposició de donar-la–..., jo mateix també he reconegut que la fiscalitat en turisme és un element per regular el sector turístic. El turisme és molt important a Catalunya, però no hem de renunciar a cap instrument per poder-lo regular.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias, presidente. Le he preguntado si cedería a la pretensión de los Comunes de incrementar como mínimo un cincuenta por ciento la tasa turística y usted, fiel a su estilo, me ha contestado ni «sí», ni «no», ni «todo lo contrario», que traducido al diccionario de Salvador Illa significa que «sí», porque ya lo han hecho en Barcelona.

Señor Illa, mire, efectivamente, toda actividad humana –turismo, industria, ganadería, la que sea– tiene unas externalidades negativas que deben ser compensadas, corregidas. Y el turismo no es una excepción, efectivamente. Pero lo que hemos vivido en Cataluña en los últimos años es otra cosa: es la cultura del no a todo; no es un análisis racional de los pros y contras del turismo, es turismofobia y es criminalización del turismo. Se trata de una estrategia suicida para Cataluña en un sector que comporta prácticamente el quince por ciento del PIB catalán y decenas de miles de empleos. Dicha turismofobia se expresa de múltiples maneras: está la más radical, de inspiración podemita-*cupaire*, con aquellas infames campañas del «*Tourists go home*», que culminaron incluso con el acoso físico en las calles a los turistas, y luego está la turismofobia por omisión, que es la suya, señor Illa. Sus discursos no son turismofóbicos, pero acaba pactando toda la política con aquellos que sí lo son.

Lo de los impuestos no es un tema menor, nos lo traslada el sector. Destinos como Turquía o Croacia pueden acabar siendo más competitivos que nosotros si aquí se siguen subiendo los impuestos al turismo. No podemos tolerar la turismofobia, hay que combatirla. Tenemos que hablar bien de nuestro turismo, que, además, en contra de lo que se dice algunas veces, no está reñido con la innovación y el valor añadido, como demuestran nuestros hoteles y gastronomía, que hoy son líderes en el mundo en innovación.

Señor Illa, no caiga en la turismofobia, ni que sea por omisión, o se acabarán cargando un sector, uno más, en Cataluña, y luego todo son lamentos.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

El mateix, pràcticament idèntic, deien quan Catalunya va ser la primera comunitat autònoma que va instaurar una taxa turística –crec que va ser amb un govern del president Mas–, deien exactament el mateix, i miri com està avui el turisme. Me'n recordo que ho comparaven amb les Balears. S'acabava el món, i miri com està avui el turisme. Lo mateix que quan vam pujar el salari mínim interprofessional, lo mateix que quan vam fer la reforma laboral, sempre lo mateix. I avui, el *The Economist* –que és una publicació que suposo que vostè llegeix, perquè és liberal, de pensament, vostè, si no m'equivoco, i la revista també– situa l'economia espanyola com la que millor ha fet la feina el 2024 –2024–, millor economia de *The Economist*, amb taxa turística.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les línies estratègiques dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2025

317-00039/15

I la formula el diputat senyor Ignacio Garcia Vaz de Concicao, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, ha superado los cien días de su gobierno. Estamos a punto de finalizar el año y todavía desconocemos las líneas estratégicas de sus presupuestos. Pero bien es cierto que en demasiadas ocasiones estamos escuchando su discurso triunfalista, lleno de grandes eslóganes vacíos, frases hechas, incluso habla hasta del *Economist*. Pero ¿sabe qué demuestra eso? Que está usted muy alejado de la realidad de los catalanes; se limita a ir en coche oficial y a dar discursos oficiales.

Pero la realidad es que la educación, por ejemplo, en Cataluña está a la cola de Europa, la peor de toda España, y recientemente nos han puesto un informe encima de la mesa diciendo que nuestros hijos no tienen ni puñetera idea de matemáticas. Los pescadores, en lugar de estar en alta mar, están en huelga, hartos del fanatismo de sus políticas, la de sus jefes en Madrid y la de los jefes en Bruselas. Los catalanes están hartos de que usted presida la región que más saquea sus bolsillos con altos impuestos y más numerosos, mientras los servicios públicos están absolutamente destrozados, con largas listas de espera y gravemente amenazados, porque quiero recordarle que Cataluña tiene hoy la tasa más baja de natalidad en los últimos treinta años. Por no hablar de la vivienda, donde hemos conocido recientemente que los precios se han incrementado hasta en un siete por ciento en el último trimestre de este año.

Ante esta realidad, yo le quiero preguntar: ¿cuáles son las líneas estratégicas de los presupuestos, que entiendo que está trabajando tras el chantaje de Esquerra Republicana y de los Comunes?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Les que vaig anunciar, explicar i debatre amb els grups d'aquesta cambra, en particular també amb vostè, en el debat d'orientació de política general i al meu discurs d'investidura.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

¿Esa es la actitud del presidente de la Generalitat, señor Illa, el no contestar a la oposición? Yo tengo la certeza de que sus presupuestos y de que sus políticas no van a aportar ninguna solución, porque usted es corresponsable de la situación que padecen los catalanes, porque lleva sosteniendo al separatismo desde hace muchísimo tiempo y está demostrando día sí y día también que ha venido a perpetuar las políticas de unos y de otros. Pero es grave –y se lo he de decir– que, mientras se hunde la natalidad, batimos los récords de homicidios, violaciones, ocupaciones, somos la región con más extranjeros en las cárceles por culpa de las políticas migratorias que ustedes impulsan, usted siga con el «todo va bien».

Pues no, señor Illa, nada va bien en Cataluña, y le exijo de una vez por todas que trate a los catalanes como adultos. Acabe con las políticas que están condenando a la ruina a numerosos sectores económicos catalanes; dé una vuelta total a las políticas que condenan a la inseguridad a los catalanes, y, de una vez por todas, afronte unos presupuestos y recorte todo lo prescindible de su gobierno mastodóntico y refuerce lo imprescindible de los catalanes que lo están pasando realmente mal.

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Primer, jo li responc totes les preguntes que vostè em formula, però les responc de la manera que entenc que les he de respondre.

Segon, ni tot va bé ni això és un desastre –ni tot va bé ni això és un desastre. Hi han coses a millorar i ens esforcem a millorar-les. Per exemple, en matèria de seguretat, prenem mesures com la creació de cinc nous jutjats a Barcelona, quatre de penals i un d'instrucció. O, per exemple, obrint una taula per poder ampliar la plantilla dels Mossos d'Esquadra, la policia integral de Catalunya, de 22.000 a 25.000 persones.

Ni tot va bé ni això és un desastre. I el que li demano és que abandoni el populisme i que tingui cura del llenguatge, perquè les institucions..., cap institució saqueja ningú. Les institucions aproven lleis en aquest Parlament i les apliquen, i els serveis

públics es financen amb una fiscalitat que ha de ser justa i adequada al país. Tinguem cura del llenguatge.

El president

La següent pregunta sobre la situació política...

Pregunta al president de la Generalitat sobre les demandes concretes en matèria d'habitatge que presentarà a la Conferència de Presidents del 13 de desembre a Cantàbria

317-00035/15

...la formula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari Comuns.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. President, vostè assistirà aquest divendres a la Conferència de Presidents de Cantàbria i nosaltres li demanem que aprofite aquesta ocasió per plantejar, per proposar i també per exigir polítiques efectives a curt termini per garantir l'accés a l'habitatge. I dic «efectives a curt termini», perquè l'emergència és ara. Ara n'hi ha milers de persones a Catalunya –m'atreiria a dir milions a l'Estat– que estan angoixades, que estan caient en una situació de pobresa, de precarietat perquè no poden pagar la hipoteca o el lloguer. I, per tant, anuncis com el que va fer Pedro Sánchez la setmana passada de crear una empresa pública d'habitatge poden arribar a funcionar dins d'uns anys, però és que –torne a insistir-hi– l'emergència és ara. I, per això, Catalunya ha de liderar la resposta a la crisi habitacional que patim, perquè, a més, Catalunya sempre ha sigut motor de transformació: ho va ser amb la reducció de la jornada laboral, amb la vaga de la Canadenc, amb el moviment feminista i també ho ha de ser ara en matèria d'habitatge de la mà dels moviments socials. Perquè, clar, si no és Catalunya, qui serà? Serà Ayuso? Serà Mazón? Perquè aquest és el panorama que se trobarà vostè el divendres.

Per això, president, volem saber quines demandes concretes en matèria d'habitatge vostè plantejarà a la Conferència de Presidents al Govern de Pedro Sánchez.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyora Albiach. Torno a reiterar la màxima preocupació i la màxima prioritat del Govern de Catalunya en matèria d'habitatge. Hem anunciat el nostre pla de treball al respecte: cinquanta mil habitatges el 2030. Produir, construir, fer habitatges crec que és la línia de treball. Però, efectivament, com vostè diu, se'ns plantegen problemes més a curt termini que hem d'abordar. La consellera Paneque està en diàleg amb totes les entitats i representants d'altres administracions a Catalunya, escoltant les propostes que li fan per poder abordar aquestes qüestions: regulació dels lloguers de temporada, multes per a aquelles persones que incompleixen la legislació, ajuts a les persones més vulnerables. Això és el que jo explicaré i traslladaré a la Conferència de Presidents. També escoltaré l'explicació que entenc que ens farà el Govern d'Espanya sobre les decisions que ha anunciat el president del Govern en matèria de creació d'una empresa pública, i buscaré ponts de col·laboració per abordar aquest problema.

Li torno a reiterar dues coses: estic obert, estem oberts com a Govern, a escoltar qualsevol proposta que pugui haver-hi en aquesta qüestió. No hi han varetes màgiques, però poden haver-hi propostes interessants, vinguin d'on vinguin, de grups polítics o d'entitats socials. I dos, a mi no em tremolaran les cames per prendre decisions

valentes si són propostes que tenen un alt percentatge o una alta probabilitat de poder resoldre la situació i que toquen de peus a terra, que parteixen del principi de realitat. Per tant, no ens tremolaran les cames a l'hora de ser valents en aquesta qüestió.

El president

Per repreguntar té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Jo vullc insistir-hi, Catalunya ha de liderar la resposta a la crisi habitacional, i això passa per dos vies: per un costat, sent molt exigent en les demandes al Govern de l'Estat i, per tant, demanar lloguers indefinits per donar estabilitat a les famílies; sí, com ja ha dit, modificar la LAU per regular els lloguers de temporada i acabar amb el frau, i també prohibir la compra especulativa.

Però l'altra via és aquí, a casa nostra, fent el que toca, sabent que, bé, estem negociant els Comuns i el Govern els propers pressupostos de Catalunya. L'habitatge és el tronc central d'aquestes negociacions, i estem veient com vostès no acaben d'aterar ni de concretar res. Per tant, jo vull ser molt insistent i deixar clares les nostres demandes: ampliar el parc de lloguer social; també el règim sancionador, i un equip de com a mínim cent inspectors per fer complir totes les lleis; una partida robusta per a la rehabilitació, d'acord amb la llei de barris; i, evidentment, l'increment de l'impost de transmissions patrimonials a tots aquells que vullguen especular.

I acabo amb aquesta frase que estic repetint tota la intervenció, però que crec que és l'important: Catalunya ha de liderar la resposta a la crisi habitacional perquè ningú més està en disposició de fer-ho.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

No sé si hi ha alguna altra comunitat autònoma que hagi posat damunt de la taula un plantejament tan ambiciós com el que hem posat damunt de la taula nosaltres en matèria d'habitatge, i el repte és portar-lo a la pràctica i complir-lo, i en soc plenament conscient. Però crec que no se'ns pot dir que no haguem tingut ambició i crec que això pot ser vist com un lideratge en polítiques socials per part del Govern de Catalunya.

Poden haver-hi més mesures. Vostè n'ha mencionat algunes i jo m'he compromès a aplicar un règim sancionador, ser estrictes en això; a primar l'habitatge com un dret dels ciutadans i no com un bé econòmic, mercantil –en això també hi estem d'acord. Oberts..., s'està parlant, hi insisteixo, amb entitats que tenen una llarga trajectòria en la defensa d'aquestes posicions, amb altres grups polítics, amb vostès mateixos en matèria de pressupostos, i estem oberts a aplicar aquestes mesures. Però crec que ja Catalunya ha donat un pas endavant: és la primera comunitat autònoma que ha proposat un programa ambiciós en matèria d'habitatge, i el complirem.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la cessió de competències a l'Estat i la integració de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional al 112

317-00037/15

I la formula la diputada senyora Laia Estrada Cañón, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, president.

Senyor Illa, per vostè els interessos de Catalunya són els mateixos que els d'Espanya?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

A vegades sí i a vegades no, i jo sempre defenso els interessos de Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Senyor Illa, vostè la setmana passada va incorporar la Guardia Civil i la Policía Nacional al 112, seguint els desitjos del ministre i encobridor de tortures Grande-Marlaska. Ni rastre de la internalització, això sí. I resulta que havia de ser al revés, que l'Estat havia de transferir més competències als Mossos d'Esquadra.

Miri, naltros no farem veure que els Mossos són el protoexèrcit dels Països Catalans. Nosaltres no oblidem la pinça que van fer amb l'Estat espanyol per represaliar l'independentisme i els moviments socials, però això és una autèntica presa de pèl. Estem acostumades als atacs de l'Estat espanyol contra la nostra sobirania: van mutilar un estatut ja de per si descafeïnat, ens han tombat tota mena de lleis de progrés social o, directament, se'ns va aplicar el 155. Però és totalment inèdit cedir competències per iniciativa pròpia i, a més a més, ho fa després d'haver mantingut una reunió amb Pedro Sánchez que havia de servir per aconseguir més autogovern i per aconseguir un traspàs real de competències. Què era? Un traspàs real de competències cap a l'Estat, no?, representa?

Miri, vostè pensa que els interessos de Catalunya són els mateixos que els d'Espanya, i així els defensa, bàsicament perquè entén Catalunya com una colònia. Si la legislatura passada el Govern va posar tot el focus de la política catalana a Madrid, aquesta legislatura, el seu Govern el que està fent és defensar directament els interessos de Madrid, i així vostè actua com el virrei o com el comissari, el que a vostè més li agradi. D'això van totes les reverències als Borbons, d'això va la seva assistència a actes que no s'havien trepitjat en quinze anys, com, per exemple, el Dotze d'Octubre o l'assistència a la celebració de la Constitució espanyola, la sacrosanta Constitució, que no es pot tocar excepte si és per imposar les polítiques d'austeritat. I, en definitiva, per nosaltres, tot això va d'intentar mostrar una normalitat institucional que li hem dit moltes vegades que serà fallaç mentre al nostre poble se li continuï negant el dret a decidir lliurement el seu futur.

Naltros som plenament conscients que avui el PSC és qui representa millor els interessos del Regne d'Espanya i també dels poders econòmics, però li diem una cosa: la seva pau social i nacional no és res més que un petit parèntesi en la llarga trajectòria de lluita d'un poble que ha forjat la seva història en la rebel·lia.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Respecto molt el seu punt de vista, però no m'impresiona ni el seu llenguatge ni el que diu. Vostè té el seu plantejament i jo tinc el meu. A mi em preocupa la sanitat, a mi em preocupa l'educació, a mi em preocupen els drets socials, a mi em preocupen les infraestructures, a mi em preocupa l'energia, a mi em preocupa que es generi prosperitat a Catalunya i que es comparteixi. Potser aquí podem tenir alguna via de..., per alguna entrevista que he llegit d'algun membre de la seva formació aquests darrers dies, potser aquí podem tenir alguna via de trobar acords.

Vostè, diguem-ne, faci el seu plantejament –ho entenc–; jo vaig a portar a terme el programa de govern amb el que em vaig comprometre. No cedirem cap competència, i quan jo acabi la meua presidència, Catalunya tindrà més competències que quan vaig començar. Ja ho veurà. Vostè mateixa –vostè mateixa– ho podrà comprovar.

I no sé si ho he entès bé –no sé si ho he entès bé–, però m’ha semblat que acusava el ministre Marlaska de ser encobridor de torturadors. Li demano que ho retiri, perquè és completament fals.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la perpetuació de les polítiques relatives a la multiculturalitat

317-00036/15

I la formula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra, del Grup Mixt.

Sílvia Orriols Serra

La multiculturalitat avança despietada i frenètica, arrabassant-nos la personalitat i la singularitat, manllivant-nos les arrels i el futur que ens pertocaria. No en teníem prou amb les polítiques proimmigracionistes d’un estat espanyol que ens vol diluïts i capcots, que hem de patir reincidentment el flagell de governs d’esquerrers contraris a preservar la pròpia identitat i a aplicar polítiques d’assimilació que ens permetes-sin garantir-ne la continuïtat i la pervivència.

Tots recordem el senyor Pere Aragonès i el seu vergonyós «no cal que us integreu a Catalunya perquè vosaltres sou Catalunya», pronunciat estoicament davant comunitats musulmanes que fan bandera del menyspreu a la dona i que no reconeixen la separació entre religió i Estat.

Però tampoc cal anar tan enrere, oi? Hi ha novetats. La darrera jugada mestra de part del processisme i de part de l’espanyolisme ha set el Nadal amb figures inclusives i cançons mutilades per no ofendre els immigrants. N’hi ha que es vendrien la seu mare per conservar la cadira on seuen.

I vós, senyor Illa, perpetuareu les polítiques de la dissolució i de la desnaturalització o esparracareu el carnet del PSOE i defensareu Catalunya?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

«No cal que us integreu a Catalunya perquè sou Catalunya.» Paraules del president Aragonès. Seria un orgull per mi que em posés al mateix sac que ell en aquesta qüestió. Les faig íntegrament meves: no cal que us integreu a Catalunya perquè sou Catalunya.

Ahir i avui hi ha un fòrum, el quart fòrum de la UNESCO que es celebra aquí a Barcelona, contra el racisme i la discriminació. Un sol minut que vostè pogués atendre el que es diu allà li faria molt de bé, a vostè i a Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Nosaltres no ens avergonyim de les nostres arrels, dels nostres costums ni de la nostra cultura, ni hi renunciarem alegrement com han fet d’altres; és més, combatrem aquest model multicultural i desnacionalitzat que vostès pretenen imposar-nos. Perquè Catalunya no ha pas sobreviscut mil anys per morir ara sense pena ni glòria; no ho consentirem.

Bon Nadal i visca Catalunya.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

A la inauguració d'aquest quart fòrum contra la discriminació i el racisme va participar un premi Nobel de Literatura de Nigèria, de noranta anys d'edat. Faré que li enviï la intervenció seva, traduïda al català, perquè la va fer en anglès. Hi ha algunes referències a Catalunya que li farà bé escoltar. Li prego..., només li demano una cosa, abans de desitjar-li també a vostè un bon Nadal, que s'escolti la intervenció d'aquest premi Nobel de Literatura.

El president

La darrera pregunta al president de la Generalitat és també sobre la situació política actual.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els resultats previstos de la Conferència de Presidents del 13 de desembre a Cantàbria

317-00034/15

I la formula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Senyor president, no seré el primer que en aquesta sessió de control li pregunti per la Conferència de Presidents del proper divendres a Santander, Cantàbria, i el cert és que me n'alegro, perquè el fet de que diversos grups d'aquesta cambra coincidim tant en la rellevància dels assumptes que s'hi tractaran com en la rellevància del propi instrument, del propi òrgan, que és un òrgan multilateral de caire i de lògica absolutament federal, en què les parts constitutives de l'Estat concorren en la formació de la voluntat comuna de l'Estat i, a més, horitzontalment també els permet debatre i intercanviar propostes i punts de vista..., doncs em sembla que és una bona notícia en aquest Parlament en si mateix que li preguntin diverses forces polítiques respecte a això.

Li han preguntat respecte a l'actitud amb què vostè hi aniria i respecte a com defensaria l'interès general de Catalunya. Per cert, aprofito aquí per fer un incís per dir que nosaltres ni assumim ni compartim que ningú pugui tenir el monopoli sobre quin és l'interès general de Catalunya, i encara menys sobre els interessos dels catalans i les catalanes, i que ens sembla que en tot òrgan d'aquestes característiques i, de fet, en qualsevol aspecte de l'activitat política, del que es tracta és de comprendre les raons dels altres, comprendre els interessos que hi ha darrere de les posicions de cadascú i provar de conciliar-los de manera que permeti avançar les posicions de cadascú sense que sigui irresoluble el conflicte.

En qualsevol cas, dit això, el que nosaltres li voldríem preguntar és què n'espera –més que l'actitud amb la que vostè hi va, perquè això ja ho ha respost–, què n'espera d'aquesta Conferència de Presidents del divendres a Santander?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor Pedret. Espero que hi hagi una reunió amb una actitud constructiva, espero que tothom pensi més en l'interès general, en el bé comú, en què li convé a cada un dels nostres territoris, que no en els interessos propis electorals que hi han –no sé si serà possible, per comentaris previs que veig d'algunes formacions polítiques. I m'agradaria que hi hagués un acord important en matèria d'habitatge,

de mobilització de tots els recursos de totes les administracions, respectant les competències de cada una d'elles, per abordar el que jo crec que és el principal problema que tenen els ciutadans en aquest moment. I ens demanen no que ens barallem ni que ens assenyalen amb el dit, sinó que ens demanen que ens posem tots junts a treballar per resoldre-ho de la forma més efectiva possible, sabent –la gent ho sap– que no és un problema ni senzill ni ràpid de resoldre –però el que no volen és que ens perdem en debats estèrils ni en qüestions, diguem-ne, de picabaralles.

M'agradaria també que poguéssim tenir un debat madur i serè en matèria de finançament i que s'acordés una renovació o una actualització del finançament autonòmic. Nosaltres complirem els acords subscrits per la meua investidura i els defensarem i els explicarem.

I m'agradaria també que en matèria d'immigració poguéssim arribar a acords justos que permetessin alleujar una situació complicada, i no vull excedir-me en els adjectius, que es dona, en aquest cas, a les Canàries, i que, per part d'algunes formacions polítiques, és objecte, des del meu punt de vista, d'un plantejament poc madur, de poca alçada de mires i molt de volada curta. M'agradaria també que aquí fos possible que arribéssim a acords.

I això és el que espero que passi, que es reflecteixi a aquesta conferència de presidents la naturalesa d'estat compost que tenim a Espanya, un estat compost que ha funcionat bé i que funciona bé quan es treballa adequadament, com ho vam veure –almenys jo ho vaig veure així i ho vaig viure així– durant la pandèmia, i que, per tant, fos aquesta Conferència de Presidents un dels mecanismes d'aquest estat compost per abordar les situacions que preocupen els ciutadans.

El president

Obrim, tot seguit, el capítol de preguntes al Govern.

Pregunta al Govern sobre l'avaluació de l'educació

310-00062/15

La primera és sobre l'avaluació de l'educació. I la formula el diputat senyor Cristian Escribano Ramírez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Consellera Niubó, quin diagnòstic fa la seva conselleria sobre els factors que han portat als negatius resultats educatius actuals i quin és el seu pla per revertir-los?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Bon dia. Gràcies, president. Gràcies, diputat. Doncs, com es pot imaginar, no podem fer una valoració positiva d'aquests resultats; resultats que venen d'aquesta prova de competència matemàtica, científica i també de competència ambiental que es fa a l'alumnat de quart de primària. De fet, són uns resultats d'unes proves que es van fer fa dos cursos. I el que fa és justificar la preocupació que té aquest Govern des del primer dia i la prioritat que ha marcat en la reversió d'aquests resultats.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Consellera, hoy le expresamos la preocupación de miles de familias de Cataluña: la decadencia del nivel educativo en Cataluña fruto de las nefastas políticas llevadas a cabo por los sucesivos gobiernos de Esquerra, Junts y el PSC.

Cataluña, que antaño era referente en calidad educativa, hoy figura a la cola de los resultados académicos y lidera el índice de abandono escolar prematuro en España. Las pruebas PISA, las competencias básicas y el informe TIMSS muestran como el nivel educativo de los alumnos en matemáticas, comprensión lectora y ciencias retroceden año tras año.

En el área metropolitana, persisten los déficits estructurales en recursos y en personal. Y en las comarcas rurales encontramos escuelas infradotadas y alumnos con oportunidades limitadas.

Desde el *tripartit* hasta los sucesivos gobiernos independentistas se han priorizado intereses políticos cortoplacistas en lugar del bien común. Mientras en Cataluña se gastaban millones en proyectos identitarios, más de 23.000 alumnos siguen en barracones y persiste la falta de docentes especializados. En lugar de proteger la riqueza lingüística, han convertido la inmersión en un dogma que empobrece tanto al catalán como al castellano.

Cataluña necesita un cambio radical, y el Partido Popular propone una agenda seria y centrada en los alumnos: incrementar los recursos educativos con inversión en infraestructuras escolares, eliminación de barracones y contratación de personal docente; reforzar el plurilingüismo; incrementar las plazas de FP; recuperar las materias STEM; recuperar la autoridad de los docentes en las aulas, e iniciar un plan integral contra el abandono escolar. El sistema educativo no puede seguir siendo rehén de las mismas políticas ni de los mismos errores.

El Partido Popular seguirá luchando por una educación de calidad, libre de sectarismos y abierta al futuro. Y lo haremos desde el convencimiento de que la educación es la base de progreso y no un arma de división. Trabajo y responsabilidad: eso es lo que exigen los catalanes y lo que este Govern no está ofreciendo. Cataluña y nuestros jóvenes no necesitan excusas, *consellera*, necesitan soluciones urgentes.

Gracias.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Bé; gràcies, diputat. El que vostè proposa avui és precisament el contrari del que ha fet el Partit Popular quan ha governat, que és retallar, retallar i retallar en educació pública i de qualitat.

Però jo, en tot cas, el que li diré és com abordarà aquest Govern la necessària millora d'aquests resultats educatius per garantir precisament l'èxit del conjunt de l'alumnat.

I el que farem és amb diferents mesures. La primera és cercar la col·laboració d'organismes internacionals de prestigi, com és el cas de l'OCDE, i aquí li puc dir que estem en disposició de signar aquest marc de col·laboració en els primers dies del mes de gener, i que ens ajudarà precisament a tenir aquest banc de bones pràctiques internacionals que ens poden ajudar.

En segon lloc, amb estabilitat. Hem de fer molts esforços per estabilitzar aquest sistema. Ho estem fent. Estem finalitzant el procés d'estabilització, amb els concursos de trasllats que es faran anualment per preservar aquesta estabilitat dels claustres. I això ens sembla que s'ha d'acompanyar amb una direcció política clara que marqui la prioritat que tenim en aquesta millora d'aquests resultats educatius.

En tercer lloc, en formació. I aquí estem treballant estretament amb la consellera de Recerca i Universitats per revisar, si convé, els graus inicials de formació inicial dels docents, també el màster d'accés al professorat de secundària i, sobretot,

la formació permanent. Hem incrementat un dos-cents per cent la demanda formativa perquè l'hem adequat a la necessitat de formació didàctica que té el conjunt de l'alumnat. I, evidentment, amb recursos. Abans de cent dies d'aquest Govern hem posat recursos per atendre aquesta creixent complexitat i diversitat que tenim a les aules.

I tot això ha d'anar emmarcat en una cultura de l'avaluació; una avaluació no per omplir pàgines de diaris, que sempre es dona la benvinguda a moltes opinions que hi apareixen, sinó orientada a la millora d'aquests resultats. I hem d'orientar els centres a analitzar aquests resultats educatius per millorar el projecte educatiu de cada centre i, a partir d'aquí, poder prendre decisions basades en aquestes dades. Esperem..., i treballarem en aquesta direcció per garantir la qualitat, l'equitat i la millora contínua del sistema educatiu.

El president

La següent pregunta és sobre la importància de la justícia en la lluita contra la multireincidència.

Pregunta al Govern sobre la importància de la justícia en la lluita contra la multireincidència

310-00063/15

La formula el diputat senyor Juan Fernández Benítez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. Bon dia, conseller. Després d'haver acusat d'alarmistes i d'ultradreta tot aquell que alertava de l'emergència de seguretat que vivien els nostres carrers per causa de la multireincidència, van reunir-se a Barcelona el ministre de Justícia, el president de la Generalitat, els consellers de Justícia i Interior i l'alcalde de Barcelona per abordar el fenomen.

Podem concloure que tots aquests màxims dirigents del Partit Socialista han abraçat la ultradreta? I quines conclusions treu d'aquesta cimera?

El president

Per respondre té la paraula el senyor Ramon Espadaler i Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies, senyor president. Les conclusions que trec d'aquesta primera reunió –i en vindran moltes més– són que el Govern català i el Govern d'Espanya compleixen els compromisos contrets en relació amb la lluita contra la multireincidència.

El ministre Bolaños va venir i es va reunir amb el president de la Generalitat i amb els consellers..., consellera d'Interior i amb mi mateix al mes de setembre, a principis de setembre va dir: «Farem un pla de xoc contra la multireincidència per atendre aquest problema, que és gruixut a la ciutat de Barcelona i que mai hem amagat.» I ha complert. Va dir: «Ho farem al desembre.» I així ho hem fet i s'ha presentat un pla que, si vol, després n'hi donaré més detalls.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies. Miri, ja l'hi avanço. Vostès han pactat només cinc jutjats. Cinco juzgados son absolutamente insuficientes. Según la última memoria del Consejo General del Poder Judicial, hacen falta, como mínimo, veinte nuevos juzgados penales en Barcelona para tratar estos asuntos –repito: mínimo veinte juzgados penales.

Actualment, en Barcelona hi ha 5.900 judicis, el doble que a Madrid, i el sistema judicial no admet més judicis fins a gener, febrer de 2026. Segons el Institut Nacional d'Estadística, a Catalunya hi ha més de cinc mil reincidents. A Barcelona hi ha 265 delinqüents que acumulen 4.600 delictes. Els cinc delinqüents multireincidents més actius a Barcelona acumulen 274 antecedents.

Els dades, senyor *conseller*, no són inventats; és la realitat sobre la inseguretat que se viu a Catalunya a les carrers de moltes ciutats, a Barcelona, principalment. El problema de la multireincidència és absolutament real, com ha confirmat vostè. El vuitanta per cent dels delictes són cometuts a Catalunya per delinqüents multireincidents.

Nos volen fer veure que el Govern de Pedro Sánchez, que el ministre Bolaños ha vingut embriagat per l'espírit navideu a Catalunya com el Papà Noel a repartir generosos regals. Però la realitat és que ha vingut a repartir limosna. El únic tema amb el que a Catalunya se li ha de tractar amb singularitat és en matèria de seguretat. Bàsicament, perquè a Catalunya som els pitjors dades de inseguretat, els majors índexs de criminalitat i el major nombre d'ocupacions il·legals, i uns vergonyosos dades de multireincidència. A Catalunya hem d'actuar ja, i ho hem de fer amb tots els mitjans. I això és el que li demanem al Govern de la Generalitat: que actuï ja amb tots els mitjans.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Gràcies, senyor president. Jo diria que arribar i en cent dies posar cinc jutjats nous a Barcelona és actuar ja –diria, vaja.

Segona reflexió. Vostè diu: «Falten vint jutjats penals a Barcelona.» No s'ha llegit bé la memòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. A Catalunya falten jutjats, és evident. I què vam dir que fariem? Vam dir: «Començarem per la multireincidència a la ciutat de Barcelona, que és el problema més gruixut, i donarem resposta a això.» I s'hi dona resposta perquè hi haurà molta més capacitat d'assumir tots els assumptes que estan entrant i, a més a més, de començar a fer front a tot el que tenim endarrerit, que és molt a la ciutat de Barcelona, i en dos anys posar-nos al dia. I això és actuar –i això és actuar. Sembla que li sàpiga greu que haguem pres decisions de posar més jutjats a Barcelona. Primera.

Segona reflexió. Aquest Govern, a instàncies del seu president, el que treballa són conjuntament Interior i Justícia. I fixi's que hem creat fins i tot..., s'ha creat, a proposta del president, un comitè –un comitè– que avalua les dues qüestions com si fossin una sola peça.

Sempre hem dit –i a la darrera pregunta que va fer el seu grup parlamentari– que allò que es va fer en l'anterior legislatura d'incrementar la policia, tant la policia dels Mossos d'Esquadra com, en el cas de Barcelona de la Guàrdia Urbana, havia permès guanyar més eficiència i, per tant, fer més detencions; que ara l'escull, el coll d'ampolla el teníem en els jutjats. Què és el que hem fet en aquesta legislatura? Doncs allò que vam dir en la primera pregunta parlamentària: allò que a l'anterior legislatura es va fer posant més policia en aquesta es farà posant més jutges i posant més jutjats i donant resposta real als problemes reals que té la ciutadania.

I en aquest sentit esperava de la seva pregunta que digués: «Home, en cent dies haver posat cinc jutjats més del penal per Barcelona que permetran desencallar això és anar en la bona direcció.» Tant se val. Nosaltres tenim el rumb perfectament marcat, tenim els acords perfectament definits i tenim el compromís –que el reitero en aquesta cambra– de continuar amb una planificació de tota la resta de legislatura...

El president

Se li ha acabat el temps, conseller.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)
...per dotar-lo de més jutjats.

El president

La següent pregunta és sobre els beneficis de la Llei de memòria històrica.

Pregunta al Govern sobre els beneficis de la Llei de memòria històrica

310-00067/15

I la formula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Manuel Jesús Acosta Elías

Buenos días. ¿Cómo justifica el proyecto de ley de memoria democrática que aprobó ayer el Govern? Se lo pregunto porque usted siempre ha aborrecido esta ley; una ley que es injusta porque condena al olvido a dos de cada tres víctimas mortales de la violencia política que se ejerció en Catalunya durante la Guerra Civil y la posguerra, que condena al olvido a más de 8.300 víctimas del terror rojo en Catalunya, entre ellas las víctimas de la mayor persecución religiosa que hemos sufrido recientemente en Catalunya, y, además, a los doscientos afiliados de Esquerra Republicana asesinados por la CNT-FAI, a los 183..., perdón, 281 miembros de la Lliga asesinados por Companys, y los quinientos anarquistas y trotskistas aniquilados en mayo de 1937 en la Telefónica.

Es una ley totalitaria, porque impone a los ciudadanos una verdad oficial sobre la historia, convirtiendo en delincuentes que sufrirán persecución política, personal y profesional a quienes, usando su derecho a la libertad de expresión y de cátedra, osen discrepar de esta verdad única. Es divisiva, porque reaviva el odio fratricida que provocó la sangrienta Guerra Civil hace ya casi un siglo, y es antidemocrática, porque siempre está en contra del sentir de los catalanes. En nombre de la democracia, por ejemplo, quiere destruir el monumento que los vecinos de Tortosa democráticamente decidieron mantener. Todo por la democracia, pero sin la democracia. Señor Espadaler, se ha convertido usted en un déspota ilustrado con barretina.

El president

Senyor diputat, el president Lluís Companys no va assassinar cap membre de la Lliga. (*Aplaudiments.*) Li demano respecte a una figura institucional. (*Aplaudiments.*)

Per respondre, té la paraula el senyor Ramon Espadaler i Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Gràcies, president. Faig meves les paraules que acaba de pronunciar ara el president del Parlament.

De fet, quan vaig llegir aquesta pregunta no em va estranyar, però en qualsevol cas la van formular en els termes... Diu: «No és una Llei de memòria històrica.» I parlaven d'una imposició per part del Parlament de Catalunya. A veure, aquesta és una llei de «memòria democràtica», que no és exactament el mateix que «memòria històrica», i faria bé d'aprofundir-hi i saber què és la memòria democràtica, que té un objectiu molt nítid, molt clar, que és el «mai més», és el no repetir; però no és el de la desmemòria, sinó recordar tot el que ha passat per no tornar-ho a repetir a partir dels principis que s'esmenten en aquesta llei.

I la segona cosa que em sorprèn és que parli, doncs, que és una imposició. Miri, aquest és un parlament democràtic. Aquest és un parlament democràtic que legisla i, per tant, no imposa. És molt respectable que vostès votin en contra d'aquesta llei, hi tenen tot el dret, o que hi facin les esmenes que vostès creguin, tan oportunes com

creguin. Nosaltres també farem... Nosaltres –el grup que dona suport al Govern i crec que molts altres grups de la cambra– farem allò que creguem que haguem de fer d'acord amb la memòria democràtica i amb aquesta legislació.

Per tant, en aquest sentit, la posició del Govern és molt clara; és no només complir un compromís contret en els acords d'investidura amb els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i dels Comuns al respecte, sinó complir amb un deure democràtic –complir amb un deure democràtic.

Ahir..., perdó, el dilluns vàrem presentar, doncs, el text d'aquesta llei a la presó Model, acompanyats de diferents entitats memorialistes, i en la intervenció que es va fer, el president del Consell de Participació, el senyor Carles Vallejo, deia que el dictador va morir –Franco va morir– al llit, però les llibertats es van guanyar al carrer. Jo m'atreiria a afegir: i la justícia i la restauració, a totes aquestes víctimes, les farà un parlament democràtic, afortunadament.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Señor Espadaler, reconózcalo: el propósito de esta ley es controlar la narrativa histórica y convertir la memoria del partido del Govern en política oficial y obligatoria; una memoria que quiere imponer, mediante multas, contenidos curriculares en la escuela y cancelando socialmente a los que no la acepten.

Lo más decepcionante de todo es que salga adelante cuando usted es el responsable del Departament de Justícia. Parece una humillación que le impone el Partido Socialista por su pasado democristiano; un pasado no muy lejano, en el que usted exaltaba a la figura de Cambó, que sufrió el terror rojo y, por otro lado, financió al bando nacional; una humillación que usted ha aceptado gustosamente, demostrando que no tiene más convicciones que la de mantener su poltrona. ¡Qué vergüenza! Derogaremos esta ley, como hemos hecho en Aragón y en Valencia.

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat. *(El president retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)* Se li ha acabat el temps.

Per respondre, té la paraula el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Sí; gràcies. Que bé que li hagués anat venir a escoltar ahir la cancellera Merkel, la intervenció que va fer aquí a Barcelona a la presentació del seu llibre, en la que feia una defensa ferma i rotunda del que és la llibertat i del que costa mantenir-la, que no és una cosa que ens ve donada.

I, miri, m'he quedat amb una de les frases que va dir: «Mai vaig veure com un enemic...» Es referia als altres partits polítics. Evidentment no els seus companys a Alemanya, sinó, per exemple, la socialdemocràcia i els altres partits, i que han estat capaços de col·laborar al servei de la defensa de la democràcia i de les llibertats, que és la feina que tenim encomanada també com a partit...

El president

Se li ha acabat el temps, conseller.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

...com a govern i que farem.

El president

La següent pregunta és sobre el viatge del conseller d'Unió Europea i Acció Exterior a Portugal.

Pregunta al Govern sobre el viatge del conseller d'Unió Europea i Acció Exterior a Portugal

310-00058/15

I per formular-la té la paraula el diputat senyor Alberto Bondesio Martínez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Alberto Bondesio Martínez

Gràcies, president. Membres del Govern, diputades, diputats, conseller Duch... A les darreres setmanes hem pogut constatar la posada en marxa d'actuacions concretes per part del Govern de la Generalitat que evidencien de forma tangible que Catalunya ha tornat a Europa. La presentació del pla a Brussel·les per part del Govern o la participació del president de la Generalitat en el Ple del Comitè de les Regions per primer cop en una dècada són mostres concretes d'aquesta mostra de voluntat de tornar el lideratge de Catalunya al procés de construcció europea i a la presa de decisions.

Les relacions amb la Unió Europea i el desplegament d'una acció exterior eficaç i coherent amb altres regions i estats membres europeus són claus perquè Catalunya faci sentir la seva veu en la defensa dels seus interessos i dels nostres valors com a societat, però també són claus perquè Catalunya mostri la seva millor imatge a través de les delegacions, per promocionar-nos, captar inversions i desplegar tot el nostre potencial econòmic en les transicions ecològiques i digitals.

Els dies 26 i 27 de novembre, honorable conseller, vostè va participar en un viatge institucional a Portugal en el marc del Fòrum Global de les Nacions Unides de l'Aliança de Civilitzacions. A banda de la seva participació en algun d'aquests panells, vam poder comprovar que va mantenir trobades i reunions d'alt nivell.

Conseller Duch, quina valoració en fa, d'aquest primer viatge institucional al país veí? Quines conclusions n'extreu?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Jaume Duch i Guillot, conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Gràcies, president. Diputat, la valoració és positiva, és constructiva. Vaig anar efectivament a Portugal amb tres objectius principals: el primer, com vostè ha dit, participar en una reunió oficial de Nacions Unides al Fòrum Global de l'Aliança de Civilitzacions, a Cascais, on vaig tenir la possibilitat d'exposar les polítiques d'inclusió de persones migrants d'aquest Govern.

També aquests dies, com vostè sap –el president ho ha citat–, tenim aquí una reunió del Fòrum UNESCO contra el Racisme i la Discriminació. Jo crec que és important que en pocs dies el Govern de Catalunya hagi pogut participar en dues activitats oficials de Nacions Unides.

En segon lloc, vaig aprofitar per mantenir reunions i contactes a nivell bilateral, contactes d'alt nivell amb el ministre d'Afers Exteriors de Portugal, amb la secretària d'Estat d'Afers Europeus, que, per cert, em va mostrar una actitud positiva i constructiva en el tema de l'oficialitat del català i amb les secretàries d'estat del Mar i d'Energia. I en el tema de l'energia, li hauria de dir que Catalunya té bastant a aprendre del que està fent Portugal fonamentalment, en el tema d'energies renovables.

I un tercer objectiu, que també crec que és fonamental, que era acompanyar la projecció econòmica de Catalunya. Portugal és el país del món amb més filials catalanes. Catalunya representa més del vint per cent de les exportacions d'Espanya a Portugal, però encara hi ha molta feina per fer, encara hi ha moltes coses que es poden fer i per això era important també tenir una reunió amb la Cambra de Comerç

lusoespanyola a Lisboa, que és qui és que ens està ajudant i qui està ajudant els empresaris dels dos països a incrementar, diguem-ne, aquesta faceta més econòmica.

En un moment, jo diria, d'incertesa en alguns estats de la Unió Europea, és important que els països del sud d'Europa també agafem les regnes, prenguem la nostra responsabilitat i Catalunya ha de contribuir com pugui. Per això, també en aquests últims dies o setmanes hem estat molt actius en les relacions regionals, per exemple, amb Occitània, amb Tolosa de Llenguadoc; al fòrum celebrat a Barcelona fa uns dies també amb el Govern italià, amb una representació important del Govern i del Banc Central Italià, i a les cimeres Euromediterrània i de l'euroregió.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre el pla de xoc contra la multireincidència a Barcelona.

Pregunta al Govern sobre el pla de xoc contra la multireincidència a Barcelona

310-00059/15

I la formula el diputat senyor Mario García Gómez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Mario García Gómez

Gràcies, president. Bon dia, conseller Espadaler. Avui li volem preguntar sobre la ciutat de Barcelona, la millor ciutat del món, però no exempta de les mateixes problemàtiques que les grans capitals europees i en la qual trobem un increment significatiu en el nombre de petits furts que es donen en les zones d'aglomeració de persones i especialment en les àrees turístiques, i que generen una percepció d'inseguretat en la ciutadania i que malmeten la bona imatge de la nostra ciutat. Són fets delictius comesos per un nombre reduït d'individus que fan dels furts el seu *modus vivendi*.

Així, la tasca conjunta de Guàrdia Urbana de Barcelona i de Mossos d'Esquadra durant l'any passat va identificar 487 persones implicades en més de sis mil fets delictius, principalment furts i petits robatoris, fenomen que coneixem com a «multireincidència».

Volem fer valdre, al respecte, la gran tasca policial, donat que, al cap i a la fi, si parlem de multireincidentes és perquè la policia ha fet la seva feina en diferents ocasions i l'ha feta bé. Ens preocupen, però, i molt, els seus efectes, entre els que, a banda de la percepció d'inseguretat ja esmentada i una imatge que no volem per a la capital de Catalunya, destaca la congestió dels jutjats donada la reiteració dels delictes i l'augment de casos que ingressen al nostre sistema judicial, i que dificulten i entorpeixen la resolució àgil dels procediments.

Tot just la setmana passada, vam conèixer l'acord al que s'ha arribat entre el Govern d'Espanya, el Govern i l'Ajuntament de Barcelona per tal d'evitar aquesta saturació dels jutjats i tribunals, amb la posada en funcionament de cinc nous jutjats a la ciutat de Barcelona. Un acord que considerem que illumina el camí de com hem d'actuar davant d'un problema, mitjançant el diàleg i l'entesa, per arribar a un pacte conjunt i treballar així de manera efectiva en la resolució dels problemes reals dels ciutadans.

Conseller, la pregunta que li fem arribar: ens podria explicar el contingut d'aquest pacte i especialment el fet que significa l'accés de la Guàrdia Urbana de Barcelona al sistema de registres administratius de suport a l'Administració de justícia?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Ramon Espadaler i Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies, senyor president. De fet, els termes de l'acord, a grans trets, els hem explicat, però li agraeixo molt aquesta pregunta, perquè ens permet posar una mica el focus no només en els cinc jutjats de més, sinó en un altre acord que ha passat un punt desapercebut però que té una rellevància jo crec que molt substantiva en la lluita contra la multireincidència, que és que el Govern central s'ha compromès a modificar –i això estarà fet dins el primer trimestre– un decret per permetre l'accés no només de la Guàrdia Urbana de Barcelona, sinó d'aquelles policies locals de les ciutats més grans, a una base de dades que respon a les sigles del Siraj, que en essència és aquella base de dades en la que estan registrades totes les persones que han estat detingudes i que han estat en processos judicials pel fet de tenir multireincidència.

Això, que aparentment pot ser una cosa irrellevant, té una transcendència important en la lluita contra la multireincidència. Fins ara el que passava és que quan la Guàrdia Urbana, que és proactiva en aquests casos –com també el Cos de Mossos d'Esquadra, però ara parlo de la Guàrdia Urbana–, feia una detenció, desconeixia si la persona detinguda tenia o no antecedents, amb la qual cosa el que feien, en funció del robatori pel qual se l'havia detingut en aquell moment, assenyalaven en una agenda de judicis immediats. I passava moltes vegades, doncs, que probablement si aquesta persona tenia antecedents, cosa que la Guàrdia Urbana no podia saber perquè no tenia accés a aquesta base de dades..., el que passava és que a vegades assenyalaven malament: assenyalaven un judici immediat quan havia de ser ràpid. L'immediat és menys de quatre-cents euros; un judici ràpid és més de quatre-cents euros i menys de cinc anys de pena de presó.

Això generava grans disfuncions. Primera, perquè s'omplia una agenda de judicis immediats una part dels quals no s'acabava fent a última hora. I perquè, després, aquests forats, per entendre'ns, es perdien i, per tant, hi havia molta ineficiència. I, per tant, això generava un greu problema. Però és que permet també quan un té accés des de la *tablet* –i això requerirà una part de formació per part, doncs, de l'Ajuntament de Barcelona a la Guàrdia Urbana– no només si hi han o no antecedents, quina quantitat són per assenyalat bé cap a quin jutjat s'han de dirigir aquestes qüestions, permet també saber si hi han antecedents més greus que els furtos de més o de menys de quatre-cents euros i procedir, en alguns casos, a la detenció. Això ara es feia amb sis mesos de temps. Això, amb l'accés al Siraj, es farà amb menys de deu minuts de temps.

Per tant, és un canvi substancial...

Gràcies.

El president

Senyor, conseller, se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre la situació del català

310-00064/15

La següent pregunta és sobre la situació del català, i la formula la senyora Maria Pilar Castillejo Medina, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Maria Pilar Castillejo Medina

Bon dia, conseller Vila. Quan es publicaran les dades de l'enquesta d'usos lingüístics?

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Francesc Xavier Vila Moreno, conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

D'acord amb la informació que tinc, es publicaran a començaments de l'any que ve. Febrer, si no vaig mal fixat.

El president

Aquí la presidència s'ha despistat, faltava una pregunta del Grup Socialistes. Acabarem aquesta..., la substanciació d'aquesta pregunta, per tant, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina, i, posteriorment, reprendrem amb la pregunta pendent del Grup Socialistes i Units per Avançar.

Té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

És una enquesta feta el 2023 que és obligatòria quinquennalment. I el que pensem és que el retrocés en l'ús de la llengua és tan evident, és tan greu que estan buscant el moment oportú per donar la mala notícia, perquè la realitat és demolidora: tres de cada deu metges de Catalunya no saben parlar el català; més d'un de cada deu no l'entén. Només un 12,1 per cent dels joves parlen únicament el català com a llengua habitual. A primària, el trenta-cinc per cent de converses al pati són en català i, a secundària, baixen al catorze per cent. Un de cada tres catalanoparlants té problemes per expressar-se en català al restaurant. El seixanta-dos per cent de les assignatures en universitats públiques catalanes són en català. Les empreses de serveis bàsics com gas, energia, aigua, els grups de telefonia mòbil o internet no fan atenció oral en català. Vuit de cada deu peticions per rebre documentació en processos judicials en català van ser desatenses... I puc seguir donant dades que evidencien aquest retrocés i que demostren que estem en un moment d'emergència lingüística.

Hi ha una gran preocupació pel futur de la llengua, perquè amb les eines per garantir-ne el coneixement no n'hi ha prou. I avui, a més a més, aquestes eines es troben, d'una banda, amenaçades, amb els tribunals espanyols imposant quotes a les escoles i, d'una altra, sense que el Govern hi posi recursos: tenim 2,3 milions de persones que volen aprendre el català i només 120.000 places.

Cal garantir el coneixement de la llengua i cal també crear necessitat de parlar-la. I cal, conseller, orgull de la llengua. I si el pacte nacional per la llengua pretén ser qui la salvi, perquè sembla que estan esperant a publicar l'enquesta d'usos a tenir els acords per al pacte, doncs, malament rai, perquè el que tenim en aquest moment és un acord de mínims entre partits i el Govern. I el que hauria de ser és un pacte de debò entre la societat, entre les entitats que defensen la llengua i les administracions, a tots els nivells. Si volem legitimitat i que tingui recorregut, el que cal que sigui és un pacte de país, no un pacte de partits. Impera la pressa, conseller?

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Bé, d'entrada, el motiu pel qual les dades encara no han sortit és perquè la recollida de dades es va haver de realitzar entre 2023 i 2024 i, per tant, l'anàlisi ha hagut de posposar-se fins a poder tenir totes les dades.

D'altra banda, crec que la situació de la llengua, que és, com hem dit moltes vegades, complexa i delicada i diversa, és compartida per bona part d'aquest hemisferi. Fa molt de temps que estem treballant justament per tal de crear un pacte que aplegui la voluntat majoritària no només dels partits, sinó de la societat.

Com vostè sap, aquest pacte i la política que vol desenvolupar aquest Govern s'apunta en línies diferents. Una, incrementar substancialment l'accés a l'aprenentatge de la llengua. En segon lloc, fer fàcil l'ús de la llengua catalana. En tercer lloc, fer que les institucions siguin modèliques en l'ús de la llengua catalana: treballar per transformar els hàbits, els discursos en relació amb la llengua. I, finalment, posar-hi

recursos. Per posar-hi recursos, tindrem els pressupostos, que ens permetran incrementar aquestes més de cent mil places per aprendre la llengua.

Però, com també li consta, un dels objectius importants que hem de tenir és rellançar el sistema d'accés a l'aprenentatge de la llengua catalana. I per fer això, ho hem de fer no només a partir del consorci, que ha de tenir una empena molt forta, sinó incorporar el teixit social, el teixit econòmic a aquest aprenentatge de la llengua.

Crec que el llançament del pacte serà una oportunitat per implicar tots els actors de la societat en aquest nou impuls de la llengua catalana. I, com vostè, estarem encantats de treballar per aconseguir aquesta implicació.

El president

Ara sí, reprenem la pregunta número 14.

Pregunta al Govern sobre les mesures del Departament de Política Lingüística per a impulsar l'ús del català a les xarxes i en l'àmbit digital

310-00060/15

És sobre les mesures del Departament de Política Lingüística per impulsar l'ús del català a les xarxes i en l'àmbit digital. I per formular-la, té la paraula la diputada senyora Imma Ferret i Raventós, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Molt bon dia, honorable conseller Vila. El mes passat es va presentar un estudi que situava la llengua catalana entre les llengües mitjanes capdavanteres en les tecnologies del llenguatge comercials. Així, a través d'una anàlisi de més de dues-centes referències de productes en trenta idiomes, el català es posicionava al mateix nivell que el neerlandès, el danès, el suec, el finès, el polonès o el txec, pel que fa a la presència de les eines tecnològiques. Tot i això, encara hi ha àmbits digitals en què la llengua té poca presència, com en el cas dels assistents de veu.

Un altre d'aquests àmbits en què detectem una manca de continguts en català és el de les xarxes socials i les plataformes digitals. Segons dades de l'Idescat, entre el 2017 i el 2021, l'ús del català a les xarxes socials va caure sis punts, del 30,9 per cent a un 24,1 per cent. Ens preocupa especialment aquesta tendència perquè actualment les xarxes socials són la porta d'entrada a la informació, a l'entreteniment, a la comunicació i a l'oci, tant per a la població adulta com per als més joves. Influeixen en les normes de socialització i en els comportaments de la població.

Per tot plegat, conseller, des d'aquest grup parlamentari, Socialistes i Units per Avançar, ens interessaria saber quines mesures ha engegat el Departament de Política Lingüística per impulsar l'ús del català a les xarxes i en l'àmbit digital.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Francesc Xavier Vila Moreno, conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Gràcies, president. Gràcies, diputada. Les llengües mitjanes, especialment quan han tingut una història de minorització, sovint necessiten el suport públic per entrar en els espais, sobretot en els espais, els àmbits de nova creació. Això és el que ha passat històricament, doncs, en l'àmbit del llibre, la premsa, el cinema, la ràdio, la televisió..., els poders públics han de col·laborar per aconseguir que aquestes llengües entrin en aquests àmbits, perquè, si no, aquests àmbits queden monopolitzats per les grans llengües. És un tema de pluralisme *versus* monopoli i concentració de poder, en aquest cas lingüístic.

Ara és el torn del món digital, que, com vostè ha assenyalat, és molt rellevant per moltes qüestions. Per tal de potenciar el català en aquest àmbit, hem creat una Di-

recció General de Política Lingüística en els àmbits tecnològics i audiovisuals, que treballarà específicament en aquests temes. Hem incorporat creadors de continguts a les campanyes de promoció institucional per donar visibilitat als creadors en català en aquests espais. Hem treballat també amb les escoles portant creadors de continguts per fer campanyes de formació sobre aquest ofici nou. Hem potenciat les trobades de creadors de continguts d'arreu del domini lingüístic, perquè és amb tota la llengua que volem treballar, i hem fet la primera convocatòria de beques per a creadors de continguts. Amb tot plegat, aconseguirem que el català tingui una millor visibilitat i sigui detectat molt millor pels algoritmes.

El president

Moltes gràcies, conseller. La següent pregunta... Ah, sí. Vol repreguntar? (*Pausa.*) Sí, perfecte. Es pot repreguntar. És que no hi ha el costum del Grup Socialistes, aquí... És mala fortuna, eh?, en aquest cas. (*El president riu.*) Disculpi'm. Endavant.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. No passa res per trencar esquemes, sempre és bo. Gràcies, conseller, però també voldríem conèixer amb més detall en què consisteixen i quins són aquests objectius a que responen aquestes beques de creadors de contingut que ha mencionat.

Gràcies.

El president

Per respondre (*el president dona un cop al micròfon*), té la paraula, de manera accidentada, el conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Sí; com dèiem tant vostè com jo l'àmbit digital és cada vegada més important, tant des d'un punt de vista cultural com des d'un punt de vista econòmic com des d'un punt de vista lingüístic, i cal que el català hi sigui.

Els objectius d'aquestes beques són, en primer lloc, normalitzar la possibilitat de consumir productes en català de qualitat en igualtat de condicions amb altres llengües. En segon lloc, ajudar a la professionalització dels creadors de continguts, sobretot joves. En tercer lloc, volem ajudar a generar un ecosistema professional en què les petites i mitjanes empreses puguin accedir a aquests creadors de continguts per difondre els seus productes. Si garantim aquests creadors i garantim aquests continguts a totes les plataformes, aconseguirem, com deia, que els algoritmes juguin a favor també del català.

Les beques Propulsió, que aquest és el nom que tenen, són vint-i-quatre beques a creadors de continguts que es destinen a la creació i a la promoció de vídeos en català a les xarxes de tipus divers: són de tipus cultural...

El president

Hauria d'anar acabant, conseller.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

...de tipus històric. Han tingut un gran èxit. He d'anar acabant?

El president

Sí, perquè...

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

I esperem que siguin una gran empenta al català en aquest àmbit.

El president

Els demano disculpes. No, senyor conseller, és que hem posat el marcador a zero, però li hem donat, diguem-ne, temps generós i benigne, en aquest cas. Molt bé.

Pregunta al Govern sobre la situació política a l'Orient Mitjà

310-00065/15

Passem a la següent pregunta, que és sobre la situació política a l'Orient Mitjà. I, per formular-la, té la paraula el diputat senyor Ruben Wagensberg i Ramon, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Ruben Wagensberg Ramon

Repreguntaré, eh? (*L'orador riu.*) Bon dia a tothom. És difícil, conseller, no celebrar la caiguda d'un règim, però també és evident que el conflicte de Síria, i per extensió del Pròxim Orient, entra en una nova fase i, sobretot, també en un gran canvi en la correlació de forces i influències de les grans potències, que ara és impossible de comentar en dos minuts. Però tot això té una afectació a la població, que és la part rellevant.

Vostès saben que Síria és un país profundament divers, multiètnic, on hi conviuen moltíssimes religions, moltíssimes cultures, i la doctrina i els orígens dels grups rebels, tot i la pretensiosa obertura que estan mostrant alguns dels seus líders, no correspon amb les informacions ni amb les imatges que ens estan arribant, que segurament correspon més amb la seva tradició i els seus orígens, Al-Nusra, que és Al-Qaeda a Síria, amb Estat Islàmic, etcètera. La coexistència i la convivència és el gran repte, i el respecte absolut a totes les minories. I, parlant de minories, ens preocupa especialment la kurda, que ara mateix, mentre estem fent aquest Ple, està sent especialment bombardejada per Turquia i per l'SNA des de fa dos dies, a Manbij, 218 morts, i des d'ahir, que ens arriben imatges de Kobane, una ciutat bonica, una ciutat increïble i una ciutat símbol, perquè allà és on va començar la desfeta contra Estat Islàmic, gràcies a les seves combatents i motiu pel qual Europa i el món sencer està en deute amb les persones kurdes i amb tota la gent i les morts que van posar sobre la taula per derrotar Estat Islàmic, que ara està en perill, en risc de tornar; com, a més, hem vist que aquesta nit ja han començat a despertar-se les seves cèl·lules dorments i a matar persones al desert de Deir ez-Zor.

I també ens preocupa la situació humanitària de totes les persones desplaçades, especialment, aquest cop, una altra vegada les kurdes, que són les més desplaçades. I és per aquest motiu que li vam demanar la convocatòria del Comitè d'Ajuda Humanitària, que agraïm que vostè convoqués. Com valora tota aquesta situació?

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Jaume Duch Guillot, conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Gràcies, president; gràcies, diputat Wagensberg. Efectivament, estem seguint molt de prop la situació a Síria, el que està passant. Ho veiem, al mateix temps –diria– amb prudència, però també amb esperança. Aquest canvi ha estat un canvi radical, ha estat un canvi gairebé sobtat, però és també una oportunitat, o hauria de ser una oportunitat, per reunificar, per estabilitzar i per reconstruir. Alhora, hem d'estar també molt atents als riscos –i vostè n'ha citat uns quants. És molt important preservar la integritat territorial i la sobirania del país, però sobretot cal garantir la seguretat i la vida de la població siriana, molt especialment de les minories. Vostè ha citat la minoria kurda: no puc estar-hi més d'acord. Tothom ha de poder participar d'aquesta transició, i el poble kurd també.

Com sap, efectivament, fa uns dies, contestant, responent a la proposta, a la petició de diferents grups parlamentaris, vam convocar aquest Comitè Català d'Ajut Humanitari i d'Emergència. Vam rebre informació directa de diverses entitats; algunes d'aquestes entitats treballen directament sobre el terreny, per exemple, la Mitja Lluna kurda, i els vam traslladar el nostre suport. Seguim monitoritzant la situació en contacte amb aquestes entitats, i si en algun moment podem posar en marxa al-

guna acció humanitària o d'ajut directe a aquesta població, parlarem amb les entitats per fer-ho.

I aquí potser el que crec que és important és també assenyalar, informar-lo que fa molt poc hem acabat de resoldre la convocatòria d'acció humanitària i de resposta d'emergència per les entitats catalanes, que inclouen tres convenis amb entitats humanitàries que ens poden ajudar molt a donar resposta a aquesta crisi o a crisis sobrevingudes, com aquesta a Síria, sobretot perquè dues d'aquestes entitats tenen presència directa sobre el territori; per tant, poden ser molt útils per al Govern de Catalunya. Seguirem actuant. Ahir mateix vam aprovar destinar aquest ajut de mig milió d'euros al Fons Humanitari del Líban, de les Nacions Unides. Hi ha Síria, però també hi ha el Líban i hi ha Palestina.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ruben Wagensberg Ramon.

Ruben Wagensberg Ramon

La segona part de la pregunta és una petició, una demanda directa de l'Administració Autònoma del Nord i Est de Síria, que ens demanen que l'hi traslladem i, per tant, avui ens fem nostra la seva veu, que és que utilitzi vostè totes les seves eines diplomàtiques possibles al seu abast, que a la pregunta anterior vostè manifestava; que també li demani al president del Govern espanyol que faci pressió internacional per un fet que vostè ara estava comentant, que és que l'Administració Autònoma del Nord i Est de Síria i la població kurda estiguin presents a qualsevol futura taula de resolució del conflicte, perquè sense totes les parts no hi haurà una resolució ni una pau duradora a partir d'aquest conflicte.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

No tingui cap dubte de que així ho farem, no només amb el Ministeri d'Afers Exteriors d'Espanya, sinó també amb les autoritats europees comunitàries.

El president

La següent pregunta és sobre la situació del sector pesquer.

Pregunta al Govern sobre la situació del sector pesquer

310-00066/15

La formula el diputat senyor Albert Salvadó Fernàndez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Albert Salvadó Fernàndez

Gràcies, president. Conseller Ordeig... Abans de res m'agradaria reconèixer tota la feina dels pescadors i pescadores catalans, especialment els de la Ràpita, el meu poble, però que agafo com a representació de tots los pescadors del litoral català, perquè, malgrat ser la baula més feble de la cadena alimentària, són també los més imprescindibles; amb ells comença tot i sense ells tot s'acaba.

Conseller, l'acord que ha pres esta matinada la Comissió Europea és dolent. Considera el Govern suficient este acord, que comportarà conseqüències molt greus per al sector de la pesca a Catalunya? Quines actuacions portarà a terme per defensar els interessos del sector pesquer a Catalunya i no abocar-los a la seua desaparició?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Òscar Ordeig i Molist, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
(Òscar Ordeig i Molist)

Bon dia, president. Diputat, gràcies per donar-me l'oportunitat d'explicar quina és la visió del Govern sobre què és el que ha passat els últims dies amb relació a la pesca del Mediterrani i la proposta d'acord, l'acord a que s'ha arribat aquesta matinalada. I afegir-nos, en nom del Govern, al reconeixement i al suport, reconeixement i suport a la feina que han fet els pescadors. No només els pescadors, les pescadores, els armadors, sinó les confraries, les llotges, les peixateries, la distribució, els grups d'acció local, el conjunt del sector. I ahir, que estàvem presentant la Regió Mundial de la Gastronomia, estàvem parlant d'això, de com som capaços d'enfortir aquest sector que és estratègic per al futur i que, evidentment, estàvem, tots plegats com a país, molt preocupats per aquesta proposta del tot inacceptable de la Comissió Europea i que no responia a la realitat fins i tot dels estocs pesquers que estem vivint. Per tant, reconeixement i suport. Un agraïment també al seu Govern, a l'anterior Govern d'Esquerra Republicana i a vostès també i a l'ajuda que hem tingut aquests últims dies, aquests tres dies, sobretot, amb el ministre al capdavant, però també amb les cinc comunitats autònomes afectades, eurodiputats, delegació del Govern, partits polítics, altres països, la direcció de pesca, que hem estat, evidentment, tots els dies allà. I, per tant, també agrair la feina que..., al final, l'acord serà complicat de complir, però si el complim i ajudem tots plegats i mirem, avaluem l'impacte econòmic que té i ajudem, ens permetrà mantenir els dies de pesca que teníem fins ara. Per tant, la proposta inicial no s'ha aprovat. Hem de veure, hem d'avaluar l'impacte que això tindrà en les inversions i també en la disminució de les captures.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernàndez.

Albert Salvadó Fernàndez

Agraeixo el to, conseller, però des d'Esquerra Republicana demanem que actuen en conseqüència perquè cal que siguem coherents a tot arreu en defensa del sector primari català. De poc servix que a Catalunya tot siguen paraules boniques i a Europa voten interessos que són contraris al sector.

Per una part, es segueix escanyant la pesca de proximitat, i ja fa temps que està fent les coses bé. En este pas, no podrem comprar peix del dia, i haurem d'anar a les grans superfícies a comprar peix de l'Atlàntic o del mar del Nord, pescat per grans vaixells de grans empreses, perquè estem castigant els nostres petits productors del sector primari i alhora obrim els nostres mercats perquè hi entre producte de fora, que competix amb regles diferents.

Conseller, quina és la posició del Govern de Catalunya respecte a l'acord comercial de la Unió Europea amb els països del Mercosur? No sé què em respondrà. El que sí que sé és quin va ser el posicionament del Partit Socialista quan al Parlament Europeu es va votar respecte a si calia aturar el Mercosur o no: el PSOE va votar en contra d'aturar l'acord. I també és oportú recordar que Junts no es va mullar i es va abstenir. Se va abstenir a aturar el Mercosur mentre, al mateix temps, abanderava les reivindicacions de la pagesia a Catalunya.

Esquerra Republicana som l'únic partit català que al Parlament Europeu s'ha posicionat obertament contrari a l'adopció de l'acord amb el Mercosur, perquè és un acord que perjudica greument el nostre sector primari. I, a Catalunya, els pescadors, les ramaderes i els pagesos no és que no vulguen fer les coses bé; el que diuen és que

és de justícia que s'exigisquen les mateixes condicions de producció a aquells altres que vulguen vendre aquí.

Conseller, els demanem que el PSC sigui coherent. Els demanem que es posicionen obertament contra el Mercosur i actuen en conseqüència en les votacions de ratificació o veto de l'acord. Els demanem que el Govern de Catalunya defensi els interessos de Catalunya, tant dels nostres pescadors com dels nostres pagesos. Ho faran?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
(Òscar Ordeig i Molist)

Gràcies, diputat. En primer lloc, avui els convocarem a una reunió extraordinària, els diferents grups parlamentaris, per tal de parlar de l'acord que es va assolir ahir i explicar-los-hi les mesures que hem fet, evidentment, i veure aviam com hem d'enfocar els propers dies. I divendres ja tenim també una reunió amb la confraria de pescadors per tal també d'analitzar quin és l'impacte que tindrà l'acord de la Comissió Europea.

I, molt important, hem d'aprendre que hem d'estar més ben organitzats i representats a Brussel·les, que és on es prenen les decisions, no només quan ve un problema, sinó quan..., abans, eh?, i per tant... I aquí ha sigut vital la pinça que hem fet amb Itàlia, per exemple, però també amb d'altres territoris. I també un agraïment a totes les persones que han fet que això fos possible. I també mirar al futur, i veure aviam quin plantejament fem, perquè l'any que ve, durant aquest 2025, es decidirà com es calculen els estocs, que és el que ens ha portat a tenir...

El president

Senyor conseller, se li ha acabat el temps.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
(Òscar Ordeig i Molist)

Nosaltres tenim l'Icatmar, que ens dona informació...

El president

Se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre el sistema d'emergències de Catalunya

310-00068/15

La següent pregunta és sobre el sistema d'emergències de Catalunya i la formula el diputat senyor Josep Rius i Alcaraz, del Grup Parlamentari de Junts.

Josep Rius i Alcaraz

President, consellera... Per què el Govern de Salvador Illa ha renunciat a acceptar més competències en ports i aeroports i, en canvi, ha acceptat l'entrada immediata i sense límits de la Guàrdia Civil i la policia espanyola al 112?

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president. Diputat, la Junta de Seguretat de Catalunya no ha renunciat a cap competència, simplement hem compassat el ritme per assumir-les, i això és així. És a dir, nosaltres volem tenir les competències de seguretat en ports i aeroports, en

la zona d'aire, i les tindrem, però també és ben cert que necessitem tenir la policia necessària per poder-les assumir.

Com bé sap, hem tingut un repunt de delinqüència molt important a l'aeroport, hem doblat els efectius per donar-hi resposta i crec que aviat podrem donar bones xifres en aquesta direcció. Per tant, nosaltres som a l'aeroport, treballem a l'aeroport i assumirem en un futur més competències.

Com bé sap, el número del 112 és un número d'emergències que Europa va imposar a tots els estats membres per centralitzar totes aquelles qüestions que tenen a veure amb les emergències, i Catalunya té la competència exclusiva en el 112 des del 2007. I això no ha canviat. Guàrdia Civil i Policia Nacional estaven integrats en el sistema. Com es feia? A través de trucada telefònica. Què vull dir? Que en comptes de rebre la comunicació per via telemàtica, quan han d'intervenir –exclusivament en l'àmbit de les seves competències–, es feia a través d'una trucada telefònica. Però les capacitats operatives de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional, estrictament en l'àmbit de les seves competències en emergències, ja estaven integrades prèviament a aquesta Junta de Seguretat.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Miri, consellera, nosaltres no estem en contra de la col·laboració dels Mossos d'Esquadra amb altres cossos o organismes de seguretat, ni de l'Estat ni de la resta del món. Volem que els Mossos actuïn com l'únic cos de seguretat a Catalunya perquè estem convençuts que són els que ho faran millor. És així. La diferència és que mentre que Junts volen que els Mossos siguin la policia integral de Catalunya, vostès el que fan és desintegrar la policia catalana. De fet, sembla que vulguin desintegrar l'autogovern de Catalunya. Volen diluir-lo, empetitir-lo i espanyolitzar-lo. I no em digui més endavant, faltant a la veritat, allò que ja li he sentit dir, que aquest tema ja formava part d'altres juntes de seguretat, perquè en aquestes juntes de seguretat anteriors la integració del Cos Nacional de Policia i la Guàrdia Civil no es va acordar, només es va posar al damunt de la taula com una possibilitat a estudiar i en els respectius àmbits de competència i, sobretot, en contrapartida, a millorar les competències i efectius dels Mossos, cosa que no va passar.

Miri, mentre que per una banda accepten la participació de la policia espanyola al 112, per l'altra, renuncien a que els Mossos puguin exercir les competències en ports i aeroports, perquè el ministre Marlaska diu que necessita més temps per acabar de polir alguns serrells per a la cessió d'aquesta competència, i ho prometen per al 2025, i ja coneixem què volen dir Marlaska i Pedro Sánchez quan diuen que ara no, que queden alguns serrells i que ja ho farem més endavant. Deuen ser els mateixos serrells que l'Estat espanyol esgrimeix per impedir que els Mossos s'integrin de ple dret a la Interpol, a l'Europol o al Frontex, o els mateixos serrells perquè el català esdevingui llengua oficial de la Unió Europea. La realitat és que la gestió que els cossos de seguretat fan ara a l'aeroport i al port és millorable. S'hi cometen molts furt i delictes, i això ja està passant avui, no al 2025.

Consellera, la realitat és que nosaltres fem la feina que hauria de fer el Govern de Catalunya. Volem i reclamem el màxim de competències de Catalunya. De fet, les volem totes. I mentre nosaltres fem, vostès desfan, i no ho permetrem. La solució del PSC és sempre més Espanya, i la solució de Junts és, i serà sempre, més seguretat, més Mossos i més Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Diputat, alguna cosa m'he perdut, llavors, perquè el 112 ja està traspassant trucades quan tenim una situació d'emergència, trucades directes que fan els operadors o mossos d'esquadra a la Guàrdia Civil i a la Policia Nacional des d'abans que jo fos la consellera i abans que es produís aquesta Junta de Seguretat, on, per cert –vostès no en parlen–, però tenim les competències ara en temes de medi ambient, que les hem traspassat ara, participarem de forma clara en les competències que tenim en tot lo que és la persecució dels delictes de blanqueig de capitals vinculats als negocis de la droga, avui s'ha fet una operació excel·lent aquí a Barcelona, que ha liderat el Cos de Mossos d'Esquadra i també hi ha participat la Guàrdia Civil. No enredem amb això del 112. Al 112 l'únic que s'està fent és que l'avís no arribi per trucada, sinó que arribi per la plataforma telemàtica, res més. No s'està fent res més amb el 112.

I tornant a la...

El president

Senyora consellera, se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre la viabilitat del primer sector

310-00069/15

La següent pregunta és sobre la viabilitat del primer sector, i per formular-la té la paraula el diputat senyor Jordi Bertran i Luengo, del Grup Parlamentari de Junts.

Jordi Bertran i Luengo

President... Conseller Ordeig, exigiran a l'Estat que defensi els pescadors catalans i atengui els nous costos per a les confraries, que ja alerten que no tots podran complir amb l'anunci d'aquesta matinada i reclamen solucions definitives?

El president

Per respondre té la paraula l'honorable senyor Òscar Ordeig i Molist, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

(Òscar Ordeig i Molist)

Diputat, gràcies. Bé, com ja he dit, farem el que faci falta perquè cap pescador hagi de deixar la seva activitat, i si això vol dir destinar recursos –que Europa ja ha dit que els destinarà, el ministeri també s'hi ha compromès i el Govern de la Generalitat s'hi compromet– farem el que faci falta perquè ningú hagi de plegar. I fer els deures el 25 –i els demano, si us plau, que anem a l'una– perquè el sistema de càlcul per al 26 canviï. Tenim ara cent i pocs dies de pesca, però si fem bé les coses i demostrem que els estocs de peixos han augmentat perquè hem fet bé la feina, perquè s'ha fet bé la feina els últims anys, evidentment el 2026, doncs, podem augmentar..., podem augmentar els dies de pesca a l'any de la flota catalana.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Jordi Bertran i Luengo.

Jordi Bertran i Luengo

Conseller, «un dels objectius del Ministeri de Pesca és passar de 86.000 tones a 160.000 anuals el 2030, contribuint als plans econòmics del país, a la modernització del sector amb tecnologies avançades, gestió sostenible i millora dels vaixells». No són les paraules del ministre d'Agricultura i Pesca d'Espanya, sinó del ministeri del mateix ram d'Algèria, a la Mediterrània, recollides per la seva ràdio nacional. Aquest objectiu algerià és deu vegades superior a les 16.400 tones catalanes. També el Marroc ha pujat de 920.000 a 1.580.000 tones en vint anys, segons la FAO. Això

confirma les denúncies de les confraries sobre els interessos macroeconòmics europeus per prioritzar contractes milionaris amb tercers països i importacions que enfonsarien el nostre mercat.

La flota catalana és familiar, no són grans companyies com en altres oceans, amb moltes embarcacions que actuen totes alhora dos o tres setmanes. Europa no només posa en risc els pescadors catalans, sinó que destrueix el creixement sostenible, afectant les peixateries, la cuina patrimonial de quilòmetre zero i la restauració. La pesca catalana hauria de ser molt més a prop d'una protecció de la UNESCO que no de les regulacions destructores de Brusselles. La de les gambes a Oostduinkerke, a la mateixa Bèlgica, la de les illes Kerkennah, a Tunísia, o el *cebiche* al Perú ja són patrimoni immaterial de la humanitat.

Les normatives pesqueres no es poden fer des de despatxos allunyats de la mar, com s'ha fet aquesta matinada. S'han de redactar havent-se embarcat ben d'hora, com fan els nostres pescadors. Si altres protegeixen les seves pràctiques pesqueres com a tresors, no creuen que no ens hem de conformar amb un acord que condemnarà la pesca catalana a la desaparició, sinó defensar-la com el veritable patrimoni que és?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
(Òscar Ordeig i Molist)

Ja em perdonarà el Grup d'Esquerra, però em pensava que em preguntarien també per Mercosur i pensava que podria aprofitar ara, però, en tot cas, és el tema, avui. La pesca..., si té tota la raó. Tenen tota la raó. Per tant, per això vam enviar just quan va sortir la proposta una carta i ens vam posar en contacte amb el comissari de Pesca per dir que, escolta, que això era inacceptable. Per això ens vam reunir amb totes les comunitats autònomes afectades per anar a l'una i també vam demanar al ministre que es posés també en contacte..., que féssim una minoria de bloqueig, perquè la proposta era inacceptable. Jo crec que això ho compartim tots i per això no s'ha aprovat. Ara, jo crec que aquí el que toca ara és veure aviam quina inversió és necessària fer i qui l'ha de pagar. Per tant, això és el que hem de fer. Bé, és que això és el que farem. A vostès els convocarem avui.

I, per cert, senyor Batet, a vostè que li agrada tant fer afirmacions grandiloqüents: vaig demanar que la setmana passada els hi passessin una carta a tots els grups parlamentaris per tal d'informar de tot el que estàvem fent, per tal de dir tot el que volíem fer, per tal de dir que estàvem mobilitzant tots els recursos i per tal de dir que estàvem molt molt preocupats i els hi demanàvem: us necessitem. I us demanem que ens ajudeu a donar veu al sector, a implantar mesures, i que ens feu arribar tot allò que pugui ajudar aquí, a Brusselles i arreu –i arreu– per tal d'anar tots a l'una a defensar el sector. No a defensar el Govern, a defensar el sector.

Sap quina va ser la resposta de Junts? Sap quina va ser la resposta de Junts? No va arribar. Per tant, encara l'esperem. Per tant, agrairíem que, a part de dir segons quines coses, responguin quan els hi demanem ajuda, no pel Govern, sinó pel sector de la pesca a Catalunya. I, per tant, jo crec que això... Tenim molta feina –tenim molta feina. Com ha dit, aquí hi ha plantejaments globals de Mediterrani que s'han de fer de manera conjunta, si no, fracassarem. I jo crec que Catalunya ha de liderar, liderar aquest nou model de pesca sostenible per al futur. I si vostès estan amb nosaltres...

El president

Senyor conseller, se li ha acabat el temps.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
(Òscar Ordeig i Molist)

...evidentment, ens en sortirem.

El president

Abans de continuar amb l'ordre del dia...

Pregunta al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge (posposada)

310-00070/15

...els informo que el Grup Parlamentari de Junts, a l'empara d'allò que disposa l'article 164.6 del Reglament, ha sol·licitat, d'acord amb el Govern, que la següent pregunta, sobre la dificultat d'accés a l'habitatge, presentada per l'esmentat grup parlamentari, no sigui substanciada en aquesta sessió plenària i quedi posposada per a la sessió plenària següent.

Pregunta al Govern sobre les prioritats pressupostàries

310-00061/15

Passem a l'última pregunta d'aquest bloc de preguntes al Govern. És la pregunta sobre les prioritats pressupostàries. I la formula el diputat senyor David Cid i Colomer, del Grup Parlamentari Comuns.

David Cid Colomer

Bon dia, consellera. Des de fa setmanes sap que el nostre Grup Parlamentari dels Comuns parlem amb el seu Govern, i concretament amb vostè i amb la seva conselleria, sobre la negociació de pressupostos. Unes negociacions que avancen molt lentament o pràcticament no avancen. Anem molt a poc a poc. I per això, consellera, ens agradaria saber quines són realment les seves prioritats per als pressupostos del 2025 i si realment té voluntat d'arribar a un acord amb el nostre grup parlamentari, amb els Comuns, perquè Catalunya tingui en algun moment pressupostos al llarg del 2025.

El president

Per respondre té la paraula l'honorable senyora Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Bon dia, diputat. Sap vostè que el Govern té voluntat d'aprovar uns pressupostos per a l'any 2025. Em sap greu que no puguin ser en aquest 2024 i abans d'acabar l'any, que és el que nosaltres havíem previst. Saben que vam començar fent un encàrrec al Govern de la Generalitat per iniciar el disseny al mes d'agost i, per tant, tots els departaments han treballat fort perquè això es pogués desenvolupar. Però també és cert que el grup que dona suport al Govern, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, no té majoria en aquesta cambra i necessitem, evidentment, aliances amb vostès, amb el Grup Parlamentari dels Comuns i d'Esquerra Republicana, per poder tenir la garantia que aquests pressupostos s'aprovaran i que, per tant, podrem tenir negre sobre blanc aquelles prioritats que, l'hi haig de dir, nosaltres tenim unes clares..., aviat presentarem el nostre pla de govern, però les hem també de compartir amb vostès.

Ho sap molt bé, que ja hem fet unes quantes reunions, però per no deixar sense dir algunes coses, sí que li volia dir..., sap vostè que tenim una primera prioritat, que és la generació de prosperitat. Hem de generar prosperitat basada en el coneixement, en la tecnologia i la innovació, i hem tingut darreres informacions importants de recursos que arriben d'Europa i d'Espanya per poder desenvolupar projectes en aquest

sentit. Que aquesta prosperitat que generem sigui compartida; això vol dir que generem igualtat d'oportunitats, sobretot en els àmbits com la salut, l'educació o els drets socials. Que puguem fer una transició verda, important, energètica; estem molt endarrerits, ho sap, en aquest país, pel que fa a aquest àmbit. I que, evidentment, tot això ho puguem fer des del bon govern i la solvència.

Per tant, aquestes són les nostres prioritats, que haurem de veure com es compareixen, òbviament, amb vostès, perquè tenim molt clar que hem de sumar. I, per tant, per sumar, doncs, també haurem de saber conversar fins al final amb vostès i també amb el Grup d'Esquerra Republicana.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor David Cid Colomer, del Grup Parlamentari Comuns.

David Cid Colomer

Gràcies, consellera. Però cal passar de les paraules als fets. Els discursos no paguen ni el lloguer ni la hipoteca. I vostè sap que la nostra màxima prioritat és garantir l'accés a l'habitatge. Vostè no ho ha mencionat, però sap que és la principal prioritat que tenen els Comuns en aquesta negociació de pressupostos, perquè és el principal problema del país. I cal ambició i cal lideratge, com deia la nostra presidenta avui mateix. I, sobretot, cal que la gent sàpiga que hi ha un govern que vol plantar cara a qui vol fer negoci amb el que és un dret, que és l'accés a l'habitatge.

També sap que tenim prioritats per blindar els serveis públics, l'educació i la sanitat pública, i també, evidentment, per millorar la dependència.

Però també sap que ens preocupen, en aquestes darreres setmanes, les declaracions que ha fet el secretari de Transports, el senyor Manel Nadal, dient que no pensa complir l'acord d'investidura amb el president Illa de mantenir la bonificació del transport al llarg del 2025.

Per tant, consellera, nosaltres l'hi volem dir clarament: el Govern ha de triar si vol ser el Govern de més carreteres o vol ser el Govern de més transport públic i de les bonificacions del transport. Ha de triar, evidentment, si vol o no el suport dels Comuns.

Per tant, li preguntem: consellera, pensa complir amb l'acord amb els Comuns, en aquest cas l'acord d'investidura per invertir el president Illa, que ell mateix es va comprometre a complir íntegrament? I, per tant, hi insisteixo, pensen o no complir amb l'acord de mantenir les bonificacions del transport, especialment per la T-jove i la T-usual, al llarg del 2025? Sí o no, consellera?

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

És una resposta molt senzilla: sí, ho complirem. Ho sap vostè. En moltes converses que hem tingut hem parlat d'aquest tema, és prioritari per nosaltres, i, per tant, nosaltres mantindrem aquesta bonificació.

També sap que és una prioritat per nosaltres l'habitatge, però també ho és per vostès. Per això estem treballant. Jo crec que, en fi, estem treballant amb aquesta valentia i ambició, i espero que puguem posar els recursos necessaris perquè fem un salt endavant a Catalunya.

Ara bé, hem de posar també instruments que ens permetin construir, comprar i tenir i aconseguir, doncs, aquest objectiu dels cinquanta mil habitatges en els propers anys. Però sí, tenim valentia i ambició, espero que la puguem compartir amb vosaltres i que tant de bo al més aviat possible puguem aprovar uns pressupostos pel 25.

El president

El diputat Sergio Macián, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, em fa adonar de l'error que ha tingut aquesta presidència a l'hora d'esmentar el president

del Grup Parlamentari de VOX, canviant-li el cognom: de Garriga a García. Li demano disculpes. I demano als serveis tècnics que, a l'hora de confegir l'acta de la sessió, esmenin aquest error.

Acabada la sessió de control, procedirem tot seguit a la lectura... *(Veus de fons.)*
Sí, sí. Demana la paraula la diputada Laia Estrada?

Laia Estrada Cañón

Sí, li demano la paraula, president, en base a l'article 86, punt 3.

El president

La té.

Laia Estrada Cañón

Gràcies. Bé, doncs, el president Illa ha assegurat que és falsa, la nostra afirmació, quan hem titllat el ministre Grande-Marlaska d'encobridor de tortures, i ens reafirmem. El Tribunal Europeu de Drets Humans, el Tribunal d'Estrasburg, ha condemnat fins a deu vegades l'Estat espanyol per no investigar denúncies de tortures. En set d'aquestes deu ocasions, el jutge instructor és l'actual ministre Grande-Marlaska. Per tant, ens reafirmem. Aquest senyor és un encobridor de tortures. I sí, a l'Estat espanyol es tortura i s'ha assassinat en la flamant democràcia.

El president

El president de la Generalitat o algú del Grup Parlamentari Socialistes volen respondre a aquesta afirmació? *(Pausa.)* No? Molt bé.

Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat

401-00008/15

Acabada la sessió de control, procedirem tot seguit a la lectura de la declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat.

Dono la paraula a la secretària quarta perquè iniciï la seva lectura.

La secretària quarta

«Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat.

»El Parlament de Catalunya constata que la defensa dels drets humans comença en cadascuna de les persones, amb el compromís individual pel respecte envers els altres i envers un mateix. Per això, el deure de la societat en la defensa dels drets humans s'ha de manifestar promovent aquest respecte amb perspectiva col·lectiva i fomentant l'empatia.

»Catalunya i les seves institucions són conegudes i es caracteritzen per la fermesa en la defensa del respecte i per la lluita inescapable en la defensa dels drets i les llibertats. La Mesa del Parlament, per exemple, ha reafirmat recentment els seus compromisos amb la inclusió i l'accessibilitat, els quals venen de lluny, amb lleis i accions per a garantir els drets de les persones amb discapacitat i avançar cap a una societat més justa. Per aquest motiu, la Mesa ha acordat d'iniciar el procés per a redactar el pla d'accessibilitat del Parlament, reafirmant el seu compromís amb la màxima autonomia de totes les persones i la no-discriminació de les persones que tenen algun tipus de discapacitat.

»Així mateix, aquest compromís se sustenta també en la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació. L'objecte d'aquesta llei és garantir el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació i erradicar qualsevol actuació o comportament que atemptin contra la dignitat de les persones i contra el lliure

desenvolupament i la lliure expressió, sense cap mena de discriminació, de la personalitat pròpia i de les capacitats personals.

»En aquest camí històric de lluites compartides, l'Assemblea General de les Nacions Unides va establir l'any 1996 que el 3 de desembre se celebrés el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat, per tal que la humanitat, en aquesta data, tingui present una part important del conjunt de la societat.

»Enguany el missatge que transmet l'Assemblea General de les Nacions Unides és que s'ha d'amplificar el lideratge de les persones amb discapacitat amb vista a un futur inclusiu i sostenible. El lema d'aquest missatge, que és el del moviment mundial pels drets de les persones discapacitades –“Res sobre nosaltres sense nosaltres”–, transmet els requisits bàsics de participació, representació i inclusió, i anima les persones amb discapacitat a reclamar activament la dignitat de llurs condicions de vida.

»Aquest missatge promou i vol fer valer el lideratge de les persones amb discapacitat en els àmbits social, econòmic, laboral i polític, entre d'altres. Aquesta és també una de les prioritats de l'agenda global de la discapacitat.

»En les últimes dècades, les persones amb discapacitat i les organitzacions de persones amb discapacitat ja han defensat els canvis en llurs comunitats i han liderat moltes de les iniciatives dirigides per la comunitat, no només per a promoure els drets i el benestar propis, sinó també per a promoure el desenvolupament del conjunt de la societat.

»En aquest context, el Parlament de Catalunya, seu de la sobirania del poble de Catalunya, amb la fermesa innegociable en la defensa dels drets humans i, per tant, en la defensa dels drets de les persones amb discapacitat, declara el seu ferm compromís amb les persones amb discapacitat i amb la promoció de llur lideratge i de llur participació efectiva en el conjunt de la societat.»

El president

Moltes gràcies, diputada secretària quarta.

Compliments del pressupost de despeses

237-00001/15 i 237-00002/15

El segon punt de l'ordre del dia és la presentació i votació de l'informe sobre el compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya a 31 de juliol de l'any 2023.

Abans de començar amb la presentació, els faig avinent que aquest punt se substantiarà conjuntament amb el punt 3 de l'ordre del dia, relatiu a l'informe sobre el compliment del pressupost de despeses del Parlament a 31 de desembre de 2023.

La Mesa, d'acord amb l'article 37.3, lletra *h*, del Reglament, ha encomanat la presentació d'ambdós informes al diputat interventor senyor Jordi Munell i Garcia.

Per tant, té la paraula, en primer lloc, el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Bon dia, conselleres, consellers, diputades, diputats. Bé, en aquest cas, de forma semestral es dona compte de l'estat de compliment de l'execució del pressupost del Parlament.

En aquest cas, l'informe de 31 de juliol del 2023 s'hauria d'haver passat en el període en què el Parlament es va dissoldre. I, per tant, ara ja tenim el tancament de l'exercici 2023 sencer. I, per tant, el que farem és donar compte del tancament de l'exercici sencer del 2023, perquè no té sentit explicar l'informe parcial si ja tenim l'informe definitiu.

En aquest cas, pel que fa a l'any 23... També esmentar que jo intervenc en nom dels tres diputats interventors: la senyora Ivana Martínez i el senyor Jordi Albert. I també agrair a tot l'equip de l'Oïdoria de Comptes del Parlament la tasca que fan

de seguiment i control del pressupost i dels informes que ens preparen i que després són sotmesos, com saben, a la Mesa Ampliada.

En aquest cas, pel que fa al pressupost 23, dir que es va aprovar un pressupost per import de 66.956.190 euros i que al llarg de l'any 23 va haver-hi una petita ampliació d'una partida, en aquest cas una partida del capítol VIII; variació d'actius financers per import de 7.283 euros. Això era una aplicació pressupostària que es diu «concessió de préstecs i bestretes al personal a llarg termini». I, per tant, el pressupost definitiu a 31 de desembre es va veure incrementat amb aquesta partida, i suma, per tant, 66.963.473,71 euros.

Al llarg de l'exercici 23 es van fer també dues modificacions internes, però eren per canvi d'imports de partides del mateix capítol i, per tant, no modifiquen substancialment el pressupost total. I, en qualsevol cas, aquestes modificacions van ser també aprovades preceptivament per la Mesa del Parlament.

Pel que fa al tancament a 31 de desembre, el pressupost s'ha executat en un 92,28 per cent –això és superior a anys anteriors. I, per capítols, pel que fa a la remuneració del personal, amb un 94,78 per cent, el capítol II, de «Béns i serveis», amb un 80,38 per cent; capítol IV, «Transferències corrents», amb un 99,52 per cent; el capítol VI, d'«Inversions reals», amb un 71,95 per cent, i el capítol VIII, «Variació d'actius», amb un 99,78 per cent.

A final d'any s'havia pagat el 98,45 per cent de la despesa prevista, i faltaven, pendents de pagar, uns 955.794 euros.

El període mitjà de pagament es situa al voltant dels sis dies, quatre dies pel que fa al capítol VI, i sis dies també per al capítol II i VI.

I al final de l'any els romanents de crèdit que han quedat, és a dir, despeses que no s'han pogut executar i que, per tant, es demana que s'incorporin com a romanent en el següent pressupost són per import de 5.168.624 euros. Bàsicament són partides degut a places dotades i que no s'han ocupat o no s'han ocupat totalment; factures pendents d'arribar, que arribaran més tard; expedients adjudicats amb una despesa que després es fan per menor import; previsions de despesa que en la licitació també és menor, etcètera, etcètera.

Per tant, en definitiva, es sotmet a aprovació aquest romanent que s'incorpora a exercicis posteriors de 5.168.624,78 euros.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Moltes gràcies, diputat. A la Junta de Portaveus vam consensuar que els grups parlamentaris que ho considerin pertinent s'hi poden posicionar, des de l'escó, per un temps de dos minuts.

Ens consta que hi ha diversos grups parlamentaris que han demanat de fer-ho. I, en primer terme, tindria la paraula la senyora Ivana Martínez Valverde, del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar.

Ivana Martínez Valverde

Bon dia. Gràcies, president. Doncs d'una forma molt breu, no?, parlar també de l'informe del compliment del pressupost del Parlament del 2023, com ha fet ara el meu company de Junts.

Parlar del vuitanta per cent de les partides d'una execució pressupostada, pràcticament de la totalitat..., crec que estem en un bon moment. Si comparem les obligacions totals de l'any 2022, hem passat d'un 89,97 a un 92,28. Aquesta millora notable per la franja en la que es produeix..., no és fàcil créixer, i no és fàcil créixer en compliment quan ja passem d'un dos per cent del noranta per cent de l'execució.

El resum no el faré perquè ja ho ha fet el meu company, no?; parlar del capítol de «Personal», amb un 94,78; de «Béns i serveis», que superen el vuitanta per cent, o les «Transferències corrents», que passen del 99,52.

Lo que sí que volia destacar són les inversions reals. Alguna persona podria pensar que quan parlem d'un setanta u per cent parlem d'un percentatge baix, però la meua experiència a altres administracions i l'experiència a altres administracions de molts diputats i diputades d'aquest Parlament han de fer i han de reconèixer que són números molt alts, i sempre considerant que alguns dels projectes dels que hem parlat s'executaran l'any 2024.

També volia destacar els 6,22 dies de pagament, que fins i tot el meu company, no?, m'ho comentava fa res, que és un número molt alt per al pagament de proveïdors.

En resum, ens trobem amb un compliment molt adequat d'aquest pressupost de l'any 2023, i el romanent és plenament justificat, aquest romanent de més de 5 milions d'euros.

Per tot això exposat, el nostre vot serà a favor.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Nosaltres, atenent a les xifres que ja ha donat el diputat Munell i diputat interventor, també el compliment del noranta-dos per cent, un compliment que està per sobre dels compliments anteriors, i, d'altra banda, també aquesta xifra que també aportava la companya diputada del PSC, doncs, hi votarem favorablement, atenent també que el pagament a proveïdors és de 6,2 dies, que és un pagament que ja voldrien moltes administracions de poder exercir.

I, per tant, el que sí que reclamem és que aquest romanent de més de 5 milions que hi haurà..., bé, crec que el romanent en aquest Parlament està essent un romanent consolidat i d'una quantitat molt important que creiem que també podem aprofitar en alguna inversió per a la millora de la cambra, que, com molt bé s'ha dit durant aquesta sessió plenària, doncs..., una cambra que el que fa és representar el poble de Catalunya i, per tant, que dona veu al poble de Catalunya.

Gràcies. Hi votarem favorablement.

El president

Moltes gràcies. Pregunto al Grup Parlamentari del Partit Popular si volen intervenir... No? (*Pausa.*) Tot seguit, tindria la paraula o té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Buenos días a todos. Bien cada vez más catalanes tienen dificultades para llegar a fin de mes y sus políticos siguen gastando dinero sin control: este Parlamento gastó el año pasado 62 millones de euros.

Desde VOX consideramos que la construcción del estado de las autonomías ha sido un gran error que ha generado desunión entre los españoles, un enorme gasto político y productivo, mayor burocracia y un empeoramiento de los servicios públicos. Y las recientes inundaciones de Valencia han sido un claro ejemplo de la inoperancia del Estado y del descontrol que supone tener tantas administraciones. Las competencias están distribuidas entre tantas administraciones públicas que cuando hay un problema de verdad nadie es responsable y nadie toma el mando para solucionarlo.

Sabemos que solucionar este problema no es sencillo y llevará tiempo; por eso desde VOX proponemos soluciones concretas temporales. En su momento, propusimos la disminución del cincuenta por ciento de la asignación económica a los grupos parlamentarios, que no fue aprobada por ustedes. Y ahora, pues, desde VOX queremos saber si se gasta dinero público para que nuestros políticos viajen al extranjero, porque desde VOX creemos que no es esa la función de un parlamento regional. Por eso hemos preguntado quiénes, con qué objeto y cuánto dinero nos han

costado a los contribuyentes los viajes de los diputados al extranjero, y especialmente si se han pagado con dinero público viajes para visitar al expresidente fugado de la justicia.

Por todo lo dicho, desde VOX votaremos que no.

Muchas gracias.

El president

Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; gràcies, president. Nosaltres voldríem començar la intervenció donant les gràcies a tot l'equip i a tot el personal del Parlament, també a tot l'equip de l'auditoria per l'informe presentat i l'execució de la despesa.

Volem anunciar que nosaltres ens abstindrem. Fa temps que estem dient que el pressupost i l'execució de la despesa del Parlament han de donar resposta a la demanda que hi ha de que totes les dietes que cobrem com a diputats i diputades passin a ser part del nostre sou i, per tant, tributin com a tal, sense que això suposi una despesa extra per al Parlament, un augment de la partida dels sous de diputats i diputades.

I voldria aprofitar també per recordar que tots els grups parlamentaris, si volen, poden renunciar a l'assignació que reben com a grups. I que el que sí que no s'entén gaire és que des de l'assignació que reben els grups parlamentaris es paguin despeses de l'associació de famílies de l'escola, es paguin despeses de perruqueria o es paguin els sous dels coordinadors del seu partit a Cantàbria, com ha fet el grup de VOX.

Gràcies.

El president

Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà Detrell. (*Veus de fons.*) No? (*Pausa.*) I, finalment, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Que del seixanta-cinc per cent del total del pressupost uns 43 milions i mig d'euros es destinin a sous i salaris posa de manifest la sobredimensió d'aquesta cambra i la manca d'austeritat i de proporcionalitat. Una manca d'austeritat i proporcionalitat que s'evidencia en partides com la de cent mil euros que es va destinar a l'adquisició de cent cadires: mil euros per cadira. Arribats a aquest punt, potser ens unirem a la CUP i demanarem de fer les reunions asseguts a terra en assemblea; els sortirà més a compte, als contribuents catalans.

Vostès veuen correcte imputar despesa pública als seus viatges a Waterloo? Si volen fer viatges de partit o reunir-se amb el capítol de la seva formació, paguin el trajecte de la seva butxaca. O és que encara no cobren prou, de sou i dietes? I, si ho volen fer pagar als contribuents, almenys minimitzin costos: que el senyor Puigdemont s'atansi a Perpinyà. Fins quan haurem de pagar les seqüeles del procés? La independència la van aguantar només vuit segons, però la comèdia se'ns està fent eterna.

I què me'n diuen dels 12 milions d'euros que els catalans paguem als partits polítics parlamentaris? No és una vergonya? Els diners dels contribuents han de servir per garantir bons serveis, no per enriquir indegudament les formacions polítiques. L'ambició desmesurada ha convertit les seves sigles en multinacionals. I si avui retiréssim les aportacions públiques s'esfondrarien. Aliança Catalana seria l'única formació d'aquesta cambra que sobreviuria, l'única que no té deutes, que no té una allau de militants, parents, amics i excàrrecs per col·locar. Com ho farien, per exemple, senyor Cid, el seu partit i la seva formació, sense aquestes aportacions públiques, si amb les aportacions públiques ja amenacen ruïna?

És vergonyós que s'utilitzin els recursos dels catalans per fomentar els partits amb representació parlamentària i cronificar la seva presència en aquesta institució, i privar d'un tracte just i igualitari aquelles formacions novelles que malden també per aplicar i explicar els seus programes electorals dins d'aquest Parlament. Vostès ho tenen molt ben estudiat i lligat, tot això: d'un cantó, es nodreixen de fons públics que els permeten...

El president

Hauria d'anar acabant, senyora diputada.

Sílvia Orriols Serra

...fer campanyes colossals, i de l'altre, s'asseguren l'exclusivitat als debats televisius. Si això és democràcia i igualtat de condicions, que Déu ens agafi confessats.

El president

Abans de continuar amb el punt següent, i atès que tots els grups parlamentaris ja n'han estat informats, els recordo que els punts 4 i 5, que acabem de substanciar, es votaran un cop substanciat el punt novè de l'ordre del dia.

El quart punt de l'ordre del dia... (*Veus de fons.*) No, perdona... Sí. Havia de fer la pregunta de si poden donar per aprovats aquests punts per assentiment. Escoltades diverses intervencions, és evident que no i que, per tant, haurem de procedir a la votació, eh? (*Pausa.*)

Per tant, procedirem a la votació d'aquests punts que acabem de substanciar, un cop s'hagi substanciat el punt novè de l'ordre del dia.

Proposició de llei de creació del Fons Agrari i Ramader

202-00011/15

El quart punt de l'ordre del dia és el debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única de la proposició de llei de creació del Fons Agrari i Ramader. D'acord amb l'article 138 del Reglament, i un cop aprovada la tramitació en lectura única el passat 27 de novembre, procedirem al debat final de les esmenes presentades pels grups parlamentaris en la tramitació en lectura única de l'esmentada proposició de llei.

A continuació intervindran, en primer lloc, els grups parlamentaris que han presentat esmenes i, posteriorment, intervindran la resta dels grups parlamentaris per posicionar-se. El temps d'intervenció serà de set minuts per grup parlamentari, tal com va acordar la Junta de Portaveus.

A continuació, doncs, per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primera instància, la diputada senyora Irene Negre Estorach, del Grup Parlamentari de Junts.

Irene Negre i Estorach

Mol... (*Veus de fons.*) Ah, disculpeu. Espera un segon, que no hi ha el públic, em comenten que no hi ha el públic, si podem esperar un segon... Sí?

El president

Esperem un moment que s'incorporin les persones convidades en aquesta sessió plenària.

(*Pausa.*)

Molt bé; pot començar quan ho consideri pertinent, senyora diputada.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Conseller... –el conseller d'Agricultura, veig que no hi és present–, diputats, diputades, representants del sector primari que ens acompanyen avui, deixeu-me, abans de començar amb el punt que ens ocupa, donar tot el suport al sector de la pesca català, que a hores d'ara ens necessiten, i molt.

Com ja vam avançar al passat Ple, nosaltres hem presentat esmenes per tal de millorar aquesta llei; una llei que ja vaig dir també que veïem amb bons ulls, però que, com sempre, teníem la voluntat de millorar. Donar les gràcies també, d'entrada ja, als grups que faran suport a les nostres esmenes. Des de Junts hem proposat un augment del vint al trenta per cent dels ingressos relacionats amb les activitats de producció, emmagatzematge i transformació de l'energia elèctrica d'origen nuclear, per dotar aquest fons agrari. Veient també les esmenes dels diferents grups, voldria comentar alguns temes en el temps de què dispo.

Aquest fons és un fons que ha d'arribar a tota Catalunya. I m'explicaré. A hores d'ara, el cinquanta per cent dels ingressos rebuts per aquest impost es destinen a les zones Penta I i Penta II per a projectes de promoció econòmica, de sostenibilitat, de turisme i d'altres; el cinquanta per cent restant quedava a disposició del Govern per tal d'invertir-los en aquells projectes que ells millor consideressen. Amb aquesta llei, que ja he dit que és una bona llei, si s'acaba aprovant aquesta esmena de Junts que ja vam anunciar i que també altres grups veig que han presentat, un trenta per cent d'aquesta recaptació passarà a destinar-se al món agrari i ramader de tota Catalunya; també al món agrari i ramader de l'àrea Penta I i Penta II.

Vàrem avançar que la voluntat de Junts era que aquest fons fora també destinat a totes les adversitats climàtiques, no només en l'àmbit de la sequera.

D'altra banda, que una part d'aquest fons agrari vagi destinat al relleu generacional, ho veiem bé. Ara bé, obligar per llei l'agricultor o el ramader que cedeixi la seva PAC sense haver garantit abans una pensió digna, no ho compartim. Per fer la valoració d'incloure aquesta cessió obligatòria de la PAC per llei, cal que contestem abans una pregunta: els agricultors i ramaders, quan deixen les seves terres o granges i les lloguen a un altre, per què mantenen els drets de la PAC? Doncs els mantenen perquè el lloguer és insuficient i el complementen amb la PAC. D'aquesta manera, entre una cosa i l'altra aconseguixen una pensió mínimament digna. Si els pagesos i els ramaders es poguessin guanyar la vida dignament, podrien pagar uns preus de lloguer de mercat i permetrien a la persona que lloga les terres o les granges que ho fessin amb tot lo que hi ha inclòs, incloent-hi també aquests drets de la PAC, donat que obtindrien un lloguer just d'aquestes terres.

Per tant, ens refermem en la petició que vam fer al Ple monogràfic de pagesia, on demanàvem impulsar l'increment de la pensió de jubilació dels treballadors autònoms del primer sector, per revisar i ajustar les cotitzacions a la seguretat social.

Avui alguns es desdiran del que altres cops s'ha votat en aquest Parlament, alguns votaran en contra, o bé s'abstindran de posicionar-s'hi, de la proposta de Junts pel que fa a un òrgan consultiu, preceptiu i no vinculant que hauria de vetllar pel bon funcionament, pel bon compliment i per aportar propostes que siguin necessàries.

Per què proposem i a qui proposem en aquest òrgan? Proponem una presidència que, evidentment, recau sobre la persona titular de la conselleria d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació o en qui delegui la representació, i com a vocals, en primer lloc, proposem, per respectar la representació sindical, deu membres de les organitzacions agràries més representatives que hagin obtingut un mínim d'un deu per cent de representativitat en les últimes eleccions agràries. Nosaltres no podem dir «aquest sí» o «aquest no», perquè el sector ja vota els seus representants sindicals. En segon lloc, els representants del món cooperatiu. En tercer lloc, l'única entitat que representa gairebé totes les comunitats de regants de Catalunya, l'Acatcor. I, per últim, el Gremi de Pagesia, un gremi creat recentment, que existeix i té membres a tota Catalunya, un gremi empresarial.

Aquesta proposta, feta des de la màxima voluntat d'entesa, participació, escolta i bon fer, s'ha vist absorbida per un conjunt de comentaris i comportaments dignes del segle passat.

Junts per Catalunya naixem fruit d'un moviment social que va fer trontollar el tauler polític català i espanyol, que va fer tremolar les estructures d'un estat opressor

que ni escoltava ni deixava votar. Nosaltres som els d'escoltar tothom i deixar participar en la vida política tothom; els que preguntem a la nostra gent quin rumb volen que agafem, malgrat les burles d'altres partits polítics; als que no ens fan por les urnes ni les opinions de la gent; som els de la llibertat d'expressió i participació. Escoltem, negociem, debatem, però sempre des del respecte, mai amb males arts. Junts som aquells que volem donar la veu al poble, perquè no entenem la política d'una altra manera. Aquesta era la voluntat de la nostra esmena; res més enllà, senyors, res més enllà.

Ara alguns es desdiuen dels seus compromisos i, a més, segurament –i espero equivocar-me– ens trobarem davant d'un nou tripartit. Al monogràfic de pagesia, impulsat per Junts, vam coincidir en un setanta per cent amb les propostes dels altres grups. Avui s'ha fet servir un òrgan participatiu com a eina política, i això és un error. Necessitem la pagesia i la ramaderia forta, organitzada i a l'una, i és necessari que els polítics acompanyem i responguem a les seves peticions.

Avui votarem. Avui es demostrarà qui està al costat de les persones que lluiten dia a dia per garantir un futur digne al sector primari. Sindicats, cooperatives, federacions, gremis, entitats, gràcies a tots per la vostra feina i gràcies a tots els que sou crítics amb la nostra feina i gràcies a tots els que sou autocrítics amb la vostra feina. Només així, des de la crítica i l'autocrítica, tots podrem millorar. Junts, ens hi teniu; ens hi teniu sempre.

Moltes gràcies.

El president

Tot seguit, en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i per presentar les esmenes, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Bon dia, diputades, diputats, conseller, representants del sector primari. Avui aprovem una llei que ha de ser una eina per a destinar recursos a la pagesia, als agricultors i agricultores, ramaders i ramaderes, com a sector estratègic que sou per a Catalunya, amb l'objectiu d'aconseguir aquesta sostenibilitat i viabilitat de les explotacions i, per tant, que hi hagi futur i vida. Per això cal millorar la competitivitat de les explotacions ajudant-les a fer les inversions i a promoure les transformacions necessàries per a adaptar-les als reptes del sector, molt castigat pels greuges que ha d'afrontar.

I avui precisament, fa poca estona, quan hem començat la sessió, hem tingut ocasió de fer referència a un d'aquests elements desestabilitzadors, com és l'acord de la Unió Europea amb Mercosur, un acord que encara facilitarà més la competència deslleial en apostar per la laxitud, amb un model de producció desigual que dificulta enormement el sector primari català per a poder-hi competir en igualtat de condicions. No n'hi ha prou a posar-hi més recursos, no n'hi ha prou. No es basa només en fer més òrgans, sinó que el que necessitem és apostar per una regulació que exigeixi les mateixes condicions de producció a aquells altres que vinguin o que vulguin vendre aquí.

I Esquerra Republicana, com ha dit abans el company diputat Albert Salvadó, és l'únic partit català amb representació al Parlament Europeu que s'ha posicionat obertament contrari a la subscripció d'aquest acord. És important recordar-ho avui aquí, perquè aquí, en aquesta cambra, fem debats, mocions, interpellacions, plens monogràfics per defensar el model de la nostra pagesia i ramaderia, i manifestem, com deia la diputada Irene Negre, tot el suport al sector; però cal fer-ho de manera coherent i en totes les cambres on es prenen les decisions.

Per exemple, com tenim la tramitació de la llei de la cadena alimentària que s'ha de debatre al Congrés? Què voten els partits que tenen representació en aquesta cambra i a les cambres de l'Estat espanyol i al Parlament Europeu?

Podem anar incrementant, com dic, els recursos per recolzar el sector, però amb això no n'hi haurà prou.

I, pel que fa a la creació de la llei del Fons Agrari i Ramader, des del nostre grup parlamentari també hem presentat esmenes per fer-la més ambiciosa. Per una banda, incrementant el percentatge dedicat a aquest fons, passant del vint al trenta per cent, volem posar a disposició del sector més recursos per a dur a terme aquestes accions necessàries i fer efectives les transformacions i adaptacions al context actual. I per altra banda, conscients de la dificultat de posar en marxa noves explotacions, hem de donar facilitats per a incentivar el relleu generacional dels agricultors i agricultores, ramaders i ramaderes. De fet, el mateix preàmbul de la llei recull que, pel que fa a l'edat de les persones físiques titulars de les explotacions, els majors de seixanta-cinc anys representen el cinquanta-sis per cent, i els menors de quaranta-un anys, només el dotze per cent. Són dades especialment preocupants, que posen en evidència que el relleu generacional és un dels problemes principals del sector.

També, segons dades de l'Observatori de Joves Agricultors i Agricultores de Catalunya, el percentatge de joves que van ser perceptors d'ajuts directes de la política agrària comuna, l'any 22, no va arribar al dotze per cent. A més a més, i tenint en compte que també s'ha reduït l'aportació europea, molts pagesos i pageses en edat de jubilació no fan el pas per raons econòmiques, evidentment, perquè s'han de millorar també les pensions; però això no ho farem d'avui per demà. I en aquest mentrestant l'esmena que presentem té l'objectiu de compensar-los, no de manera obligatòria, sinó que qui s'hi vulgui acollir ho pugui fer, a aquest fons, a canvi de cedir l'explotació i els drets de la PAC a nous joves ramaders i ramaders i pagesos i pageses, i facilitar així aquest relleu i continuïtat de les explotacions.

Tenint en compte la necessitat d'afavorir aquest relleu, entenem que és important que s'incorpori aquesta nova línia d'ajut al fons, i amb l'augment del vint al trenta per cent de dotació es podrà donar resposta a aquest repte col·lectiu. És per això que demanem a la resta de grups el seu suport per a aprovar aquesta esmena.

Respecte a les esmenes presentades pels altres grups, pel que fa a l'esmena de Junts sobre la creació d'aquest òrgan consultiu, no podem donar-hi suport. Entenem, per responsabilitat, que seria poc seriós posar una esmena en una llei que s'aprova per lectura única, que no permet tenir un debat més profund i arribar a uns consensos, que veiem que aquestes tensions avui hi són... Per tant, creiem que... Compartim perfectament la finalitat de l'esmena, que és aquesta participació, però la forma utilitzada, no.

La situació que està patint el sector requereix treballar de manera conjunta i coordinada i no generar tensions entre les organitzacions professionals, associacions i altres representants del sector. Estem obertament a favor del diàleg i de la possibilitat que totes les organitzacions puguin fer sentir la seva veu, sobretot si és per a millorar el sector. Per tant, buscarem les fórmules, i estem convençuts que les trobarem, no en aquesta esmena, sinó en constituir la participació de manera consensuada.

Pel que fa a les esmenes de la CUP, les votarem a favor, perquè també creiem que és una manera de donar més recursos, posar més recursos al servei del sector primari, tot i que tenim alguns dubtes sobre com s'aplicarà la distribució d'aquests fons en les ajudes. Però, bé, ja s'anirà veient i treballant.

I, per acabar, és responsabilitat de totes i tots contribuir a canviar aquesta tendència d'un dels sectors més estratègics del nostre país i desenvolupar un sistema agroalimentari basat en la sobirania alimentària. Hem de traçar un horitzó de canvi i orientar les polítiques necessàries per a fer realitat les transformacions necessàries. Des del nostre grup parlamentari, des d'Esquerra Republicana, farem tot el que puguem perquè la pagesia, com a sector estratègic i essencial del nostre país, pugui viure dignament.

Moltes gràcies.

El president

Tot seguit, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jaume Veray Cama.

Jaume Veray Cama

Gràcies, senyor president. Consellers, conselleres, diputats, diputades, representants de les associacions o de la pagesia i la ramaderia que avui ens acompanyeu, quan a mi em van plantejar des del primer moment la possibilitat, per part del Partit Socialista de Catalunya, de presentar una proposició de llei per crear un fons agrari i ramader, us he de dir que el primer que vaig pensar va ser: «Mira, portes poc al Parlament i seràs partícip, podràs participar d'una cosa que crec que pot ser bo per al sector.» Però... Bé, a més a més, quan em diuen: «Ho farem per lectura única» i s'aprova aquesta proposta i es tramita en lectura única, també vaig pensar: «Home, potser això està una mica parlat i està bastant lligat.» Doncs, illús, «novato», novell..., em podeu dir el que vulgueu per pensar així, perquè al cap d'uns dies va quedar clar i vaig tenir clar que, de lligat, poc, i que, de parlat, menys; que tothom intentava col·locar postulat ideològics o mantenir posicionaments avantatjosos dins d'aquest nou fons.

Estem davant d'una llei que el que ha de fer és ajudar els agricultors i els ramaders a millorar les seves condicions de vida i laborals i treballar, també ens ha d'ajudar a treballar per un objectiu que des del Partit Popular tenim claríssim, que és que els nostres agricultors i els nostres ramaders es puguin guanyar la vida fent la seva feina; feina que, per un altre costat, és molt important per a tots i cadascun dels ciutadans de Catalunya.

Nosaltres el que vàrem fer va ser presentar quatre esmenes. Vam pensar que podríem millorar el text, fer-lo més entenedor, i no donar-hi cap matís ideològic. Finalment, mantenim tres esmenes, i anuncio que retirem la número 10 del total, que és la segona nostra.

En referència a les esmenes presentades per altres formacions polítiques, algunes les entenem i fins i tot pensem que milloren el text i que són ambiciosos, i per això les votarem a favor, com són totes les que proposen augmentar la dotació del fons o les que tracten de millorar i assegurar el relleu generacional. En d'altres ens hi abstenem, i en algunes d'elles hi votarem en contra, en pensar o veure-hi un matís ideològic o que no aporten res a la llei.

Com ja he dit, des del Partit Popular pensem que aquesta llei, que aquest fons serà una bona eina, malgrat que a nosaltres ens hagués agradat o ens hagués agradat molt més que la dotació econòmica fos a través de fons propis del departament, i no provinents del conegut impost a les nuclears. Ja és sabut que al Partit Popular mai hem vist bé aquest import. Però també hem de dir..., o, dit això, hem de dir que, ja una vegada està cobrat, pensem que va molt bé o veiem bé que se'n dediqui una part al Fons Agrari i Ramader en comptes de dedicar-lo a ambaixades o a altres «xirringuits» de tot aquest sistema que hi ha muntat.

Però, de fet, pensem també que lligar la dotació del fons a l'impost a les nuclears el que fa és posar-li una data de caducitat. Perquè vostès, segons vostès, senyors del Partit Socialista i d'altres que donen suport a aquest fons amb aquestes condicions, diuen que el 2031 no hi haurà nuclears i, per tant, s'acabarà aquest impost, perquè no hi haurà producció, ni emmagatzematge, ni transformació. Per tant... Vostès ho tenen clar; nosaltres, no. Nosaltres veiem el que està passant, què està fent Alemanya amb les nuclears, i, per tant, no tenim clar que això sigui així. Però vostès, de moment, l'han condemnat a això. Per tant, el fons que aprovem avui, o tal com l'aprovem avui, d'aquí a uns anys no tindrà dotació econòmica. Ja ho han explicat, això?, d'on sortiran després els diners? Anirem a un fons propi? Per tant, hi podríem haver anat ara, també.

Mirin, des del Partit Popular som partidaris que la gent del camp, la gent del sector, tingui un paper destacat en aquest nou fons. I, escoltin, al final, i amb totes les

voltes que els hi vulguem donar o totes les revirades que els hi puguin fer, es tracta de crear un fons que beneficiï el sector, i, per tant, crec que és una oportunitat important, molt important, per escoltar tothom, tothom que tingui una veu en aquest sector. No sé la manera de fer-ho, perquè veig que hi ha diferents versions, però hem d'aconseguir-ho. Perquè, si creem un fons que comença per deixar la gent enrere, no anem bé.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bon dia a tothom, consellers, conselleres, diputats, diputades i el públic que ens acompanya, representants del món agrari. Mirin, més enllà d'aquesta proposta de llei que, com saben, doncs hi donarem suport, pensàvem que avui –especialment avui– havíem de vincular l'aprovació d'aquesta llei amb les decisions polítiques que s'estan prenent a l'Estat espanyol i a Europa. Com saben, el sistema econòmic que controla la política d'aquí i d'Europa és pervers i està en mans d'uns pocs interessos, i així ens ho mostren. Mentre aquí estem fent aquesta llei –aprovaré un fons agrari per ajudar el sector primari, per alleugerir-lo de les conseqüències del canvi climàtic, la sequera, augment de temperatures, etcètera– el passat 6 de març es va tancar l'acord de lliure comerç entre la Unió Europea i Mercosur. Aquest acord afecta directament a la producció agrícola i ramadera catalana, ja que, entre d'altres coses, obre la porta a les importacions massives de productes alimentaris –especialment carn de vedella, pollastre, arròs– dels països del bloc comercial sud-americà. La pagesia catalana, i per extensió, l'europea, produeix seguint uns requisits ambientals i sanitaris molt estrictes. Amb aquest acord, el mercat es veurà inundat de productes produïts en unes condicions més laxes, utilitzant productes sanitaris i fitosanitaris que a Europa estan prohibits des de fa dècades pels efectes que comporten al medi ambient i a la salut dels consumidors.

L'acord de Mercosur situarà la nostra pagesia en desavantatge competitiu que farà caure els preus dels productes d'aquí. Les normatives ambientals i sanitàries europees comporten, evidentment, un augment de costos de producció que impedeixen competir contra aquest tipus d'importacions i, a part, aquest tractat no contempla les clàusules mirall de que tant s'havia parlat recentment, que haurien de garantir que els productes importats estan fets amb les mateixes normatives que aquí.

La pagesia no ha de ser una moneda de canvi per afavorir altres sectors econòmics. Cal protegir la producció agrícola i ramadera pròpia que compleix amb la normativa més exigent per tal de garantir que la població es pugui alimentar amb productes segurs per a la seva salut i que estiguin produïts de la forma més respectuosa amb el medi ambient possible. Per això ens posicionem clarament en contra d'aquest acord de lliure comerç entre la Unió Europea i els països del Mercosur.

I també avui cal parlar d'un nou atac, també al sector primari, però en aquest cas al sector pesquer, amb una imposició que aboca a una part del sector a desaparèixer. És evident que calen millores i una transició, però en lloc d'imposicions el que cal és que la Unió Europea posi els recursos suficients per ajudar el sector i no pas per precaritzar-lo més i retallar els seus dies de sortida, abocant-lo a la desaparició d'una part important d'aquest sector primari.

Per tant, veiem que mentre a Europa, amb la complicitat de les grans famílies polítiques europees –també aquí representades–, es carreguen el sector primari, per altre costat, aquí estem aprovant un fons agrari perquè sobrevisquin. Però amb aquests nous tractats o imposicions, clarament aquest fons no podrà garantir la supervivència del sector primari de Catalunya. Nosaltres ja hem presentat esmenes

per incrementar l'impost destinat al fons agrari, també de passar del vint al trenta, i el que hem posat és que aquest trenta per cent surti de fons propis –per tant, el senyor representant del PP ja sap a qui ha de votar. Nosaltres el que hem presentat és que el trenta per cent aquest surti de fons propi, i a més hi hagi un augment d'aquest import de manera equivalent, que aquest trenta per cent sí que ha de sortir del fons nuclear que vagi destinat només a les explotacions agràries i ramaderes afectades de la zona del Penta, és a dir, a Ascó i Vandellòs, tots els municipis que engloba aquest Penta, per així garantir un repartiment de fons propi, que aquest fons agrari no tindrà una durada fins al 2031, sinó que serà un fons agrari que ha vingut aquí per quedar-se, i aquest trenta per cent, evidentment, sí que tindrà una data de caducitat, però sí que servirà perquè les explotacions d'aquella zona es puguin preparar per quan es tanquin aquestes nuclears i per generar llocs de treball estables i de qualitat i, evidentment, uns productes també de qualitat i de proximitat que ara ja tenim, que de fet ja produeixen.

Referent a l'òrgan consultiu de participació que ens proposa Junts. Nosaltres pensem que aquest debat s'ha enverinat, s'ha enverinat des de ja fa algun altre Ple; és un debat que s'ha enverinat. Un debat que estàvem, una majoria de partits polítics, a favor de la participació de tothom, de tota la gent del sector en els diferents organismes. Però, una vegada més, portar aquesta proposta aquí, que nosaltres, evidentment, davant d'un òrgan de participació no podem votar-hi que no, és evident, nosaltres estem a favor de la participació, estem a favor que tothom tingui veu, però alhora també hem de dir que, evidentment, aquí hi ha unes entitats que tenen una legitimitat perquè han aconseguit mobilitzar un país, però n'hi han unes altres que tenen una legitimitat per les persones afiliades i els vots que tenen a les eleccions. I és aquesta la realitat, no? Hi ha d'haver... I com diu..., també és veritat que algunes organitzacions, com Unió de Pagesos, diuen «hi han 230 organitzacions professionals agràries catalanes sense representació», és veritat, tot això s'ha de parlar, i amb aquestes propostes que només presenta un partit, tot això s'enverina, i el que aconseguim avui és que, independentment del que voti la CUP, aquesta proposta quedarà tombada, com ja saben.

Clar, aquest no és el camí. Nosaltres apostem per..., no només els partits polítics, sinó seure conjuntament, i des d'aquí els fem una crida als partits polítics i també al Gremi, a Unió de Pagesos i a la resta de sindicats i organitzacions professionals a seure, parlar i decidir com establim aquesta participació, amb quins criteris, qui sí, qui no, qui té dret a veu, qui té dret a veu i vot, etcètera, que són coses molt importants i no ho portem al terreny partidista, perquè després una cosa que una majoria política hi dona suport i que tothom està disposat a negociar-ho i a parlar, doncs ens trobarem avui aquí, que quedarà bloquejat perquè senzillament, de mica en mica, com ja he dit, s'ha anat enverinant aquest discurs i una proposta que era d'una majoria.

Tot i això, nosaltres hi votarem a favor, com votarem a favor de la majoria de les esmenes, fins i tot també alguna del Partit Popular que creiem que sí que aporta. Les que el que fan és el biaix ideològic de treure tot lo que fa referència al canvi climàtic, aquestes no els hi votarem, però les que pensem que afavoreixen el text, doncs evidentment que sí.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. A continuació, els diversos grups parlamentaris es poden posicionar. Per fer-ho, en primera instància té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Sí. Hola, molt bon dia. President, consellers, diputats, membres de les diferents associacions agràries i ramaderes, agricultors, ramaders.

Bé, la primera qüestió envers la proposició de llei per a la creació del fons agrari i ramader és allò relatiu a la utilització d'aquesta llei mitjançant l'aprovació del procediment de lectura única. Hem de dir: on es troba la raó d'urgència per aprovar-la mitjançant aquest procediment? On es troba la necessitat o la imperiosa celeritat de fer aquesta proposta per lectura única? Ja sabem que això prové dels socialistes i vostès, els socialistes –només cal veure el Govern de la nació, el Govern d'Espanya–, són aficionats a utilitzar de forma abusiva el decret llei al·legant raons d'urgència i extraordinària necessitat. En aquest cas, la proposició de llei en lectura única, prescindint així de la fase d'estudi i debat pròpia de les iniciatives legislatives per la comissió corresponent i eliminant el procés de la correcta formació de la voluntat democràtica, és poc exemplificativa per part del correcte funcionament de les nostres institucions. Per aquest motiu i d'altres, ja nosaltres en vam fer menció al darrer Ple, vam votar en contra de l'aprovació per aquest mètode de lectura única d'aquesta proposició de llei envers altres qüestions de caire ideològic a les que farem també referència.

Per altra banda, amb relació al fons i contingut de la llei, cal dir, en primer lloc, que VOX sempre ha assolit el compromís especial de defensa dels interessos dels agricultors, la ramaderia, la pesca i tot el sector agroalimentari en general. Perquè som ben conscients de que tot això va en benefici del sector primari. Ara bé, no a qualsevol preu, ja que no participarem en propostes de contingut ideològic ni fanatisme climàtic. Envers la proposició de llei del fons agrari i ramader és cert, pels agricultors i pels ramaders, que presenten qüestions que hem de dir que sobre el paper són molt lloables: l'aportació de diners per a un sector necessitat de protecció, recolzament i ajut com és l'agricultura i la ramaderia. Per això, aquest ajut implicarà un finançament addicional per a les explotacions agrícoles i ramaderes, amb una injecció econòmica de més de 30 milions d'euros anuals que s'obtidran del vint per cent o, segons el resultat d'aquestes esmenes que s'han d'aprovar, del trenta per cent dels ingressos procedents de les activitats de producció, emmagatzemament i transformació de l'energia nuclear. Per tant, tot això que suposi recolzar el nostre sector agrícola i ramader i de garantir la viabilitat del sector, evidentment, sigui benvingut. Com també sigui benvinguda tota aquesta política que permeti garantir la nostra sobirania alimentària espanyola.

Perquè, com ja vam dir en darreres intervencions, en som molt conscients, dels greus problemes que afecten el camp. Problemes que arrosseguem legislatura darrere legislatura, alguns ja amb caràcter recurrent, i que denoten la falta de voluntat política, la desídia i –per què no dir-ho– cert grau d'incompetència dels successius governs de la Generalitat. I en tenim força exemples, d'aquesta desídia i inacció, com són, per exemple, la manca d'inversió en tema de regadiu, la gestió ineficaç que es va fer de la sequera, l'excessiva burocratització administrativa, la necessitat d'una reforma integral de l'assegurança per tal de reduir costos i, a la vegada, també millorar les cobertures, les dificultats que es troben els joves agricultors per tal d'accedir a explotacions agràries i ramaderes, la manca de relleu generacional, així com també el problema de l'envelliment de la població, la manca d'inversions en tema d'infraestructures i serveis bàsics per garantir i per protegir els municipis rurals; i així tenim un llarg etcètera.

I com no, una qüestió molt greu que s'ha parlat aquí i nosaltres també, que som uns dels pioners que hem anat sempre criticant, que és l'Agenda 2030, el *pacto verde europeo* i la política agrària comunitària que tant de mal està fent últimament als agricultors i ramaders com a sector primari i essencial, fonamental, entenem, la seva protecció. (*Alguns aplaudiments.*) Així, hem de destacar l'incompliment del principi de preferència comunitària dels nostres productes com a conseqüència dels acords comercials que la Unió Europea ha tingut amb grans corporacions alimentàries, amb fons d'inversió, els quals contracten en tercers països no comunitaris com el Marroc, com Turquia o el Vietnam, adquirint productes més barats en els seus

costos de producció i amb menys requisits ambientals i fitosanitaris. Això genera, evidentment, una competència deslleial que pateixen els nostres agricultors i ramaders per la qual no podem competir amb aquests tercers països.

I una darrera mostra ha estat la notícia publicada recentment, aquesta mateixa setmana, en la premsa, que són els acords de la Unió Europea amb Mercosur, amb països com són el Brasil, l'Argentina, l'Uruguai i el Paraguai, que suposa l'adquisició de productes d'aquests països no comunitaris amb uns costos, amb uns preus que estan inclús molt per sota dels nostres preus de producció. Amb la qual cosa, evidentment, això ja suposa la impossibilitat de competir, una clara competència deslleial i, a més, la clara manifestació de que no s'estan complint les normatives comunitàries, per la qual cosa, per aquesta raó, està clar que milers d'explotacions, no solament a Catalunya i a la resta d'Espanya, sinó també a tot Europa, estan abocades a la desaparició com continuem celebrant convenis o acords privats amb grans corporacions alimentàries o fons d'inversió que l'únic que estan fent és incomplir l'acord o el principi de preferència comunitària dels nostres productes. Malauradament, també hem de dir que aquesta proposició de llei incorpora, a més, les imposicions ideològiques de l'Agenda 30 i se reitera novament amb les terminologies tal com «desenvolupament sostenible», «canvi climàtic» o «transició ecològica».

Envers les esmenes presentades per diferents formacions, no sorprèn l'esmena presentada per l'esquerra radical, en la qual preveu simplement que ells siguin els únics beneficiaris dels titulars de les seves explotacions agràries en la zona 1 i zona 2 del pla d'emergència nuclear d'Ascó i Vandellòs. Rebutgem també aquestes esmenes presentades per Esquerra Republicana i Junts, que lo que pretenen és crear diferents òrgans consultius que no són més que «xiringuitos», quan ja tenim los nostres propis òrgans que poden gestionar tot això o la Taula Agrària. Les altres esmenes són d'interès perquè, evidentment, tot lo que sigui millorar la participació, el percentatge del camp en aportacions i increments del vint al trenta per cent les considerem molt viables. I vull detenir-me també en l'esmena que en el seu moment va presentar Esquerra Republicana, i que no ho va fer en el seu moment, quan ja estava governant, eh?, una esmena en la qual pretén també que part d'aquests fons es destinin a la successió i a la cessió de..., per tal de garantir la continuïtat d'aquestes explotacions per part del jovent.

Per finalitzar, en VOX hem de manifestar que estem a favor de totes aquestes mesures que impliquen la protecció de la natura i el medi ambient; o sigui, tot lo que sigui protegir els elements bàsics de la natura, és a dir, la terra, l'aire i l'aigua, i que respongui a criteris científics, hi estem a favor.

Ara bé, rebutjarem tot allò que se trobi fora d'aquests criteris científics, que no és més que pura ideologia, i rebutjarem, per tant, tot això que prioritzi els valors ambientals davant els valors purament agraris i oblidí que producció i medi ambient han de caminar agafats de la mà i no confrontats.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Comuns ens plantejàvem aquest fons com una garantia que ajudés a revitalitzar les zones de muntanya, rurals, agrícoles i ramaderes i afrontar els seus desafiaments, així com una nova regulació de Junts amb modulacions i topalls per a les grans explotacions i les seves xarxes de filials.

Però, més enllà del que podria haver estat, valorem la proposta com a contribució a una política estructural orientada als sectors agraris i ramaders, tot i que malauradament no pot ser una solució màgica, com no ho és, per exemple, enfront de les conseqüències de l'acord entre la Unió Europea i el Mercosur, amb un impacte de caràcter

negatiu que va més enllà del tema que ens ocupa i que afecta qüestions com els drets humans, els drets laborals o la sobirania agroalimentària, entre d'altres qüestions.

Referint-nos a les esmenes concretes, ho faré de forma conjunta en funció dels seus continguts. Un primer grup d'esmenes té a veure amb les propostes procedents de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya sobre la interlocució de la Taula Agrària, que, tot i que se'n desprèn de l'aplicació de la normativa vigent, garanteix una major visibilitat i, tot i no ser imprescindible, sí que la considerem positiva i, per tant, ens hi pronunciarem favorablement, amb l'excepció de les dues primeres esmenes del Partit Popular, tot i que han anunciat com a retirada una d'elles, que es refereixen a la Taula Agrària, però que introdueixen canvis substancials que desvirtuen la proposta.

El text de la llei preveu, a l'article 3, la possibilitat d'incloure al finançament addicional a la programació per al desenvolupament rural un màxim de deu o quinze per cent per a inversions de millora de la competitivitat, també de mitigació del canvi climàtic; un finançament addicional que l'article 4 concreta en un màxim de seixanta-cinc, vuitanta o vuitanta-cinc per cent per mitigar el canvi climàtic.

En canvi, la interpretació conjunta de les dues esmenes suposava que el màxim passava a ser només d'un deu a un quinze per cent per a inversions en mitigació del canvi climàtic i circumscribia, en canvi, el seixanta-cinc, vuitanta o vuitanta-cinc per a la competitivitat de les explotacions.

Consideràvem la proposta un error si tenim en compte que a petites i mitjanes explotacions, si quelcom està produint un impacte directe a la productivitat amb la clara conseqüència de la seva reducció, és precisament tot l'associat al canvi climàtic, i per tant, aquestes necessitats d'inversió del sector no es podien reduir a aquests percentatges; no si volem evitar una pèrdua encara major de productivitat.

Un segon grup d'esmenes feien referència a l'accés a mesures per afavorir el relleu generacional. Tothom compartim aquesta preocupació i, per tant, consideràvem positiu l'establiment de mesures d'incentiu a aquest relleu generacional, tot i que no pensem que sigui una qüestió estrictament econòmica, sinó que caldria també tenir presents altres factors de caràcter social, cultural o de la normativa reguladora, que hi juguen un factor determinant; no obstant, ens hi pronunciarem favorablement.

Un tercer grup d'esmenes fa referència als fons relacionats amb l'energia elèctrica d'origen nuclear. Compartim que el tant per cent passi a ser d'un trenta per cent. Més dubtes ens originava el plantejament d'aplicació referent als àmbits territorials del Penta. Tot i compartir que aquests fons s'han de dedicar a aquestes comarques, la proposta ens generava dubtes en dos sentits: en primer lloc, perquè els Penta ja preveuen fons dedicats a activitat agrària, però també perquè hi ha propostes –sobretot el cas de Penta 1– de nous projectes a implementar molt escasses i ens traslladen des del territori la percepció del fet de que puguin estar beneficiant sobretot grans explotacions i, en canvi, tinguin molt poc impacte sobre petites i mitjanes explotacions, i d'altra banda, el repte seria poder usar tots aquests fons, que és ara mateix la dificultat que se'ns trasllada des del territori; i, en segon lloc, perquè a la pràctica, la doble via de finançament podria implicar l'existència gairebé de dos fons: un per al territori on el Penta és d'aplicació i un altre per a la resta del territori.

Pel que fa a l'esmena que planteja la creació d'un òrgan anomenat «consultiu i de participació», planteja una composició que combina criteris de representativitat regulats per la normativa vigent amb d'altres tipus de criteris.

Vagi per endavant, tal com ho hem traslladat a elles mateixes, amb una comunicació aquest mateix matí, el nostre reconeixement al fet de que el gremi de la pagesia estigui assolint els últims temps un grau de reconeixement i referència social al sector que els fa un actor rellevant, rol que, en canvi, no ha trobat encara la seva traducció en termes de representativitat de les eleccions agràries catalanes.

Al respecte, considerem que aquesta qüestió hagués pogut trobar un encaix més adequat amb un plantejament de consens, cosa que ens hagués permès, en primer

lloc, definir si la participació havia d'obeir a criteris de representativitat legal o està oberta a altres fórmules, no acotant-la en aquest cas a una única organització, sinó obrint-la a totes les del sector, i amb una segona esmena diferenciada sobre representació de comunitats de regants que ens hagués permès pronunciar-nos favorablement respecte a la seva inclusió.

Pel que fa a les esmenes de denominació d'un epígraf, compartim que inclogui uns conceptes més amplis, però seguim considerant necessari utilitzar el terme «sequera», com fa una de les esmenes, perquè considerem que és un concepte que cal visibilitzat. I, per últim, ens pronunciarem també favorablement respecte a una esmena tècnica que obeeix fonamentalment a una tècnica de caràcter legislatiu vinculada a l'estructura de la norma.

En qualsevol cas, i detenint-me en una última ocasió pel que fa a l'esmena de creació d'un òrgan, no és tant una qüestió de discrepància respecte al reconeixement del rol social i de representativitat social que estan jugant determinades entitats, sinó el fet de que no compartim que la fórmula utilitzada sigui una fórmula adequada i que ens permeti posicionar-nos favorablement.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Fa uns dies, Aliança Catalana ja va votar favorablement a la creació d'aquest fons, analitzant i denunciant els diferents greuges que pateix la nostra pagesia i avui votarem favorablement a la majoria d'esmenes presentades.

Però, malament rai, si al Parlament de Catalunya aprovem mesures per afavorir la pagesia i, en acabat, el PSOE avala l'acord de la Unió Europea amb Mercosur, que preveu una reducció d'aranzels d'un noranta-dos per cent en les exportacions de països com Brasil, Paraguai, Uruguai i Argentina. A què juguen?

Aquesta llei perjudica greument els interessos dels nostres pagesos, que veuran incrementada encara més la competència deslleial de la que ja són víctimes. Països a on no existeixen ni els drets laborals ni els controls estrictes de qualitat entraran amb força al mercat, trasbalsant el sector i inundant-lo de productes sense garanties sanitàries. Amb les seves polítiques internacionals, aboquen la pagesia catalana a la residualització i a la dependència de subsidis públics.

Potser a Espanya, per nostàlgia, per dret de conquesta o per afinitat, li convé mercadejar amb Sud-amèrica, però a nosaltres no. Catalunya no té drets ni deutes colonials damunt aquests països, i per tant, el nostre interès no és rebaixar aranzels, sinó incrementar-los per protegir i blindar el producte nacional català i garantir la salut i el benestar de la nostra ciutadania.

Quins interessos defensen vostès, els de Madrid o els de Catalunya? La seva prosperitat compartida consisteix en sotmetre's i subordinar-se a les decisions de la metròpoli? Siguem valents a l'hora de defensar els drets dels nostres agricultors i ramaders. Protegim el país de la globalització que ens escomet, dels grans conglomerats agrícoles i ramaders internacionals que dominen el sector i fan fluctuar els preus dels mercats, arruïnant els petits agricultors i abocant els consumidors catalans a l'adquisició de productes estrangers aliens a tota normativa mediambiental, sanitària o de benestar animal.

Apostem decididament pel quilòmetre zero i pels circuits curts de comercialització. Apostem-ho tot a una única carta, la nostra.

Visca els pagesos i visca Catalunya!

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, finalment, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Joaquim Paladella i Curto.

Joaquim Paladella Curto

President, primer que res, perdoneu-me, però estic molt justet de veu, molt justet. No és l'emoció, exactament... President, conseller Ordeig, consellers que m'han volgut acompanyar avui en este debat, diputats, diputades... Permetin-me saludar a tots aquells pagesos, ramaders que avui han vingut fins aquí al Parlament a seguir aquest debat, així com els que ens segueixen des de les seves cases. Avui, diputats i diputades, és un dia important i especial per a un sector pagès, no per la llei en si, però sí per lo que significa de futur la creació d'un fons específic per a un sector que ho necessita i, sobretot, perquè és una llei que li dona eines per competir en igualtat de condicions amb altres productors d'aliments d'arreu d'Europa. I per què no dir-ho? És significatiu també que sigui la primera llei que aprovem aquesta legislatura en aquest Parlament. Tot un símbol, tot un missatge d'intencions del Govern, del conjunt del Parlament.

Com a grup parlamentari que hem presentat aquesta proposició de llei, ens toca explicar amb poques paraules el contingut del que avui debatrem i votarem. Què diu la proposició de llei? Primer que res, aquest fons neix i creix i es crea a partir dels ingressos que s'obtenen relacionats amb les activitats de producció, emmagatzematge i transformació d'energia elèctrica d'origen nuclear.

Aquests recursos es proposa que han d'anar destinats per llei a incrementar entre un deu i un quinze per cent els ajuts que ja existeixen a les línies del PEPAC –los pagesos que estan aquí dalt sabran què és lo contracte global, entre altres coses– i podran assolir un màxim d'un seixanta-cinc, vuitanta o vuitanta-cinc per cent amb les línies del PDR de Catalunya. Tot això amb la finalitat i objectiu de que els nostres pagesos i pageses tinguin les millors condicions per poder competir i modernitzar-se.

També són extraordinàriament importants les inversions en millora i modernització de regadius. Tenim un problema amb els regs i la seva eficiència. L'aigua és molt important de present, i ho serà més de futur. És per això que es proposa incloure, en aquests fons de recursos extraordinaris, un article assegurant que aquests recursos també arriben a aquest àmbit.

Aquesta proposició de llei, que aportarà al sector més recursos anualment i de forma extraordinària i sostinguda, la vam presentar quan érem a l'oposició, i ho fem quan som el grup que dona suport al Govern, i és perquè entenem que el sector agroalimentari és el primer sector econòmic de Catalunya, i sense pagesos no hi ha sector, com també sense pagesos no és possible sustentar un món rural viu. Llavors és ben clar: el sector primari, els pagesos i ramaders són absolutament necessaris avui, i més encara si volem pensar en un futur millor. Aquesta era la proposta base i els motius i objectius, amb el resum que ens permet el poc temps que tinc.

Ara toca parlar de les diferents esmenes que s'han presentat. És per aquest motiu que vull agrair també el bon tarannà dels diputats i diputades amb qui hem pogut parlar i arribar –o no– a acords per millorar un text inicial que havia estat fet per parlar, per debatre i per acordar.

No cal dir que votarem amb ganes i amb entusiasme totes aquelles propostes que augmenten la dotació de diners del fons. És millor el trenta que el vint per cent. Són 15 milions d'euros més, aproximadament, anualment. En total seran al voltant de 45 milions d'euros, els que tindrem de més anualment, recursos que faran molt de bé a la pagesia i ramaderia del nostre país. És també lògic que amb més diners es poden fer més coses, i ampliar els ajuts al cessament d'activitat amb relleu de jòvens és una bona idea que ve a complementar els ajuts que ja existixen per les cooperatives agràries. Per tant, també tot el nostre absolut recolzament.

Cal dir que des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar busquem i ens agradaria el màxim de consens possible, conscients que avui aprovem una llei que el seu primer objectiu és aportar més recursos al sector, als nostres pagesos i pageses. En cap cas votem una llei de representació agrària. Ho repeteixo, votem la

lleï del Fons Agrari i Ramader; no la llei de representació del sector. Votem –i tinguem-ho tots clar– aportar, assegurar, donar-li més recursos a la pagesia catalana.

I és per aquest motiu que votarem favorablement a la redacció que inclogui i reforci el diàleg amb el sector, sempre tenint en compte que res no ha de distorsionar ni entorpir l'aplicació de l'augment de la intensitat dels ajuts, que és l'essència i l'esperit d'aquesta llei.

No votarem a favor de constituir un òrgan consultiu, ja que no té sentit crear un òrgan de disset persones amb unes funcions indeterminades, amb una llei que queda clar i ben definit on van els recursos i que gairebé de forma automàtica ja diu on i com s'han de destinar aquests recursos que es destinen al sector, fruit de la creació d'aquest nou i extraordinari fons.

Creiem que aquest òrgan entorpiria més que ajudaria i que és absolutament sobrer en una relació entre les organitzacions agràries i el Govern que està més que establerta i regulada democràticament i per llei. Això no significa que s'exclogui ningú del diàleg, tot al contrari: ens consta que el conseller està disposat a parlar, a dialogar, a escoltar a tots els implicats en el bon desenvolupament d'aquests fons, que el volem acordat, el volem dinàmic i el volem efectiu.

Referent a la proposta del Grup Parlamentari de la CUP, els diria que dins del Fons de Transició Nuclear ja hi estan incloses també l'agricultura i la ramaderia; ben clarament i explícitament, dins de la llei hi ha d'haver convocatòries pròpies i específiques per a la zona d'àmbit nuclear. Recordo que van votar en contra del Fons de Transició Nuclear. Els demanaria que no cometin el mateix error i que avui sí que votin a favor d'un fons que aporta més recursos al conjunt d'un sector primari que els necessita i que objectivament és difícil denegar-li.

Per acabar, permetin-me una reflexió, perquè ja es van oposar a la lectura única i a qualsevol idea de la creació del fons. I el que és més greu, ho fan dient que donen suport i representen la gent del camp i que viuen del camp. Estranya manera de representar un sector negant-li els recursos, negant a aquella gent que viu i vol viure del camp i al camp que puga tenir millors eines per competir i modernitzar-se.

Sols hi ha una explicació: qui fa això és que pensen en un sector que volen en mans d'uns pocs, que res té a veure amb la vida de la pagesia catalana, de la pagesia i ramaderia d'aquí. Diuen donar-los suport, però els neguen el sal i l'oli.

El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar volem donar eines i possibilitats de vida a la gent que vol viure del camp; aquest fons és una mesura més que va en aquesta direcció. Ho creïem quan estàvem a l'oposició, ho creiem ara que estem al Govern.

Moltíssimes gràcies. Visca la terra, visca els pagesos i visca la pagesia de Catalunya.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Els recordo que la votació d'aquest punt es farà un cop substanciat el punt novè de l'ordre del dia.

Decret llei 10/2024, de 26 de novembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni

203-00004/15

El cinquè punt de l'ordre del dia és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 10/2024, de 26 de novembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni.

En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el Govern per explicar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei.

I ara fem una petita pausa perquè esperem la incorporació de la consellera d'Economia, la senyora Alícia Romero Llano, que és a qui li correspon de presentar el decret llei. Prego als membres del Govern si la poden avisar.

(Pausa llarga.)

Si no es pot incorporar la consellera, hi hauria dues opcions: o que un altre membre del Govern intervingués en nom seu o ho donàriem per defensat. Donem deu segons, quinze segons més de marge, si no li passaria la paraula a la consellera –ho faig així– Sílvia Paneque, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

(Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; gràcies, president. Donat que tots vostès tenen el text i donem per entès que tenen el contingut, doncs, si els sembla, ho donàriem per defensat i, per tant, donàriem torn als diferents grups parlamentaris.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera. I, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Antoni Castellà i Clavé, per un temps màxim de cinc minuts.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Govern, diputades, diputats, espero que no sigui cap indisposició greu de la consellera, i espero que no ho sigui, i si no ho és..., i si no ho és... En tot cas, passarem a fer quelcom que a vegades és habitual, en nom del meu grup, que és fer funcions de govern, i explicarem una mica que és el que avui debatем aquí.

Avui el Govern ens porta a validar el decret llei de mesures vigents en l'àmbit de l'impost de patrimoni. De fet, ens porta una pròrroga del que ja es va fer el 2022, que era fruit del *real decreto* de l'impost temporal sobre grans fortunes, que ja es va prorrogar també al desembre del 23. Ja vàrem tenir aquest debat, per tant, en el seu moment, i una vegada més, com que no tenim un model just de finançament, just i sobirà, hem de seguir a remolc de l'Estat. L'Estat harmonitza i automàticament als contribuents catalans ens cau més pressió fiscal, i, de fet, hem de fer maniobres perquè no tenim sobirania. I hem de maniobrar, perquè, si no, si no ho fem, la recaptació se la queda l'Estat.

Bé, dos consideracions generals. La primera, de fons, sobre política fiscal: l'impost de patrimoni és injust; és un doble impost; no hi ha gairebé cap país de la Unió Europea que el tingui. I, per cert, tenim o tenen –bon dia, consellera–..., tenen previst posar sobre la taula la revisió de la cistella d'impostos respecte –és un mandat parlamentari– a eficàcia, eficiència i justícia? Aquest impost no és ni eficaç, ni eficient, ni és just.

Fins aquí podríem acabar el posicionament si fóssim un estat o si tinguéssim un finançament just; però a Catalunya, no. A sobre d'això, sempre tenim el sobreesforç fiscal de 22.000 milions d'euros que no van a la millora de serveis als ciutadans de Catalunya; van a altres ciutadans, no als contribuents catalans. I això és una doble imposició i un doble esforç sistemàtic que ens va drenant.

Això seria prou per votar en contra d'aquest decret, però, ai las!, sempre estem, com he dit a l'inici, que si ho féssim, doncs, automàticament hauríem d'afegir a aquests 22.000 milions, a més, la recaptació i que es quedés això l'Estat. Per tant, ens abstindrem.

Hi ha una segona consideració, que és el format: un decret llei. I em dirigeixo al Govern: per què un decret llei? Els decrets lleis són quan hi ha una necessitat extraordinària i urgent. On està la necessitat extraordinària i urgent? Perquè el *real decreto* es va aprovar al desembre del 23 –al desembre del 23. Aquest Govern ha tingut quatre mesos per utilitzar els mecanismes ordinaris. Aquest és el símptoma,

per tant, també d'un govern que no té estabilitat i que, no ho sé, pregunto al Govern: pensen governar a cop de decrets? Això no és gaire correcte. I ho faré en una cita: «No compartim ni serem partícips d'aquesta estratègia que no tindrà altre remei de votar a favor dels decrets que el Govern anirà portant successivament per suplir la seva manca de capacitat de negociació.» Diputat Jordi Riba *dixit*, en el passat debat que vam tindre sobre això –el diari de sessions és pervers a vegades.

Doncs siguem clars: per què? Per què, consellera ens porta un reial decret? Per què no ha fet un tràmit normal? Doncs perquè vostès estaven convençuts, perquè així ho va anunciar el president Illa, que hi haurien pressupostos. I, per tant, vostès estaven convençuts que aquesta modificació la posarien a la llei d'acompanyament. I no hi han pressupostos. I això és un mandat parlamentari. Ara ja és un mandat parlamentari, de l'última moció que vam debatre i aprovar, i amb el seu vot, el del Grup Socialistes.

Per tant, es constata que, després de quatre mesos, aquest Govern és precari i inestable, sense capacitat d'arribar a acords. Aquesta mancança no pot portar a la temptació d'intentar governar a base de decrets i de pròrrogues, perquè ens podem trobar perfectament al mes de gener –de fet, és que intueixo que és el que passarà– que s'estarà governant amb inestabilitat, a base de decrets i a base de pròrrogues i ampliacions de crèdit respecte al pressupost, amb quatre mesos de govern. Per tant, és molt precari.

Jo els hi demano al Govern..., consellera, l'hi he dit més d'una vegada, respecti ara el mandat d'aquest Parlament, porti'ns els pressupostos a aquest Parlament, debatem-los; assumeixin la seva responsabilitat com a obligació que tenen com a Govern de Catalunya.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernàndez.

Albert Salvadó Fernàndez

Gràcies, president. Consellers, conselleres, consellera, diputats i diputades, en els últims anys a les societats occidentals, i Catalunya no n'és l'excepció, hem vist dos processos en paral·lel: en primer lloc, l'acumulació de renda, el deu, el cinc per cent, l'u per cent més ric de la població, i, per altra part, hem vist com el pes de les rendes del capital anava guanyant espai mentre el pes de les rendes del treball decreixia.

No són dos fenòmens aïllats, al contrari, van estretament lligats, atenant que la distribució de la riquesa, del capital, del patrimoni, és molt més desigual que la distribució de les rendes del treball. Per això van ser benvingudes mesures com l'impost a les grans fortunes, del qual segurament seria necessari revisar el seu caràcter temporal, perquè no és una figura que necessitem ara per revertir una situació conjuntural, sinó que la necessitem per a revertir tendències que són estructurals.

L'impost de patrimoni és un element essencial per garantir la cohesió social del país. Tal com subratlla l'economista francès Thomas Piketty, atenant que el patrimoni i el rendiment del capital cada cop tenen major pes en la distribució i generació de riquesa, l'impost de patrimoni ha d'anar prenent importància per a convertir-se en un eix central de la fiscalitat.

El decret llei que avui hi ha sobre la taula continua la feina de falcar els tipus de l'impost de patrimoni als que s'establixen en l'impost de grans fortunes, necessari per garantir que estos recursos que es generen a Catalunya se queden a Catalunya. I és que este impost inclou un mecanisme per a lluitar contra el dúmping fiscal, un mecanisme potser insuficient, però que mos apropa a un model de descentralització fiscal més racional, un model que garantisca la capacitat de decisió a l'hora d'impulsar la política fiscal, però alhora que penalitza aquells que abracen una política fiscal basada en les rebaxes als més rics per a després demanar més recursos del

pot comú. L'exemple més clar d'aquesta economia política del privilegi, que ha caracteritzat l'Estat espanyol, el trobem a la seua capital. La Comunitat de Madrid ha construït un model econòmic basat en la competència deslleial a la resta de l'Estat, un model que només els surt rendible gràcies al centralisme polític, administratiu i econòmic de l'Estat espanyol. La OCDE ja va qualificar la Comunitat de Madrid com un paradís fiscal intern en un dels seus informes.

El decret també servix per a combatre estes polítiques de rebaixes fiscals de determinades comunitats autònomes, i és que la quantitat pagada per l'impost de patrimoni és deduïble, com saben, del pagat a l'impost de les grans fortunes. És a dir, si a Catalunya un patrimoni de 3 milions d'euros tributa a un 2,1 per cent, es pot deduir esta quantitat de l'impost a les grans fortunes, si no hauria de tributar un 2,1 per cent íntegrament a l'Estat espanyol.

A la majoria de trams, l'impost de patrimoni a Catalunya ja es troba per sobre de l'impost a les grans fortunes. És només en aquests trams més elevats, on precisament Catalunya entra en competència directa amb la Comunitat de Madrid a l'hora de captar grans patrimonis, on hi ha una discrepància: l'impost de les grans fortunes el taxa al 3,5 per cent i l'impost de patrimoni el taxa a un 2,75 per cent, i el Govern republicà ja va corregir aquesta disfunció. Aquestes són les dues qüestions que determinen el posicionament sobre este decret: qui més té ha de pagar més? i volem que estos recursos revertisquen íntegrament a Catalunya? En el nostre cas, sempre ho hem tingut molt clar, com s'ha demostrat quan hem governat: fiscalitat justa i que la generació de riquesa dels catalans i catalanes es quede a Catalunya.

I precisament per això, perquè disposar de més recursos, que vol dir més serveis públics i més estat del benestar per a la nostra gent, i disposar de més competències han de continuar sent un dels propòsits fonamentals del Govern de Catalunya, a Esquerra Republicana pensem que estos propòsits han d'impregnar sempre el sentit del Govern de Catalunya, han de ser troncats per a tots els membres del Govern. Esquerra Republicana sempre ha estat coherent i ho continua sent avui. Si alguna cosa ha caracteritzat lo catalanisme polític ha estat l'obsessió de fer sempre passos endavant en la conquesta de competències davant l'Estat. Cap pas enrere en este sentit, perquè sabem lo que costa avançar. Per tant, coherència.

I no podem solucionar el dia a dia d'un govern de Catalunya si la decisió que pren és no defensar les competències del país sempre i a tot arreu. Els hi hem dit este matí: o rectifiquen la integració de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional al 112 o no compten amb natros per aprovar res que no estigui explicitat als acords subscrits.

Per tant, no donarem suport a este decret tot i que dona continuïtat a un decret del Govern d'Esquerra, i no hi donarem suport com a toc d'atenció al Govern del president Illa. S'hauran de guanyar el nostre vot. Suggerim al Govern que face una reflexió sobre cap a on vol anar i amb quina majoria. Si volen que natros hi siguem, compliment dels acords, defensa del país i rectificar despropòsits.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Míriam Casanova i Domènech.

Míriam Casanova Domènech

Gràcies, president. Diputats, diputades... L'impost sobre el patrimoni està en vies d'extinció a nivell mundial. De fet, Espanya és l'únic país de la Unió Europea que manté l'impost sobre el patrimoni i és l'únic país de l'OCDE en el que aquest impost conviu amb altres i que graven el mateix estalvi. Doncs a Espanya l'impost sobre el patrimoni s'aplica a béns i drets que ja han estat gravats per altres impostos, com és el cas de l'impost sobre la renda, l'IRPF, l'impost sobre successions i donacions o fins i tot l'impost sobre béns immobles, així com també s'aplica a patrimonis que no generen cap rendibilitat. Sens dubte, nosaltres també som partidaris, des del Partit

Popular, que qui més té més ha de pagar en impostos i, a més a més, de forma progressiva, però també de forma justa i d'acord amb la capacitat econòmica dels contribuents.

L'any 2021, el Govern de Pedro Sánchez va dotar de caràcter permanent l'impost sobre el patrimoni, sense utilitzar l'instrument legal pertinent, i va crear l'impost temporal sobre grans fortunes, fets que van deixar sense efecte les decisions preses per les comunitats autònomes. Per això, des del Partit Popular vam presentar un recurs d'inconstitucionalitat, que es va admetre a tràmit i que està pendent de resolució per part del Tribunal Constitucional.

En general, els experts aconsellen suprimir formalment i definitivament l'impost sobre el patrimoni o, com a mínim, incrementar el mínim exempt a 1 milió d'euros. En canvi, a Catalunya el mínim exempt és el més baix: està situat en 500.000 euros, quan a la majoria de regions el mínim exempt és de 700.000 euros. Si s'augmentés aquest mínim exempt, evitaríem que famílies d'ingressos mitjans hagin de pagar aquest impost sobre el patrimoni després de molts anys de treballar tant per part d'ells com dels seus progenitors. Així, almenys garantiríem que l'impost sobre el patrimoni no recaigui en les classes mitjanes.

En qualsevol cas, i sense cap mena de dubte, a Catalunya paguem els impostos més alts, suportem el major nombre de tributs i, en canvi, els serveis públics no estan al mateix nivell. Paguem impostos de primera, però rebem serveis públics de tercera, tal com ho demostren, no?, les dilatades llistes d'espera per a ajudes a la dependència, per a places de residència per a la gent gran, per a proves mèdiques o per a operacions quirúrgiques. En tan sols dos anys, del 2022 al 2024, els ingressos tributaris de la Generalitat augmentaran al voltant de 9.000 milions d'euros, però aquests majors ingressos, 9.000 milions d'euros, no han comportat una millora dels serveis públics. Això sí, continuem amb un «grup Generalitat» que és colossal, no?, amb una participació minoritària i majoritària per part de la Generalitat en al voltant de 580 empreses i organismes, com ens recordava la mateixa consellera Romero. Això fa que es multipliqui enormement la despesa pública, que dificulti la coordinació de la prestació de serveis públics i que s'escapi al control dels recursos públics.

Ara el Govern de Pedro Sánchez vol prorrogar l'impost temporal sobre grans fortunes, afectant l'impost sobre el patrimoni a Catalunya, i, presumiblement, diu el propi text del decret llei que és per afrontar les conseqüències econòmiques i socials derivades del conflicte a Ucraïna i al Pròxim Orient, així com per pal·liar els efectes de la sequera.

Clar, contràriament, des del Partit Popular nosaltres pensem que el que hem de fer és ajudar a que la gent arribi a final de mes abaixant l'IRPF, especialment a les famílies amb ingressos baixos. I, per altre costat, per combatre la sequera, l'Agència Catalana de l'Aigua el que ha de fer és invertir en infraestructures de sanejament i d'abastament de l'aigua aquests 541 milions que ja té estalviats a partir del cànon doncs que hem pagat, cànon de l'aigua que hem pagat entre tots.

Per tant, el nostre vot serà en contra.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el senyor Joan Garriga i Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president. Bon dia a tots els diputats. Bueno, con este decreto se modifica la disposición transitoria primera del libro sexto del Código tributario de Catalunya, relativo a los tributos cedidos. Establece el mantenimiento de la tarifa 2022-2023 de forma indefinida mientras se mantenga vigente el impuesto de grandes fortunas, con ese último tramo en la base imponible para los patrimonios de más de 20 millones de euros que establece ese tipo del 3,48. Y de esta forma permiten pues lo que se

ha comentado antes por otros diputados: que la recaudación quede en la Generalitat de Catalunya..., a l'Agència Tributària de Catalunya i no pas a la hisenda espanyola, de l'Estat..., una prueba más del tanto trinca, trinca tanto de socialistas y separatistas.

La realitat catalana és que vivim un infern fiscal que afecta sobretot famílies i treballadors, i és que aquí qui paga més, a Catalunya, són els treballadors, no els més rics. Com? A través de l'IRPF, a través de les nòmines, a través dels ingressos que tenim: 23 milions d'euros de recaptació. Per IVA també: 18.000 milions d'euros paguen els catalans, els treballadors, quan compren la cistella de la compra, sempre que fan algun consum. O l'ITP per comprar una «vivenda»: 1.800 milions d'euros. En canvi, per patrimoni, 678 milions d'euros –no és pas gran quantitat. Qui paga impostos a Catalunya són els treballadors, no les fortunes.

I què tindrien de fer? Acabar amb el seu afany recaptatori, deixar de malgastar els diners dels treballadors. En què? En les seves estructures polítiques i en les seves subvencions ideològiques. Vostès diran que necessiten més recursos i que amb aquest decret els rics pagaran més. Mentida, les dues coses –mentida les dues coses–: no necessiten més recursos i qui paga més a Catalunya són els treballadors. (*Aplaudiments.*) Perquè, sincerament, no hi ha tants rics. Els més rics ja han marxat de Catalunya, ja tenen la seu a una altra regió o a un altre estat d'arreu del món. I els que es queden no són tan rics, perquè passen vostès cada any i els esquilen a través, per exemple, d'aquest impost de patrimoni.

Desde VOX estamos en contra del impuesto de patrimonio, por diversas razones. Las resumimos en seis. Primero, doble imposición: estos bienes afectos al patrimonio, al impuesto de patrimonio, ya han sufrido otro tipo de impuestos y de cargas fiscales. Segundo, genera una desigualdad brutal entre españoles: depende en qué región vivas, pagas patrimonio, no pagas o pagas menos. Tercero, beneficia, como hemos dicho, a los grandes patrimonios, que es que ya no están aquí, ya se han puesto el domicilio en otro sitio, en Andorra, en otra región, en otro país. Huyen de su voracidad fiscal y huye también su capacidad de invertir aquí, en nuestra preciosa y querida región catalana. Cuarto, perjudica a los pequeños patrimonios, porque no se pueden ir fuera, porque no tienen esa capacidad de irse a vivir a otra región, a otro país. Tienen aquí pues apego por sus casas, su empresa, su patrimonio, sus ahorros, y no pueden huir. Y ustedes, con ese patrimonio, les van mermando su patrimonio, y cada vez quedan menos supuestamente ricos para pagar ese impuesto. Y sexto, porque produce un incentivo perverso, ya que penaliza este impuesto el ahorro y la inversión a largo plazo.

Pero no todo en la vida son malas noticias. Tenemos buenas noticias. VOX es persistente, y esta legislatura ha vuelto a registrar en el Congreso de los Diputados la supresión del impuesto de patrimonio. Y hay alguna mayoría si ustedes suman –por internet hay calculadora «elecciones generales...» Se puede sumar. Invito a aquellos que se han manifestado antes que mi formación política, antes que VOX –PP, Junts–, a que se sumen a suprimir el impuesto de patrimonio. Si quieren, podemos, y acabemos con este impuesto injusto llamado «impuesto de patrimonio».

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, president. Mirin, s'ha de tenir molta barra, però molta barra o molta *jeta* –ja no sé com dir-ho– per dir que l'impost de patrimoni el paguen les classes treballadores i les classes mitjanes d'aquest país. Perquè jo els hi donaré algunes dades. S'ha de saber llegir. A Catalunya, l'impost del patrimoni el paguen 87.000 persones, a la Catalunya dels 8 milions. Els hi faig els números, que crec que els hi costen: l'1,5 per cent de la població adulta. Aquestes són les persones que paguen l'impost de patrimoni a Catalunya. Llavors, quan la dreta –PP, Junts, VOX, Aliança Catala-

na— defensa que s'ha suprimir l'impost de patrimoni, ja sabem a qui estan defensant: a l'1,5 per cent de la gent de Catalunya. Això és el que vostès defensen.

Perquè és un impost que recapta 700 milions d'euros a l'any. I quan vostès el que reclamen és eliminar aquest impost, ja sabem el que volen dir: vostès el que volen són retallades als serveis públics, a la sanitat, a l'educació, a la dependència de les classes populars d'aquest país, i això és el que representa la dreta d'aquest país (*aplaudiments*) i això és clarament el que vostès defensen amb la rebaixa de l'impost de patrimoni.

Perquè l'impost de patrimoni el que cal és reformar-lo, no eliminar-lo, per fer-lo realment progressiu, perquè el que passa amb l'impost de patrimoni és que els patrimonis de més de 5 milions d'euros utilitzen martingales com les empreses familiars o com el topall del seixanta per cent que suma l'IRPF i l'impost de patrimoni, per pagar menys quota i per pagar menys impostos per fer elusió fiscal. I això és el que vostès defensen. Sempre defensen rebaxes fiscals a qui més té.

Miri, l'impost de patrimoni és un impost que recull, que recapta només el 0,26 per cent del patrimoni net de qui el paga; 231.000 milions d'euros. Saben quin és el PIB de Catalunya?, 270.000 milions d'euros. Recaptem només el 0,26 per cent. I vostès em diuen que això és un impost confiscatori? Realment això és un impost confiscatori? Miri, jo els explicaré el que és confiscatori. Confiscatori és per a una família de classe mitjana o de classe popular que li foten el cinquanta per cent del seu salari amb el lloguer o amb la hipoteca, això sí que és confiscatori (*aplaudiments*); això sí que és confiscatori.

I miri, a vostès només els preocupa, a tota la dreta, independentment de quina bandera tenen, perquè amb això sí que es posen d'acord, és igual quina bandera tenen, però amb això sempre es posen d'acord, bàsicament, només el que els preocupa és aquest 1,5 per cent de la gent que paga l'impost de patrimoni. I mirin, a alguns ja els és igual si és Repsol, si són els grans tenidors, si són els que tenen grans patrimonis, que toquen el xiulet i tots darrere a reclamar rebaxes fiscals. Però en aquest cas, el que discutim avui és un decret, bàsicament que el que fa és que aquells patrimonis que tenen 20 milions d'euros o més paguin una mica més; una mica més. Saben a quantes persones afecta això a Catalunya? Dues centes setanta-tres. Vostès representen els interessos de 273 persones de Catalunya que no poden pagar 11 milions d'euros més? No fotem, no fotem! Tenen 231.000 milions d'euros la gent que paga patrimoni en aquest país. Que hi ha gent que no pot pagar el lloguer, que no pot, gent que no pot pagar la llum, i vostès estan dient que això és un impost confiscatori? De veritat, jo crec que vostès viuen en un país que no és la Catalunya del segle XXI, que no és la Catalunya del 2024.

I miri, és que pagaran igual. Jo em pensava que Junts per Catalunya o qualsevol partit que defensa els interessos de Catalunya hi votaria favorablement. Perquè clar, si no, aquests recursos se'ls queda Madrid. De fet, fins i tot la senyora Ayuso ho ha acabat aplicant, bàsicament per fer noves rebaxes fiscals, però fins i tot Madrid ha decidit aplicar el mateix gravamen perquè no se'ls quedi el Govern de l'Estat. Díficilment..., inexplicable que una força política catalana no vulgui més recursos per a l'autogovern de Catalunya.

Però bé, en tot cas, mirin, vaig acabant. Jo crec que avui queda claríssim quins són els interessos que defensa cadascú, si de 273 persones de Catalunya o de la Catalunya dels vuit milions que vol més recursos públics. I nosaltres ho tenim clar. Nosaltres, els Comuns, defensem la Catalunya del noranta-nou per cent, no la Catalunya de l'u per cent. Nosaltres som el partit de la igualtat, de la igualtat d'oportunitats, perquè, independentment del patrimoni que tinguin els teus pares, tinguis la llibertat de poder decidir el teu futur, perquè això és la llibertat, la igualtat d'oportunitats, no defensar els interessos de l'u i mig, no defensar els interessos de la casta que viu a costa del patrimoni de les classes populars d'aquest país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bones. Com ploreu, eh?, quan els toquen les seves coses... És increïble com intenten tractar sempre els treballadors de mandrosos, d'aquella gent que no vol fer les coses, que no s'esforça, i després els hi toquen una miqueta les grans fortunes i mira com es posen.

És un insult que vinguin aquí a dir que aquests impostos són injustos. És un insult a totes les persones que cada dia sí que treballen per haver de donar la meitat del seu sou a gent que viu com un paràsit, simplement de tenir uns habitatges en propietat i poder quedar-se la meitat del sou dels que sí que treballen. És una vergonya que a vostès, que els han votat molta més gent de la que paga aquest impost, vinguin aquí només a defensar una petita minoria, que a més és l'única minoria perillosa d'aquest país.

I se'ls ha de reconèixer que són els reis del màrqueting, perquè han aconseguit que els impostos que afecten a una part molt petita de la població semblin un problema real de la majoria. I això ho aconsegueixen precisament perquè lo que fan amb els treballadors és que no tinguem temps, lo que fan amb els treballadors que vivim tan i tan atrapats entre les cues, entre l'espera i haver d'anar reproduint la nostra vida cada vegada d'una forma més difícil, que no puguem aprendre com funcionen els sistemes impositius en aquest país.

Però la veritat és que no destinaré tampoc gaire temps a això, perquè crec que salta, i que és evident per a tothom que hauríem d'estar discutint coses una mica més serioses que allò que afecta només a un 1,5 per cent del país. Primer, perquè a l'impost de patrimoni cal recordar que el primer mig milió d'euros –que en les vostres vides no sé què tal, però els treballadors, amb el canvi que ens tornen del pa quan anem a comprar no acumulem mig milió d'euros–, ni tan sols..., està exempt. I que, a més, els 300.000 euros del primer habitatge habitual tampoc funcionen. Per tant, estem parlant d'un impost que afecta una gent molt concreta d'aquest país. L'impost de patrimoni afecta l'1,5 per cent dels catalans amb majors fortunes. Si els poséssim tots en una ciutat no ocuparien ni Cornellà sencera, i potser donarien una mica menys de problemes.

Un català amb el salari mitjà hauria d'estalviar tots els seus ingressos i a partir dels cinquanta anys –si hagués treballat des dels zero, que a alguns ja els agrada-ria– llavors s'hauria de començar a preocupar per aquest impost. Però és que, a més, aquest és el segon impost amb més frau darrere del de successions. Que no passa res, que això ja ho deia la iaia, que els millors lladres sempre venen amb «trajo» i corbata.

Avui, a més, estem parlant de l'impost de solidaritat –que *vaya* nom, en podrien haver buscat un altre, perquè de solidaritat poca, ja ho veiem–..., l'impost de solidaritat de les grans fortunes ha afectat 322 catalans. És a dir, vostès estan aquí per defensar un 0,04 per cent de la població catalana. I després diuen que nosaltres defensem les minories quan venim aquí a defensar els drets de les treballadores i els drets de les dones. És que és ridícul, perdonin que rigui. Un català amb el salari mitjà estalviant el cent per cent, si no pagués ni lloguer, ni hipoteca, ni menjar, ni aigua, ni res de res, trigaria noranta-sis anys i mig en haver-se de començar a preocupar per aquest impost. Com poden veure, no ens ho podem prendre gaire «en seriò».

I m'agradaria donar una dada més. Recorden que Mercadona va fer anar els seus treballadors i mantenir els seus llocs de treball durant la DANA? Bé, doncs, un treballador de Mercadona hauria d'estalviar el seu salari íntegre més de cent seixanta anys per preocupar-se de l'impost del que avui estem parlant. En canvi, Joan Roig, l'amo de l'empresa, triga deu dies, vint-i-dos hores i quaranta-vuit minuts. És una vergonya i queda claríssim a qui defensen vostès. I no em vinguin amb la cantarella de que

l'empresari arrisca, quan vam veure perfectament durant els temporals que l'únic que arriquen els empresaris són les vides dels treballadors a costa dels quals es fan rics.

Així que no. La dreta no defenseu els treballadors, no defenseu el poble i no defenseu la majoria. Defenseu el *cortijo* dels de les fortunes de sempre, perquè el vassallatge a les grans fortunes surt molt a compte, que mentre alguns ens passem la vida mirant Idealista..., mira, aquest matí hi havia «*piso de diecisiete metros, una sola estancia*» –ja sabeu, la cuina i el llit, que és una cosa que combina molt bé–, al carrer Muntaner, 750 euros al mes. En canvi, a Ayuso, li deixa gratis un àtic de luxe un empresari..., no ho sé, pel que sigui.

Mirin, l'únic problema d'aquest impost és que sigui temporal, que siguin uns percentatges ridículament baixos respecte als impostos que tenim d'altra gent que sí que paguem l'IVA, que sí que paguem l'IRPF i que paguem uns impostos que són innecessaris precisament per seguir-vos mantenint els vostres llocs. Així que, honestament, nosaltres hem vingut a defensar els drets del noranta per cent i no ens hi estarem més estona, perquè ens sembla llençar els diners dels treballadors, que són els que no defrauden impostos, haver d'estar aquí discutint-los, a vostès, aquestes ridiculeses.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Podem compartir el contingut de la llei i valorar-ne positivament la pròrroga? En una petita part, sí. És prou just que les grans fortunes, aquelles de més de 20 milions d'euros, contribueixin amb aquest 3,48 per cent. Podem estar-nos de denunciar que un cop més es menysté el valor de la nació catalana i se l'anivella i harmonitza amb tot això que en diuen «comunitats autònomes»? No, no ens en podem estar. Igual que no ens podem estar de denunciar un impost que no només grava les grans fortunes, sinó que castiga les classes treballadores: autònoms, professionals liberals, petits empresaris... És urgent i cabdal revisar el sistema impositiu a Catalunya per no aprimar encara més la classe mitjana, que de tan prima gairebé ja no la veiem passar. L'impost sobre el patrimoni penalitza l'esforç i l'estalvi d'aquesta classe enfront de les grans fortunes.

Un estudi publicat el maig del 2024 pel Centre de Recerca d'Economia Internacional de la Universitat Pompeu Fabra corrobora aquesta afirmació. El fet que es permeti agrupar el patrimoni empresarialment, posant a nom d'una societat el patrimoni de persones físiques i que, a sobre, es declarin ingressos baixos a nivell personal, fa que les grans fortunes del país acabin pagant amb prou feines un vint per cent del que els pertocaria.

Catalunya lidera la recaptació en l'impost sobre el patrimoni, 594 milions d'euros. Algunes regions espanyoles apliquen un tipus impositiu del zero per cent, com per exemple Madrid, fet que els permet retenir i amuntegar les petites i mitjanes fortunes. La fuga d'empreses que partits com el seu van promoure l'octubre del 2017 per a castigar les aspiracions legítimes de Catalunya se suma a la fuga de petites i mitjanes fortunes que s'esdevé ara per culpa de la càrrega impositiva que tenim.

Perquè ens neguem a continuar despatrimonialitzant Catalunya, hi votarem en contra.

El president

Gràcies, diputada. I finalment, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Susana Martínez Heredia.

Susana Martínez Heredia

Bé; gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats, diputades... Vull començar donant les gràcies als grups parlamentaris que donaran suport a la convalidació

del decret llei, així com també als grups parlamentaris que no bloquejaren la seva convalidació malgrat les diferències que s'han expressat en aquesta cambra.

Vivim en un món desigual. L'u per cent més ric del planeta acumula el doble de la riquesa que el noranta-nou per cent restant. Segons l'informe Oxfam, des del 2020 aquest u per cent ha concentrat gairebé dues terceres parts de la nova riquesa generada al planeta. La desigualtat econòmica no és només un problema global, sinó que és una realitat palpable a Catalunya, on gairebé un de cada quatre catalans viu en risc de pobresa i exclusió social. La concentració de la riquesa i les desigualtats són la cara i la creu d'una mateixa moneda. I revertir aquesta situació és el gran repte que tenim al davant. Catalunya no pot girar l'esquena a aquesta realitat. L'impost sobre les grans fortunes i l'impost sobre el patrimoni no és un càstig als qui han prosperat, sinó que és la garantia perquè aquesta prosperitat es transformi en prosperitat compartida.

Diputats, diputades, soc del barri de la Mina, un lloc on les desigualtats no són estadístiques fredes d'un informe, sinó que són realitats. Hi han famílies que lluiten, infants amb somnis que mereixen oportunitats i que tenen molt per aportar a la societat. Les polítiques redistributives són aquesta oportunitat. I no són caritat, són justícia. Són l'eina per trencar el cercle de la pobresa i per assegurar que el lloc on neixes no determina fins on pots arribar. I quan parlem... (*Aplaudiments.*) I quan parlem de redistribuir aquesta riquesa, ho fem pensant en barris com la Mina, com Sant Roc i tants altres barris on cada euro que arriba es transforma en educació, en salut i en dignitat. Això és el que nosaltres defensem.

I això va del model de societat que volem ser. Volem un model de societat que perpetua les desigualtats o un model de societat que genera oportunitats per a tothom? Nosaltres apostem per aquest últim model. I la política fiscal és clau per a redistribuir aquesta riquesa. I els serveis públics són l'eina més poderosa per a fer-ho realitat.

Segons l'Eurostat, Espanya té una pressió fiscal del trenta-vuit per cent del PIB, tres punts per sota de la mitjana europea. I si volem serveis públics de qualitat, implica que qui més té contribueixi més, perquè necessitem recursos. I nosaltres apostem per una societat equitativa, on tothom contribueix en funció de la seva capacitat i garantint sempre que ningú quedi enrere. I només tenim dues opcions: avançar cap a una societat justa i equitativa o perpetuar un sistema que concentra la riquesa en poques mans alhora que perpetua les desigualtats. Nosaltres apostem per la primera opció, per això defensem una fiscalitat redistributiva. I no, abaixar impostos no és cap mecanisme redistributiu.

A Catalunya, l'impost sobre el patrimoni afecta poc més de l'u per cent de la població, però permet oferir solucions al cent per cent de la ciutadania i especialment al 24,4 per cent de catalans que viu en risc de pobresa o exclusió social.

Avui aquesta cambra ha de votar la convalidació del Decret Llei 10/2024. I què implica aquest decret? Aquest decret no augmenta la càrrega tributària sobre els contribuents catalans, sinó que simplement garanteix que la recaptació que es produirà igualment es quedi a Catalunya i no marxi cap a l'Estat. Si no convalidem el decret, els catalans paguen la mateixa quantitat, però la Generalitat perd 12,1 milions d'euros per al finançament autonòmic, que s'ingressarien de forma directa i íntegra a l'Estat.

Permeteu-me ser clara: avui no votem si estem a favor o en contra de l'impost sobre el patrimoni o a favor o en contra de les rebaixes fiscals, per això us plantejo unes preguntes: estan vostès a favor de que aquests 12,1 milions d'euros quedin a Catalunya reforçant el nostre finançament autonòmic? Estan vostès a favor de destinar-los a la nostra gent, als nostres serveis públics, al nostre futur? És complicat justificar un vot contrari a una mesura que garanteix més recursos per als serveis públics catalans i que evita una pèrdua en el finançament autonòmic. I, com he dit al principi, la concentració de la riquesa i les desigualtats són la cara i la creu d'una mateixa moneda.

I, per anar acabant, president, des del nostre grup parlamentari treballem perquè aquesta moneda simbolitzi dignitat i benestar per a tothom. No es tracta de destruir la riquesa; no es tracta de limitar ni frenar el creixement, sinó que es tracta de garantir que es converteixin en eines d'oportunitats, capaces de trencar el cercle de la pobresa i que arribin a tota la població. La riquesa ha de ser una moneda al servei de tothom, no només d'uns quants.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. La consellera d'Economia i Finances demana d'intervenir en virtut de l'article 85.6 del Reglament. Per tant, obrirà torn i atorgarem un temps proporcional a cada grup parlamentari –proporcional al temps que hagi utilitzat en la seva intervenció. Té la paraula la consellera.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Bon dia a tothom. Només era per disculpar-me. Ha sigut..., o sigui, no hi ha cap motiu que pugui explicar perquè no hagi estat en el Ple per presentar aquest decret llei. Em sap greu la urgència amb el temps i el canvi d'horari ha fet que estigués a les escales i no hagi pogut arribar. Per tant, volia excusar-me davant de tots vostès.

No crec que hagués pogut fer una presentació millor que la que ha fet la portaveu d'Economia, la senyora Martínez Heredia, i la veritat és que ha sigut un debat molt interessant, on ha quedat molt clares les posicions de cadascú, però és cert: aquest decret –que avui espero que puguem convalidar– el que planteja *només* és que la recaptació d'aquest darrer tram d'aquelles persones que tenen més de 20 milions d'euros de patrimoni es quedi a Catalunya.

Per tant, és això el que votem; vull que ho tinguin vostès present. I demano de nou disculpes. I moltes gràcies pel to a tots els diputats.

El president

Els grups parlamentaris que ho desitgin podrien intervenir per un torn de cinquanta segons. Hi ha cap grup que vulgui utilitzar aquesta possibilitat? (*Pausa.*) No? Doncs un cop acabat el debat, els recordo que la votació d'aquest punt es farà un cop substanciat el punt número 9.

Interpелlació al Govern sobre les bonificacions del transport públic

300-00045/15

El vuitè punt de l'ordre del dia és la interpелlació al Govern sobre les bonificacions del transport públic. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Laura Vilagrà i Pons.

Laura Vilagrà i Pons

Gràcies, president. Bon dia a tothom, consellers, conselleres, consellera. Si fem aquesta interpелlació és perquè ens preocupen, i molt, els joves d'aquest país, les seves oportunitats, el seu futur, els seus anhelos; també ens preocupen les persones que lluiten cada dia per tirar endavant el seu futur –i no són poques–; ens preocupen aquelles persones que han d'utilitzar el transport públic cada dia. En definitiva, ens preocupa el transport públic d'aquest país.

I per això hem fet aquesta interpелlació i hem escoltat atentament altres preguntes que s'han fet en aquest Ple, altres interpелlacions, mocions i l'hem escoltat parlar de bonificacions i del cost d'aquestes bonificacions, que efectivament tenen un cost que afecta bona part del pressupost de la seva conselleria, però, en tot cas, el que li vull avui explicar és que també hem de valorar el cost d'oportunitat, que vol dir el cost de renunciar o de deixar de fer alguna cosa; en aquest cas, el cost de no aplicar unes bonificacions.

Som perfectament conscients, des del Grup d'Esquerra Republicana, del dèficit fiscal, de l'infrafinançament crònic que tenim i, per tant, de la impossibilitat, sovint –i ho hem viscut també al Govern republicà–, de fer polítiques reals, estructurals, en termes socials, territorials, en termes d'impacte econòmic i, també, doncs per millorar el nostre transport públic. En som perfectament conscients; diria que més que ningú però, en tot cas, igual que vostès.

En qualsevol cas, per això, des del Grup d'Esquerra Republicana hem posat aquesta legislatura el focus en el finançament singular i la necessitat de tenir un estat del benestar de caràcter universalista, no un «estat del benestar residual», com, diguem-ne, l'anomena l'acadèmia pel que fa a l'estat del benestar a Catalunya o en el marc de l'Estat espanyol. Volem un estat del benestar amb polítiques socials ambiciosos, de reequilibri territorial, d'equitat, també polítiques de mobilitat, com els estats del nord; volem que el dret a la mobilitat sostenible sigui efectivament un dret fonamental.

I, en aquest sentit, el transport hi ha persones que l'utilitzen per necessitat. Molts estudiants d'aquest país, segur; bona part de la classe treballadora; també altres persones que no tenen possibilitat d'una mobilitat privada; però també –i ho vull deixar clar– voldríem que el transport també interpellés a totes aquelles persones que, malgrat que poden tenir vehicle, vegin com a primera opció –com a millor opció– el transport públic d'aquest país i ara diríem que estem lluny d'aquest objectiu.

Per això, conscients d'això, en el darrer Ple, justament arran d'una moció de Comuns, vam suggerir una proposta, que és impulsar durant el primer semestre del 2025 un acord nacional per al transport públic, perquè, efectivament, aquest objectiu d'un sistema de transport públic de qualitat es falgui amb un bon model de finançament del transport.

Per tant, que aquest finançament sigui sòlid, que no sigui a cop de decret, que no sigui depenent de qui governa; que sigui estructural, i, en aquest sentit, que tingui una visió integral d'una mobilitat que és rural, que és urbana, que forma part de tota la xarxa de ferrocarril i que, efectivament, és sostenible perquè el que hem de fer és prioritzar el tren sempre que sigui possible; si no, la xarxa d'autobusos, i, si no, el transport a la carta en aquelles demarcacions més allunyades.

Per tant, que sigui un transport públic fiable, digne, per als 8 milions de persones, per a aquests 3,4 milions de persones actives que cada dia es desplacen o gairebé cada dia es desplacen, i per tant, no ens van convèncer gaire les seves explicacions quan va dir que aquestes bonificacions havien estat posades en un moment concret per unes circumstàncies de crisi energètica i d'inflació. Perquè no ens podem oblidar de la crisi climàtica. Perquè estem a punt d'arribar –si no hi hem arribat ja– a un punt de no retorn, i per tant, això és brutal per al conjunt del país, evidentment, i del món.

Som conscients que som a finals del 2024 i que li estem demanant per al 2025. No és oportunisme, és necessitat; la necessitat d'un finançament estructural, consensuat també amb totes les administracions, i aquí volem posar en valor també la funció de les grans ciutats en aquesta gestió del transport públic, i per tant, també hi hem de comptar, també comptar amb les comarques i aquests plans comarcals que milloren la mobilitat des d'un punt de vista més territorial i que sovint, treballat amb el conjunt del món local, amb pocs recursos podem arribar a grans solucions per a la mobilitat.

Per tant, un model de finançament del transport públic que efectivament garanteixi el dret a la ciutadania a tenir una mobilitat sostenible, amb equilibri territorial i igualtat d'oportunitats i, per tant, que enfoquem la descarbonització del transport imprescindible.

Ens alerta a tothom –ens alerta Nacions Unides–..., ens diu: «No n'hi ha prou amb adaptació, hi ha d'haver mitigació.» La factura d'adaptació ja sabem quina és. Cada cop creix més, i ho estem veient amb la DANA; ho estem veient amb pèrdua

de vides, de patiment, de la salut de les persones. Però és que ho diuen també fòrums econòmics, que no són pas d'esquerres, com el Fòrum Econòmic Mundial, que explica les perspectives econòmiques i diu que, dels deu riscos globals, l'emergència climàtica, la pèrdua de biodiversitat són dins d'aquests deu riscos globals –el crim organitzat, la inestabilitat política, geopolítica, la ciberseguretat.

En qualsevol cas, també és per la competitivitat de la nostra economia que ens convé actuar amb contundència i, en aquest cas, en un transport que..., segons dades de la pròpia Unió Europea, doncs el transport és responsable del 28,5 per cent de les emissions totals dels gasos efecte hivernacle i, d'aquestes, el vint per cent és el transport per carretera. Per tant, imagineu's quin marge de millora tenim, quins deures urgents tenim a fer per augmentar l'ús del transport públic, en aquest cas, el tren.

I sabem les dificultats en el moment actual, de situació complicada, caòtica en certs moments, de rodalies a Catalunya, i en aquest sentit, totes les obres que hi han sobre la taula, que efectivament han d'acabar-se i necessitem que s'executin totes; però, en tot cas, ara col·lapsa punts diferents de la nostra xarxa.

Per tant, ara, en un moment de caos, precisament, no és el moment de revertir la majoria de les bonificacions, perquè això encara desincentivaria més el tren. No ens ho podem permetre. Només un exemple que m'explicava el company de l'Ebre, el diputat de l'Ebre, del meu partit: des de l'Ebre o el Camp de Tarragona a vegades es pot trigar quatre hores a arribar a Barcelona. Això passa dia rere dia; per tant, revertir les bonificacions en aquest moment no seria el més adequat. Al contrari, li plantejo la gratuïtat d'aquest tram mentre durin les obres del túnel de Berà, perquè, clar, es fa estrany pagar el bitllet i trigar quatre hores per arribar a Barcelona.

En tot cas, el que sí que hem de revertir és el mal servei que en aquests moments tenim a Catalunya, reforçar el transport alternatiu –i d'això n'hem parlat en moltes ocasions– i el que convé és que rodalies funcioni com un rellotge suís, amb millores de la qualitat del servei, incrementant freqüències, reduint els temps...

I per això varem fer un acord amb vostès per a la investidura, però també a nivell d'estat, amb uns deures territorials i uns deures a nivell de país: accelerar el Tramcamp o altres trens trams arreu de Catalunya, i en el cas de rodalies hi ha uns deures per fer i ara aprofito una mica per conèixer l'estat de situació: transferència del dèficit d'explotació de Renfe 2023 –abans d'acabar l'any–, el temps s'acaba. El ministeri, el ministre ens està dient que hi està treballant, però, en tot cas, estem acostumats a que l'Estat pagui tard i malament. I en aquests moments considerem inconcebible que encara no s'hagi fet aquesta transferència i, en tot cas, si ens en pot parlar, perquè està pactat i repactat i només es tracta que hi hagi el pagament.

Pel que fa a l'esborrany d'estatuts de la nova empresa operadora, també sabem que s'està treballant en documents. Com ho tenen? –el temps s'acaba–; inici del traspass de diferents línies, en aquest cas l'R1, acordat –el temps s'acaba.

I alertes. Amb relació al debat de política general ens va preocupar que es quedessin sols votant en contra una proposta d'Esquerra Republicana que el que pretenia és impulsar la T-mobilitat arreu del territori durant el 25 –no 26, 25–; perquè vostès hi van votar en contra, com també van votar en contra de la proposta, de fet, d'aquesta interpellació, que és parlar de les bonificacions de la T-jove o del manteniment del compromís de la gratuïtat de la T-16 en el seu conjunt.

Per tant, vostès sempre parlen dels pactes i que els compliran. Doncs aquí en té uns quants per complir i amb un termini molt ajustat i ja sé què em dirà, i m'estalvio el seu argument: «Com que no tenim pressupost, no podem complir amb depèn de quins compromisos.» Jo li diré: «Sense compromisos no hi pot haver pressupost.» I aquí estem, doncs, enganxats.

En qualsevol cas, ja vaig acabant en aquesta primera intervenció. Sap, perquè ho hem demostrat sobradament, que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana som responsables, seriosos, ens mou l'interès general, ens mou el conjunt de la ciutadania; però ser responsables, ser seriosos no vol dir que no siguem els més exigents,

els més rigorosos i que comptem les hores i els dies, i no n'hi queden gaires ja, perquè el temps s'acaba, com li deia, amb relació a aquests compromisos importants en mobilitat.

Per tant, i amb relació a aquesta qüestió, per això li suggereixo fer aquest pacte de sostenibilitat econòmica del sistema, que crec que és per justícia social, però també per justícia territorial, i per tant, li proposem clarament: mantenir les bonificacions acordades actuals amb els percentatges actuals. Queden escassament quinze dies per acabar l'any i que arribi el nou i, per tant, el Govern ha de dir si mantindrà les bonificacions per a l'any 2025, si les suprimirà o les reduirà. En qualsevol cas, aquesta és la pregunta clau, i espero que s'hi comprometi en seu parlamentària.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per respondre, té el torn ara a la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la senyora Sílvia Paneque i Sureda. Quan vulgui.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, presidenta. Diputada, diputats, diputades, consellers, conselleres... Miri, crec que li podré donar satisfacció a la pregunta clau que em deia en seu parlamentària –perquè, de fet, ja ho hem traslladat, però no em sap gens de greu, al revés, és on s'ha de fer, de fet– del nostre compromís, efectivament, de mantenir les bonificacions per a l'any 2025, tal com s'havia acordat. Per tant, aquest primer compromís que em demanava és així. Ja ho hem dit, però avui ho reitero amb tota la solemnitat en seu parlamentària.

No és menys cert que jo afegia alguns elements de reflexió, i per tant, en aquest sentit, no sé com n'hem de dir; per tant, ja en parlarem; però sí que aquest debat i reflexió de com fem el sistema de mobilitat a Catalunya sostenible..., i tot això mentre millorem, doncs, el nostre sistema i, per tant, el fem eficaç i eficient.

Jo li agraeixo molt el to –també l'hi haig de dir– i les propostes que sé del cert que són constructives i que van en la línia de millorar el sistema de mobilitat i la mobilitat a Catalunya, però, com li deia al diputat Cid, un dia, clar, tots volem bonificacions màximes, per tant, preu mínim; volem recuperar molts anys de desinversió, i sé que, vostès, com a govern, van fer un esforç –i, de fet, jo dono continuïtat a algunes de les feines que la consellera Capella va impulsar–, per tant, això és així; però, clar, això ha de ser sostenible econòmicament, perquè, si no, estarem incrementant el nombre d'usuaris.

De fet, en aquests últims anys hi ha hagut increments importantíssims –en algunes demarcacions, rècords històrics de fins al trenta i el quaranta per cent d'augment d'usuaris al nostre sistema– i si no som capaços de posar-lo al dia, fer-lo eficient o, com a mi m'agrada dir, no?, «un país on els trens surtin al matí a l'hora», estarem abocant usuaris a un sistema que no serem capaços econòmicament ja no dic de mantenir, sinó de millorar perquè sigui eficaç i eficient.

Per tant, ja veurem com en diem o quina fórmula utilitzem, però sí que crec que el debat parlamentari i les propostes dels diferents grups parlamentaris, doncs, per com fer aquest sistema sostenible de cares a les tarifes, no?, i a les bonificacions que puguem aplicar ja de cares al 2026, de ben segur que serà enriquidor.

I, sobre mobilitat, aquesta setmana, a més, he tingut l'oportunitat, fixi's, començava la setmana –he parlat molt de mobilitat, aquesta setmana, eh?– amb l'alcalde de Barcelona, a l'Ajuntament de Barcelona, recuperant un projecte de perllongament de la línia 2 del metro que ha d'unir Sant Antoni amb Montjuïc i la Zona Franca, que de fet va ser el somni d'un alcalde visionari, no?, de l'alcalde Maragall, de Pasqual Maragall, amb una Barcelona olímpica. En aquell moment, doncs, jo crec que va ser, com li dic, un projecte visionari. Amb els governs de progrés que vàrem compartir, vàrem avançar amb aquest projecte de perllongament de la línia 2 de metro,

amb projectes des del 2006 al 2009, i després, per diferents motius, doncs aquests projectes van quedar al calaix. Poder recuperar aquest projecte d'aquella Barcelona somiada o projectar aquella visió, no?, al 2025, doncs li haig de dir que..., en fi, que em va produir una especial satisfacció. I, per tant, començava la setmana, com li dic, parlant de mobilitat i parlant d'un projecte que crec, estic segura que compartim i que espero que tingui també el seu suport.

També he dit en múltiples ocasions que aquest Govern té l'encàrrec de millorar, com tots els governs, però en tot cas tenim el compromís de millorar les coses per a la ciutadania; que pensem que, a més a més, estem en un moment on la ciutadania ens demana, i així ho va mostrant en diferents conteses electorals, doncs que en algunes coses no ens podem posar d'acord, però sí que ens podem posar d'acord amb alguns reptes que tenim per endavant i que hi ha una majoria social que ens empeny, al Govern i als grups parlamentaris, a posar-nos d'acord, i que precisament la mobilitat jo crec que és un d'aquests àmbits on una àmplia majoria de la societat ens demanaria, ens demana que ens posem d'acord per avançar. I, per tant, és una transformació d'envergadura, és un canvi estructural que hem de fer a Catalunya, però que crec que hi ha una àmplia majoria social, com li deia, que ens empeny, al Govern i als grups parlamentaris, a avançar.

Hem treballat des del primer moment com a govern per tenir aquest sistema de transport públic de qualitat, perquè en el futur pugui ser utilitzat per una majoria de catalans i catalanes, i vostè en feia esment: no només per aquells que es veuen amb l'obligació d'utilitzar el servei, la mobilitat pública, sinó per aquells que potser ara no s'ho plantegen però, si tenim un sistema eficaç i eficient, es poden plantejar, efectivament, doncs, deixar el cotxe privat i utilitzar el transport públic. També per aconseguir aquest objectiu, que vostè en feia esment, de la descarbonització, un dels àmbits que està contribuint de manera important, doncs, a l'emissió de gasos de diòxid de carboni; per tant, descarbonitzar, en definitiva, la nostra mobilitat.

Per tant, el Govern, des del Govern treballem tant per aportar solucions a curt termini... Som conscients també que recuperar aquestes desinversions ens requerirà temps. Sovint m'hauran sentit a dir que en el sistema de rodalies tenim dos anys per endavant, encara, d'inversions que sabem que implicaran i impacten en el dia a dia de la ciutadania. Però hem de treballar també, doncs, per mesures a curt termini que puguin ajudar a compensar d'alguna manera aquestes distorsions. El dispositiu de transport alternatiu vinculat al tall de Roda de Berà n'és un exemple: més de 30 milions d'euros. L'hem millorat, l'hem ampliat; per tant, és un..., en fi, és una quantitat econòmica important, la que s'hi destina. O els 4,4 milions d'euros que destinem a millorar les freqüències, sobretot amb horaris de matí i de tornada a la tarda, per millorar algunes línies que efectivament –de bus interurbà– estaven deixant persones a les parades del bus, davant la impossibilitat, doncs, de poder-hi entrar per, com li dic, aquests grans creixements que hem tingut, del trenta i el quaranta per cent, d'usuaris en línies interurbanes. Hem, de moment, aportat aquests 4,4 milions d'euros primers; hem d'arribar fins a 8 milions d'euros amb els nous pressupostos.

Senyora Vilagrà, ja sé que vostè em diu que és un..., però, evidentment, tenim un pacte d'investidura amb vostès i amb els comuns, en fi, que és un full de ruta, i té mesures importants i ambicioses, i ens n'alegrem; és una agenda compartida. Però vostè sap tan bé com jo que per aconseguir alguns d'aquests objectius –d'altres no, i ara també n'hi parlaré, però alguns objectius– és important que tinguem pressupostos. I estic convençuda que avançarem en aquest camí i que serà possible, doncs, trobar acords.

Vostè em plantejava, amb aquests tres minuts, algunes qüestions concretes: els estatuts o el primer esborrany, no?, de model d'estatuts d'aquesta nova empresa mixta que ha de gestionar el servei de rodalies. Efectivament, ens varem comprometre a tenir-ho a punt a finals d'any, i, per tant, a no més tardar, quan tornem de les vacances de Nadal, aquest treball estarà a punt per compartir amb el seu grup parlamentari.

ri i amb la resta de grups que així ho desitgin. Per tant, aquest serà un segon compliment. El primer, mantenir les bonificacions, i el segon, doncs, tenir aquest esborrany d'estatuts a punt, per poder-lo compartir amb vostès.

Respecte al Tramcamp, vostè també em plantejava..., aquest i d'altres sistemes de tramvia; però específicament em parlava del Tramcamp. Justament aquest dimarts al Consell Executiu portàvem a aprovació dos dels tres convenis necessaris amb els ajuntaments de Salou, Cambrils i Vila-seca, que impliquen un impacte també econòmic aproximadament, en el seu conjunt dels tres convenis, de 20 milions d'euros, per tal de que aquest tramvia estigui més integrat, especialment en els trams urbans –integrat físicament, urbanísticament–, a l'entorn, i també el soterrament de les catenàries, que aquesta era una demanda històrica que tenien els tres municipis i que, de fet, aquest projecte no s'acabava de desencallar precisament per aquestes qüestions. Per tant, del Tramcamp, en la seva primera fase, podrem començar les obres de manera immediata i aprovar, doncs, el projecte de la segona fase, que ha d'unir Tarragona i Reus.

Aquestes eren qüestions concretes que vostè em plantejava. Jo crec que he donat resposta tant a l'àmbit de les bonificacions... També introduir un últim aspecte en aquest minut que em queda, i després segurament, a la rèplica, ho podré ampliar. Estem treballant també, amb la participació de les entitats municipalistes, tant de l'Associació Catalana de Municipis com de la Federació de Municipis, pel desplegament a tot Catalunya de la T-mobilitat, de manera que puguem tenir –això sí que és una mirada compartida, aquesta que tenim amb vostès– un sistema únic intermodal. Pensem que en l'àmbit tarifari, també amb aquesta visió global de país intermodal, doncs, aquesta ha de ser la legislatura, no?, del desplegament a tot Catalunya. I en aquest sentit ens va semblar que fer-ho de la mà de les entitats municipalistes, doncs era la manera d'assegurar-nos l'èxit d'aquest desplegament. L'hi assenyalo com a punt final, perquè és un altre dels àmbits, un dels grans reptes que tenim com a conselleria, doncs, i també, més enllà de les entitats municipalistes, ens agradarà de poder-ho treballar amb el seu grup parlamentari.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. Per fer la rèplica té la paraula la diputada honorable senyora Laura Vilagrà i Pons.

Laura Vilagrà i Pons

Gràcies, president. Bé, consellera, i consellers i conselleres, aquest Parlament té com a funció el control del Govern, i també l'orientació política i donar-li orientació política; per tant, celebrem, doncs, aquest canvi d'opinió i que mantingui les bonificacions amb relació al percentatge que hi ha. Hem de seguir invertint, doncs, en la millora i l'impuls d'infraestructures, especialment ferroviàries, i aquí necessitem que l'Estat transfereixi els fons que pertocquen, perquè nosaltres sí que fem els deures, i, com vostè també deia, doncs l'L2, l'L1, l'L3..., però necessitem els recursos per poder-ho tirar endavant, especialment pensant en el tren i en el desplegament, doncs, de les vies que toquen.

En aquest sentit, el tren de mercaderies genera nou vegades menys emissions que un vehicle, doncs, amb transport per carretera; el tren genera cent seixanta vegades menys emissions que l'avió... Per tant, està clara quina és la línia. Però hem d'aconseguir que la ciutadania confiï en el transport públic d'aquest país. I això vol dir que no podríem anar endavant i endarrere amb les bonificacions ni fer-ho a cop de decret.

També, i referent als acords, i vostè ha parlat de la T-mobilitat just ara, vostè ha dit «al llarg de la legislatura»: 2025. En tot cas, també perquè fa quinze dies vam aprovar l'estatut de municipis rurals, que el que diu textualment és que hem de garantir els mateixos serveis, visquem on visquem, i, en tot cas, l'equilibri territorial als serveis públics de qualitat, també en el món rural, són els de mobilitat, perquè és

essencial, no?, en el món rural, més dispers, més allunyat... Per tant, en aquest sentit, per això som tan belligerants, en el sentit positiu de la paraula.

També exigim al Govern de l'Estat que mantingui per al 2025 les bonificacions en general en el transport, les mateixes, amb el mateix percentatge a Madrid i aquí. També les bonificacions de rodalies, de regionals, les bonificacions del tren Avant. I l'hi dic perquè en algun moment hem sentit que referent a la T-usual justament estava trontollant. Per tant, també li vull deixar ben clar que nosaltres apostem per aquest títol, que a més és una participació, doncs, majoritària a través de l'Autoritat del Transport Metropolità i que fa promoure el transport públic, tan necessari per descarbonitzar, com li he anat dient.

I en qualsevol cas, i pel que fa als joves, que era l'objecte, doncs, de la proposta i de la interpellació, arran també d'una pregunta de la diputada d'Esquerra Republicana, mantenir la bonificació de la T-jove fins als trenta anys; ho dic perquè no ens esquitlli anys per la banda alta, diguem-ne. També la gratuïtat de la T-16, perquè ens sembla que és un sistema de promoure el transport entre el jovent que ha funcionat a Catalunya, que és singular, que és exitós, i, per tant, que el que necessitem és que justament el jovent s'hi incorpori, doncs, en edats joves i que no deixi el transport públic al llarg de la seva vida.

I parlant de joves, i específicament, i això és una qüestió que li volia situar avui, ja li dic que li farem una proposta en el marc de la moció per estudiar, en el marc de les necessitats de mobilitat dels estudiants universitaris d'aquest país, quines són les línies que s'han de millorar. És a dir, especialment pensant en les universitats més grans, en aquest cas l'Autònoma, també d'altres però en el cas de l'Autònoma, hem detectat dues mancances importants en el Penedès i en el Baix Llobregat, i m'agradaria que en prenguéis nota i que ens hi donés resposta, i, si no, ja li dic en la moció en farem esment: la línia Vilafranca del Penedès - Sant Sadurn d'Anoia a l'Autònoma i la línia del Baix Llobregat, en aquest cas seria connectar, diguem-ne, Viladecans, Gavà i Castelldefels, que justament són poblacions molt importants i molt mal connectades amb la Universitat Autònoma. N'hem detectat aquesta; segur que n'hi ha més. Per tant, li agrairíem aquesta idea d'un estudi més exhaustiu.

També el transport a demanda en zones rurals i poc connectades. N'hi vull parlar perquè justament les necessitats dels joves en aquests àmbits més rurals, en serveis educatius, de salut, culturals o d'oci són importants, bàsicament perquè el jovent ha de tenir bona mobilitat, també perquè es pugui quedar en les seves zones originàries. Sovint ara passa que marxen, justament, perquè no hi veuen oportunitats educatives, laborals o d'oci, perquè no estan ben connectats amb les ciutats. Per tant, per evitar les barreres territorials, per evitar les barreres econòmiques, també li demano un especial èmfasi en aquest transport més rural.

I en qualsevol cas –i ja acabo, perquè se m'acaben els segons–, des del respecte, des de la responsabilitat, nosaltres estem per fer avançar el país, ho hem demostrat sobradament, però, com li deia el president del meu grup parlamentari, saben perfectament quines són les nostres prioritats i en què han de rectificar per seguir avançant també per parlar de pressupost.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per respondre té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica
(Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, diputada. Efectivament, a la llum de la moció, doncs, de ben segur que podrem aterrar i concretar algunes qüestions, però ha introduït un element que m'ha semblat interessant, el de la planificació. Crec que ho vaig dir a la meua primera compareixença, eh?, per explicar les línies mestres, doncs, que teníem com a conse-

lleria, però hi ha alguns instruments de planificació que, efectivament, ens semblen interessants.

Perquè vostè em parlava de la Catalunya tota, també, i d'aquest equilibri territorial a l'hora de pensar aquesta intermodalitat dels diferents tipus de transport. Tenim previst aprovar aquest pla d'infraestructures de Catalunya, també el pla de transports de viatgers i el pla de rodalies 25-30. Jo crec que aquests són tres instruments en els quals podem tenir aquest diàleg i que ens han de permetre deixar pensada, dissenyada, aquesta visió de la Catalunya tota amb els diferents sistemes de mobilitat i aquestes intermodalitats, que de fet és el que ens sembla que farà avançar precisament aquesta eficàcia en el sistema de mobilitat global i aquesta connexió de la Catalunya més interior o, a vegades, més desconnectada respecte a les grans zones metropolitanes.

Per tant, jo crec que amb aquests documents tindrem un mapa complet de tot Catalunya, amb xarxa de trens, ferrocarrils, busos, els interurbans, i, per tant, jo crec que aquí hi ha una possibilitat de treballar i de planificar, que entenc que és el que ens estan demanant també amb aquest treball conjunt, que ja batejarem amb el nom que hagi de tenir, però en tot cas entenc que és un treball conjunt dels grups parlamentaris per a aquest mapa de la Catalunya sencera i de la seva mobilitat.

Per tant... Finalment, jo crec que és una voluntat compartida, eh?, de construir un sistema complet en transports de diversitat funcional integrada, un nou model que estigui centralitzat també amb aquests objectius de descarbonització de la flota i també, doncs, de tot el sistema. També aquí aprofito per dir que varem plantejar també un projecte, que havia començat a treballar la senyora Capella, de descarbonització de les carreteres titularitat de la Generalitat i també del propi parc de la conselleria. Crec que això també avança en aquests objectius de descarbonització. Per tant, planificació, eh?, un primer element que crec que és interessant i que podem treballar conjuntament.

I no és que haguem canviat d'opinió, però jo, a l'hora de parlar de mantenir les bonificacions, sempre els hi poso al costat també que reflexionem sobre la sostenibilitat global d'aquest sistema quan, en paral·lel, hem de fer inversions històriques per a la millora del propi sistema. I, en aquest sentit, només una xifra: fixi's, la Generalitat s'ocupa del seixanta-nou per cent del funcionament del sistema de mobilitat a Catalunya i només queda cobert per les tarifes el trenta-u per cent, eh? –seixanta-nou, trenta-u. A Barcelona, els usuaris cobreixen el trenta-sis. El valor d'aquestes bonificacions de que parlem impacta –no dic que sigui una pèrdua, dic que impacta– en els pressupostos en 222 milions. Per tant, en fi, són xifres que hem de tenir en compte i, per tant, quan parlem de bonificacions, jo també parlo de progressivitat i de veure com podem ajustar aquestes bonificacions de cara al futur de la millor manera possible.

I, per acabar, vostè em... Els joves, sí –perdó. Em parlava dels joves. Efectivament, jo comparteixo amb vostès que precisament aquest és un col·lectiu que ha de rebre aquestes bonificacions. I, a més a més, li haig de dir que, de les anàlisis que estem fent de l'impacte que estan tenint les bonificacions en les utilitzacions dels diferents usuaris per grups, als joves sí que es demostra clarament que el preu era una limitació i que, efectivament, les bonificacions han impactat en un gran augment dels joves en el transport públic. Per tant, aquí sí que ho tenim claríssim. Llavors hem de veure com ho podem fer en l'àmbit de la mobilitat, doncs, vinculada al món del treball. En fi, això ho anirem estudiant i ho anirem compartint. Però, amb els joves, totalment compartit.

I, per acabar, els 1.058, els 1.000 milions d'euros d'aquesta transferència de l'Estat. L'hi preguntava a la consellera d'Economia perquè a mi em constava que això era de manera immediata, i, efectivament, em diu que en els propers dies hi haurà la rebuda d'aquests recursos que vostès varen començar a treballar i a pactar amb el

ministeri, que varem acordar amb el ministre Puente en la primera reunió bilateral que vam tenir; i que, efectivament, això serà una realitat abans d'acabar l'any.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre la variant d'Olot i les Preses

300-00048/15

El novè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la variant d'Olot i les Preses. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Bé; gràcies, president. Conselleres i consellers, consellera Paneque, diputades i diputats, potser alguns de vostès deuen pensar que, com que jo soc olotí, doncs m'ha fet gràcia presentar una interpel·lació sobre la variant de les Preses i Olot, que és un caprici personal. Jo crec que els podré donar cinc raons per les quals veuran que és absolutament justificat, no només justificat, sinó que és absolutament urgent que avui presentem aquesta iniciativa parlamentària.

La primera raó té a veure amb el greuge comparatiu que patim i que vivim a Olot. Els hi donaré una dada objectiva, que no sé si la tenen prou clara, i és la següent: Olot és l'única capital comarcal de Catalunya de més de vint mil habitants que no té variant, és a dir, que per anar d'un costat a l'altre no hi ha absolutament cap altra alternativa que passar pel mig de la ciutat. Imaginin-se per un moment que vostès, quan passen per Vic o quan passen per Manresa, quan passen per Figueres, doncs obligatòriament haguessin de passar per dins dels carrers de la ciutat. Seria absolutament esperpèntic, oi? Doncs això és el que ens passa a la ciutat d'Olot. I no només això, sinó que els donaré una dada que encara és més abismal. Resulta que dels seixanta-vuit municipis que hi ha a Catalunya de més de vint mil habitants i que tenen trànsit a un costat i a l'altre, és a dir, que tenen carreteres principals a un costat i a l'altre, que comuniquen a un costat i a l'altre municipis de certa dimensió, l'únic que no té una circumvallació o una variant és la ciutat d'Olot. Per tant, nosaltres no estem demanant res especial ni que se'ns faci un vestit a mida, sinó que estem demanant simplement ser normals.

D'aquests municipis de més de vint mil habitants que hi ha a Catalunya, n'hi ha tres, que són, per una banda, Castellar del Vallès, per l'altra, Manlleu, i, per l'altra, Lloret de Mar, que, evidentment, necessiten resoldre estructuralment la seva mobilitat, però que, en canvi, fixeu-vos que són com final de línia, o sigui, tenen la mobilitat principal, el trànsit principal que els hi arriba només per un costat. En aquest cas, Manlleu està ja executant la seva variant, Lloret de Mar necessita la perllongació de la C-32 des de Blanes i Castellar del Vallès el que necessita és que resolguem d'una vegada per totes la ronda Nord de Sabadell. Però que tinguin trànsit a banda i banda, municipis de més de vint mil habitants a Catalunya, només hi ha específicament Olot. Per tant, primera raó, aquesta singularitat del greuge comparatiu que vivim a Olot.

La segona raó té a veure amb una qüestió ambiental, una qüestió de salut i de benestar, una qüestió també de seguretat. Vostès saben quants camions passen pel mig d'Olot diàriament pel fet de no tenir una variant? Doncs en passen dos mil. Dos mil camions d'alt tonatge han de passar pel carrer de Portbou i per l'avinguda Sant Jordi perquè no tenim una circumvallació per passar per fora de la ciutat d'Olot. A més a més, aquests camions, consellera Paneque, passen a quatre metres..., tres, quatre metres, fins i tot tres metres d'algunes cases, del menjador d'algunes cases diàriament. Imagini's..., això és la distància més o menys que tenim en aquest mo-

ment entre vostè i jo; doncs imagini's dos mil camions diaris que passessin a tres metres del menjador de casa seu. Això és el que pateixen alguns veïns de l'avinguda Sant Jordi i del carrer Portbou d'Olot. Per tant, el greuge és evident en qüestió de soroll, en qüestió de contaminació, en qüestió de pudors, en qüestió de seguretat, perquè, a més a més, és una zona en què hi ha escoles i, per tant, permanentment van creuant aquests carrers escolars. I tres quarts del mateix passa també al municipi de les Preses, que és el que dona accés des de la Vall d'en Bas cap a Olot. Però és que si hi sumem els vehicles que hi ha en aquesta avinguda amb els que hi ha en les dues altres avingudes principals d'Olot, que són Reis Catòlics i Santa Coloma, resulta que tenim seixanta mil vehicles al dia que passen pel mig de la ciutat d'Olot. Amb molta raó i justificació, fa poques setmanes la plataforma veïnal «No és un vial, és un carrer» va entregar al president Illa –vostè ho deu saber– set mil signatures, de fet, més de set mil signatures demanant que s'executi la variant. I el president Illa va dir amb tota rotunditat que la variant es farà.

Per tant, ens n'alegrem –és el que busquem amb aquesta interpel·lació i amb la moció que presentarem la setmana que ve–, i no haurien de tenir cap mena de problema, vostès, en votar a favor de la moció que presentarem en el Ple, com dic, de la setmana que ve. Igual com tampoc hauria de tenir cap problema en votar-hi a favor el Grup dels Comuns, perquè igual com Junts per Catalunya defensem la variant de les Preses i Olot, també defensem el que ja s'està fent en aquest moment a la comarca, que és tot de mesures per a la mobilitat sostenible. I estem parlant de la pacificació dels carrers d'Olot, del bus a demanda Clic.cat a la Vall d'en Bas, del pla de mobilitat sostenible per a la bicicleta i per al patinet també a Olot, de l'estudi de viabilitat del tren tram que ha d'anar d'Olot-Banyoles a Girona, de la xarxa de punts de recàrrega de vehicle elèctric, etcètera, etcètera.

La tercera raó té a veure, per tant, amb la mobilitat i amb el progrés econòmic. De fet, Olot, la Garrotxa, pels qui no ho conegueu, sempre ens hem caracteritzat per poder i per aconseguir progressar econòmicament malgrat l'aïllament que patim, perquè vivim envoltats de muntanyes. I avui també –deixeu-m'ho dir– és el Dia Internacional de les Muntanyes, per tant, ens hi sentim més que mai representats. Nosaltres vivim entre muntanyes. A més a més –ara, amb l'emergència climàtica, no tant–, sempre ens hem caracteritzat perquè és una zona on plou molt, i ens deïen l'orinal del cel. I, si em permeteu una anècdota personal, recordo que quan vaig venir a estudiar aquí a Barcelona –i tinc uns companys enginyers de camins al públic, a qui aprofito per saludar–, alguns de vosaltres em dèieu: «Els garrotxins teniu la fama de ser molt tancats.» Dic: «Home, com vols que siguem si vivim absolutament envoltats de muntanyes?»

I, de fet, fixeu-vos que en els darrers quaranta anys hem foradat amb túnels les nostres quatre sortides naturals: els túnels de la Vall d'en Bas cap a la Selva, els túnels del Capsacosta cap al Ripollès, els túnels de Castellfollit cap al Pla de l'Estany i cap a l'Empordà i, darrerament, doncs, els túnels de Bracons cap a Osona. Per tant, diguem-ne que la nostra permeabilitat cap enfora, amb aquest marc ideal de la Catalunya mallada, que no sigui radial, l'hem resolt, però, en canvi, paradoxalment, no hem resolt mai el tap que representa les Preses i Olot.

De fet, a Olot tenim polígons industrials en el nostre extrem nord-est, també a la Vall de Bianya, el polígon industrial molt important de Begudà. Tenim polígons industrials al sud-oest, també a la zona de les Preses, que necessiten creuar, sí o sí, mercaderies, treballadors, persones, la ciutat d'Olot per poder-se relacionar uns amb Europa, els altres amb la resta de Catalunya, els altres per poder exportar, per poder fer venir productes cap a Espanya, etcètera, etcètera. I per no parlar també, evidentment, no només de la indústria, sinó del trànsit que suposa per a les famílies portar els nens cap a l'escola a Olot i, per tant, col·lapses diaris a les Preses, que s'augmenten, evidentment, quan hi ha ponts, quan hi ha visitants, quan hi ha turistes de Bar-

celona que veniu a veure la Fageda d'en Jordà. Benvinguts sigueu, evidentment, però tenim un problema molt greu de mobilitat a la nostra comarca.

La quarta raó per la qual presentem aquesta interpellació i que justifica que portem a terme aquesta iniciativa parlamentària és el pes de la inversió que representa, el pes d'aquesta infraestructura de la variant d'Olot i les Preses. Mirin, és una obra d'uns 420 milions d'euros que s'ha d'executar idealment en uns tres anys i mig, quatre anys. Per tant, estem parlant d'una inversió d'uns 100, 105 milions d'euros a l'any. Des del 2007, de mitjana, la Generalitat de Catalunya ha estat invertint en infraestructures uns 1.000 milions d'euros a l'any. Per tant, la variant d'Olot que avui presentem aquí en interpellació és el deu per cent –ella sola és el deu per cent– de la capacitat inversora en infraestructures de la Generalitat de Catalunya.

I ara, si m'ho permet, consellera Paneque –tindré el meu moment «indepe»–, li donaré una dada que sé, segur, que vostè, des de dins, em donarà la raó, però que, en canvi, no la pot exterioritzar, i que és la següent: l'espoli fiscal espanyol, de 22.000 milions d'euros, si el prorratgem i en fem la proporció en termes de PIB, de producte interior brut, del que representaria proporcionalment a la Garrotxa, representaria 160 milions d'euros a l'any. Per tant, fixi's que aquests 100, 105 milions d'euros que jo li dic que necessita la inversió de la variant d'Olot serien absolutament coberts de sobres per aquests 160 milions que ens representa a la Garrotxa en particular formar part del jou espanyol. Per tant, si m'ho permet, nosaltres, si fóssim fora de l'Estat espanyol, ens podríem permetre fer-nos la variant nosaltres sols, i d'aquí a quatre anys la tindríem feta i llavors pensaríem i decidiríem a què destinem la resta dels diners.

Tinc una cinquena raó, però com que em queda poc temps, l'hi diré després a la rèplica. Perquè, a més a més, m'ensumo per on anirà la seva intervenció i, per tant, em servirà per poder-la respondre.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica
(Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Diputats, diputades, diputat Vergés, enginyers de ponts i camins que ens acompanyen, també... Miri, comença vostè amb: «Vostè s'imagina el que és...?» No, no cal que ho imagini. Vostè sap tan bé com jo que jo he estat al vial Sant Jordi, que jo he estat en aquestes cases, que m'he estat reunint abans i ara, si guent consellera, amb aquestes famílies. Per tant, no em cal imaginar la situació; ho he vist jo mateixa amb els meus propis ulls, i sovint m'he reunit amb diferents representants de plataformes veïnals i empresarials, també, de la Garrotxa, on se'ns ha traslladat i vàrem assumir aquest compromís, doncs, d'executar aquestes variants d'Olot i les Preses.

També li vull fer una reflexió, perquè quan vostè descrivia la situació..., vostè sap tan bé com jo que això no va començar el 12 d'agost del 2024, que aquests veïns i veïnes porten molts anys vivint aquesta situació, on vostès han liderat o compartit govern. Per tant, ja que fa la reflexió, tingui també, no?, aquest component d'humilitat, si més no, doncs d'admetre que sí, aquests veïns i veïnes i les indústries i el teixit industrial de la Garrotxa, efectivament, necessita –i aquest és el nostre compromís– les variants d'Olot i de les Preses. I a més a més li haig de dir que em fa, doncs, especial il·lusió poder ser la consellera que finalment, no?, pugui donar compliment a un compromís que teníem, que he expressat amb vostè també com a candidat des de comarques gironines en diferents debats: ens comprometem, sí, a l'execució de les variants d'Olot i les Preses. I a més a més, suposo que no dubtarà –vostè ho deia, es va lliurar al president Salvador Illa, jo mateixa m'hi he compromès, portem poc més

de cent dies—, suposo que vostè tampoc no dubtarà, no?, de la paraula del president i d'aquesta consellera al respecte d'aquesta inversió.

I, fixi's, aviat farà setze anys de la inauguració del túnel de Bracons, una obra que va tenir una importància fonamental —crec que vostè també en feia esment— per a uns territoris on, efectivament, la indústria ha tingut un pes importantíssim, tradicional, a la comarca de la Garrotxa, amb un fort impacte no només en el creixement econòmic de la comarca, sinó del país i de les famílies que hi viuen i que en viuen. El túnel de Bracons va ser inaugurat pel president José Montilla, en aquell moment era conseller de Política Territorial i Obres Públiques Joaquim Nadal, i aquesta infraestructura, amb alguns metres, més de quatre quilòmetres, connectava les comarques d'Osona i de la Garrotxa. De fet, era un pas o una inversió clau en l'àmbit territorial de connexió de totes les vies entre Vic i el nord de Catalunya. No els va donar temps de més, als governs de progrés, però això sí que es va fer, tot i que és evident que la connexió feia necessària les variants que ara estem parlant, d'Olot i de les Preses, no només per l'increment del pas de vehicles i camions per zones urbanes —que vostè també n'ha fet esment— que pateixen aquests problemes de manera recurrent, sinó també, i sobretot, per completar el mallat de la xarxa vi de les comarques gironines. Per això jo li deia: no és només un projecte en l'àmbit comarcal, sinó en l'àmbit de demarcació i en l'àmbit de país.

Que no és un projecte senzill, jo crec que ho certifica el fet que diferents consellers i conselleres hi han estat treballant. Calia un consens, també, territorial, que era necessari per fer les coses bé. Ens consta també que hi ha hagut un treball tècnic llarg, en el qual he tingut ocasió de collorar a aquestes primeres setmanes, per tal d'arribar, efectivament, a una proposta de consens: amb el territori, amb els alcaldes i amb el teixit econòmic.

Efectivament, l'ADN de Catalunya està vinculat a aquestes propostes de progrés. Jo crec que estem en un moment, com els deia abans, en l'àmbit de la mobilitat, on una majoria àmplia de catalans i catalanes volen que siguem capaços d'acordar diferents transformacions que tenim per endavant i grans infraestructures, també, per millorar algunes qüestions. La variant d'Olot i les Preses, en fi, té el seu costat, no?, bonic o progressista, que significa acabar, com li deia al principi, un antic projecte català, ambiciós, treballat amb consellers i conselleres de diferents colors polítics.

On som i quin calendari tenim previst? Després de l'estudi informatiu i l'aprovació de la declaració d'impacte ambiental, hem finalitzat la redacció del projecte constructiu únic. Aquest projecte constructiu, com crec que vostè sap, ha estat presentat als ajuntaments, a les comissions de seguiment de la Vall d'en Bas, de les Preses i Olot durant aquests mesos de novembre i desembre. A les reunions hi han assistit l'equip redactor, el secretari de Mobilitat, el director general, el director d'Infraestructures, i, per tant, el calendari que hem establert —i per tant, ja aprofito, doncs, per informar en seu parlamentària— serà que a començaments del 2025 estarà tancada la documentació del projecte i la maqueta, que compartirem novament amb els ajuntaments per tal de que puguin conèixer en detall el projecte, puguin revisar-ne el contingut i, si ho consideressin convenient, transmetre'ns encara millores o aportacions.

Nosaltres estem convençuts que l'aprovació inicial del projecte constructiu en redacció i tràmit d'audiència podrà ser entre febrer i març del 2025. Aquest tràmit d'audiència —ho dic perquè potser hi ha hagut algun malentès— no és una nova informació pública, sinó que és un procediment dirigit a les persones concretes que tenen afectacions, perquè el projecte, doncs, passa per les seves propietats i atorga un plus de seguretat jurídica a la Generalitat.

Finalment, la previsió és que aquest projecte constructiu quedi aprovat de manera definitiva, per tant, si en aquest primer trimestre fem aquesta feina, en el segon trimestre de l'any vinent quedi definitivament aprovat.

A partir d'aquest moment es procedirà a la licitació de les obres, on serà necessari el suport d'una majoria solvent per donar sortida, com li deia, als problemes que s'estan generant sobre la població i sobre el teixit econòmic.

Aquesta actuació global de la variant s'estima que tindrà una inversió d'entre uns 350 i 400 milions d'euros. La perspectiva temporal també estarà vinculada als pressupostos, efectivament, però en qualsevol cas, si tot va bé, amb nous pressupostos podem tenir una perspectiva de tenir aquestes variants executades i finalitzades amb una perspectiva de l'any 2029. S'ha de tenir en compte la complexitat de les obres; en un sistema i amb una execució que hem de fer, doncs, hi haurà diferents complexitats, però estem segurs que en aquest horitzó de 2029 serà possible.

Hem de tenir en compte, sobre aquest projecte, també altres qüestions. Primer, en el projecte constructiu s'han de fer i s'han tingut en compte totes les mesures de correcció ambiental que es plantejaven en la declaració d'impacte ambiental.

Segona qüestió que hem de tenir en compte també: les mesures que hem pactat vinculades al paisatge, acordades amb els ajuntaments. Aquestes millores acordades amb els ajuntaments, d'impacte en el paisatge, també hi han d'estar incorporades i, per tant, són un element més de complexitat en el mateix projecte. I això per nosaltres és transcendent i és important perquè tot aquell desenvolupament i infraestructures que desenvolupem com a govern –i jo m'atreiria a dir que totes aquelles que es desenvolupin a la Catalunya del segle XXI– ho hauran de ser en clau de sostenibilitat i de potenciar i de mantenir els paisatges i els territoris.

Per tant, el ritme de les obres haurà de tenir també el suport, eh?, dels actors i dels suficients grups parlamentaris, que més aviat que tard, no?, hauran d'aprovar aquests pressupostos i que, per tant, hauran d'incorporar aquesta partida pressupostària per arribar a grans pactes, com són el de la variant de les Preses i Olot.

Ara bé, el ritme també el marcarà el fet que és una obra complexa que volem fer bé, que la volem fer amb la màxima exigència, amb la màxima implicació dels agents del territori, com els deia, i el consens no sempre ha estat fàcil. De fet, ha estat difícil en el passat, amb antics governs de Junts, com li deia, de Junts amb Esquerra Republicana, amb el suport exterior o extern per part de la CUP, i en aquells moments es va establir l'acord, al document d'impacte ambiental, que la via seria d'u més u. I, a més a més, hi ha un llarg túnel, fet que sempre implica tenir màxima prudència i que, com els hi dic, afegeix elements de complexitat.

Jo crec que amb això dono resposta sobretot a l'àmbit del calendari. També li voldria explicar, doncs, aquestes complexitats que s'afegeixen al projecte, però insisteixo que estem segurs que fins i tot amb aquestes complexitats i amb aquests acords sobrevinguts o afegits –més que sobrevinguts, afegits– al projecte inicial per assegurar aquest respecte a l'entorn, com li deia, estem segurs que podem mantenir aquests calendaris i tenir aquesta obra executada –que estic segura, doncs, que vostè en compartirà la satisfacció– en aquest horitzó 2029.

I, per tant, no me'n puc estar, amb aquests últims segons... Estic segura que vostè comparteix en el seu fur intern això que ara li diré, no?, en aquest moment independentista que deia vostè..., jo també li diré: estic segura que vostè també comparteix que sembla que la Garrotxa només avança en infraestructures quan hi ha governs de progrés al capdavant.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. Per fer la rèplica té la paraula el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé; doncs, gràcies, president. Li agraeixo la seva resposta, consellera Paneque. Li vull fer un apunt formal, i és..., i no la culpo, perquè a mi també em passa a vegades: vostè ha dit «vial Sant Jordi». I ho dic perquè tota la vida a Olot n'havíem

dit «vial Sant Jordi», i la plataforma veïnal que defensa que no és un vial, és un carrer..., jo crec que li hem de ser molt respectuosos. Evidentment, no és un vial, és un carrer, l'avinguda Sant Jordi i, per tant, li esmeno, si m'ho permet, això.

Com bé ja li avançava, m'ensumava la seva resposta política de pressupostos, i per això m'he guardat la cinquena raó que justifica del tot per què estem presentant Junts per Catalunya aquesta interpellació, que acabarà amb una moció al Ple següent, sobre la variant d'Olot i les Preses. Miri, tinc aquí un retall de diari que és del 1987, o sigui, fa gairebé quaranta anys; i aquí ja s'anunciava un acord polític per a l'obra de la variant de les Preses i la Vall d'en Bas i, a més a més, s'aventuraven a dir que hi hauria un inici immediat de les obres: 1987, eh? A veure, aquí no es tracta de buscar culpes polítiques (*remor de veus*), i que no serveixi de precedent, però jo avui, en aquesta interpellació, li prometo, li ben prometo que no estic buscant culpes polítiques.

El president

Silenci, si us plau...

Salvador Vergés i Tejero

De fet, a nivell municipal, fixi's que han governat els socialistes a les Preses, Convergència a Olot i la Vall d'en Bas; en aquests moments, governem Junts a Olot, Junts a les Preses i Esquerra Republicana a la Vall d'en Bas. Per tant, diguem-ne, hi ha hagut governs de tots colors, és veritat també que a nivell de la Generalitat hi ha hagut governs de tots colors, però la clau és que en aquest moment hi ha un acord, i és un acord molt entre cometes, perquè Junts per Catalunya sempre hem dit que això d'una variant u més u..., no sé el seu posicionament, però en tot cas una variant de només un carril per banda amb una New Jersey al mig, que no es pugui avançar al llarg de deu quilòmetres, home, en termes de seguretat, en termes de fluïdesa del trànsit, no és la millor solució.

Però és igual, nosaltres això ens ho tirem a l'esquena. El que prioritzem com a Junts per Catalunya, tant a nivell nacional com a nivell local, és que l'obra tiri endavant, i, per tant, considerem que hi ha un acord en aquest moment entre els diferents grups polítics, als quals jo espero que se sumi també el Grup dels Comuns –veurem la setmana que ve què voten. I, per tant, del que es tracta és que això vagi endavant, que es resolgui d'una vegada per totes el tràmit aquest d'audiència i d'informació, que, com bé ha dit, no és un nou període d'allegacions –les allegacions estan resoltes amb el projecte constructiu que ja s'ha entregat definitivament a la Generalitat–, i, per tant, que es vagi per feina en les expropiacions, en les licitacions i en les adjudicacions d'obra, de manera que l'obra comenci al ritme que correspon aquest 2025 i que entri íntegrament en servei el 2029. Aquest és l'objectiu de la nostra iniciativa parlamentària. Vostè, jo tenia aquí una sèrie de declaracions que havia fet en campanya, però, escolti'm, les ha replicat ara aquí i, per tant, no llegiré el que vostè va dir en campanya, perquè veig que ho referma i, sincerament, doncs, me n'alegro, no?

Hi ha un tema que li volia, sí, comentar, que és que les obres duraran quatre anys, eh?, quatre anys més el que ara falti per iniciar les obres, quatre anys i mig, posem-hi. Mentrestant, els veïns de l'avinguda Sant Jordi i del carrer Portbou, estarà amb mi que seguiran patint, i d'una manera molt important, la contaminació, els sorolls, les pudors, la inseguretat d'aquest pas que dèiem abans, d'aquests dos mil camions diaris pel centre d'Olot, pel fet de no tenir una variant. Per tant, jo el que demanaria aquí avui, aprofitant que parlem d'aquest tema, és que el Govern tingui a bé estudiar uns ajuts per a l'empresariat garrotxí, de manera que puguin compensar-los, puguin ajudar-los a poder, durant aquest temps, intentar desviar aquests camions almenys en festius i caps de setmana. És un tema obert, cal estudiar-lo, evidentment, però que es pugui desviar aquest trànsit de camions, que abans dèiem que és absolutament justificat i imprescindible, però que es pugui desviar per l'eix Transversal, per l'AP-7, que pugui venir per la banda, doncs, de l'autovia de Banyoles. Seria

molt interessant poder ajudar el teixit econòmic garrotxí, que mentre es duu a terme aquesta variant se'ls pugui ajudar en aquesta qüestió.

Per tant, nosaltres creiem que la interpel·lació compleix el seu objectiu, que és que vostès es comprometin. Veurem com ho refermen en el vot que emetran vostès i la resta de grups parlamentaris d'aquest hemicicle en la moció que presentarem la setmana que ve, que esperem que sigui favorable i que faci que aquesta injustícia, aquest greuge que patim cada dia els garrotxins, en especial els olotins i els ciutadans de les Preses, es pugui revertir i que l'obra pugui començar aquest proper 2025 i, com deia, pugui entrar íntegrament en servei, com a màxim, a principis del 2029.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per respondre té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Crec que s'ha deixat el bolígraf, diputat Vergés. Ara l'hi torno. *(La consellerariu.)*

Bé, com que veig que ens anem aproximant a posicions d'acord, no faré més valoracions que insistir... Efectivament, Sant Jordi no és un vial, és un carrer. Miri que m'ho han dit vegades, les plataformes de veïns i veïnes. Per tant, li accepto l'esmena, perquè és així.

Per tant, permetin-me que aprofiti, doncs, aquest torn, com que no hi ha hagut més qüestions a aclarir, primer, per donar les gràcies als serveis tècnics de la conselleria de Territori, Habitatge i Transició Ecològica. La veritat que han fet un treball molt intens els últims mesos; ho vull deixar dit, perquè, fixi-s'hi, en el decurs de la redacció d'aquest projecte constructiu, s'han mantingut reunions amb diferents ajuntaments: Olot, les Preses, la Vall d'en Bas, per descomptat; amb el Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa; amb el Consorci de les Vies Verdes de Girona; amb l'Observatori del Paisatge de Catalunya; amb la Cooperativa de la Vall d'en Bas, o amb les comissions de seguiment, les diferents comissions de les obres.

I vull agrair..., vull transmetre el meu sincer agraïment no només a aquestes entitats i organismes que acabo d'anomenar, sinó als veïns i veïnes i a les entitats territorials que efectivament porten molt temps demanant i lluitant per aquestes variants, pel seu coneixement també –la veritat és que l'alt grau de coneixement que han anat assumint al llarg d'aquests anys, doncs, és important–; per les seves aportacions; pel treball realitzat de manera lleial, de manera conjunta; per la seva bona predisposició i per la seva paciència, en moltes ocasions.

Les reunions de novembre i desembre amb els ajuntaments i les comissions de seguiment d'aquests tres municipis, a més, han acabat o ens han permès acabar d'acordar aquest projecte constructiu. S'ha prioritzat aquesta interlocució amb el territori i, com a resultat, jo crec que hem obtingut un projecte constructiu amb la millor integració possible a nivell territorial i també a nivell paisatgístic. N'estic del tot convençuda, i aquest coneixement, des de l'àmbit local, per nosaltres és importantíssim, i que s'hagi pogut integrar també ho és.

Ens hem compromès a recuperar la Reserva Natural del Volcà de la Garrinada, per posar-li alguns exemples d'aquestes millores en l'àmbit ambiental; a reduir impactes dels terraplens a l'entorn del riu Fluvià; a evitar zones inundables de flux preferent, que en aquest moment hi tenim, com saben, una especial atenció; a presentar estudis de respecte a l'entorn paisatgístic; a la reducció de la contaminació acústica, un àmbit també molt important; un viaducte sobre el riu Fluvià a Codella, diàfan, integrat també en aquest paisatge de bosc de ribera, ajustat a la morfologia del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa.

Les reunions amb els equips municipals, les entitats, els agents territorials també ens han permès incloure algunes mesures clau, com les connexions a escoles, a

campes esportius; a preveure aparcaments; a crear entorns de baixa velocitat adaptats a aquests trams urbans, o millorar espais tan importants com la porta de la Vall.

Per tant, el Govern de Catalunya està decidit no només a executar l'obra, sinó a fer-ho amb mesures que, com li deia, han d'acompanyar, pensem nosaltres, aquestes grans infraestructures del segle XXI i que, per tant, són imprescindibles i apropiades per al territori i per al teixit econòmic.

Per tant, té el nostre compromís; crec, penso, que aquesta moció pot tenir amplis consensos. La veritat és que ha repetit tantes vegades a veure què votaran, que jo ara ja em temo que em posi alguna cosa en els punts que... Però en tot cas, si la moció va en la línia d'executar aquestes obres amb aquests calendaris previstos i amb aquestes mesures de millora de l'impacte ambiental, per ben descomptat que aquest és el meu compromís, ho va ser en campanya, ho és com a consellera, i ja li he dit que em farà especial satisfacció poder donar compliment finalment a una inversió històrica per a la Garrotxa –és així–, per a la seva gent, per al teixit econòmic i comercial, per a comarques gironines i, per tant, també per al país.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera. Tot seguit procedirem a la votació dels punts 2, 3, 4 i 5. Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Començarem, doncs, les votacions.

Compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya a 31 de juliol de 2023 (continuació)

237-00001/15

Votem en primer lloc l'informe sobre el compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya a 31 de juliol de l'any 2023.

S'inicia la votació.

Aquest informe ha estat aprovat per 99 vots a favor, 11 en contra i 25 abstencions.

Compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya a 31 de desembre de 2023 (continuació)

237-00002/15

A continuació, votem l'informe sobre el compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya a 31 de desembre de l'any 2023.

Comença la votació.

Aquest informe ha estat aprovat per 99 vots a favor, 11 vots en contra i 25 abstencions.

M'he deixat de comunicar-los que hi ha una nova delegació, que ha estat aprovada per la Mesa, que és la delegació de la diputada Glòria Freixa, que delega el seu vot en el diputat Albert Batet i Canadell.

D'acord amb l'article 37.3, lletra a, del Reglament, queden aprovats els informes sobre el compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya a 31 de juliol i a 31 de desembre de 2023.

Proposició de llei de creació del Fons Agrari i Ramader (continuació)

202-00011/15

Passem a la votació del punt 4.

En primer lloc, votarem les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts. Atesa la petició de votació separada que han formulat els grups, votem en primer terme l'esmena número 2.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per la unanimitat dels 135 diputats.

Atesa la petició de votació separada que han formulat els grups, votem l'esmena número 6.

S'inicia la votació.

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 79 vots en contra, 41 vots a favor i 15 abstencions.

Votem també de manera separada ara l'esmena número 14.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 104 vots a favor, 11 vots en contra i 20 abstencions.

Passem ara a votar, de manera separada, l'esmena número 17.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Tot seguit, votem les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Són les esmenes 1, 7, 11, 12, 15, 18 i 20, que tenen al dossier del Ple. Atesa la petició de votació separada que han formulat els grups, farem diverses votacions. Comencem amb l'esmena número 1.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 100 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció.

Passem a votar, de manera separada, l'esmena número 7.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 89 vots a favor, 11 vots en contra i 35 abstencions.

Ara votarem conjuntament les esmenes 11 i 12.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat aprovades per 100 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions.

Votem tot seguit l'esmena número 15.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 120 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció.

Votem ara l'esmena número 18.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Finalment, en aquest bloc d'esmenes presentades per Esquerra Republicana, votarem l'esmena número 20.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 94 vots a favor, 41 en contra i cap abstenció.

A continuació, votem ara les esmenes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular. Són les esmenes 9, 13 i 16 del dossier del Ple. També hi ha sol·licitud de votació separada. I començarem votant l'esmena número 9.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 120 vots en contra, 15 vots a favor i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena número 13.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 74 vots a favor, 41 vots en contra i 20 abstencions.

Finalment, en aquest bloc d'esmenes del Partit Popular de Catalunya passem a votar l'esmena número 16.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 83 vots a favor, 32 vots en contra i 20 abstencions.

Finalment, votem ara les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Són les esmenes 3, 4, 5, 8 i 19 del dossier del Ple. Atesa la petició de votació separada que han formulat els grups, votem en primer terme l'esmena número 3.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 114 vots a favor, 15 vots en contra i 6 abstencions.

Votem tot seguit l'esmena número 4.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 92 vots en contra, 37 vots a favor i 6 abstencions.

Atesa la petició de votació separada que han formulat els grups, votem tot seguit les esmenes números 5, 8 i 19.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 105 vots en contra, 24 vots a favor i 6 abstencions.

Votem ara la resta d'articles i parts del text de la proposició de llei que no han estat esmenats.

Comença la votació.

Aquests articles i part del text de la proposició no esmenats ha estat aprovada per la unanimitat dels diputats a la cambra.

I finalment votem l'esmena tècnica, presentada pel Grup Parlamentari del Socialistes i Units per Avançar.

Comença la votació.

Aquesta esmena tècnica ha estat aprovada per 124 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

La proposició de llei de creació del Fons Agrari i Ramader ha quedat aprovada.
(*Aplaudiments.*)

Decret llei 10/2024, de 26 de novembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni (continuació)

203-00004/15

Tot seguit procedirem a la votació del punt cinquè. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la seva derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 10/2024.

Comença la votació.

El decret llei ha estat aprovat per 52 vots a favor, 28 vots en contra i 55 vots a favor.

Vist el resultat de la votació... (*Veus de fons.*) Abstencions, perdonin: 52 vots a favor, 28 en contra, 55 abstencions.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 10/2024 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. (*Pausa.*) El Grup Parlamentari de VOX en Catalunya expressa la seva voluntat que sigui tramitat com a projecte de llei.

Per tant, procedirem a fer la votació. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i que els vots negatius són en sentit contrari. S'inicia la votació.

El resultat de la votació ha estat: 109 vots en contra, 11 vots a favor i 15 abstencions.

Vist el resultat de la votació, i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret llei 10/2024 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Se suspèn la sessió, que reprendrem a dos quarts de quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i quatre minuts i es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el lletrat major i el lletrat Ferran Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera d'Educació i Formació Professional, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i la consellera de Cultura.

El president

Es reprèn la sessió.

Proposicions de llei

202-00012/15 i 202-00014/15

El sisè punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la proposta de tramitació en lectura única davant el Ple de la proposició de llei de modificació de la Llei 6/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc.

Abans de començar amb el debat, els faig avinent que aquest punt se substanciarà conjuntament amb el punt setè de l'ordre del dia, corresponent al debat i votació de la proposta de tramitació en lectura única davant el Ple de la proposició de llei sobre la revisió del règim fiscal singular aprovat per a impulsar el Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou.

D'acord amb l'article 138.2 del Reglament, els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i de Comuns van sol·licitar la tramitació en lectura única davant el Ple d'aquestes iniciatives legislatives. La Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, va acordar d'elevat al Ple la proposta de tramitació en lectura única sol·licitada. Com bé saben, aquest primer debat segueix les normes establertes per als debats a la totalitat.

Els grups parlamentaris tindran un torn de set minuts cadascun –tots: els propo-nents i els grups que han de fixar la seva posició. En primer lloc intervindran, doncs, els grups parlamentaris proposants. Per tant, en primer terme, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada senyora Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Conseller... Bona tarda a tothom. Avui votem la tramitació per lectura única de la reversió del règim fiscal singular que el 2014 es va aprovar per impulsar el Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou. Perquè ens entenguem, una fiscalitat a mida, una rebaixa dels impostos del joc que, amb la posada en funcionament del Hard Rock, s'aplicaria a tots els casinos de Catalunya. Un privilegi que es va aprovar *ad hoc* i que era una de les exigències dels promotors d'aquest negoci.

El que es va aprovar el 2014, amb els vots favorables de Convergència i Unió i del PSC, amb l'abstenció de Ciudadanos i el Partit Popular, i amb el vot en contra d'Es-

guerra Republicana, d'Iniciativa i de la CUP, va ser rebaixar el tipus impositiu aplicable al joc de fins a un cinquanta-cinc a un tipus únic del deu per cent, una rebaixa sense cap equivalent en països europeus i només a l'alçada d'indrets com Macau o Singapur; cadascú escull quins són els seus referents, cadascú escull amb qui es vol emmirallar.

Però, més enllà de la fiscalitat, voldria parlar del projecte, del model, de l'Eurovegas, del Barcelona World, del Hard Rock... Mai no ha estat el model d'Esquerra Republicana; jo crec que ho hem dit per activa i per passiva i ho hem repetit fins a la societat. Ara bé, crec que és important tenir en compte en quin moment neix aquest projecte. Ens situem al 2012: una crisi econòmica galopant, uns índexs d'atur molt elevats, superiors a la mitjana de Catalunya en el cas del Camp de Tarragona, i amb una demanda social dels sectors econòmics, dels sindicats, de generació de llocs de treball. Per tant, és en aquest context de necessitat on neix un projecte que inicialment era encara més una aberració, perquè no era un casino com actualment, sinó que parlàvem de sis casinos. En aquell moment, el que es va anunciar –i es van prometre– van ser vint mil llocs de treball, no?, una mena de llum, una mena d'esperança enmig d'aquell context de desesperació.

I és amb aquest projecte ja presentat, engegat i amb el suport de les veus dels sectors econòmics i socials del territori..., i vull insistir en el concepte de veus, perquè són els que van aprovar manifestos, els que van aprovar mocions, els que van fer actes públics..., en definitiva, els que van tenir micròfon dels mitjans de comunicació, perquè mai no hem tingut la sensació que això fos una demanda real del nostre territori. Insisteixo que és en aquest context que Esquerra Republicana assumeix responsabilitats en el Govern, i també sempre vam dir que si aquest projecte tenia un suport majoritari –són les regles democràtiques– havia de tirar endavant.

Ara bé, també vam dir molt clar des del primer moment que si aquest projecte tirava endavant ho havia de fer bé, ho havia de fer seguint la normativa, ho havia de fer amb tota transparència, ho havia de fer sense privilegis i ho havia de fer sense que això comportés un euro públic, no?, i, per tant..., era un negoci entre privats, no podia comportar un euro públic. I va ser precisament durant la vicepresidència d'Esquerra Republicana al Govern que aquest projecte passa de sis a un casino. De fet, jo recordo les paraules del vicepresident Junqueras, que deia: «Si s'ha de fer, s'ha de fer bé», no?, aquest condicional: «Si s'ha de fer, s'ha de fer bé.» Tot i això, voldria insistir que ni amb sis ni amb un; segueix no sent el model d'Esquerra Republicana.

Ara ha passat una dècada, no? I en aquesta dècada han passat moltes coses. En primer lloc, els entrebancs des del punt de vista urbanístic. Jo voldria recordar que el pla director urbanístic..., hi va haver una sentència judicial del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que el va declarar, en part, nul; va declarar, en part, nul aquest pla director urbanístic per una qüestió de risc químic. Actualment encara estem pendents de que torni a anar a aprovació aquest pla director urbanístic, pendent de diversos informes, entre ells l'informe mediambiental.

Però en aquesta dècada, més enllà d'aquests entrebancs o d'aquestes ensopegades en l'àmbit urbanístic, han passat moltes coses. Ha canviat el context econòmic, el context social i diria que també el context climàtic. En aquests deu anys, hi ha un debat obert sobre el model turístic de masses: el que potser va funcionar en el seu moment necessita una revisió per al present i, sobretot, per al futur. La taxa d'atur al Camp de Tarragona ha passat del vint-i-cinc per cent del moment del naixement d'aquest projecte al tretze per cent. I n'estic convençuda, diputats i diputades, que tots han parlat amb el sector de l'hostaleria per saber quines dificultats tenen per trobar mà d'obra; actualment, hi ha seriosos problemes per trobar mà d'obra. I alhora vivim una situació d'emergència climàtica que ha tingut segurament la cara més cruel en les darreres pluges, però que també hem viscut en forma de sequera.

I, si tot això ha passat, un es podria preguntar: per què no han impulsat abans aquesta modificació de la rebaixa de la fiscalitat? Per què no ho van fer la legisla-

tura passada? Doncs la resposta és clara: perquè el PSC va anunciar que hi votaria en contra. I aquesta proposició de llei, que si avui tot va bé podrà tirar endavant, la legislatura anterior no s'hagués pogut aprovar. Ras i curt: si és ara i no abans és perquè qui s'ha mogut és el PSC. I el PSC no s'ha mogut sol, ho ha fet obligat per l'aritmètica parlamentària i per la força dels Comuns i d'Esquerra Republicana de Catalunya. Perquè, no ho oblidem, si avui podem fer el primer pas per aturar el Hard Rock és perquè Esquerra va incorporar aquesta llei a l'acord per desencallar la investidura del president Illa.

Per tant, en un acte de coherència amb allò que hem defensat i allò que hem votat des del 2014 respecte a la fiscalitat al joc, avui presentem aquesta llei per revertir les catifes vermelles al casino més gran del sud d'Europa. Si ha de tirar endavant, que no ho faci perquè els hem rebaixat la fiscalitat com a Macau. Alguns repetiran en aquest faristol que el joc és una part residual del negoci i que del que estem parlant és del turisme de convencions, de cultura, de desestacionalitzar el turisme... Si això fos realment així, per què els cal aquesta rebaixa a la fiscalitat en el casino? Que tiri endavant sense aquests privilegis amb els quals no compta cap autònom quan vol tirar endavant el seu negoci.

I una darrera reflexió. L'addicció al joc és un problema gravíssim, un problema de salut mental gravíssim. També sentirem a dir que el problema real en les addiccions al joc és el joc en línia. Hi estem d'acord, però el primer pas per normalitzar el joc és equiparar un casino amb Port Aventura. Si ho normalitzem, si ho minimitzem, ens estem fent més mal que bé. Perquè les addiccions al joc augmenten especialment entre els més joves. I si m'ho permet, president, voldria acabar amb les paraules que deia la cap de la Unitat de Joc Patològic i Addiccions Comportamentals de l'Hospital de Bellvitge, Susana Jiménez, que alertava que la franja en què més ha augmentat aquest trastorn és en la de menors de vint-i-cinc anys, i que el joc estratègic, com són les apostes esportives i els casinos, s'han incrementat molt. Des d'Esquerra Republicana tenim molt clar que aquest no és el model que volem per als nostres fills ni per als de ningú.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari Comuns i per presentar la proposició de llei, té la paraula la diputada Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Bona tarda a totes i a tots. El debat que tenim aquesta tarda és un debat important. És un debat sobre fiscalitat, però no només. És un debat de model de país; és un debat sobre quina Catalunya volem. És cert que parlem d'acabar amb els privilegis fiscals al joc, però totes sabem que estem parlant de molt més. Estem escollint entre si volem més inseguretat i més delinqüència, més precarietat laboral, més esgotament de recursos i també més addiccions, que és el principal problema de salut pública que tenim ara mateix al nostre país. Tot això és el que representa el Hard Rock. Podem escollir això o podem escollir si avancem cap a un país més segur, amb un model productiu que siga estratègic, sostenible, resilient, que estiga basat en la planificació ecològica i que, a més, es preocupi de la salut mental dels seus veïns i de les seues veïnes.

I dic que aquest és el debat, perquè avui totes sabem que la reforma fiscal que es va impulsar en aquest Parlament l'any 2014 i que aquesta setmana i la vinent tenim l'oportunitat de derogar, de tombar, era la catifa vermella, la porta gran perquè el Hard Rock, que pretenia ser el casino més gran d'Europa, s'instal·lés a Tarragona. Era la condició *sine qua non*. Així que ara tenim l'oportunitat no només de fer justícia fiscal, sinó també de ser un país una mica millor.

Perquè, fem memòria, què és exactament el que es va aprovar el 2014? Doncs que quan el Hard Rock entrés en funcionament, els casinos passarien de pagar el cinquanta-cinc per cent a pagar el deu per cent; una rebaixa de quaranta-cinc punts.

Ja s'ha dit abans: això ens situa en nivells com el gran casino d'Àsia que és Macau. I, per posar-ho en perspectiva, una perruqueria de qualsevol barri de Catalunya paga el dèset i mig per cent. Jo crec que això podem dir tranquil·lament que es diu «indecència fiscal», i és un insult a tota la gent treballadora d'aquest país, que cada dia aixeca la persiana dels seus negocis i que està fomentant l'economia productiva de Catalunya. Així que, bàsicament, del que estem debatent és de si Catalunya està en venda, de si pot vindre qualsevol especulador amb un projecte sota el braç, un projecte que trinxa el territori, que hipoteca el nostre futur, que pot deixar moltíssima de la nostra gent devastada i si el Govern de la Generalitat li posa una catifa vermella o es planta. D'això és el debat d'aquesta tarda.

Però és que, a més, al Camp de Tarragona, que és on es volia instal·lar aquest projecte, la realitat parla per si sola. El sector turístic, del qual depèn una gran part de l'economia, ofereix sous mitjans que són de 20.245 euros l'any; és a dir, cinc mil euros menys que la mitjana catalana. I, a més, el seixanta-sis per cent dels treballadors i de les treballadores tenen contractes precaris. Aquest és el futur que volem per a la nostra terra?, un futur de precarietat? Doncs nosaltres tenim claríssim que no.

I també vull fer una altra reflexió. Si quan les esquerres governen assumeixen com a propi el projecte de les dretes, quina és l'alternativa que estem oferint? Per què la gent ens hauria de votar? Per què volem governar? Si el que volem és aturar la dreta i l'extrema dreta, les esquerres i les forces progressistes han de ser capaces de bastir un projecte alternatiu. I aquest projecte de cap de les maneres pot estar basat en afavorir l'especulació ni en fer regals fiscals als casinos.

I seguint amb la meua intervenció, jo crec que és imprescindible i de justícia reconèixer la tasca immensa, la tasca ingent de la Plataforma Aturem Hard Rock. Han fet una feina imprescindible en els últims anys, de manera incansable. Una feina des de tots els fronts –des del front social, però també des del front judicial–, que ens ha permès a dia d'avui estar en el punt en què ens trobem. És una feina que ha sigut imprescindible, ho torne a repetir, perquè avui ens trobem en aquest punt.

I deixeu-me que ho diga també: jo crec que és just reconèixer el canvi de posició del PSC i d'Esquerra Republicana; un canvi de posició que ha fet possible també arribar a avui. I per això els felicitem. Perquè la CUP i els Comuns sempre hem estat en el mateix posicionament; vostès no. Jo crec que no podem evitar preguntar-nos per què aquest canvi no es va produir abans, per què fins fa uns mesos això no era possible i per què avui uns votaran a favor del que no volien fer des del Govern i uns altres votaran a favor del que bloquejaven quan estaven a l'oposició. Aquestes són preguntes que tard o d'hora s'hauran de respondre. Perquè vull recordar que mitja hora abans de signar l'acord pressupostari entre el Govern Aragonès i el Partit Socialistes, el Govern va renovar el compromís de la Generalitat amb el Hard Rock. No ens en vam assabentar en aquells moments, ens en vam assabentar uns mesos després; però això va acabar sortint a la llum.

I perquè, a més, fa nou mesos, quan els Comuns, per defensar exactament el mateix que estem defensant avui, el que hem defensat sempre, el que es votarà aquesta setmana i la vinent, vam rebre una estratègia de desgast brutal per terra, mar i aire, senzillament per defensar el mateix que estem defensant ara, que és que Catalunya no pot ser el casino d'Europa. I entre uns i altres, entre el Partit Socialistes i Esquerra Republicana, ho torne a dir, es va bastir una estratègia de desgast ingent descomunal en contra de nosaltres i en contra del nostre posicionament.

I no ho dic amb pesar; no ho dic amb pesar, perquè crec que el més important és el resultat d'aquesta setmana i de la setmana vinent. Ho dic amb una certa satisfacció i, deixeu-me que ho diga també, amb un cert orgull, perquè crec que, quan les esquerres i les forces progressistes d'aquest país es posen d'acord, passen coses bones per a Catalunya. I aquesta setmana i la setmana vinent tenim l'oportunitat de que passen coses positives per a Catalunya. I per això a nosaltres ens trobaran sempre, malgrat les dificultats, malgrat les complicacions, buscant aliances amb vostès.

Però perquè això passe, perquè el treball conjunt s'assoleixi, jo crec que no podem perdre de vista mai per a qui treballem i la responsabilitat que tenim amb el present i el futur del nostre país.

I acabe, president. Avui i la setmana vinent tenim l'oportunitat d'eliminar un dels símbols d'un model caducat i injust, un model de passat i que no funciona, i fer un pas endavant cap a un futur on prioritzem les persones, la dignitat i el territori. I per això els demane que tanquem la porta al Hard Rock; però no només, anem més enllà, tanquem la porta a un model de creixement que és anacrònic i que ens fa més febles com a país.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el moment que tenen els grups parlamentaris per fixar la seva posició. I en primer terme, per fer-ho, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Mònica Sales i de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Consellers, diputats, avui ens trobem davant de dues modificacions de llei fusionades que responen a la voluntat de fer les coses malament: tramitar-les mitjançant el procediment de lectura única. Perquè, per començar, voldria recordar-los que la Llei 6/2014 no va ser tramitada en lectura única. De fet, va ser un procés que va durar gairebé un any, amb múltiples veus que van poder exposar pros i contres sobre un projecte que va nàixer amb una gènesi que després es va adaptar i es va modificar.

I, sí, senyora Sanz, és un projecte turístic en què es combinen convencions, en què es combinen congressos, oci, esdeveniments musicals de gran format i joc. Un joc que és una part molt menor, que se situa molt lluny de ser el reclam principal. Caldria, entre tots, més pedagogia i menys demagògia, perquè segur que els veïns del Camp de Tarragona ens ho agrairien a tots. Perquè ara, de cop, tot són presses, tot és ràpid, una tramitació per lectura única pactada per darrere per aquest tripartit que havia de funcionar només per a una investidura, però que veiem que avui impedeix un debat parlamentari llarg i poder escoltar les múltiples veus que tenen moltes coses a dir sobre aquesta proposta que presenten. Vostès no volen escoltar les comarques del sud ni permetre aquest debat sobre les conseqüències d'aquestes modificacions.

Perquè el que volen votar no és una qüestió menor; estem parlant d'una decisió que afectarà econòmicament i socialment el Camp de Tarragona i també afectarà els comptes de la Generalitat de Catalunya. Potser aquest és el preu que s'ha de pagar per la presidència de Salvador Illa, i potser és aquest el preu que el PSC està disposat a pagar.

Això afectarà els comptes de la Generalitat, perquè aquí hi ha una empresa que es veurà forçada a fer uns canvis i, per tant, això segurament requerirà unes compensacions econòmiques. Aquest procediment, que és gairebé exprés, menysprea la llarga llista dels agents implicats: els ajuntaments, les cambres de comerç, les patronals i els sindicats que estan relacionats amb el sector turístic del territori. I, a més, és una visió molt centralista que desconnecta el Parlament de les necessitats territorials i de les oportunitats que hem de tenir les comarques del sud.

Perquè jo em pregunto què deu pensar d'això l'alcalde de Tarragona, o què deu pensar l'alcaldesa de Reus, o l'alcalde de Salou, o fins i tot què deu pensar el president del Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona o la mateixa presidenta d'aquest ens. Perquè hauran d'explicar molt bé a les comarques afectades aquest canvi d'expectatives, de desenvolupament i de creixement econòmic que s'havien plantejat inicialment.

Saben què?, jo sé molt bé què pensa l'alcalde de Vila-seca, el company Pere Segura, que defensa sempre les inversions de futur per al país i per a les comarques del sud.

Què ha passat –i m’ho pregunto– a les files socialistes per tenir aquest canvi de discurs tan radical? Perquè, fa mig any, la diputada Rosa Maria Ibarra demanava en campanya concentrar el vot en el PSC per garantir i liderar el projecte del Hard Rock. I jo em pregunto avui on està la seua veu. Està molt en silenci. Potser li importa poc haver enganyat els ciutadans de la demarcació de Tarragona. És tan fàcil com anar a buscar a l’hemeroteca i veure les seues declaracions en aquell moment.

Evidentment, el PSC no lidera, va a remolc i canvia aquests posicionaments sense miraments a canvi dels vots. Que això ho facen els Comuns, que tenen zero diputats a la demarcació de Tarragona, o que ho faça la CUP, o que ho faça Esquerra, que en té menys dos dels que tenia a la demarcació de Tarragona, no és cap novetat. Però el canvi de rumb del PSC sí que és altament preocupant. Perquè el sud no podem ser moneda de canvi; això és totalment intolerable. *(Aplaudiments.)*

Fa uns mesos el Hard Rock era el culpable de tot, va fer caure una legislatura. Hi havia unes posicions enormement confrontades que de sobte s’han esvaït: ja són menors, ja no importen. Perquè vostès, a canvi dels vots, han decidit perjudicar un territori que vetlla per tenir un sector de serveis fort que puga revertir les xifres d’atur actuals i que puga desestacionalitzar el turisme per crear vincles amb els diferents agents implicats al llarg de tot l’any.

Caldria tenir present que ja s’ha realitzat un concurs públic i una adjudicació; passos que s’han fet i que han generat uns compromisos econòmics i jurídics a la Generalitat. I no els deu importar gaire això. Per això des de Junts diem que no a tramitar aquesta proposta per lectura única, conscients que avui ho perdrem, amb aquest pacte a tres amb el PSC, amb els Comuns i amb Esquerra. Perquè no es tracta només d’un procediment; es tracta de respectar i escoltar el sud i de fer les coses des del rigor, tal com es va fer en aquella llei modificada el 2014, que, com he dit, va tenir una durada de gairebé un any.

Per això demanem al PSC que rectifique, que escolte activament el sud del país, com va fer-se en l’aprovació d’aquesta Llei 6/2024, que va ser l’embrió d’aquest projecte i que va permetre les compareixences de tots els actors implicats en aquest Parlament. Si volen ser el Govern de tothom, escolten tothom. Són a temps encara de canviar de parer, de ser coherents. Des de Junts diem: escolta activa, sí; ser moneda de canvi, no.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Consellers, diputats, estem aquí avui per decidir si tramitem els dos projectes de llei per lectura única. Mirin, l’article 138 del nostre Reglament estableix la necessitat de que hi hagi una naturalesa que permeti aquesta tramitació o una simplicitat. Pot ser simple, perquè al final és una disposició derogatòria, però la naturalesa no permet tramitar-ho per lectura única.

Mirin –ho deia la meua companya ara fa un moment–, se’n recorden quan es va aprovar la Llei 6/2014? Estaven aquí els alcaldes de Tarragona, de Salou, de Reus. Van estar aquí per recolzar aquesta llei. I ara volem fer-ho sense escoltar ningú? Els Comuns, que no tenen representació a Tarragona, assumeixen la representació dels tarragonins? Nosaltres volem el Hard Rock, volem que hi hagi la inversió del Hard Rock a Tarragona.

Diuen que és el casino més gran del sud d’Europa. Però vostès s’ho han llegit? De veritat, s’ho han llegit? Saben quin és el casino més gran d’Europa? Cinquanta mil metres quadrats a Estoril, i cinquanta-cinc mil metres quadrats un casino a Itàlia, al costat del Lago de Como. Mirin l’adjudicació del Hard Rock, mirin quants metres quadrats hi han de casino al Hard Rock. Mai serà el casino més gran del sud

d'Europa, perquè hi han aquests dos. I n'hi han uns quants més. Amb la qual cosa, escolti, vull dir, no és el casino més gran d'Europa. Hi ha un centre de convencions...

Miri, hi ha una dada que és importantíssima: la renda *per capita* de Salou és de les més baixes de Catalunya. Per què? Perquè tenim l'estacionalitat, l'estacionalitat del turisme. I això trenca l'estacionalitat. El Hard Rock lo que vol és desestacionalitzar el turisme. Jo l'hi repeteixo. I aquesta demagògia que s'ha utilitzat..., escolti, al final han jugat amb nosaltres. Han jugat amb els tarragonins per pactes polítics. I estem deu anys esperant el Hard Rock –deu anys.

Escolti, fem un petit repàs: el 2014..., abans ja, el 2012, comença la qüestió de l'Eurovegas; el 2014 s'aprova la llei; al setembre del 2005 s'aproven les bases del concurs. Espero que algú se l'hagi llegit, la base 5.1.2 de les bases del concurs. Exigeixen tot el pla de finançament de totes les unitats de negoci del Hard Rock, incloses el joc, l'amortització. Tot això, amb aquesta llei, se'n va a fer punyetes. Saben perfectament lo que estan fent? Són responsables de lo que estan fent? Escoltin, aquesta llei pot comportar la màxima indemnització per responsabilitat patrimonial que hagi de pagar la Generalitat de Catalunya. És un concurs públic que s'ha adjudicat. No, no, em diuen que no. Escoltin, mirin-se la llei: és un concurs públic adjudicat –adjudicat. I si vostès canvien les condicions d'aquest concurs, poden donar lloc a...

I, escoltin, i ara m'estan dient els d'Esquerra Republicana que no. Escolti, no es preocupi, li llegeixo jo una frase, una frase dita al *Cafè d'idees*: «No sé quina quantitat es podrà arribar a pagar, però estem parlant de conseqüències importants.» Sap qui ho va dir, això? Pere Aragonès al programa *Cafè d'idees*.

Continuem la història, perquè volen vostès acabar amb tot això amb una lectura única. Escoltin, després d'això hi va haver l'adjudicació, hi va haver, com han dit, la sentència, el 2020, del TSJ en la qual es va anul·lar el PDU. I a partir d'aquí es va posar en un calaix. Escoltin, no podem tramitar-ho per lectura única. Necessitem escoltar el territori, necessitem escoltar els afectats. Hem de saber... Si ens diuen que no, escoltin, doncs... Per què no demana un informe a l'assessoria a veure quina és veritablement la responsabilitat que pot assumir la Generalitat. Per a això necessitem una tramitació ordinària, no una tramitació per lectura única.

Per tant, escolti, siguem responsables amb els diners, perquè al final, si hi ha una indemnització, sap qui la pagarà? Els ciutadans de Catalunya amb els seus impostos. I estem canviant una inversió per despesa, per pagar una indemnització.

Per tant, escoltin, siguin responsables de lo que fem, tramitem un projecte de llei, escoltem el territori, que el territori –els que som d'allí ja ho sabem– vol Hard Rock. Perquè, escoltin, veuen tots aquells arguments que vostès deien? Si vostès agafen l'hemeroteca, excepte el tema del joc..., que, per cert, ningú qüestiona un casino al centre de Tarragona ni aquí a Barcelona; A que no diuen res! I n'hi han. I no diuen absolutament res. Només interessa el Hard Rock. Agafin l'hemeroteca i mirin lo que se deia sobre Port Aventura, sobretot els Comuns, lo que deien per impedir la inversió de Port Aventura a Tarragona: lo mateix que estan dient ara.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president. Bona tarda, senyors diputats. Bueno, hoy los socios del Gobierno de los socialistas, los comunistas y los separatistas, nos traen sendas propuestas de modificación, como se está comentando, de la Ley 2/89, de 16 de febrero, sobre centros recreativos turísticos y normas tributarias relacionadas con el juego. En Comú Podem propone la derogación del artículo 17, que establece esas reglas especiales para calcular la base imponible y establece el tipo del diez por ciento para los casinos. Y Esquerra Republicana, pues, el mismo artículo, el 17, y amplía también

al 11, que es el que permite conceder préstamos a los clientes. Ahora parece que, en el siguiente Pleno, si se aprueba por lectura única, pues, unificarán las leyes en una sola, con un enunciado de Comuns y el contenido de Esquerra.

Dos cuestiones previas. La lectura única es una muestra más de que a ustedes les importa bien poco la actividad parlamentaria. Como cuando reforman el Reglamento del Parlament a su antojo; como cuando no llevan las propuestas de ley de VOX al Pleno del Parlament, o utilizando esta lectura única para evitar la oposición y el enriquecimiento parlamentario.

En relación con el proyecto Hard Rock, pues, bueno, lo comentado, ¿no? Yo a veces pienso: «No sé, los del Hard Rock yo no sé si siguen queriendo invertir aquí, porque llevan doce años –no diez, doce años– esperando, desde 2012 y un golpe de estado por en medio.»

Desde VOX, lo tenemos claro. El proyecto no nos cuesta ni un euro de dinero público, porque el Incasòl, como todos sabemos, compra y vende el mismo día en unidad de acto. Aportaría muchas ventajas para el Camp de Tarragona –muchísimas ventajas–: doce mil puestos de trabajo, actividad de negocios, vacaciones, comercio, compras.

Y VOX está a favor. Está a favor de estas iniciativas que generen empleo en nuestra tierra, porque empleo nos hace falta y mucho. Y para eso, evidentemente, hay que asegurarse que el objeto de este complejo no sea exclusivamente la promoción del juego, que incorpore hoteles, instalaciones deportivas, instalaciones de ocio, gastronómicas y otro tipo de actividades.

Y, evidentemente, desde VOX también reconocemos los inconvenientes. Hay un tema de agua, evidentemente. Pero más que centrarnos en los perjuicios que puede generar abastecer de agua el complejo, buscamos soluciones en el plan nacional de agua.

Fiscalidad. En cuanto a los privilegios fiscales, oye, pues se conceden a todos o a nadie. Y en relación con el juego y sus adicciones, evidentemente, nos debemos ocupar y preocupar de que la ludopatía no se asiente, poniendo los controles y los límites pertinentes.

Y volviendo a las propuestas que debatimos, la presentación de estas dos proposiciones de ley son fruto de la investidura de Illa –está claro–, que se centró en continuismo económico, palabras vacías sin medidas concretas en materia de vivienda y beneficios constantes para sus socios separatistas y comunistas.

Y en cuanto a la postura del PSC, una vez más es un misterio carente de toda lógica: un día son los grandes defensores de los macroproyectos y al día siguiente, todo lo contrario. Su *modus operandi* electoral es el engaño y la manipulación de los catalanes. Y así, evidentemente, es muy difícil que Cataluña sea una atracción para los inversores y para los grandes proyectos.

Y en cuanto al contenido de la PL, una vez más caen ustedes en un error de fondo. Como hemos dicho, pretenden acabar con unos beneficios fiscales que tienen proyectos como el Hard Rock, en vez de reducir impuestos al resto.

En definitiva, no hay motivos suficientes para llevar a cabo los trámites por lectura única. Su interés por acabar el Hard Rock no es una cuestión de proteger a los catalanes, sino por sus prejuicios ideológicos, que son, precisamente, esos principios y esas obsesiones ideológicas los que acaban con el progreso de los catalanes.

Y, por último, evidentemente, hemos de proteger a los catalanes de los excesos del juego, pero sobre todo los hemos de proteger de su voracidad fiscal y de sus malas políticas.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, president. Tothom sap què és el Hard Rock. Hard Rock és un projecte pensat bàsicament per defensar els interessos dels lobbys econòmics, concretament de «la Caixa». És un projecte al servei de culminar el seu «pilotasso» urbanístic de requalificar més els terrenys i, per tant, vendre els seus apartaments a un preu més elevat. I és un projecte que atempta contra la salut pública, perquè promou la ludopatia. És un projecte que està basat en la precarietat laboral, perquè és un projecte, doncs, això, de turistificació massiva de les nostres comarques. I, a més a més, és un projecte que trinxa el territori i que és altament consumidor de recursos hídrics.

Quan es diu: «Ah, és que la població de Tarragona ha estat enganyada, és que els tarragonins...» Què passa? Els tarragonins i tarragonines no volem el Hard Rock. La gent del Camp de Tarragona no volem el Hard Rock. L'única gent que vol el Hard Rock són les elits i aquells que els hi rendeixen vassallatge.

I els hi dic una dada: el 52,2 per cent dels catalans estan gens o molt poc d'acord amb el Hard Rock. Només un 16,1 per cent hi està totalment a favor. Si parlem de votants de partits concrets. De Junts per Catalunya, el 22,8 per cent. Només el 22,8 per cent es declara totalment a favor del Hard Rock; tenen un 50,1 per cent de votants en contra d'aquest projecte. El Partit Popular: un 30,7 per cent de votants que està totalment en contra del Hard Rock. VOX: 28,6 per cent en contra del Hard Rock. Per què diuen que estem a favor del Hard Rock? Per què diuen... D'on treuen aquestes dades? De que l'elit –de que l'elit– està a favor de rentar-li la cara a «la Caixa»? Sí, ja, com sempre.

I els hi dic una cosa: de fet, la gent del Camp, i diria que també la gent de les Terres de l'Ebre, n'estem fartes. Fartes del turisme de sol i platja que s'ha perpetuat malgrat que es va instaurar amb el franquisme. Estem fartes de nuclears. Estem fartes de petroquímica, que no es controli la qualitat de l'aire que respirem. Estem fartes que només allà es concentrin la gran majoria de macroprojectes eòlics i fotovoltàics. I, en definitiva, estem fartes de ser l'abocador dels Països Catalans. D'això, n'estem fartes, la gent del Camp de Tarragona i m'atreviria a dir que també la gent de les Terres de l'Ebre.

I avui, per tot això, nosaltres celebrem el punt on estem –ho celebrem. Però, home, no negarem certa estupefacció per les contradiccions en les polítiques de la legislatura passada. Parlem de la negativa d'Esquerra Republicana a finiquitar de forma proactiva aquest projecte, malgrat que ara, en la seva proposta, recullen tots els arguments que els hi posàvem sobre la taula. Parlem de 150.000 euros públics destinats a aconseguir l'aprovació d'aquest macroprojecte, amb contractes que l'Incasòl va signar entre el 2021 i el 2022 amb nou empreses per tirar endavant la modificació del PDU del CRT.

Per tant, diputada Sanz, amb tota l'estima i respecte que sap que li tinc, no és cert que no s'hagi gastat ni un euro públic en això. De moment, tenim aquests diners, que ja està claríssim que es van destinar a intentar tirar endavant el Hard Rock.

Els pressupostos del 2022 d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya, aprovats amb l'abstenció dels Comuns, amb una partida de 120 milions d'euros que havia de servir per a la compravenda dels terrenys. Els pressupostos del 2023, aprovats per Esquerra Republicana, PSC i Comuns, amb el compromís d'aprovar el PDU, el pla director urbanístic, durant el primer semestre del 2023. I després tenim el Govern d'Esquerra Republicana renovant el compromís amb Hard Rock trenta minuts abans de l'acord de pressupostos amb el PSC, amb els fallits pressupostos del 2024.

I a tot això, hi hem d'afegir que en dues ocasions Esquerra Republicana, igual que el PSC i tota la dreia, van votar en contra d'eliminar aquesta rebaixa fiscal per als casinos. La CUP els hi vam posar sobre la taula en dues mocions; en dues mocions els hi vam posar sobre la taula la proposta d'eliminar aquesta rebaixa fiscal i ens vam quedar soles, juntament amb els companys i companyes dels Comuns, votant-hi a favor.

Naltros no en tenim cap dubte: si avui som on som, és gràcies a la pressió, al treball, a l'esforç de la mobilització social promoguda per entitats de defensa del territori, com Aturem Hard Rock o com el GEPEC, gràcies als quals –s'ha dit, i ho reïtero– avui el PDU encara no s'ha aprovat perquè van ser qui van interposar un recurs que va permetre que el TSJ anul·lés part d'aquell pla director urbanístic, davant d'una evidència, que és el risc químic.

Naltros, a més a més, celebrem el punt on som, però remarquem que amb això pensem que no n'hi ha prou. No volem treure ni mèrit ni importància al que aprovarem entre avui i el Ple vinent, quan es votin les esmenes. Però vostès saben que no és suficient, i ens fem nostres les paraules dels companys i companyes de la Plataforma Aturem Hard Rock: cal revocar la llicència –cal revocar la llicència de casino– i cal descartar, d'una vegada per totes, el pla director urbanístic, una qüestió que vostès, companys i companyes dels Comuns, reclamaven en la negociació pressupostària amb Esquerra Republicana, però que després això ho han deixat aparcat i s'han limitat a reivindicar, a reclamar l'eliminació d'aquests privilegis fiscals, que comparim, però pensem que no és suficient.

Quan parlem de revocar la llicència, si us plau, demanem rigor: que algú ens ensenyi un document en el qual hi hagi una sola clàusula o referència a l'obligatorietat de l'Administració pública de pagar una indemnització, perquè naltros no l'hem trobat. Senyors, si vostès la troben, facin-la pública, perquè naltros no l'hem trobat. A part, aquella llicència, vostès saben que la CUP la vam portar davant d'Antifrau, perquè hi ha qüestions que ens grinyolen moltíssim i que podríem considerar fins i tot falsedat documental.

I, per últim, quan parlem de la revocació de la llicència, volem recordar que és una qüestió de voluntat política. Si trenta segons, o trenta minuts abans d'acordar, d'arribar a l'acord pressupostari amb el PSC, van poder renovar aquell acord per reactivar la compra dels terrenys per part de l'Incasòl, hi pot haver un acord polític, un acord de govern que digui que revoca aquella llicència.

I ara sí, acabem. Cal descartar definitivament també el pla director urbanístic. Aquí, a casa nostra, en comptes de donar prioritat a la llei de territori i urbanisme, s'ha estat operant en base a plans directors urbanístics que l'únic que fan és desvirtuar el planejament territorial i, sobretot, el que es fa és seguir els dictats d'aquests *lobbys* econòmics que el que volen és posar el territori, el país, al seu servei.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Els qui tenen una visió petita de Catalunya, els qui la perceben com un solar en venda o com una mina d'or per explotar, validaran a ulls clucs projectes com el casino Hard Rock o bé es limitaran a fixar a l'alça els tipus impositius per recaptar una mica més i poder bastir noves guinguetes a on recol·locar afiliats i excàrrecs.

Els qui tenim visió d'estat, els qui percebem aquesta terra com la propietat privada dels catalans, com el llegat que deixarem als nostres fills, ens hi oposem frontalment. L'addicció al joc, la ruïna econòmica, l'impacte emocional i a nivell de salut mental que aquesta dependència i aquesta descapitalització sobtada provoquen, les màfies que proliferen al voltant d'aquest tipus de negoci no són temptacions ni situacions que vulguem a prop dels catalans.

No volem acabar com els nadius americans, en reserves i gestionant casinos. Volem recuperar el domini de la nostra terra i apostar no a la ruleta, sinó a un model econòmic basat en la reindustrialització del país. Volem salaris alts i feines estables, i projectes com aquest només poden oferir-nos temporalitat i precarització.

M'agradaria que ningú interpretés aquests mots com un atac o un menyspreu al turisme. El dotze per cent del producte interior brut d'aquest país correspon al turisme. No podem renunciar, evidentment, a aquest sector, però sí que podem reformular-lo.

La immensa majoria de turistes visiten Barcelona, la Costa Brava, la Costa Daurada, i se'n tornen cap a casa sense haver vist ni trepitjat els racons i amagatalls de l'interior de Catalunya. Tenim tanta varietat de paisatges, tant patrimoni cultural, artístic, històric, arquitectònic! Reactivem totes aquestes zones! Promocionem-les! Descongestionem Barcelona! Oferim als turistes el país sencer, no els bocins esbarriats que ofertem ara!

Malgrat aquestes consideracions, votarem en contra de la tramitació per lectura única, perquè creiem en el debat i volem que tothom pugui dir-hi la seva.

I ja per acabar, deixin-me que els digui que aquestes propostes d'Esquerra i dels Comuns semblen encarades no a rebutjar el projecte en si, sinó a treure'n el màxim benefici fiscal, sense pensar en les conseqüències reals que la seva execució comportaria.

Aquest casino era una línia vermella, oi? No deixin que el cent cinquanta-cinquè president la traspassi. I si ho fa, aboquin-lo a noves eleccions. O els fa por perdre encara més llençols a la propera bugada?

El president

Gràcies, diputada. I finalment, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Jordi Riba i Colom.

Jordi Riba Colom

Gràcies, president. Conselleres, conseller... En primer lloc, centrem el debat i considerem en primera instància la naturalesa i simplicitat del text i l'oportunitat de la tramitació directament i mitjançant procediment de lectura única. En aquest sentit, a nosaltres ens sembla que la simplicitat òbvia del text presentat en les proposicions de llei permet aquesta tramitació i, per tant, no objectarem..., al contrari, votarem favorablement a aquesta.

Entrant en la valoració general del text, volem reiterar-ho una vegada més de manera clara i diàfana: el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, com a grup que dona recolzament al Govern, complirem de manera rigorosa i inequívoca tots els acords compromesos amb els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i Comuns, que formen part de l'acord d'investidura del president Illa, i, per tant, recolzarem aquesta tramitació de les proposicions de llei objecte del debat en aquest punt i la seva tramitació, com dèiem, pel procediment de lectura única.

Més enllà d'aquesta determinada voluntat de compliment dels acords, les proposicions plantegen la derogació dels articles que fan referència als beneficis fiscals aprovats mitjançant la Llei 6 del 2014, que, com s'ha dit, reduirien els tipus aplicats als casinos en el moment de la posada en funcionament del CRT de l'escala actual –entre el vint per cent i el cinquanta-cinc per cent, en funció de la base tributària calculada en funció dels ingressos bruts de l'activitat– a un deu per cent. Com deia, més enllà de la voluntat de complir els acords del Grup Socialistes i Units per Avançar, considerem que aquest benefici fiscal no té raó de ser en aquest moment i que els projectes s'han d'avaluar d'un a un, però en cap cas no es pot escapar cap projecte d'una fiscalitat justa.

I no podem obviar tampoc que estem al 2024. Aquesta llei es va aprovar el 2014. Han passat deu anys des d'aleshores i, certament, hi ha coses que han canviat. Per exemple, la situació socioeconòmica de Catalunya en aquells moments tenia unes dades: el 0,8 per cent de reducció del producte interior brut, un índex d'atur superior al vint-i-tres per cent. En el cas d'Espanya, una reducció del PIB de l'1,2, i en el cas de la Unió Europea, un pírric creixement del 0,1 per cent. Governaven Rajoy a Espanya i Mas a Catalunya. Les polítiques d'austeritat –les retallades– estaven a

l'ordre del dia. El 2024, no obstant –tenim a Catalunya el president Illa, a Espanya, el president Sánchez–, el creixement econòmic és del 2,9 a Espanya, del 3,0 a Catalunya, triplicant el 0,9 per cent de previsió de creixement de l'espai de la Unió Europea. L'agenda política ha passat de les retallades i l'austeritat a l'agenda política de la Unió Europea, en la que es planteja el debat sobre l'harmonització fiscal de l'impost de societats en el context en el que estem, precisament, de revisar una singularitat en la fiscalitat per a una activitat concreta com és el joc. I, per tant, ens sembla absolutament escaient plantejar aquesta modificació que en aquests moments es planteja.

Més enllà d'això, també hi ha elements que en volem fer esment. Permeti'm, senyora diputada Sales, interpretar que la vehemència amb la que Junts avui, diguem-ne, ha exposat la seva posició respecte a aquest punt és directament proporcional a la capacitat que van tenir al llarg dels més de deu anys des de la gestació del projecte del Hard Rock –primer Eurovegas– en la seva capacitat d'executar-lo. Vostès van tenir responsabilitats de govern des del 2010 fins al 2022, dotze anys de responsabilitat de govern. El 2012 es comença a gestionar el projecte. El 2014 s'aprova aquesta llei. Vuit anys més al govern, i vostès ara reclamen una celeritat, un compromís amb aquest projecte que van ser incapaços durant vuit anys de portar a terme –vostès deuen saber per què–, inclòs el fracàs de l'aprovació del pla director urbanístic el 2016, que es va veure abocat a la seva anul·lació per part del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

I una altra contradicció: vostès ens diuen que això que fem avui posa en contradicció, anulla, mata pràcticament aquest projecte, al mateix temps que ens diuen que l'oci, els congressos, tal com és cert, són la part més important d'aquest projecte. Però avui no toquem la fiscalitat ni de l'oci ni dels congressos; toquem únicament i exclusivament la fiscalitat que fa referència, segons les seves paraules, a la petita part que fa referència en aquest projecte al joc. Aquesta és la que fem, no la fiscalitat de tot el projecte. Per tant, no intentem fer passar bou per bèstia grossa dient que això pot suposar la fi del projecte. Això, en tot cas, ho deuen saber els promotors, i només els promotors, en funció de les decisions que prenguin respecte a la tramitació o a prosperar o no el projecte.

Altres derivades que s'han plantejat també per part del Grup Popular sobre indemnitzacions, sobre responsabilitats patrimonials. Tampoc no barregem *churras con merinas*: una qüestió és la fiscalitat; una altra qüestió és la tramitació urbanística, la llicència, que no es toquen. Una decisió sobirana d'un parlament no pot ser objecte, *a priori*, d'una derivació de responsabilitat patrimonial. Alterar un procediment... Home, si fos per aquesta regla de tres, de qualsevol pujada fiscal, qualsevol rebaixa fiscal, se'n derivarien responsabilitats patrimonials, perquè estem tocant una qüestió de caràcter (*remor de veus*), hi insisteixo...

El president

Silenci, si us plau.

Jordi Riba Colom

...fiscal, en funció de les competències del Parlament. I no entrem ni hem entrat, malgrat que s'ha introduït en el debat, en la tramitació ni del pla director urbanístic ni de la llicència del projecte.

I, per últim, senyors del PP, tampoc no deu ser tan fàcil el projecte quan a Madrid Eurovegas va fracassar el 2013 i el 2023 Ayuso va menysprear, diguem-ne, o va rebutjar el projecte de Madrid Life per..., «no tener un impacto relevante, efectivo y duradero en la región». Per tant, diguem-ne..., consejos vendo que para mí no tengo. Els projectes, diguem-ne, deuen ser igual d'interessants a totes bandes.

Com els deia, el que fem avui és admetre a tràmit per lectura única una revisió fiscal referent al joc, que implica una singularitat, un privilegi, si vostès m'ho permeten, en l'etimologia de la paraula. La fiscalitat del joc la situem en pla d'igualtat a la que en aquests moments està tributant el conjunt d'activitats homologables, o homòlogues, a la que estem plantejant. I les derivades de si això afecta o no la via-

bilitat del projecte –que nosaltres, en aquest cas, no renunciem a la tramitació, hi insisteixo, de les altres qüestions administratives que estan en marxa–, els promotors, i només els promotors del projecte, seran, en funció de la seva legítima i particular decisió, els que decidiran al respecte.

Moltes gràcies.

El president

Crido a votació.

(Pausa llarga.)

A continuació procedirem a la votació de la proposta de tramitació en lectura única davant el Ple de la proposició de llei de modificació de la Llei 6/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc, corresponent al punt sisè de l'ordre del dia, i de la proposta de tramitació en lectura única davant del Ple de la proposició de llei sobre la revisió del règim fiscal singular aprovat per impulsar el Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou, corresponent al punt setè de l'ordre del dia. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació en lectura única i els vots negatius en contra.

Comencem la votació.

El resultat de la votació ha estat 72 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Vist el resultat de la votació, aquestes proposicions de llei es tramitaran en lectura única davant del Ple.

I ara prego una mica d'atenció perquè entrem en un element de complexitat de procediment. Per a aquesta tramitació, la Mesa ha fixat un termini per a la presentació tant de les esmenes a la totalitat com de les esmenes a l'articulat que finirà el divendres 13 de desembre a les dotze del migdia. Els recordo que la Mesa, escoltada la Junta de Portaveus, ha acordat la integració d'ambdues iniciatives. En aquest sentit, les esmenes al títol i a l'exposició de motius s'han de dirigir al text del Grup Parlamentari Comuns, i les esmenes a l'articulat s'han de dirigir al text del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Passem al punt setè de l'ordre del dia, que és el debat i votació... No, perdonin, no: les interpellacions.

Interpel·lació al Govern sobre l'economia productiva

300-00031/15

El desè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre l'economia productiva. És presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Conchi Jiménez Cruz.

Conchi Jiménez Cruz

President, conseller, conselleres, diputats i diputades... Des del nostre grup parlamentari volem posar l'accent en un tema que és clau per al present i futur de Catalunya: l'economia productiva, focalitzada en els temes de les exportacions i la internacionalització.

Què entenem per economia productiva? És aquella que genera valor real a través de la producció de béns i serveis, amb un impacte positiu en l'ocupació i en el benestar social. Un dels pilars estratègics del programa del Partit dels Socialistes de Catalunya és treballar amb l'objectiu d'enfortir la nostra economia i projectar Catalunya com a referent global. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, entenem que una economia forta no només crea riquesa, sinó que també millora la vida de les persones. Per això, volem un model econòmic que sigui sostenible, competitiu i inclusiu; un model basat en la col·laboració entre el sector públic i privat, amb una clara aposta per la innovació i l'obertura al món.

Quan parlem de construir un país amb capacitat per competir en l'àmbit global, ho fem amb la mirada posada en una economia robusta, diversificada i innovadora. Això implica apostar pels sectors que generin llocs de treball de qualitat, que siguin motor d'exportacions i que tinguin una incidència directa en el progrés de Catalunya. Un dels grans reptes del segle XXI és precisament garantir que els territoris tinguin un ecosistema productiu diversificat i sostenible, capaç d'adaptar-se a les noves necessitats globals. En aquest sentit, Catalunya ha fet passos importants, però encara ens queda camí per recórrer si volem consolidar-nos com una economia capdavantera.

Catalunya té un enorme potencial com a motor econòmic d'Espanya i d'Europa. És important destacar de nou que no només parlem de creació d'ocupació, sinó també de la seva qualitat i condicions laborals justes. Volem reforçar la capacitat de retenir talent a Catalunya. Tenim grans universitats i tenim molta gent ben formada i no podem permetre perdre aquest potencial. Catalunya té una llarga tradició exportadora. Som coneguts per la qualitat dels nostres productes i serveis, des del sector agroalimentari fins a la química i la tecnologia. Les exportacions no són només una font de riquesa, sinó també una manera de fer visible Catalunya al món. La internacionalització és clau per a Catalunya perquè Catalunya esdevingui un referent d'innovació i sostenibilitat, atracció d'inversions estrangeres, infraestructures de primer nivell, marca Catalunya, lideratge en projectes europeus. Tot això farà clau que Catalunya pugui avançar.

El nostre objectiu final és clar: construir una economia que generi riquesa per a tothom. Una economia que no deixi ningú enrere i que garanteixi oportunitats per a tots els territoris, des de les grans ciutats fins al món rural. Volem una Catalunya que sigui reconeguda no només per la seva capacitat de producció, sinó també pels seus valors. Una Catalunya que lideri. Com va indicar vostè, conseller Sàmpser, el passat mes de setembre en la seva compareixença a la comissió d'Empresa i Treball, un dels objectius principals de la seva conselleria ha de ser la creació de llocs de treball de qualitat.

Conseller, ens trobem en un moment de canvis accelerats i transformacions profundes en l'economia global. Catalunya, amb una economia productiva de base industrial, un teixit empresarial actiu i una tradició exportadora consolidada, no és aliena a aquests canvis. Per això, des del nostre grup parlamentari volem posar sobre la taula qüestions clau que considerem essencials per garantir el futur econòmic del país. Catalunya ha demostrat ser una economia amb una gran capacitat productiva, capaç d'exportar, captar inversions i obrir filials a l'estranger. Ara bé, davant dels reptes globals ens preguntem, i li volem traslladar aquesta pregunta: quines mesures s'adoptaran per fomentar encara més les exportacions i atraure nous inversors estrangers en sectors d'alt valor afegit com la tecnologia, les energies renovables i la biotecnologia?

La situació econòmica mundial és incerta, amb cadenes de subministrament vulnerables, crisis energètiques i conflictes comercials que afecten el comerç global. Catalunya, com a economia oberta, està exposada a aquests riscos. En aquest sentit, volem fer aquesta pregunta: quina estratègia té el Govern per diversificar mercats i reduir la dependència dels mercats tradicionals?

Sabem que el paper del Govern és fonamental per facilitar la internacionalització i reforçar l'economia productiva. Això inclou eines com les oficines exteriors, el suport financer i els programes de digitalització. Així, doncs, plantegem les següents qüestions, també: quines eines i recursos es destinaran a reforçar les oficines exteriors d'Acció i millorar el suport a les empreses exportadores?

Conseller, davant d'aquests reptes globals i oportunitats emergents demanem al Govern respostes clares i accions decidides. Catalunya no es pot quedar enrere en l'escenari internacional i és responsabilitat de tots i totes assegurar que el nostre teixit productiu segueixi sent motor de progrés, competitivitat i creixement.

Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar esperem respostes concretes que mostrin compromís amb les empreses catalanes, visió estratègica per diversificar mercats i suport decidit a la innovació i digitalització. Amb aquests elements estem convençuts que Catalunya continuarà liderant en exportacions, atracció d'inversions i presència global. Això serà una part del camí cap a la tercera gran transformació de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per respondre té la paraula l'honorable senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

President, diputades, diputats... Diputada Jiménez, l'economia productiva catalana és la força que impulsa l'exportació, la internacionalització i l'atracció d'inversions estrangeres. Exportar, establir filials a l'exterior i captar inversions no són només estratègies comercials, són elements estructurals que generen llocs de treball de qualitat, diversifiquen la nostra economia i garanteixen la competitivitat en un món global. És aquesta capacitat d'obertura al món, alimentada per la creativitat i l'esforç del nostre teixit empresarial, el que ens ha permès ser una economia dinàmica, resilient i amb projecció internacional.

Catalunya és avui un referent en internacionalització, amb empreses presents en els mercats més exigents i inversions estrangeres que confien en el nostre territori per créixer i innovar. En són exemples, per exemple, empreses catalanes com Birkigt, una empresa que ha dissenyat un sistema pioner de porticons plegables d'accionament elèctric que arribarà a més de vint-i-sis països europeus, o l'empresa DK, que ha entrat a Amèrica Llatina amb una aplicació d'intel·ligència artificial per fer rehabilitacions físiques a distància. Aquests èxits són prova d'una economia productiva forta i adaptada als reptes globals. El teixit empresarial de Catalunya està ben posicionat per fer front als reptes, com ho mostren els dotze anys superant rècords històrics d'exportació –llevat de l'any 20 per causa de la covid–, l'any 23, amb un creixement del sis per cent, mentre que la zona euro va perdre un 3,4 per cent, un vint-i-sis per cent de les exportacions estatals, amb un creixement sostingut en sectors estratègics.

Aquests resultats no són fruit de l'atzar, sinó de l'esforç que les nostres empreses han integrat l'exportació i la internacionalització en la seva estratègia de creixement. Tenim 17.600 empreses exportadores regulars que fan més d'un terç del total estatal, i vull destacar que creixen un vuit per cent les exportacions de productes tecnològics d'alt valor, consolidant àmbits com la biotecnologia, la mobilitat sostenible o la indústria química.

Un altre pilar és la captació d'inversions estrangeres i la consolidació d'empreses internacionals a Catalunya. Actualment comptem amb més de 9.600 filials d'empreses estrangeres, la xifra més alta registrada, i que genera el quaranta-set per cent de les empreses que exporten a Catalunya. Al mateix temps, més de 3.200 empreses catalanes gestionen unes 8.400 filials a l'estranger, la qual cosa reforça la nostra presència als mercats globals. Aquesta aposta per la multilocalització ens permet ser més competitius i afrontar millor els canvis en el comerç internacional.

Tanmateix, ens trobem en un context internacional molt complex. En primer lloc, s'està veient un canvi en el model de la globalització, que avança cap a la regionalització del comerç, molt més proteccionista. En segon lloc, hi han les tensions geopolítiques, amb un ordre mundial molt més polaritzat i on la guerra d'Ucraïna..., les tensions comercials dels costos han provocat, sense cap mena de dubte, que les cadenes de subministrament i els preus de les matèries primeres facin que el tema es compliqui molt i molt. I, finalment, ens trobem amb les incògnites comercials que ens ha dut l'Administració Trump. Les polítiques anunciades poden afectar directament el comerç exterior de Catalunya i provocar noves tensions inflacionistes a mitjà

termini que repercutirien negativament en la competitivitat empresarial, la inversió, el consum i, en definitiva, en el creixement econòmic del país.

Aquest és el complicat context global en el qual ens situem i que tots hem de tenir molt present, ja que condicionarà, sense cap mena de dubte, el comerç internacional, no només de Catalunya, sinó de tota la Unió Europea i d'altres, també, economies. Aquest escenari no és nou, però l'augment de la incertesa ens obliga a adaptar-nos constantment i a mirar més enllà. Les empreses catalanes ja han demostrat que poden superar reptes amb una trajectòria sostinguda d'exportacions, d'inversions estrangeres i de creixement industrial. Sabem que el futur econòmic de Catalunya depèn de com sapiguem afrontar aquests canvis globals i per això, avui més que mai, és imprescindible reforçar els nostres pilars productius i apostar per una economia més innovadora, diversificada i sostenible.

Davant d'aquesta realitat, la voluntat del Govern és clara: estarem al costat de les empreses, dels emprenedors i de la ciutadania per tal d'ajudar-los i afrontar els reptes i aprofitar les oportunitats. El nostre compromís és impulsar la competitivitat i reforçar la capacitat exportadora i internacional del nostre teixit empresarial. Un element clau d'aquest impuls és la digitalització, que representa una gran oportunitat per a totes les empreses catalanes, des del petit comerç fins a la més gran indústria. La transformació digital permet arribar més lluny, vendre on sigui i obrir-se al món, superant barreres físiques i aprofitant els nous canals de negocis globals.

Ho farem amb una estratègia compartida que combina polítiques públiques efectives i col·laboració amb el sector privat. Potenciarem el suport directe a través de les oficines exteriors d'Acció, programes d'acompanyament a la internacionalització i ajuts a la innovació i la digitalització. Creiem en una Catalunya global i competitiva, preparada per superar qualsevol obstacle, com ja hem fet en el passat, amb determinació, talent i col·laboració. Seguirem treballant per assegurar que la nostra economia productiva continua sent un motor d'oportunitats, de creixement i de benestar per a tothom.

Davant d'aquests reptes, la internacionalització és una prioritat del Govern. A través d'Acció i les seves quaranta oficines exteriors, treballem perquè les empreses catalanes diversifiquin mercats i aprofitin noves oportunitats comercials. Justament fa unes setmanes, des del Departament d'Empresa i Treball vam organitzar el Beyond Catalonia, un esdeveniment organitzat per tal de donar suport a la internacionalització de Catalunya i per fer arribar a les empreses la necessitat de diversificar els mercats cap a països amb perspectives d'elevat creixement i aprofitar els potencials acords comercials de la Unió Europea.

Tot això sense oblidar la resta de serveis i instruments que posem al servei de les empreses: la col·laboració publicoprivada amb els agents de suport a la internacionalització per augmentar la base exportadora; els serveis de l'Oficina Tècnica de Barreres a la Internacionalització, més rellevants que mai en el context actual i que l'any 2023 va resoldre més de dos mil consultes sobre aspectes crítics com aranzels, normativa o permisos per explotar; l'aposta per la multilocalització, ajudant empreses a obrir noves filials a l'exterior –per exemple, quaranta-sis empreses catalanes han obert filials a l'estranger l'any 2024 amb el suport del Govern de la Generalitat; un quaranta-quatre per cent més que l'any anterior–; l'acompanyament a les empreses per exportar més a través de canals digitals mitjançant el programa International eTrade; la cerca proactiva de compradors internacionals per a empreses catalanes.

En definitiva, diputades, diputats, malgrat els desafiaments i reptes globals, Catalunya és un territori d'oportunitats i comptem amb els actius de país i les eines per poder donar resposta als reptes que ens plantegen: empreses innovadores, talent de primer nivell i infraestructures de qualitat. Des del Govern continuarem treballant per garantir que l'exportació, la internacionalització i la captació d'inversions siguin motors del nostre progrés econòmic. Posarem a disposició del teixit productiu els instruments per ajudar-lo a sortir ben posicionat d'aquesta situació que afecta Cata-

lunya i també la resta d'economies del nostre entorn, i per continuar sent una regió competitiva, global i dinàmica. La internacionalització, el mirar més enllà, el cercar oportunitats més lluny de les nostres fronteres forma part de la identitat catalana des de fa segles. Només hem de fer i seguir fent tot el que hem fet sempre.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, conseller. Pregunto a la diputada senyora Conchi Jiménez si vol fer la rèplica. *(Pausa.)* No vol fer la rèplica.

Interpellació al Govern sobre les polítiques antiracistes del Departament d'Igualtat i Feminisme

300-00039/15

Per tant, passem al següent punt de l'ordre del dia, que és l'onzè, la interpellació al Govern sobre les polítiques antiracistes del Departament d'Igualtat i Feminisme. És presentada pel Grup Parlamentari Comuns i per exposar la interpellació té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. Conselleres, consellers, diputats i diputades, ahir va ser el Dia Internacional dels Drets Humans. Fa setanta-sis anys de l'aprovació de la declaració universal. Hi ha una internacional de l'odi que vol acabar amb tot el cos del dret internacional dels drets humans. I pensem, des del nostre grup parlamentari, que la millor manera de defensar aquest cos, tot aquest cos normatiu, és fent-lo servir més que mai. És per això que és una bona notícia que avui i ahir s'hagi celebrat a Barcelona o s'estigui celebrant a Barcelona el Fòrum de la UNESCO contra el Racisme i la Discriminació. És una molt bona notícia.

Des del nostre grup parlamentari hem pensat, precisament per això, que avui era un molt bon dia per parlar de polítiques antiracistes aquí al Parlament de Catalunya. I és que el relator especial de Nacions Unides sobre les formes contemporànies de racisme, discriminació racial i xenofòbia, ja l'any 2013, després d'una visita a l'Estat espanyol i també a Catalunya, va dir que era molt important, per poder avançar en aquesta matèria, que hi hagués una legislació específica contra el racisme. A dia d'avui no tenim aquesta llei, tot i que sabem que l'anterior Govern va començar a treballar en aquesta direcció. També sabem que hi va participar la societat civil, que se va fer molta feina per fer un avantprojecte i tot el camí estava perquè acabés en un projecte de llei i que aquest projecte de llei pogués entrar al Parlament.

Per això, la primera qüestió que volem plantejar és que aquest projecte de llei, aquesta feina que s'ha fet és important que arribi com més aviat millor en aquest Parlament per poder tenir el que esperem que sigui la primera llei contra el racisme a Catalunya.

També volia assenyalar la importància d'aprovar el Reglament de la Llei 19/2020, d'igualtat de tracte i no-discriminació. Han passat ja quatre anys, sabem que, també, s'ha fet feina, que encara no s'ha tancat aquest Reglament, i pensem que ha de ser una altra prioritat del Govern. I és que la lluita contra el racisme ha de ser una prioritat. Cal avançar i queda molt camí per fer. I, sobretot, cal valentia i voluntat política, més encara en un context de radicalització del racisme.

El racisme interioritzat, el social i institucional, formen part d'un sistema de racisme estructural. Existeix un vincle intrínsec entre el colonialisme, l'esclavitud, la persecució històrica de minories com el poble gitano i les formes actuals de racisme. És per això que és imprescindible també realitzar polítiques de memòria en las que s'abordi el passat esclavista, colonial i de persecució del poble gitano. Precisament, aquests dies, dilluns, es va fer la cloenda de l'exposició que s'ha fet en relació amb el

Baró Estardipen, la presó general per a gitanos i gitanes que va tenir lloc fa 275 anys. És un molt bon exemple de com pensem que s'han de fer les polítiques de memòria també en aquest sentit.

I també volem defensar el posicionament que ha fet el ministre Urtasun al Govern estatal amb relació a que cal revisar, des d'un punt de vista colonial, els nostres museus. És important posar-ho al centre. També pensem que s'ha de fer a Catalunya i també s'ha de fer i revisar els edificis de la Generalitat, en aquest sentit. I és que aquest passat té un vincle amb el present.

SOS Racisme assenyala, en el seu darrer informe anual, que el vint-i-tres per cent dels casos que va detectar el darrer any tenien a veure amb l'accés a drets socials bàsics. Així mateix, un dinou per cent van ser agressions o discriminacions entre particulars. Un 17,50 per cent de casos tenien a veure amb cossos de seguretat i un onze per cent amb cossos de seguretat privada.

I és que el 23 de novembre passat hi va haver una mobilització molt important, jo diria que històrica, al nostre país pel dret a la «vivenda». També es van mobilitzar organitzacions i col·lectius antiracistes per dir d'una manera molt clara que ja n'hi ha prou del racisme i la discriminació sistemàtica que la gent té quan va a buscar una casa; que és que el 2021 es va fer un informe a l'Ajuntament de Barcelona en el que més del seixanta per cent de les immobiliàries a les quals es va trucar estaven disposades a fer un exercici discriminatori a l'hora de seleccionar possible gent per fer un lloguer; és que el Sindicat de Llogateres de Girona, amb el Sindicat d'Habitatge de Salt i SOS Racisme també van fer un informe a Salt i Girona i l'índex d'immobiliàries que estaven disposades a fer aquesta discriminació era de més d'un vuitanta per cent. Tenim un problema d'accés a l'habitatge i tenim un problema d'accés a l'habitatge de les persones racialitzades del nostre país, i això s'ha de treballar i s'ha de posar al centre.

Cal dir també que al voltant d'un quaranta per cent de la població que ha emigrat a Catalunya i que no té la nacionalitat es troba en risc d'exclusió social. L'índex a la Unió Europea és d'un vint-i-sis. Són dades..., segurament n'hi ha d'altres, però està clar que aquesta és una realitat.

La xifra constata que el risc d'exclusió social se situa al voltant d'un disset per cent a la població general i en el cas de la població gitana és un vuitanta per cent, segons diverses organitzacions.

Per no parlar de l'esperança de vida, que l'esperança de vida a dia d'avui de la població gitana sigui deu anys inferior que la de la població general vol dir i és mostra del racisme estructural i de la urgència que tenim perquè l'antiracisme irradiï totes les polítiques públiques.

I, també, una recent campanya de la Fundació Secretariat Gitano ha establert –de fet, aquesta setmana la va treure– que dos de cada tres adolescents gitanos no acaben l'educació secundària obligatòria. I en el cas de les persones migrants seria un trenta per cent, segons la Fundació Bofill. Si agafem la població general, seria un catorze per cent.

Una altra dada important: el quaranta-cinc per cent de la població afrodescendent que viu a la Unió Europea s'ha sentit discriminat, en el darrer informe de l'Agència de Drets Fonamentals de la Unió Europea, i el cinquanta-vuit per cent de les persones que havien patit una identificació policial a països de la Unió Europea havia sentit que havia sigut discriminatòria, de població afrodescendent.

Consellera, diputats i diputades, tenim una gran responsabilitat. I la tenim també perquè hi han activistes antiracistes i organitzacions antiracistes que porten molt de temps fent molt bona feina. I s'ha anat avançant, i això està clar, però pensem que en aquesta legislatura s'han de seguir donant passos endavant.

I és que no pot ser que la gent, quan vagi a buscar una feina, intenti fer veure que no és gitana per veure si l'agafen o no l'agafen. I això passa perquè hi ha tota una discriminació sistemàtica que ens afecta. I també el que passa és que quan tens una fei-

na has d'estar escoltant acudits racistes, però en moltes ocasions per no ser detectat com a persona gitana o persona racialitzada calles i continues fent la teva feina. I ja n'hi ha prou!, com molta gent ha dit prou i ha denunciat. I hem d'estar a l'alçada.

Tampoc no pot ser que la gent canviï de nom per trucar a una immobiliària i veure si passa el primer filtre per intentar aconseguir un lloguer social. Tampoc, que la gent sigui discriminada per entrar a una discoteca pel seu perfil ètnic o racial. I no pot ser que moltes persones s'acostumin a que, si hi ha presència policial o un control policial, tinguin més probabilitats pel seu perfil ètnic o racial i no ser blanques que les persones blanques. Ja n'hi ha prou!

Llavors, el que pensem és que és necessària una actualització social, també institucional, davant d'una Catalunya que ja ha canviat, i assumir que tant Lamine com Aitana són igual de catalans, que no existeixen segones generacions de migrants i que prop de sis-cents anys d'antigitanisme ja se fan insuportables. És molt important assumir que de la mateixa manera que el masclisme és estructural i el patriarcat, el racisme també ho és.

A la legislatura passada es van començar a desplegar mesures importants i és necessari reconèixer-ho. També volem dir, des del nostre grup parlamentari, que serem molt exigents respecte a les polítiques antiracistes, polítiques que necessàriament han de ser transversals. Ha de ser una prioritat de legislatura. Cal un pla d'acció amb mesures antiracistes i un calendari d'implementació. Serà la millor manera de defensar el dret internacional dels drets humans i, per descomptat, dels drets del conjunt de la ciutadania de Catalunya.

Consellera, quines són les polítiques en matèria antiracista que tenen previstes dur a terme?

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Ara, per respondre, té la paraula l'honorable consellera Eva Menor Cantador, la consellera d'Igualtat i Feminisme. Quan vulgui.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Bé, moltes gràcies. Molt bona tarda a tothom. Agrair al diputat Garcia la seva intervenció constructiva i la seva predisposició a sumar forces en aquest àmbit, perquè estem plenament d'acord en el cent per cent de la seva intervenció.

Vostè n'ha fet menció i no puc començar la meua intervenció i parlar de polítiques antiracistes sense posar en relleu el context en el que vivim. És cert que el racisme no és una discriminació nova i que ens ha acompanyat al llarg de tota la història, però també és cert que estem en un moment particularment preocupant per dos fets: el primer, l'aparició de les xarxes socials, que, al final, han obert una autopista a la violència, i, d'altra banda, els partits polítics d'extrema dreta, que són amplificadors a nivell institucional d'aquestes discriminacions i que amb el seu discurs d'odi han fet que aquesta problemàtica també adquireixi una altra dimensió. I com a govern no ens quedarem de braços creuats. De fet, heu sentit moltes vegades al molt honorable president fer l'afirmació de que lluitarem contra els discursos d'odi, paraula per paraula, perquè pensem que aquest discurs és l'arrel de qualsevol tipus de discriminació, és l'arrel del racisme, perquè el permet sense cap tipus de vergonya i sense cap tipus d'impunitat.

Responent a la seva pregunta, exposaré a grans trets els eixos i les línies de treball. Veurà que estem molt d'acord amb moltes de les afirmacions. La primera: és veritat que Catalunya disposa d'una llei, la 19/2020, que va suposar un pas endavant en la lluita per la igualtat i la no-discriminació. Però aquest instrument normatiu ha de ser efectiu; ha de ser efectiu contra qualsevol tipus de discriminació que pugui patir qualsevol persona i en qualsevol àmbit, i també ha de proveir de mesures que facin un acompanyament a les víctimes en un sentit reparador del dany causat, però també desplegant sancions i, sobretot, posant molt èmfasi en la prevenció.

D'altra banda, és veritat que el racisme, com totes les discriminacions, requereix un enfocament multifactorial, perquè és multicausal. És fonamental, sota el nostre punt de vista, comprendre i abordar les discriminacions sistemàtiques que existeixen, que es troben molt arrelades dins del nostre comportament social, que estan tolerades socialment. Són desigualtats persistents que impedeixen a moltes persones gaudir de la seva dignitat i llibertat. Vostè ha posat molts exemples: l'accés a l'habitatge, l'accés a serveis, a serveis i drets –a l'educació–, l'exclusió social, l'exclusió laboral. En definitiva, és veritat que tenim un racisme estructural que requereix una comprensió ampla, perquè ha d'abraçar les diverses formes d'opressió que s'entrecreuen i es combinen de forma interseccional i posant la garantia de respecte als drets humans com a far que guiï les nostres polítiques públiques i la discriminació zero com a horitzó final.

Hem de ser molt proactius en la identificació i la correcció de totes les discriminacions. I és per aquest objectiu que ahir vam aprovar la creació del Consell Assessor de Drets Humans, sent el primer pas en aquesta resposta i aquesta estratègia transversal i global del Govern, que creiem que serà molt efectiva per aconseguir aquest objectiu. Un consell que suposa l'únic òrgan a nivell institucional a Espanya que ens permet posicionar-nos com a referents en la defensa dels drets humans a nivell europeu i mundial. La seva existència ens permetrà dotar la Generalitat, per primer cop, d'un òrgan especialitzat que treballarà en la promoció i la defensa dels drets humans. Volem que sigui una veritable plataforma per a l'anàlisi i la reflexió sobre polítiques públiques en aquesta matèria, comptant amb la veu de les entitats, també comptant amb la veu de les persones expertes, i alineades també amb els estàndards internacionals.

També hem de tenir molt present que els discursos d'odi són el caldo de cultiu que després generen les discriminacions i les violències. Per tant, és molt important impulsar el que nosaltres també vam proposar al començament de la legislatura, que és un veritable pacte català contra els discursos d'odi, que serà també el primer a tot Espanya. I l'objectiu d'aquest pacte serà protegir la diversitat cultural, religiosa i social del nostre país, així com combatre els discursos discriminatoris que fomenten la violència, l'extremisme i la segregació. Ens permetrà unificar les polítiques de tots els actors institucionals, socials i civils per abordar de manera transversal els discursos d'odi. També ens permetrà posar mesures concretes amb calendari i que siguin eficaçes. I també ens permetrà mobilitzar recursos que vagin més enllà d'un govern i d'una legislatura.

Per lluitar contra el racisme, estic molt d'acord que necessitem una llei contra el racisme. És aquesta futura llei que és veritat que es va començar a treballar en el mandat passat, que no va acabar d'estar enllestida i que nosaltres estem treballant per poder-la presentar en aquest Parlament al més aviat possible. La llei s'ha d'inspirar en valors de respecte a la dignitat humana, d'igualtat. Ha de posar de manifest el compromís dels poders públics per garantir una vida lliure de racisme, i tot plegat desenvolupant sobre tres eixos tota la nostra acció política.

Prevenició. Essencial per preparar les generacions actuals i futures en un marc de respecte i de protecció dels drets humans de totes les persones. Prevenició, que pot tenir la resposta en un programa formatiu de drets humans a les escoles de Catalunya com a primer pas per iniciar aquesta educació en valors democràtics i en el respecte mutu. Estem treballant amb el Departament d'Educació per a la implementació d'aquest pla i, si tot va bé, podem iniciar un pla pilot el proper curs escolar. Pensem que una educació antiracista, treballar en l'acceptació de la diferència, veure la diversitat com una riquesa i la reducció dels prejudicis i estereotips poden ajudar a prevenir actituds discriminatòries que generen conflictes i estigmatització, sobretot, en la població més jove.

Sancions. Foment de la denúncia, imprescindible. És veritat que la realitat de les discriminacions pateix una infradenúncia molt preocupant. Tenim dades sobre

l'enquesta de discriminacions, però el silenci i la infradenúncia ens fan preocupar sobre les dades, que són més enllà de les que disposem. Ja sabeu que tenim l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació per assessorar, tramitar i acompanyar les persones en situació de discriminació. Ja sabeu que tenim un equip especialitzat en fer feina, i aquesta l'hem de fer més visible perquè cal fer-ne ús.

Reparació. Hem de tenir molt clar que si veritablement volem transformar la societat hem de treballar l'impacte de la justícia reparadora o restaurativa des d'una perspectiva individual, és a dir, que les persones que han patit alguna situació d'aquest tipus tinguin resposta atenent els seus danys, les necessitats causades a la víctima, però també una justícia restaurativa de comportaments col·lectius, com de la que vostè feia esment. El coneixement de la història ens permet fer justícia. La memòria democràtica i la visibilització dels etnocidis, de les injustícies i de les discriminacions racistes de la nostra història és essencial per trencar els cicles de discriminació. Vostè ha posat l'exemple de la commemoració del 275è aniversari del Baró Estardipen.

Hem posat alguns exemples, però nosaltres, com a govern de la Generalitat, no podem fer-ho sols. Necessitem establir ponts amb organitzacions internacionals i països de la resta d'Europa. Vostè també ha fet esment d'aquest fòrum que s'està celebrant a Barcelona, el fòrum de la UNESCO, que és un fòrum internacional que és una llum d'esperança en un món globalitzat on els discursos racistes estan molt arrelats.

L'objectiu d'aquest acord és promoure una aliança global. Nosaltres hi hem participat de manera activa, explicant la nostra experiència, perquè volem contribuir a generar les bases d'unes polítiques públiques que suposin veritables respostes als desafiaments socials. I pensem que Catalunya té la majoria social i política suficient per ser la punta de llança a nivell mundial de les polítiques reals i efectives en defensa dels drets humans, perquè tenim entitats que treballen des de fa molt de temps en defensa de la igualtat i dels drets humans.

L'exemple de SOS Racisme, que rebrà la Creu de Sant Jordi, però tenim institucions que des de la proximitat garanteixen drets i oportunitats, garanteixen la convivència, com els ajuntaments, diputacions o els síndics, que sovint són la primera porta d'entrada de la ciutadania quan pateix algun tipus de discriminació. Per tant, treballarem de forma estreta, de forma contundent amb totes les institucions en defensa dels drets humans i contra el racisme.

Mireu –acabo–, l'estratègia dels intolerants és molt clara. Ells agafen la persona que no és com ells com a enemic, com a culpable, el deshumanitzen mitjançant la utilització intencionada del llenguatge. I nosaltres no podem ser tolerants amb els intolerants, no podem ser complaents i mantenir-nos en silenci. Per tant, agraeixo la mà estesa del seu grup. L'estratègia nostra dels demòcrates i progressistes ha de ser també molt clara: crear aliances, avançar cap a una societat on es garanteixi la convivència, la cohesió social i el respecte al diferent.

Com deia Angela Davis, en una societat racista no és suficient amb no ser racista, hem de ser antiracistes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, consellera. Ara és el torn de rèplica i té la paraula el diputat Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gracias, vicepresidenta. Consellera, estic molt d'acord en moltes de les coses que ha plantejat. Sí que també tinc molt clar que, des del nostre grup parlamentari, serem molt insistents i persistents en que la millor manera de ser antiracista és escoltar de veritat les persones que ho estan vivint i també les organitzacions de la societat civil que fa molt temps que diuen i senten que no estan sent suficientment escoltades. Pensem que calen passos endavant amb molta –amb molta– determinació.

Respecte al pacte català de discursos d'odi, pensem que és una bona proposta i, òbviament, ens trobarà i hi donarem suport. I en relació amb la llei contra el racisme, sí que ens agradaria tenir una data per saber quan arribarà a aquest Parlament, perquè sabem que la llei..., hi havia un avantprojecte redactat, que hi havia tot un procés amb la societat civil. Sabem que la situació, diguem-ne, de que es van convocar eleccions va fer que no arribés el projecte que està redactat i que cal que arribi. Perquè, d'alguna manera, si no, treballaríem amb altres grups parlamentaris per fomentar una llei. Però pensem que aquesta feina que, a més a més, han de poder acabar com a govern, és important que arribi com més aviat millor.

En relació amb el reglament, lo mateix, ens agradaria també tenir un calendari. En aquesta part sí que serem exigents en relació també amb que els anuncis que es facin vagin amb un calendari de treball. I penso, i n'estic convençut també, que altres grups parlamentaris estan en la mateixa línia.

Després hi ha una cosa, una qüestió, que jo sí que li volia plantejar, que l'he comentat a la meva primera intervenció, i té a veure, i ho estic dient molt, amb la necessitat de treballar el biaix per perfil ètnicoracial en diferents parts de l'Administració, però també a les actuacions policials. Quan es planteja que hi ha un biaix, no vol dir que es vulgui criticar cap col·lectiu professional, és assumir que, igual que existeix el masclisme, hi ha un biaix ètnicoracial i s'ha de dotar de mitjans.

I és que el 2010, l'Agència de Drets Fonamentals de la Unió Europea ja va fer un manual perquè els diferents estats implementessin maneres eficaces de combatre una cosa que passa a tots els països. El 2019 ho han actualitzat. I penso que és important, a més a més, que des de la conselleria d'Interior, que sabem que fa unes setmanes el director general de la Policia va dir que farien un informe en relació amb aquest biaix per perfil ètnicoracial, penso que és important també que des del seu departament treballin en aquest informe i treballin en la solució, i també des de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació.

Pensem que és necessari, penso que podem donar aquest pas, que a vegades els canvis costen, però que quan es fan, com ha passat en moltes ocasions, fa que tot vagi millor i, a més a més, que la policia, els cossos policials tinguin encara més confiança. No va de la seva labor ni personal ni en conjunt, va de tenir millors mecanismes per garantir millor els drets de la ciutadania.

I també hi ha una altra qüestió que ens preocupa i que també volem dir, i són d'aquestes coses del racisme que no són molt còmodes, però és important també revisar de quina manera s'estan duent a terme actuacions de Mossos d'Esquadra amb Policia Nacional, amb policies locals, en diferents localitats, on s'està demanant la documentació a persones, amb la Policia Nacional, en aquests dispositius conjunts, en estacions de tren o en llocs on estan vivint de manera quotidiana.

Pensem que s'han de revisar aquests protocols i, sobretot, el que més, d'alguna manera, caldria revisar seria aquesta actuació tan activa dels cossos policials que tenen la competència en estrangeria, en espais de la vida quotidiana de la gent. I això, per mi, consellera, és aplicar l'antiracisme de manera real, perquè la gent no ha de tenir por de caminar per la seva ciutat, no ha de tenir por d'agafar..., en una estació de tren. I s'ha de garantir la igualtat també en àmbits en els que són també molt incòmodes.

En tot cas, estic d'acord amb vostè, estic convençut de que ens posarem d'acord, de que podrem avançar i que donarem passos en matèria de polítiques antiracistes en aquesta legislatura, com ja s'ha fet darrerament.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per fer la rèplica, té la paraula l'honorable consellera Eva Menor Cantador. Quan vulgui.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Bé, moltes gràcies. La primera cosa que li vull dir, diputat, és que agraeixo i agrairé sempre la seva persistència. Jo sempre he sostingut que el control sempre ens farà millor Govern. I li agraeixo també el seu to constructiu sempre en les seves intervencions, posant sobre la taula temes que a nosaltres també ens preocupen molt.

Parlava de la participació de la societat civil, de la necessària transversalitat de tot el Govern de la Generalitat en tenir aquesta perspectiva antiracista i defensora dels drets humans; també des de la perspectiva de la conselleria d'Interior i de totes les conselleries de la Generalitat. I en aquest sentit és pel que estem obrint també tots aquests espais de participació. He mencionat el consell assessor i el pacte català, perquè jo crec que poden ser dos elements que ens permetin tenir aquesta visió, des de l'escolta activa a la societat civil i la interpel·lació al conjunt de l'organització i al conjunt de la Generalitat de Catalunya.

El tema de la llei antiracista, que hi estem treballant, nosaltres ens estem mirant el text, estem enviant-lo també a altres departaments de la Generalitat perquè també ens aportin la seva visió. Jo crec que el podrem tenir a començaments de l'any que ve i potser..., jo em puc comprometre que abans de l'estiu pugui estar aquí; si no, com a molt tard a l'estiu. Però estem ara analitzant el text, fent algunes propostes de millora. No estem tocant gaire, ja sabem que és un tema que s'havia abordat molt i que havia tingut gran consens també des de la perspectiva de l'organització civil. Però ara s'ho estan mirant la resta de departaments de la Generalitat.

Sobretot perquè, també..., jo crec que vostè ha dit una cosa molt important: ha parlat de transversalitat. De la mateixa manera que necessitem la transversalitat per aplicar les polítiques d'igualtat de gènere, necessitem la transversalitat per aplicar les polítiques en defensa dels drets humans i antiracistes, perquè afecten tots els àmbits de la nostra vida: afecten l'educació, afecten el dret a l'habitatge, afecten les polítiques de seguretat. I jo crec que aquesta mirada l'hem de tenir.

No pateixi, que nosaltres treballarem amb la mateixa intensitat que ens demana. Presentarem un calendari d'accions. Presentarem aquí la llei antiracista. I tenim una oficina, que és l'Oficina d'Igualtat de Tracte, que ha de ser una oficina per perseguir qualsevol tipus de discriminació, vingui de la institució, vingui de qualsevol entitat. I, per tant, jo el que sí que crec que hem d'intentar és que aquesta oficina sigui una eina útil; donar-li molt coneixement i sobretot molta accessibilitat, perquè la principal barrera que tenim en aquest sentit és la por.

Normalment les víctimes d'aquestes situacions el que tenen és por, estan silenciades per una manca de drets estructurals a la seva vida. I jo crec que obrir la porta a l'acompanyament d'aquestes persones perquè no tinguin por a denunciar ens permetrà també aflorar totes aquestes desigualtats i situacions de racisme estructural a què vostè feia referència.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre la situació del personal de presons

300-00041/15

Iniciem ara el dotzè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre la situació del personal de presons; presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Per exposar aquesta interpel·lació, té la paraula el diputat Alberto Villagrasa Gil. Quan vulgui.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidenta. *Conseller*, 13 de marzo de 2024, sobre las cinco de la tarde: Núria López estaba trabajando en la cocina del centro penitenciario de Mas Enric cuando un interno destinado a la cocina la asesinó a sangre fría. El asesino se supone que era un preso de confianza, pues tenía acceso a los utensilios de cocina que podían ser utilizados de arma blanca, como cuchillos o tijeras. Y estaba en la cocina con acceso a esos utensilios, a pesar de que el asesino de Núria estaba en prisión por degollar a una mujer en el año 2016. Y, al parecer, la propia víctima ya alertó de la conflictividad del interno, por lo que se le retiró de la cocina y al poco tiempo retornó a ese mismo destino, sin que a día de hoy haya ninguna explicación convincente.

El caso es que Núria perdió la vida ese fatídico día y el Govern de turno no estuvo a la altura. No estuvo a la altura de cómo se desarrollaron esos días. Sí que es verdad que se guardó un minuto de silencio en la Diputación Permanente, pero en ningún momento hubo una convocatoria ni en la puerta del Parlament ni en la Generalitat de Catalunya para guardar un minuto de silencio en su memoria. Y la gestión posterior la verdad es que dejó mucho que desear, como iremos explicando a lo largo de la interpelación.

En resumen, silencio y vergüenza institucional es lo que se vivió, por las prisas de pasar página ante la celebración inminente de las elecciones autonómicas. Silencio y vergüenza institucional.

Mire, sabemos que, por desgracia, en prevención, la seguridad al cien por cien nunca existe. Pero el silencio no puede ser cómplice de un intento de olvido de una víctima ni ha de servir para tapar errores.

Por parte de la Generalitat parece ser que, ante los problemas que se dan alrededor de los funcionarios de prisiones, es mejor no hacer ruido; da esa sensación: mejor no hacer ruido. Lo que pasa dentro de los centros penitenciarios ahí se queda, y que no se hable mucho. Debe ser que no es políticamente correcto.

Pero las agresiones a los funcionarios de prisiones no son hechos aislados ni anécdotas, son una realidad. Cuatro ejemplos de los últimos cuatro años: 2021, Quatre Camins, un interno arrancó de un mordisco un dedo a un funcionario; 2022, Puig de les Basses, otro preso seccionó parte del cuello de un trabajador de un mordisco; 2023, se produjo un grave episodio en Lledoners con intento de un motín en el que el cabecilla, tras agredir a un trabajador, instigó a sus compañeros a que acabasen con su vida, y 2024, a principios de este año, un interno golpeó a un funcionario de forma reiterada hasta romperle el pómulo. Como ve, señor *conseller*, es un hecho objetivo que las agresiones a los funcionarios van en aumento, es una realidad, y estamos en números insostenibles.

Mire, entre agresiones leves, agresiones graves y tentativas, hemos pasado, en el 2016, de 151 a, por ejemplo, en el 2019, 475; en 2021, 749; en el año 2022 ya estamos en 1.231, y en el 2023, en 1.149. Esas son las cifras, así de crudas. Y la respuesta no puede ser acciones puntuales sin continuidad para ir parcheando el problema. Y le pongo un ejemplo muy rápido. Ahora ustedes van a dar veinte horas de defensa personal; bienvenida esta medida si tenemos en cuenta que venimos de cero, pero eso no es más que una medida de tapabocas. Por ejemplo, la defensa personal –y se lo puede explicar cualquier persona que sepa de artes marciales– viene por el entrenamiento continuo, repetitivo de los movimientos e inmovilizaciones con personas de diferentes tamaños y pesos, y de forma continuada. Es decir, después de esas veinte horas, ¿qué? ¿Ustedes han cumplido? No. Eso tiene que ser una acción periódica, no puntual, evidentemente, porque los funcionarios de prisiones la necesitan.

Pero el máximo ejemplo de que hay un *govern* que no quiere ruido y no priorizar la solución a los problemas reales –y no digo que sea su caso– es esto –es esto–: un convenio firmado a última hora, antes de comenzar la campaña electoral de las elecciones autonómicas. Un convenio que una gran parte de él es verdad que habla de mejoras salariales, pero no trata en profundidad el problema de fondo, de seguridad,

de los funcionarios de prisiones. Y aunque lo firmasen con dos sindicatos, y no dudo que lo firmasen de buena fe –no lo dudo–, otros no lo han suscrito. Y es verdad que el enfado de los trabajadores llevó a realizar una recogida de firmas entre el colectivo en contra de este convenio. Y a pesar de todos los problemas para recoger estas firmas, prácticamente el cincuenta por ciento de la plantilla se ha mostrado contrario al convenio. Ya le adelanto que en la moción le vamos a proponer una votación de aceptación del convenio entre los trabajadores de prisiones –no solo los afiliados a sindicatos, sino entre todos los trabajadores de prisiones–, y, según el resultado que haya, que usted coja el toro por los cuernos e inicie una nueva negociación respetando los avances salariales, pero, eso sí, tocando de verdad el problema de fondo, que es la gran preocupación de los funcionarios, que es como garantizar los protocolos y medidas que garanticen lo máximo posible su seguridad.

Otro ejemplo de la vergüenza que hemos pasado con el anterior Govern se dio con la presentación del informe del *síndic* sobre la muerte violenta de Núria, donde expresa sus consideraciones y recomendaciones y espera, como así expresa el informe, saber cuál es la opinión del *conseller* o *consellera* sobre su resolución y saber qué medidas se adoptaran al respecto, algo que, hasta el día de hoy –que sepamos nosotros–, se ha quedado sin respuesta. También le avanzo que en la moción vamos a proponer la creación de una comisión de trabajo para dar respuesta al informe y las consideraciones de la *síndica*.

Pero hay que poner en valor el trabajo que hacen los funcionarios de prisiones, y así lo dice la Ley 1/979, de 26 de septiembre, donde dicen que realizan su trabajo sin ningún tipo de discriminación. Pero también dice, en su artículo 4, que los internos han de mantener una normal actitud de respeto y consideración con funcionarios de instituciones penitenciarias y autoridades judiciales y de otro orden, tanto dentro de los establecimientos penitenciarios como fuera de ellos, con ocasión de traslado, conducciones o prácticas de diligencias. Es decir, hacer o no hacer una gestión política penitenciaria con políticas buenistas y negligentes que al final lo que comporta es poner en riesgo y desprotección la vida de los funcionarios de prisiones.

Y le pongo un ejemplo, que usted ya era *conseller*. Hace unos meses se destina a la cocina del Centro Penitenciario de Ponent a un condenado con delitos de sangre. ¿Otra vez? ¿No hemos aprendido nada? Evidentemente que, en la política penitenciaria y el derecho penal, uno de sus ejes principales es la reinserción, por supuesto, y ha de ser así. Pero hemos de ser conscientes que tenemos una población reclusa de 8.500 personas que están internas por la comisión de un delito en cumplimiento de su correspondiente pena, y que muchas de estas personas es verdad que se integran en la sociedad, pero otras, por desgracia, no lo consiguen y persisten en sus actitudes conflictivas o agresivas, y eso también es una realidad.

Me quedan dos minutos, y voy a pasar a relatar algunas de las iniciativas que están pendientes y que dependen básicamente de la voluntad política, dependen de ustedes. Por ejemplo, la instalación de inhibidores de frecuencia para que la población reclusa no pueda utilizar dispositivos móviles de forma ilegal dentro de un recinto penitenciario.

Poner en valor el Riscanvi como método de análisis de riesgo, pero no como excusa para la estrategia de la «*obertalitat*» penitenciària para crear un tercer grado encubierto hacia personas que no tendrían que tener ese beneficio y que al final aumenta el riesgo de reincidencia en libertad y que no beneficia para nada su reinserción.

Revisar algunos *gaps*, porque es verdad que la mediación ha de ser la primera actuación, pero llevarla mucho más allá al final lo que va a poner en riesgo es la vida de un funcionario de prisiones. Y es importante como institución –como institución– y de cara a los trabajadores de prisiones respaldar y solicitar al Gobierno de España la rápida tramitación de la proposición de ley presentada por el Partido Popular y aprobada en el Congreso de los Diputados, por la que se reconoce a efec-

tos legals el caràcter de agents de la autoritat de los funcionarios de instituciones penitenciarias.

Por todo ello, señor *conseller*, presentamos esta interpelación, porque la situación de los funcionarios de prisiones es preocupante. Los funcionarios de prisiones han de realizar su trabajo con unas mínimas garantías de seguridad, y es un tema pendiente de esta institución y los números así lo demuestran.

Y voy finalizando, presidenta. Señor *conseller*, le ruego, le rogamos que no siga con la política continuista del Govern de Esquerra Republicana en materia penitenciaria, que ha sido una de las peores que ha sufrido este colectivo, y que ustedes hagan los gestos que tengan que hacer –y aquí nos encontrarán– para que los funcionarios de prisiones se sientan respaldados, de una vez por todas, por la Administración.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula l'honorable conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, el senyor Ramon Espadaler Parcerisas.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Moltes gràcies, senyor diputat. Senyores i senyors diputats, de fet, parlar de la situació del personal de presons, que és el títol de la interpellació i al que realment s'ha centrat el diputat que ens ha interpellat, doncs és, entre altres coses, parlar, evidentment, de condicions de treball, parlar de seguretat per al personal de presons en els centres, és parlar de formació –que vostè n'ha parlat molt poc– en el treball. És parlar també de compliment dels acords signats. Perquè vostè diu: «S'ha signat un acord que no ens agrada, que s'hauria de canviar, però una part s'hauria de mantenir, o no.» Nosaltres el que estem és per complir els acords contrets pel Govern; també per l'anterior Govern. I és parlar de tot aquest conjunt de qüestions.

Jo m'havia estructurat –intentaré també anar donant resposta a tot el que ha plantejat vostè– aquesta intervenció en dos blocs: per un costat, una brevíssima diagnosi, una mica, de la situació en la que estem i el grau de compliment, quin és el grau de compliment d'aquests acords a dia d'avui i en l'horitzó més immediat, i després –i potser això em caurà en la segona part de la intervenció–, una mica, quin és l'horitzó de futur, perquè entenc que també es desprèn de la seva intervenció doncs aquest interès per dir: «Escolti, vostès què faran?» Vostè ens diu: «No facin continuïsmes de determinades polítiques.» O ens suggereix algunes coses a fer.

Respecte a la diagnosi i al punt de partida, hi estem d'acord. Jo sumo una vegada més la meua veu, la nostra veu, doncs, a la condemna de l'assassinat de la Núria. Vostè ha estat crític amb com es va gestionar en aquell moment. Jo responc pel que hem fet com a govern en el seu moment: és interlocutar, parlar amb la família en un acte, jo crec, honest –en el context de les festes de la Mercè–, que és de l'àmbit penitenciari, vam retre un homenatge. I, a més a més, no ens vam quedar només aquí, que va venir la família. Jo crec que era un gest de reconciliació que era oportú i que era el moment en el que es podia fer. I si no es va fer abans és perquè no era oportú fer-ho abans, i això també ho voldria deixar molt clar. I el que varem fer és modificar una circular –i ha estat objecte de crítiques també per part d'altres grups d'aquesta cambra– en la que dèiem: «Home, els interns que estan penats per ús d'armes blanques el més propi és que no estiguin en les cuines.»

Per tant, de decisions se n'han pres i s'estan executant, i totes les decisions comporten canvis importants i rellevants i es van aplicant gradualment en els centres penitenciaris, mirant de que la repercussió d'això no alteri altres equilibris al si de les presons, perquè és una qüestió important.

Però crec que vostè ho ha focalitzat molt en un tema que el preocupa a vostè –també a nosaltres–, que és tots els aspectes relacionats amb la seguretat dels servi-

dors públics, dels funcionaris del nostre sistema penitenciari. I ha donat unes dades, fixi's, de tots aquests anys menys les d'aquest any –tot i que som tremendament, i serem tremendament transparents; estan, les pot disposar; al web del departament les trobarà–, en les que sí que estem en condicions, doncs, de dir que amb relació al que és les agressions s'està inflexionant una tendència. És cert, i vostè té raó quan diu que la trajectòria dels darrers anys ha set creixent en uns percentatges severes. Aquí té vostè tota la raó. Però accepti'm també –i les dades ho avalen– que en aquests moments s'està inflexionant aquest creixement en l'àmbit de les agressions, i aquest és un tema important. Si ho mirem per taxes, és a dir, agressions per cada mil interns a funcionaris, el 2023 estàvem amb una taxa de 18,6 i a dia d'avui estem en una taxa de tretze. És cert que no hem tancat l'any, però ens queden escassament vint dies d'any. De cap manera es recorreran aquests cinc punts de diferència, en absolut, de taxa. Per tant, això jo crec que és important, i insuficient, ja l'hi accepto, però en qualsevol cas s'està començant a invertir aquesta tendència, no?

I pel que fa, doncs, a les agressions –i vostè les catalogava bé–, les cataloguem en greus –ho dic per entendre'ns tots–, que són aquelles que requereixen assistència mèdica i que acaben derivant en una incapacitat laboral transitòria, i les que són, en definitiva, lleus, que no requereixen baixa laboral. En els dos àmbits, la tendència d'aquest any és a inflexionar i és a la baixa respecte a l'any anterior. No recuperem –i volem ser molt honestos en l'ús de les dades– les dades de fa dos, tres i quatre anys, perquè el creixement ha estat important, no? Per tant, aquest és un dels temes que, de futur, ens ocuparà, ens preocupa i que ens ha d'ocupar moltíssim, no?

El que sí que es manté igual són..., i això també computa i també contribueix, d'alguna manera, a crear els estats d'ànim i els climes al si dels centres penitenciaris. Aquí seguim igual, no s'ha incrementat, però es mantenen els incidents sense cap tipus de lesió; que també és una realitat –que també és una realitat. Que no hi hagi lesió no vol dir que no hi hagin incidents i que no estressin i que no, doncs, vagin en contra moltes vegades dels servidors públics. En aquest sentit, estem parlant d'insults, estem parlant d'espentes, estem parlant de qüestions que no deriven, evidentment, en l'àmbit mèdic, ni de lluny, però, en qualsevol cas, que contribueixen a generar, a crear un clima al si de les presons. Això es manté. Per tant, aquestes són les dades, no?

Per què creiem que d'alguna manera s'ha començat a inflexionar a la baixa, doncs, aquesta taxa d'agressions? Doncs bàsicament creiem que això és així per tres raons. Perquè hi ha una millora de la formació inicial. I aquí s'han fet esforços i els ha fet el Govern que ens ha precedit; aquell que vostè diu que ha fet totes les coses malament n'ha fet, i nosaltres ho volem reconèixer, de bé. No hi tinc cap mèrit jo en aquesta formació inicial –jo..., el nostre Govern– en els funcionaris, en els servidors públics. Un reciclatge professional i la implantació de programes específics. Que no tinc molt temps d'explicar el contingut d'aquests programes específics, però, en qualsevol cas, creiem que la seva implementació, creiem que aquesta major formació, que –ja l'hi avenço– pensem que ha d'anar a molt més, en qualsevol cas, sí que impacta positivament i explica –no trobem cap altra explicació– en bona part que aquest clima, aquestes agressions d'alguna manera hagin anat minvant.

Amb relació al que vostè deia, el compliment dels acords sindicals, nosaltres estem per complir-los. Val a dir que, fins a dia d'avui, tant el Govern que ens va precedir com el Govern actual de la Generalitat han anat donant compliment a tot el que era la part salarial d'aquests compliments, els acords que es van acordar. Entenc que aquests són els que vostè diu: «No, no, aquests s'han de preservar.» En qualsevol cas, tingui per segur que es compleixen, que es preserven i que es preservaran de futur. I tenim imputat, doncs, en el que és el pressupost per a l'any 2025 quin és l'impacte i quines són les partides que hem de disposar per fer aquest compliment estricte d'aquests acords.

Però nosaltres, de futur, el que creiem que és substantiu, doncs, és posar l'accent..., no sé si s'ha de qualificar d'un canvi de model, probablement no, però sí d'una inflexió i d'un nou model de formació tant en origen..., de selecció de formació, d'incentivació de carrera professional, d'empoderament –si em permet l'expressió– dels quadres també intermedis, que creiem que això aporta seguretat a totes les parts i que això és una aposta ferma no només per a la seguretat dels servidors públics, que mereixen i que requereixen i que el Govern sempre defensarà, sinó també pel bon clima als centres penitenciaris, perquè això també redunda en la qualitat de vida i en el clima en els centres penitenciaris. Per tant, aquest sí que serà..., després n'hi donaré alguns detalls més, però, en qualsevol cas, aquest sí que per nosaltres és un eix absolutament fonamental de futur.

Esmentava vostè també alguns aspectes tangencials, però que estan en aquests acords, però que són necessaris, com la incorporació de mesures tecnològiques també al servei de la seguretat. Aquí hi ha recorregut, també aquí hi ha recorregut, hi ha molt recorregut, i és una cursa de tots, de totes les parts, moltes vegades. Els avenços tecnològics ens permeten aportar més seguretat en el perímetre de les presons evitant l'ús indegut de la telefonia, de la telefonia mòbil o altres aspectes, i, en aquest sentit, també, doncs, anunciar que estem per la modificació, modificant determinats contractes de subministraments per instal·lar..., i manteniment d'alguns equips de radiotransmissió, per un costat, i també per tenir elements de prevenció utilitzant la tecnologia, sempre i tot al servei del bon clima, sempre i tot al servei de la seguretat dels servidors públics que estan en l'àmbit de presons, que són, com pot entendre, una de les principals preocupacions que té l'actual Govern amb relació a l'àmbit de presons.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, conseller. Per fer la rèplica, té la paraula el diputat senyor Alberto Villagrasa Gil.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, rápidamente. Señor *conseller*, cuando hablo del convenio, le hablo de una realidad, y es que cuando, a pesar de las trabas que se ponen, un colectivo recoge casi el cincuenta por ciento de firmas porque están en su contra es que evidentemente hace falta una revisión. Y la revisión no viene tanto por las mejoras laborales, sino por el tema de los medios y sistemas operativos para asegurar la integridad física de los trabajadores de prisiones. Y eso es lo que le estoy diciendo, que lo revisen, porque si el cincuenta por ciento de los trabajadores están firmando que con eso no están de acuerdo es que hay un problema en esa firma.

Sobre los datos de 2024, no ha acabado el año, yo no los tengo, por eso no se los puedo expresar. Me alegra que hable de formación, pero entiendo que ha de ser formación continuada, no puntual ni esporádica. Mediación, base legal, pero también defensa personal y utilización de sistemas de defensa –también.

Sobre los inhibidores de frecuencia, es que ya se puede aplicar, es que la tecnología está lo suficientemente avanzada como para poder inhibir frecuencias en espacios muy concretos. No me diga que vamos a estudiar tecnologías, es que ya existen estas tecnologías. Por lo tanto, se podría implantar mañana mismo.

Y lo que sí le voy a pedir es que en sus declaraciones en este tema tan..., tan de piel no vaya con ambigüedades. Declaraciones suyas del 6 de diciembre en un medio de prensa; le preguntan por las agresiones, y yo entiendo que a lo mejor no quiso decir lo que se ha entendido, ¿eh?, pero a usted le preguntan por las agresiones y dice: «Es un tema que es complejo y que no tiene una fácil solución, porque son en un sentido y en el otro.» ¿En qué sentido? «Y tiene mucho que ver con que se haya podido crear un clima positivo en los centros, y el juego de equilibrios dentro de una prisión es tremendamente sutil.» ¿Equilibrios entre quién? Si lo que hay que hacer es

cumplir la ley... ¿Les va a pedir equilibrios a los funcionarios de prisiones, que hacen grandes sacrificios? ¿Está hablando de ellos?

Y cuando habla de que esto no es una solución fácil «porque son en un sentido y en el otro», ¿en qué sentido está hablando? Porque aquí solo hay dos: reclusos y funcionarios de prisiones. Y que me los ponga a la misma altura..., yo creo que esto ofende. Usted luego se explicará, pero esto mismo es lo que se entiende por sus palabras. Por eso le digo que ha de ser muy claro en sus declaraciones y no jugar o intentar ser políticamente correcto, porque al final se pueden malinterpretar sus palabras. Y yo lo que entiendo aquí es que pone en un lado a los funcionarios de prisiones y en el otro a la población reclusa, y no es justo.

Y no es justo porque aquí de lo que se trata es de cumplir la ley. Y si hay alguien que ayuda a hacer cumplir las normas en los centros penitenciarios son los funcionarios de prisiones, a los que hay que cuidar, a los que hay que mimar, que durante muchos años han estado abandonados y no se les tiene en cuenta. Porque, como decía antes, da la sensación de que lo que pasa en los centros penitenciarios..., que no salga de esas cuatro paredes, porque no es políticamente correcto. Pues sí, pasan cosas, porque hay 4.500 trabajadores públicos en las prisiones de Cataluña que cada día ponen en riesgo su integridad física para dar un buen servicio.

Yo le digo, señor *conseller*, que si es para mejorar la situación de los trabajadores de prisiones le tendemos la mano y nos encontrará, pero para jugar a ambigüedades no estamos aquí.

Gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per respondre, té la paraula el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Perdó, començo pel final el principi d'aquesta segona part que em deia, sobre les declaracions. És cert, jo ho vaig puntualitzar, deia: «en un sentit o un altre»..., jo ho tenia *in mente*, i això és el que vaig intentar aclarir en la nota: entre interns, que també n'hi han –i a vostè sembla que no li preocupen, a mi em preocupen molt–, i entre interns i servidors públics –i funcionaris. Em referia a això, i per això vaig fer una nota aclaridora.

I vull seguir el fil d'aquest discurs. Evidentment que nosaltres farem cas de les recomanacions que ens fa la Sindicatura de Greuges. És la nostra obligació –és la nostra obligació. La nostra obligació és garantir la seguretat dels servidors públics. I aquí hem dit: «Escolta, formació com una qüestió fonamental, ús de la tecnologia, ús d'estratègies per garantir aquesta seguretat», i la formació és fonamental. I estic d'acord amb vostè que no és una formació... Que ara era molt breu; ara ja estem parlant d'una mica més de temps, ha de ser una formació molt més llarga, molt més continuada. En l'inici ha de ser més extensa, més llarga, amb una formació també pràctica, no només teòrica, que també és molt important per saber quina és la funció, i, a més a més, que pugui ser continuada en el temps, que puguem fer unitats formatives.

I aquest serà, ja l'hi asseguro, un eix central de la política del Govern, del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica, amb relació a l'àmbit de presons, però també aquests elements de sensibilització. Per tant, sí, tecnologia al servei de la seguretat dels servidors públics; sí, formació com a eix absolutament central, però també és molt important garantir els drets dels interns, que també tenen els seus drets, com és obvi i evident. I crec que ningú..., bé, potser algú, però..., ningú ho nega, en aquest sentit.

Per tant, no em faci entrar en contradiccions: «Escolti, desatengui el que li diu el síndic de greuges, no vagi per aquest camí i vagi per aquest altre.» No, nosaltres... I aquesta no és una qüestió només d'equilibris, de mirar de quedar bé amb una part

i amb l'altra. És una qüestió molt més profunda. És una qüestió de creure's fermament que els servidors públics en aquest àmbit i en qualsevol altre àmbit tenen dret a fer el seu treball amb plena seguretat. I és una qüestió també de creure's quins són els drets que assisteixen els interns.

I benvingut sigui el control extern. Jo discrepo d'una cosa que ha dit vostè fa un moment: «Escolta, és que el que passa dintre les presons...», com si no ho diguéssim. No, no, el que volem és la màxima transparència. De fet, deuen haver vist algunes dades sobre agressions que havien sortit. Jo vaig demanar... Dic: «Escolta, d'on surten tots aquests teletips?» Diu: «No, és que ho hem penjat al nostre web.» Hagués agraït que n'haguessin informat el conseller dos dies abans, però aquest és un tema ja resolt internament. (*El conseller riu.*) Però celebren que aquesta informació sortís del departament. I, per tant, i tant que volem transparència. I en absolut no volem opacitat del que passa dintre les presons en cap dels seus àmbits, perquè és l'única manera –l'única manera– de poder corregir i millorar i anar endavant.

Per tant, confiança en els servidors públics, sí; assistència als servidors públics, sí; formació als servidors públics, sí; mesures tecnològiques al servei de la seva seguretat, sí. Evidentment. I també, amb igual fermesa, defensa dels drets, evidentment, de tots els interns. I, per tant, atendre les recomanacions que se'ns fan des d'una institució que és filla i fruit d'aquest Parlament com la Sindicatura de Greuges. Que entenc que vostè no ha dit: «Escolti, no en facin cas, d'això.» Per tant, en aquest punt també estariem d'acord.

En qualsevol cas, gràcies per l'oportunitat de poder parlar serenament d'un tema que, és veritat, només apareix en el frontispici i apareix en les portades i en els diaris en el moment que hi han problemes gruixuts, com n'hi han hagut. Però crec que ara hi ha un moment probablement –potser alguns no ho veuran així, però...– d'una certa baixada de to –no vivim la tensió que vivíem just abans de les eleccions per raons que ja ens hem dit i hem explicat–, doncs probablement ara sigui el millor moment per reflexionar, per decidir i per actuar al servei de la qualitat també dels nostres centres penitenciaris, que, per tant, serà la qualitat de totes les persones que estan al seu voltant.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, conseller.

Interpel·lació al Govern sobre les arts i la cultura en l'educació

300-00042/15

El tretzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre les arts i la cultura en l'educació. La presenta el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula per exposar-la la diputada senyora Rocio Garcia Pérez.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Bona tarda. Senyora consellera, diputats i diputades... Conseller, aquesta tarda, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, volem plantejar-li aquesta interpel·lació per abordar les accions de govern i els debats que es produeixen a Catalunya impulsats també pel Conca, organisme públic creat per aquest Parlament el 2018, al voltant de les arts i la cultura i la seva relació amb el món educatiu. A dia d'avui hi ha un ampli consens acadèmic i professional que reconeix que l'educació i la formació cultural i artística ajuden al desenvolupament cognitiu dels infants des dels primers anys de vida. I per garantir la universalitat, l'equitat i la igualtat d'oportunitats es fa necessari incorporar-les a totes les etapes de l'ensenyament obligatori de tot el sistema educatiu.

El darrer informe de la UNESCO, editat el 2021, afirma que per fer front als reptes que té la població del segle XXI cal treballar la imaginació, el judici crític i la construcció de les possibilitats a través de l'educació artística. El paper destacat de les arts en l'adquisició de competències per a la vida està avalat també per la Unió Europea. La Comissió va proposar una agenda europea per a la cultura, aprovada el 2007 pel Consell de la Unió Europea i que reconeix el valor de l'educació artística en el desenvolupament de la creativitat. I en el marc estratègic de la Unió Europea també s'apunta la importància de les competències transversals a l'ensenyament, entre les quals hi ha la sensibilitat cultural i la creativitat de les persones.

D'altra banda, l'informe Reset de Catalunya del 2022 diu que cal dotar de les eines necessàries la comunitat educativa per tal d'incorporar a l'escola projectes i propostes vivencials i d'educació artística que permetin connectar l'alumnat amb la cultura i també amb el seu entorn. I ens recomanava no ubicar els aprenentatges humanístics i artístics exclusivament en hores no lectives, o sigui, en el fora escola. Així mateix, la UNESCO reconeix que l'educació en les arts pot expandir en gran mesura les capacitats dels estudiants per dominar habilitats complexes i pot donar suport a l'aprenentatge social i emocional d'infants i joves.

I aquí a casa nostra podem dir que estem en la mateixa línia. El Consell Nacional de la Cultura i de les Arts crec que ha fet una aportació majúscula en aquests darrers anys creant un gran espai de debat i de treball professional i multidisciplinari al voltant dels valors de les arts i de la cultura i l'educació a Catalunya. I això ho hem pogut veure en els dos fòrums celebrats, el del 2022 i el del 2024, que les conclusions les vam veure fa pocs dies. Tant la primera com la segona edició han generat un gran consens pedagògic i professional.

I a la carta de les arts a l'educació, també aprovada en aquest 2022, en la primera edició del fòrum, ja hi ha recollides quaranta-sis recomanacions fetes a les administracions i als agents culturals per tal de fer-los avançar cap a un futur pla nacional de les arts a l'educació a Catalunya.

Per tant, detectar i inventariar les experiències innovadores i bones pràctiques ja existents al nostre territori i fer propostes i debats sobre el paper de les arts a la cultura i l'educació van ser unes línies estratègiques que es marcà el plenari del Conca per a aquest mandat, que s'iniciava el 2019 i que està a punt de renovar-se.

Jo volia aprofitar aquesta ocasió que em dona la interpellació per adreçar-me també al plenari del Conca, del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, tan necessari i útil –que ara finalitza el seu mandat, el mandat de cinc anys– i que entre les seves funcions tenia i té vetllar pels ensenyaments artístics i la presència de les arts a la cultura, a l'educació al nostre país. S'ha centrat també en la defensa dels drets culturals i de l'aprenentatge universal del llenguatge artístic, perquè les arts són imprescindibles en l'educació integral de les persones i, per tant, s'han de posicionar –pensem i compartim– des de l'educació primària i secundària obligatòria. D'aquí justament partia el primer fòrum per impulsar una major presència de les arts com una competència transversal a la llum de les experiències també més innovadores i existents a Catalunya i també a Europa.

Per tant, podem afirmar que hi ha un consens ampli al voltant de la defensa de les arts i de la cultura com una forma de coneixement que complementa la predisposició de l'alumnat davant les matèries més de caràcter científic i tècnic, i no només les humanístiques. Ha de ser, llavors, aquesta una competència transversal del nostre sistema educatiu i clau en la formació integral de la persona des de la infància per al desenvolupament de les seves capacitats cognitives, emocionals i relacionals.

La cultura és un dret de la ciutadania recollit a la Declaració universal dels drets humans, i les administracions han de vetllar perquè tothom hi tingui accés. Des del nostre grup parlamentari, Socialistes i Units per Avançar, defensem aquests valors i les polítiques públiques necessàries per tal de garantir l'equitat en l'accessibilitat a

les arts i a la cultura i, alhora, assegurar la igualtat d'oportunitats de tothom per gaudir-la, contribuint a la seva capacitat i al seu desenvolupament personal i social.

Els estudis recomanen, doncs, que per gaudir de les arts en tota la seva dimensió s'han d'adquirir a la vegada que la resta d'aprenentatges bàsics. I és això el que ens diuen, no?, que en l'educació obligatòria es pot garantir aquesta capacitat universal per aprendre els llenguatges universals artístics alhora que s'aprèn la resta de matèries, tot assegurant, com dèiem, la igualtat d'oportunitats, la inclusió i l'accessibilitat. Perquè reforçar l'educació artística de les persones és incidir en el desenvolupament d'altres capacitats també tècniques, com les matemàtiques, i són exemples que tenim més que demostrats.

Per tant, és més que recomanable invertir en equitat, en formació artística, i que les administracions públiques cooperin a partir de les seves competències per sostenir el sistema de les escoles de les arts al conjunt del territori, que és una de les recomanacions que ens feia també la carta de les arts a l'educació del primer fòrum del Conca. Alhora, aquestes polítiques públiques de foment de l'ensenyament artístic contribueixen a tenir una ciutadania més formada, més culta i més lliure. I, bé, les polítiques culturals són aquest element fonamental de democratització i d'empoderament ciutadà.

I, com ens deia el Conca el 2022, a dia d'avui Catalunya té reptes en aquest sentit que cal afrontar, com són la poca participació dels públics a la cultura i la baixa capacitat de la ciutadania d'expressar-se artísticament. El Fòrum de les Arts a l'Educació va fer propostes i recomanacions per revertir el dèficit de la sensibilització artística i de l'alfabetització cultural d'infants i joves i també de la resta de la població, però és que la formació artística ha d'estar en la base, i és això el que hem de revertir.

De la mateixa manera, recomanava que les polítiques culturals haurien d'avançar en una aliança amb els centres educatius i els agents culturals i artístics també del conjunt del territori. I, com també s'hi feia especial incidència, és necessari enfortir la xarxa territorial de les escoles locals de les arts als municipis, a les entitats que se'n fan càrrec, com a necessàries i fonamentals per garantir aquests drets culturals de la ciutadania. Bé, també hi han altres estudis que constaten que aquestes habilitats són necessàries i que els comportaments relacionals amb les arts reverteixen majoritàriament en millors resultats competencials del nostre alumnat, alhora que permeten aquest desenvolupament personal de les persones, tant individual com d'integració plena en la vida social.

Per tant, des del Partit Socialistes pensem que cal insistir en educar, en formar artísticament la població, i que aquesta sigui una prioritat del Govern de la Generalitat, com s'ha fet i com creiem que ara es continuarà fent. I el Govern sabem que està fent feina en aquest sentit, en aquesta línia. Fa unes setmanes les conselleres també d'Educació i de Cultura es van reunir dins de l'espai de la comissió bilateral dels departaments, creada també la passada legislatura a instàncies del Conca i d'aquesta carta de les arts a l'educació per seguir avançant en la implementació de les recomanacions aprovades.

I, per tot això, consellera Hernández, avui li volíem demanar que ens expliqués més detalls dels que vam poder llegir, quines passes s'estan donant ja cap a aquestes feines que ens van encarregar el Conca i el fòrum, i com el Departament de Cultura en aquesta etapa, en aquesta nova legislatura, s'està plantejant enfortir les arts i la cultura en l'àmbit educatiu i què s'ha pogut fer en aquests més de cent dies primers del Govern del president Salvador Illa.

També hem pogut veure als mitjans que la setmana passada, justament vaig celebrar que fos a la meua comarca, el Baix Llobregat, al municipi de Vallirana, s'hi presentaven unes iniciatives de promoció de la lectura dins del pla nacional del llibre i la lectura que també ens agradaria que ens expliqués. I, bé, el que sabem és que les aliances per impulsar la cultura i el nostre patrimoni cultural i associatiu –els ateneus, la cultura popular– són imprescindibles també per avançar en drets i oportunitats per a tothom.

I, des del nostre grup parlamentari, sàpiga que té el nostre suport per contribuir a sumar esforços per defensar l'equitat, l'accessibilitat als ensenyaments artístics i a la cultura en el conjunt del país, sense exclusions per a ningú de cap mena i, sobretot, per fer créixer culturalment la nostra població, els catalans i les catalanes.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Sònia Hernández Almodóvar, consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Gràcies, president. Diputada Garcia, diputats, diputades... No puc estar més d'acord amb totes les cites que fa dels diferents ens i entitats que s'han manifestat en el nostre país i arreu a l'entorn de la importància del vincle entre cultura i educació i de la importància de l'educació artística, de l'educació a les arts al llarg de tota la vida.

En les conclusions –justament vostè ho esmentava– d'aquest segon Fòrum de les Arts a l'Educació que va tenir lloc el passat 30 d'octubre per iniciativa del Conca es parla de l'educació artística –i obro cometes– «com una eina que garanteix l'equitat en l'accés i la participació cultural i el progrés d'una societat democràtica, sense exclusions ni desigualtats socials i territorials». Ho torno a dir, no puc estar-hi més d'acord.

Per això, tal com hem explicat des de l'inici de la legislatura, una de les prioritats d'aquest Govern en matèria de cultura és precisament garantir els drets culturals de la ciutadania tot impulsant les arts i la cultura en l'educació, l'accés i la participació cultural. I hem dit també que posarem la ciutadania al centre d'aquestes polítiques públiques. I és que garantir els drets culturals vol dir impulsar la pràctica artística i cultural de tothom i a tot arreu, des de la infantesa i al llarg de tota la vida.

La nostra acció, doncs, ha de començar per assegurar la presència de les arts i la cultura des de la base, en el sistema educatiu, que és l'espai d'equitat per excel·lència. Perquè l'escola i l'institut són els llocs on es garanteix l'adquisició d'un capital cultural compartit pel conjunt de la ciutadania, un capital que permet reduir desigualtats socials.

És per això que fa unes setmanes ens vam reunir, com vostè molt bé assenyalava, amb la consellera Niubó i el seu equip per tal de compartir visions i posar fil a l'agulla en aquest àmbit tan estratègic per nosaltres. D'aquesta trobada en va sorgir una taula de treball que es reunirà cada dos mesos per fer seguiment dels programes compartits i de les noves accions que anem desenvolupant per impulsar i reforçar el vincle entre cultura i educació en les diferents etapes educatives i formatives. Aquesta taula, integrada per les dues conselleres, les secretaries generals i diverses direccions sectorials, és la mostra del pes que aquesta qüestió tindrà en la present legislatura.

I, en la mateixa línia, properament tenim també previst trobar-nos amb el Departament de Recerca i Universitats per tal d'aprofundir en la presència de les arts en l'àmbit acadèmic, especialment a través de la formació de formadors, que, de forma complementària, els doti d'eines i metodologies per abordar les diferents disciplines artístiques a l'aula. Perquè, com els he dit, volem impulsar la pràctica artística des de la infantesa i al llarg de tota la vida de les persones.

Per tal d'aterrar aquesta estratègia, una de les primeres mesures que hem engegat, fruit de la col·laboració interdepartamental, és el desplegament territorial del programa per a la presència de les arts i la cultura en l'educació. Voldria dir-vos que per mi aquest és un programa importantíssim, amb un plantejament ambiciós que estem disposats a fer créixer en aquests propers quatre anys. Un programa que vol impulsar el paper de les arts en l'entorn educatiu dins i fora de l'aula i afavorir la implicació dels professionals i agents de la cultura en la formació artística i creativa dels infants i joves d'arreu del país.

A efectes pràctics, això significa que hem començat a desplegar un equip format per catorze persones, amb onze tècnics de cultura que treballaran a tot el país des

dels serveis territorials del Departament d'Educació per tal de generar vincles entre els centres educatius i els equipaments i projectes culturals que hi ha a cada territori. Justament la setmana que ve presentarem públicament aquest equip de tècnics. Volem que els equipaments culturals –els teatres, els auditoris, els museus, les biblioteques, els arxius– siguin encara més una extensió de les aules, i que els creadors, les entitats i els esdeveniments culturals dels diferents territoris siguin referents per a l'alumnat i els equips docents propers.

El principal objectiu d'aquest programa és, doncs, facilitar la connexió entre els professionals de la cultura i els de l'educació amb la voluntat d'aprofitar el paper enriquidor de les arts dins i fora de l'entorn lectiu com a element que contribueixi a millorar l'adquisició de coneixements, com vostè molt bé deia, les habilitats i actituds, i a reforçar l'aprenentatge social i emocional dels infants i joves, i també a desenvolupar l'esperit crític, la seva capacitat d'interpretar la realitat en un món presidit per la successió d'informacions i d'imatges a gran velocitat i constants. De forma preferent, aquest programa vol potenciar les activitats culturals en centres educatius que acullen infants en situació de vulnerabilitat per tal d'impulsar la cultura com una eina d'inclusió, cohesió i desenvolupament comunitari. En una Catalunya diversa, la cultura és i ha de ser una eina d'equitat.

Fins ara els he parlat sobretot de l'impuls de les arts en l'educació. I una altra de les prioritats del departament que encapçalo és la valoració del patrimoni cultural com a eina d'identificació col·lectiva. Catalunya és un país amb un ric i molt divers patrimoni. El conjunt de monuments, de museus, de col·leccions i arxius permet explicar la cultura i la història i la societat catalana des dels seus orígens, identificar-se amb el país i entendre el present en tota la seva complexitat.

Per això estem engegant dos programes que posen en valor la riquesa i diversitat del patrimoni català com a eina educativa. D'una banda, l'experiència didàctica «Els ulls de la història», un recurs educatiu en fase pilot que ha de servir per experimentar el patrimoni cultural a l'aula de manera vivencial mitjançant la potencialitat que ofereixen les tecnologies immersives. És una proposta adreçada a l'alumnat de primer cicle de secundària que té per objectiu posar en valor el patrimoni no només com una eina de reconeixement o de memòria del passat, sinó com a eina, com a instrument per al reconeixement mutu i per entendre el present i plantejar-nos el futur.

Es tracta d'un escenari itinerant que, a través de la realitat virtual, entra a l'institut, interpella directament l'alumnat i el convida a endinsar-se i a descobrir petites històries vinculades a cinc espais patrimonials del país: les pintures rupestres del Cogul, la cartoixa d'Escaladei, el romànic de la Vall de Boí, el castell de Miravet i el conjunt de Sant Pere de Rodes. L'experiència està adreçada a tots els centres de secundària que ho sol·licitin, de manera totalment gratuïta, i els puc assegurar que abans de començar ja està tenint una gran gran acollida.

D'altra banda, també en aquesta legislatura desplegarem un nou programa perquè els centres educatius entrin en contacte i es vinculin amb els equips patrimonials i arxivístics del propi territori, un projecte de proximitat que posarà en valor la riquesa i diversitat del patrimoni català per conèixer la nostra història i les diferents maneres de viure al llarg del temps a Catalunya, amb propostes pedagògiques fetes a mida per a cada territori.

A banda d'aquests programes, també estem avançant en altres accions per reforçar els vincles entre la cultura i l'educació. Vostè parlava, no?..., com és el cas de les mesures previstes en el pla nacional del llibre i la lectura, que, com saben, estem desplegant amb convicció, moltes de les quals tenen un vincle directe amb l'entorn educatiu. Per exemple, el programa «Lletres a les aules», que permet apropar l'alumnat als autors del país, millorar la comprensió lectora i estimular el coneixement de la llengua.

Al costat de totes aquestes accions vull subratllar que els equipaments culturals públics del país fa temps que han incorporat la mirada educativa en les seves pro-

gramacions i que cada cop hi ha més centres educatius que utilitzen els museus, els teatres o els auditoris del seu entorn com una extensió del treball a l'aula per tal de fer créixer els coneixements, però sobretot per fomentar la sensibilitat, la creativitat i l'esperit crític d'infants i joves. Tots ells ens tindran al seu costat per a l'aprofundiment d'aquesta tasca.

En aquest sentit, els anuncio que estem treballant en una nova línia de subvencions per incentivar que els equipaments culturals públics i també els de titularitat privada i associativa puguin intensificar la seva funció social amb el disseny i el desplegament de programes educatius i per a famílies, per a escoles, per a instituts. Una aliança, aquesta, entre cultura i educació que, com he dit al principi, és del tot estratègica per construir una societat més democràtica i lliure, més rica i diversa, del tot imprescindible en els temps en què vivim.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. La diputada senyora Rocio Garcia vol tornar a intervenir? *(Pausa.)* No.

Interpellació al Govern sobre les restriccions que afecten el sector pesquer

300-00046/15

Passem al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre les restriccions que afecten el sector pesquer. És presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, president. Conseller Ordeig, diputats... Con esta interpelación, VOX pretende sentar las bases para un debate profundo y urgente sobre las políticas aplicadas al sector pesquero no solo en nuestra región, sino en todo el Mediterráneo.

La pesca no es solo una actividad económica; representa un estilo de vida, una forma de ver el mundo, una forma de conocer y relacionarse con la naturaleza. Ser pescador va más allá de simplemente salir a capturar la mayor cantidad de pescado posible. Los pescadores son los primeros interesados en implementar las acciones destinadas a conseguir que los recursos marinos perduren a lo largo del tiempo y que el pescado tenga un precio justo, lo que les permite vivir con dignidad y ofrecer a los consumidores un producto fresco y asequible.

Este oficio se ha transmitido de padres a hijos incorporando conocimientos tradicionales y, en la actualidad, adaptándose a las nuevas tecnologías para proporcionar un producto más seguro, respetando el medio ambiente y manteniendo una profesión ancestral.

Miren, en Catalunya los pescadores se organizan mediante las cofradías, que son las encargadas de la protección a los productos directos y aseguran la libre competencia y la continuidad de la demanda. Por cierto, en Europa son las grandes desconocidas. Catalunya en pesca tiene competencias en aguas interiores y sobre aquellos aspectos relativos a la ordenación del sector, como pueden ser la comercialización, organización, construcción y modernización de los barcos de pesca, entre otras actuaciones.

En nuestra región, en las últimas dos décadas, la flota pesquera ha tenido una pérdida considerable de masa empresarial. La flota pesquera de arrastre en el año 2000 era de 366 embarcaciones; hoy son 198, una reducción de la flota del 45,9 por ciento. La flota total en el año 2000 era de 1.550 barcos pesqueros; hoy, a fecha de septiembre de 2024, son 597 barcos pesqueros, una reducción de la flota del sesenta y dos por ciento. A esto hay que añadir la situación en estos momentos: el sector pesquero del Mediterráneo se encuentra en una gran encrucijada.

Pero, señor Ordeig, hemos de ir al origen de la situación. ¿Saben quién la provocó? Ustedes –ustedes–, los socialistas, los de la agenda 2030, los del pacto verde europeo, los que arruinan a las clases trabajadoras, eliminan el sector primario y deslocalizan nuestra industria. Eso sí, siempre de la mano en Europa del Partido Popular.

En 2019, la señora Clara Aguilera, eurodiputada socialista, presentó una propuesta en la eurocámara para la gestión de las pesquerías demersales en el Mediterráneo occidental manifestando que «ayudará a mejorar la situación medioambiental y pesquera en esta zona, cuyas poblaciones están siendo sobreexplotadas en este momento». Es decir, siempre con el mantra permanente de la sobreexplotación.

El Pleno del Parlamento Europeo aprobó el plan socialista por 413 votos a favor y 181 en contra. ¿Saben ustedes quién votó a favor? ¿Lo saben? Lo digo porque algunos hoy intentan hacerse la foto, intentan ponerse al lado de los pescadores, pero lo votaron ustedes, los socialistas, los populares, Esquerra votó a favor y el partido de Puigdemont, Junts. Todos esos partidos se arrodillaron a esas pretensiones y hoy tenemos el Reglamento 2019/1022, que establece un plan plurianual, plan que no tuvo en cuenta el impacto socioeconómico a medio y largo plazo.

Además, en vez de escuchar a los pescadores, sucumbieron a los *lobbies* de la pesca industrial. ¿Consecuencia? Han puesto en peligro el sustento de la pesca de bajura del Mediterráneo. Desde el año 2020 su sumisión obligó a los pescadores a la reducción del cuarenta por ciento del esfuerzo pesquero en la flota de arrastre, una reducción de caladeros y la reducción del horario de pesca. ¿Saben qué supone para un negocio familiar perder el cuarenta por ciento de los días para realizar la actividad? (*Pausa.*) Señores diputados, que estamos hablando de una pesca de bajura o litoral, que pescan cinco días a la semana menos de once horas y la mitad del tiempo lo pasan trasladándose a los caladeros. Los pescadores, con mucho esfuerzo, sacrificio, y algunos de ellos viéndose obligados a reducir sus tripulaciones, han cumplido. Lamentablemente para el sector pesquero, el reglamento establece en su disposición final que estas nuevas medidas restrictivas se aplicarán a partir del 1 de enero 2025 –es decir, ahora.

Todos sabíamos que el 9 y 10 de diciembre el Consejo, según las propuestas de la Comisión, establecería la asignación de los días de pesca. Finalmente, se consuma la infame imposición de medidas drásticas que supondrán la restricción de los días permitidos para la pesca de arrastre: de ciento cuarenta días se pasará a tan solo veintisiete días permitidos a partir del 2025, lo que supone una reducción del ochenta por ciento de los días que los pescadores podrán salir a faenar.

Por si fuera poco, la Unión Europea da la opción a los pescadores a seguir pescando casi los mismos días que en 2024 siempre y cuando se adopten medidas sostenibles, es decir, como decía la eurodiputada socialista hace cuatro años. Imponen inversiones demoledoras y adaptaciones en redes y mallas que los pescadores ya han dicho y han manifestado que para el tipo de pesca en Cataluña son inviables. ¿Este es el gran acuerdo que defienden usted y el presidente Illa, que hoy sacaba pecho de eso? Pero ¿ustedes se creen de verdad que cualquier empresa se podría mantener trabajando veintisiete días al año?

Pero, mire, ¿qué suponen estas medidas? Aparte de seguir castigando a un sector que lleva años sufriendo las imposiciones de Bruselas, superando una burocracia incalculable, luchando con el aumento de costes, el aumento de combustible, el aumento de los impuestos, e intentando sobrevivir a una competencia desleal sin precedentes, populares, socialistas y separatistas, con un falso argumento climático, firman la muerte del sector. Todos ustedes la han rubricado. De ponerse en marcha esta medida, habrá puertos y lonjas que cerrarán, pescadores en la cola del Inem, por no decir la rotura tradicional y cultural de muchos municipios que han vivido generaciones de la pesca.

Miren, aquellas imágenes icónicas que hemos visto todos, si hemos ido al puerto, del pescador en un taburete o en una caja limpiando las redes y las mallas..., pues,

mire, esa foto háganla rápido, porque me temo que en pocos días ya no la podrán hacer más.

Para que se hagan una idea, según un comunicado emitido por diferentes federaciones de cofradías, la Confederación Española de Pesca –Cepesca– y la asociación en Defensa de la Pesca de Arrastre Sostenible en el Mediterráneo –Depam–, se calcula que diecisiete mil familias se irían al paro gracias a su agenda globalista de Bruselas, provocando un daño social, económico y medioambiental irreparable.

Fíjense si los argumentos climáticos no hay por dónde cogerlos que hasta el informe sobre el estado de la pesca en Cataluña en el año 2023 por el instituto oceanográfico de Cataluña –Icatmar–, es decir, ustedes, contradice los estudios de la Comisión Europea y asegura que las especies pesqueras se encuentran dentro de límites biológicos seguros. Especies como la merluza, el salmonete, la cigala, la gamba blanca y la roja muestran niveles por encima de los mínimos que garantizan el estado de las especies a largo plazo. Esta última, la gamba roja, los expertos indican que será una de las más afectadas tanto en escasez como en la consecuencia de subida de precio, lo que repercutirá tanto en restaurantes como en el consumidor directo.

Es decir, no solo hablamos del efecto directo que suponen estas medidas para el sector pesquero, sino también para el sector de la restauración, importantísimo en nuestra región, que venden el valor añadido del productor local y de proximidad. ¿Qué van a vender ahora? ¿La gamba que ustedes quieren, la de Marruecos o la de Argelia? En VOX lo tenemos claro, defendemos y preferimos la de Tarragona, la de Palamós o la de San Carlos de la Rápita. (*Alguns aplaudiments.*)

Señor *conseller*, ¿le parece suficiente una carta en agosto para, supuestamente, proteger a nuestro sector pesquero pidiendo una moratoria de aplicación de una norma que los socialistas promovieron, o sea, autoenmendándose? ¿O una PR presentada deprisa y corriendo antes del Pleno para intentar esconder la interpelación de VOX? ¿O enviar cartitas a los grupos parlamentarios y convocarlos a reuniones excluyendo a VOX, a más de 230.000 votantes –por lo tanto, algunos de ellos son pescadores–? ¿O un *spot* publicitario en el peor momento posible, que lo único que hace es reírse directamente de los pescadores? Un anuncio que pide comprar y escoger pescado local cuando les están imponiendo que cesen sus actividades y que cierren sus negocios.

Conseller, no es aceptable ningún tipo de acuerdo que no pase por revertir todas y cada una de las medidas que ustedes impusieron en el año 2020.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara de la resposta del conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el senyor Òscar Ordeig i Molist. Quan vulgui.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputades, diputats... Diputat, gràcies per poder fer el debat avui aquí d'un tema que ens ocupa i ens preocupa. I, per tant, començaré fent unes reflexions que intentaré que siguin complementàries al debat que hem tingut avui a la sessió de control i, per tant, introduir alguns elements nous.

Primer de tot, deixin-me dir..., sempre m'agrada dir que el sector agroalimentari a Catalunya és el primer sector de l'economia i un terç d'aquest sector són exportacions i, a més a més, garanteix una alimentació saludable en quantitat i qualitat suficients perquè els ciutadans tinguem una de les esperances de vida més altes del món. I, a més a més, amb un valor afegit dels productes que fa que gent, també persones de tot el món, vinguin aquí a veure com ho fem i, per tant, a entendre la cadena de valor.

I dintre aquesta reflexió de sistema, de sector agroalimentari, d'aquesta varietat de productes alimentaris, de dieta mediterrània, tenim, evidentment, la pesca. I, per tant, com vostè ha dit –i ho comparteixo–, amb una llarga tradició, la pesca no només és pesca, és tota la cadena de valor de, com hem dit, les embarcacions, les

lloges, les confraries, els ports. Per tant, al conjunt del litoral, aquí hi ha un ecosistema... La distribució. Jo ho vaig parlar també el dia que fèiem la presentació de la campanya de la pesca, que estava, com es pot imaginar, preparada, pensada, pactada amb el sector abans de que coneguéssim les malaurades dades i la proposta de la Comissió Europea. També a Mercabarna estaven preocupats per veure què és el que passaria també si faltava peix de proximitat local, perquè ocupa un espai molt important en el sistema de distribució.

Per tant, importantíssim, el sector agroalimentari; importantíssima, tota la cadena de valor de la pesca. Importantíssim per a la pesca mediterrània, per a tota l'economia i per als llocs de treball i per a la tradició del conjunt del país.

Jo crec que la pregunta que ens hem de fer..., ens podem tirar els plats pel cap, però la pregunta que ens hem de fer..., diu: «I ara què fem? I ara què fem?» És evident..., jo no vindré aquí a dir que tot s'ha fet bé en el passat, perquè és evident que no. L'anterior Govern d'Esquerra crec que va crear eines positives. Una de les que ha dit vostè és Icatmar, però és evident que algunes coses, doncs, no les hem pogut gestionar prou bé, sobretot en l'àmbit de Brusselles, i ens hem trobat aquesta proposta.

I també li diré..., estaria bé que també posés una mica en valor..., que féssim un discurs, una reflexió ponderada de què ha funcionat i què no precisament per encertar en el futur. I, per tant, que posés en valor que, gràcies al consens territorial de diferents comunitats autònomes, del ministre d'Agricultura, també de diferents països d'Europa, gràcies a això no s'ha aprovat la proposta inicial, que era demolidora. Ens agrada la proposta que ha sortit al final? No és la nostra. Tant de bo no l'haguéssim d'aplicar. Els hi haig de dir que, de les mesures selectives que ens imposa la Comissió Europea per mantenir els dies de pesca, una part la flota catalana ja les està aplicant. Pot dir això: Catalunya és pionera en aplicar mesures selectives a la pesca per tal de ser més sostenible i per provocar un augment dels estocs pesquers a casa nostra. Per tant, això també ens facilitarà mantenir aquests dies de pesca amb menys esforços, però és evident que requerirà una inversió important.

I, per tant, compromís de la Comissió Europea, dedicar recursos per finançar aquestes inversions; compromís del ministre –a mi directament també m'ho ha dit i ho ha dit als mitjans de comunicació–, i compromís del Govern de la Generalitat. Algunes de les inversions que s'han de fer ja s'estan cofinançant en aquests moments i, per tant, segueix obert aquest compromís: tancar caladors, arts selectives, portes sense contacte amb el fons, veda biològica, malles selectives... Tot això ja s'està fent per part de la flota catalana.

Què hem de fer? Doncs, primer de tot, ja els hi he dit: escolti, jo..., dic, farem una trobada amb els grups parlamentaris per tal de parlar, escoltar tothom. Farem una trobada amb les confraries de pescadors el divendres, precisament, per fer-ne una avaluació; també amb Icatmar i amb els tècnics del departament, per avaluar l'impacte que tindrà en les finances de les confraries, dels pescadors. Jo crec que hem d'intentar..., hem de pilotar el millor possible aquesta situació crítica per intentar no perdre més embarcacions. Ja s'ha dit molts cops aquí: hem perdut la meitat de la flota pesquera els darrers deu anys i, per tant, no ens podem permetre perdre més embarcacions.

Un cop tinguem l'avaluació, les opinions de tothom, presentarem una bateria de mesures per tal de superar el millor possible aquesta situació. I, sobretot, un tema importantíssim: el Govern de la Generalitat i el Departament d'Agricultura, amb la PAC, però també la pesca, amb les avaluacions d'estocs o amb tots els temes que l'afecten, hem de tenir una presència permanent a Brusselles per tal de defensar els nostres interessos i per tal de fer un seguiment permanent de tots aquells temes que ens interessin. Ens ho demanen els pescadors, és de sentit comú. I, per tant, hi destinarem també els recursos que facin falta per tenir aquest contacte. I amb el conseller d'Exteriors, com he dit anteriorment, també ja ho hem començat a treballar.

Per tant, ajuda, sí, d'acord. Mantenir... Jo crec que aquí el missatge que hem de donar és que d'aquí a deu anys la flota pesquera catalana ha de ser viable, ha de ser

sostenible i, per tant, hi ha d'haver relleu generacional. I això passa perquè hi pugui haver més dies d'activitat, perquè hi pugui haver un sistema d'avaluació d'estocs que sigui el que toca, d'acord?, i també perquè hi pugui haver, si és viable i és sostenible, relleu generacional, que la gent es guanyi la vida i, per tant, que realment enfortim la cadena de valor de la pesca, com abans li he comentat.

Què més? *(Pausa.)* Ah, un altre... Mira, m'havia apuntat aquí... Un altre element important a destacar. No sé si ho ha vist, però dic: la flota catalana jo crec que es destaca per liderar moltes mesures biològiques que han ajudat precisament els últims temps a recuperar els estocs, també a millorar la biodiversitat. I també –no sé si ho recorda– fa un parell de setmanes vàrem presentar els resultats de la pesca neta, també, que és aquesta col·laboració que fem els pescadors amb el Govern per tal de recollir setanta mil litres de brossa al mar anualment. Per tant, cap aquí hem d'anar.

Què els hi demano i què els hi ofereixo? Jo els hi demano, u, que siguem ponderats, perquè evidentment Catalunya, anant sols a Brussel·les, no ens en sortirem. Per tant, necessitem generar consensos a tots els països que tenen pesca mediterrània i anar amb posicions consensuades. Imagini's si ho han fet, si ho van fer..., si era escabellada la proposta de la Comissió Europea que va fer que per primera vegada signéssim un acord, eh?, i una proposta. Vam fer reunions presencials, però també ens vam posar en contacte tots junts, amb un sol comunicat, les diferents comunitats autònomes afectades, amb el comissari de Pesca per dir-li que això era del tot insostenible, era impracticable i això condemnava a la desaparició total de la flota.

Miri si és escabellat que va aconseguir que països que històricament no hi havia manera que es posessin d'acord, com Itàlia, França, Portugal, doncs, anessin també a l'una, i gràcies a això també s'ha aconseguit. Hi havia una minoria de bloqueig que va poder forçar que s'obrissin les negociacions. Alguns d'aquests països evidentment no van aguantar, es van desmarcar en algun moment de la negociació. Però, en tot cas, la reflexió és: o anem junts a Brussel·les amb tots els territoris que comparteixin realitats similars i demandes semblants a Brussel·les o no ens en sortirem.

I després, també, no enganyar el sector. Pensar que Catalunya sol pot decidir sobre..., o que aquest Govern pot decidir sobre lo que es va debatre ahir a la nit és enganyar el sector, és enganyar l'hemicicle i, per tant... Ara, dir que nosaltres hem d'anticipar, hem de participar o fins i tot hem de liderar les respostes per als propers anys, jo crec que això és encertat.

I també, per últim, deixi'm dir una cosa, ara que estem a les portes de Nadal, que és on el sector precisament es juga la major part dels seus ingressos. Home, doncs també està bé si això serveix perquè la ciutadania de Catalunya obri els ulls sobre els grans productes de qualitat, alimentaris, que tenim a prop, que els posi en valor i que hi inverteixi, eh? Jo crec que això ha de servir també perquè tots plegats prenguem consciència del magnífic tresor que tenim al costat de casa i no el deixem perdre, que llavors ja serà massa tard, l'haurem de portar de l'altra punta del món segurament més car i ens haurem carregat pel camí l'economia del nostre litoral.

Després, com que tenim el segon torn d'intervenció, segur que em comentarà més coses i podrem seguir parlant del tema.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, conseller. Ara és el torn de rèplica del diputat Javier Ramírez Gutiérrez. Quan vulgui.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, vicepresidenta. Señor Ordeig, pondremos un ejemplo muy claro: imagine que ustedes imponen un impuesto que delimita directamente la economía catalana y entonces crean una serie de bonificaciones que, al final, son imposibles de asumir. Consecuencia: al final acabas pagando hasta más que el tope impositivo. Esta es la situación que tenemos ahora con la pesca de arrastre.

Han dicho que ponen condiciones para que puedan los pescadores, inclusive, poder pescar hasta los ciento treinta o ciento cuarenta días que estaban pescando hasta ahora. Pero es que las medidas que tienen que tomar son inasumibles, no las pueden tomar. De hecho, usted, *grosso modo*, también lo está admitiendo. De hecho, su análisis final..., la verdad es que el análisis lo comprendo; lo que no entiendo son las soluciones. Porque, mire, es verdad que las competencias son limitadas, pero ¿qué han hecho ustedes? ¿Qué van a hacer ustedes?

Mire, yo le pongo un ejemplo. Ahora todo el mundo se sonroja y ahora todo el mundo se pone en la foto con los pescadores. Oiga, mire, en la legislatura pasada, ¿saben cuántas propuestas, cuántas interpelaciones hubo de pesca? Ni una sola. Solo una propuesta de resolución, que presentó VOX, para afrontar el problema del aumento del combustible en las barcas de pesca. Y ustedes no dijeron nada. Pero es que usted tiene una solución, y es que ustedes gobiernan en Europa. La directriz es europea. No haga así, no haga así... (*L'orador fa gestos de desaprovació.*) Porque, mire, le pongo un ejemplo. Lo tiene muy sencillo. Oiga, mire, coja el teléfono y llame a su comisario, Teresa Ribera. ¡Llame! Y le diga: «Oiga, levanten todas las restricciones del campo, del sector primario y de la pesca.» Y ustedes, que tanto han presionado para poder gobernar en Europa, aplíquenlo. Y no lo han hecho.

Por tanto, nosotros, ante eso, ¿qué hacemos? ¿Un frente común en todas las instituciones? Hemos presentado mociones en ayuntamientos, en parlamentos regionales, hemos presentado una iniciativa en el Congreso y estamos apretando a nivel de Europa. Porque, efectivamente, necesitamos presión para revertir eso, pero para revertir sus políticas, las de los socialistas, los populares y los separatistas. (*Aplaudiments.*)

Y ante esta situación hay algunos que están muy callados. A mí gustaría saber qué opinan los sindicatos; deben estar comiendo gambas, las pocas que quedan, porque no han dicho ni mu. Eso sí, cuando ustedes hacen algún tipo de política especulativa salen ahí a primera fila. Y, ahora, ¿dónde están? ¿Con los pescadores? ¿Saben por qué? Porque no les interesa –no les interesa.

Mire, cuestiones. Aquí se ha hablado de compensaciones. Oiga, no queremos limosna. Los pescadores no quieren limosna; quieren poder faenar, quieren poder trabajar. Usted dice: «No, es que si se aplican estas medidas sostenibles podrán trabajar.» Pero ¿qué medidas? ¿Y por qué? Pero ¿por qué? ¿Por qué tenemos que seguir machacando al sector primario? Pero ¿por qué? ¿Por qué? Porque eso responde a un principio ideológico, una agenda 2030, un pacto verde europeo y un sistema de políticas invasivo ante la soberanía de los estados miembros que ustedes aplican desde la Comisión y desde el Parlamento Europeo (*aplaudiments*), porque están gobernando ustedes.

A mí me parece muy relevante que el ministro del Gobierno de España coja y pida a los pescadores que lo acompañen a Bruselas a hacer presión. Pero ¿no lo ven, que es una manera de engañar de manera permanente a los pescadores? Yo, cuando escuchaba esta mañana al señor illa, he estado anonadado, porque parece que ustedes no son responsables de ello y gobiernan en Europa, y lo voy a repetir tantas veces como pueda. Por no decir que la ideóloga de esta propuesta fue una eurodiputada socialista española.

Y, mire, yo voy a acabar con dos frases, que para mí han sido demoledoras, que me han dicho dos pescadores, porque yo he hablado con ellos. Mire, el primero, un pescador en Tarragona, me dijo: «Simplemente queremos trabajar. Y en vez de proteger los intereses de los que llevamos muchos años cotizando y aportando al Estado, pagando el sueldo a los políticos..., se piensan algunos que el sueldo lo paga Marruecos o China, porque solo defienden los intereses de fuera.» Un pescador. Pero es que el siguiente pescador me dijo lo siguiente: «Ahora somos nosotros, pero que se preparen los agricultores y ganaderos, que son los siguientes en desaparecer.»

Hay un plan, hay una agenda y un ejecutivo, y ustedes están aplicando ese plan, esa agenda y ese ejecutivo. Por tanto, ante eso, nosotros seremos contundentes denunciándolo aquí y donde sea.

Y acabaré. Señor Ordeig, el resultado –y lo comentan los pescadores– es el resultado de su pacto verde europeo, de su agenda 2030. Mucha foto y poco trabajo.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Per fer la rèplica, té la paraula el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
(Òscar Ordeig i Molist)

Bé, diputat... Gràcies, president. A aquestes hores no ens podem enfadar, eh? I, a més a més, la situació és prou greu... Escolti, tothom ho ha passat molt malament, eh?, els pescadors primer, els afectats primer, però jo crec que al conjunt del país no m'he trobat ni una persona que no digui: «Aquesta situació és escabellada, no té sentit i, per tant, s'ha de reconduir.» Per tant, no ens apropiem dels pescadors, dels agricultors, eh?, de..., «la culpa és de vostès», o sigui, com si nosaltres aquí fóssim els causants del canvi climàtic, de tot lo que es decideix a Brussel·les, de tot lo que es decideix al conjunt del país.

Escolti, aviam, vostè què proposa? És que no ho he acabat d'entendre. Què proposa que fem? (*Algú diu: «Que s'acabin les restriccions.»*) Perdoni, amb lo que s'ha aprovat, què proposa que fem? És que no li he sentit dir ni una sola proposta. Potser és que no sap què hem de fer.

Som el Govern de la Generalitat, no som la Comissió Europea. Per tant, s'ha aprovat el que s'ha aprovat. Jo crec que..., com a govern de Catalunya hem dit el que hem dit. Jo li proposo que faci una llista del que hem de fer a partir d'ara. I no digui aixecar les restriccions, eh?, perquè tenim un marc legal que a vegades ens agrada més, a vegades ens agrada menys, però que hem de complir. Ja li he dit que donarem ajudes. Ja ho sabem, que és car. Per cert, la mesura més cara és la que et redueix menys dies de pesca, eh? Per tant, aquí també hem de veure... I deu entendre que aquestes mesures les hem de parlar aquí, però també les hem de parlar amb el sector, i deu entendre... Vostè ha parlat amb alguns pescadors, però tots els que estem aquí hem parlat amb molts pescadors, armadors i el conjunt del sector. I jo no tinc el monopoli de l'opinió dels pescadors, ni m'atreiria, però vostè tampoc, per l'amor de Déu.

Per tant, escolti, no estem d'acord –i el president de la Generalitat ho ha dit en actes públics i ho ha dit aquí– amb la proposta de la Comissió. «Oh, és culpa seva!» Escolti, no hi estem d'acord, no és la nostra proposta. Ens hi juguem un nou càlcul de l'avaluació dels estocs, que és el que ens ha portat fins aquí, durant el 2025 que per primera vegada la Unió Europea..., la Comissió Europea s'obre a revisar les fórmules dels càlculs dels estocs. Aquesta és la nostra. Ara posem-nos-hi i anem a l'una, siguem professionals i enviem tècnics, científics allà on toca, a parlar amb els tècnics de la Comissió Europea per dir: «Vostès tenen els papers mullats», així m'ho faran dir. I és veritat –és veritat.

I, per tant, anem a veure aviam com juguem bé aquesta partida. Si vostès creuen que hem de tenir més gent a Brussel·les, nosaltres també ho pensem, posem-nos a treballar. I si vostès creuen que hem de pactar totes les mesures, totes les mesures econòmiques, de recursos, de pressió amb els pescadors, amb les confraries, nosaltres també ho pensem, doncs anem-hi, anem cap allà. Si vostès creuen que hem de fer un debat monogràfic aquí o en comissió per definir la pesca, el model de pesca dels propers deu anys, nosaltres també hi estem d'acord, som-hi. Ja sé que alguns ens diran: «Vostès són al Govern, liderin.» Nosaltres ja liderarem. Tenim propostes, però no les volem imposar, i segur que ens en falten, si no tenim la contribució de tots vostès.

I vostès es pensen que els pescadors no volien que el ministre estigués allà al davant defensant-los? I tant com sí –i tant com sí. Vostès es pensen que els pescadors no volien que el president de la Generalitat o el conseller d'Agricultura els defensés i estigués amb ells i sortissin a dir que no estaven d'acord amb la proposta? I tant com sí. Com volien que el conjunt de la cambra d'aquí donés suport al sector i es posicionés en contra de la proposta i que tots els eurodiputats que tenim...? Que em consta que s'ha fet, i vull donar les gràcies també a tota la gent..., a vegades el debat parlamentari ens porta també al pim-pam-pum, però molts eurodiputats, molta gent a títol individual, a títol polític, ha ajudat a fer pedagogia i a fer arribar que aquesta proposta era una bestiesa, i tota l'ajuda és necessària i benvinguda.

I, per tant, escolta, no utilitzem la pesca per a la picabaralla política, que és el pitjor favor que li podran fer. I si tenen propostes portin-les; portin-les, que si són bones les assumirem i les aplicarem, d'acord?

I també entenguin una cosa: fórmules màgiques no n'hi ha. I vostès, que són experts en situar-se a l'extrem, doncs, home, a vegades... No enganyem els ciutadans: miracles no en farem, però feina ben feta, això sí que ho hem de fer. Feina ben feta, d'acord? Aquí ningú ens ha de guanyar: professionalitat, seriositat i anar amb rigor a Brusselles. Si fem això la pesca ho agrairà, ens en sortirem i la farem viable.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller.

Interpel·lació al Govern sobre la situació del sistema educatiu

300-00047/15

El quinzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la situació del sistema educatiu. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Gràcies, president. Consellera, li he de dir que avui em fa especial il·lusió poder ser aquí altra vegada al faristol parlant d'educació, que n'havíem parlat molt a la comissió, i vinc del privilegi de poder tenir l'honor de presidir aquest hemicicle, vol dir que avui em fa molta il·lusió tornar a ser aquí per parlar d'educació, però ara jo com a diputada i vostè com a consellera.

I, com a consellera, segur que coincidirem que volem tenir un país fort i capdavanter, i, sobretot, que en aquest aspecte també volem que l'educació estigui al capdavant i que deixem d'estar a la cua. I som conscients que el sistema educatiu necessita ordre, lideratge, confiança, constància, potser més projectes educatius que paperassa i, sobretot, més pedagogia que ideologia.

Venim d'uns anys que els resultats no són bons: les proves PIRLS, les PISA, TIMSS, les dades d'abandonament... És a dir, no podem estar contents, i hem de reconèixer tots plegats que les coses..., alguna cosa no s'ha fet prou bé. I en el fons també hem de ser conscients que estem en un moment que s'hi ha invertit molt i tenim en aquests moments els pitjors resultats.

Davant d'això, i conscients d'aquesta situació, ja en el mandat passat, i a proposta de Junts, es va fer un monogràfic per parlar d'educació on hi va haver un gran consens de tenir o de que sortissin tota una colla de propostes per millorar aquest èxit educatiu que tots volem per al nostre país. I també en va sortir un encàrrec a un grup d'experts que, després de la seva diagnosi, pautava també tota una colla de mesures que..., en el fons tots remàvem en la mateixa situació: poder tirar millor i més endavant el que és l'educació del nostre país.

I ara podríem dir que estem en un moment que, després d'un curs d'haver-se ja aplicat alguna d'aquestes mesures i després dels cent dies del seu Govern, i, com a Junts, molt conscients de la delicadesa i del moment que estem vivint en el món de l'educació..., ens agradaria acabar d'aportar tota una colla de mesures per continuar empenyent i continuar, doncs, en aquest aspecte propositiu de poder avançar en aquesta millora de l'educació al nostre país.

I partim que en el nostre país tenim la sort de tenir una llei d'educació de Catalunya aprovada el 2009. Per Junts..., nosaltres en som uns fermes defensors. I, en el fons, si mirem també el que recomanaven el grup d'experts, comentaven que ara potser estem en un moment que cal dotar el sistema educatiu d'estabilitat normativa. Amb això, i sense voler, doncs, inventar-nos res, el que farem, el que li plantejaré són set articles de la llei d'educació de Catalunya que ens sembla que potser s'haurien d'activar més, s'haurien d'incentivar més o se'ls hi hauria de donar un impuls perquè veritablement ajudin a tota aquella altra colla de mesures que entre tots plegats hem consensuat per tirar endavant.

I una primera d'aquestes mesures, i segur que aquí molts en som molt conscients, és la situació d'emergència que viu el català. I tots..., i sabem que fins i tot l'escola potser és l'únic lloc on molts alumnes..., és l'únic lloc que el poden parlar i que el poden aprendre, perquè potser fora de l'escola no viuen en entorns que utilitzin i facin servir aquesta llengua. Per això és tan important la importància del català a dins de l'escola.

I, aquí, un punt que ja hem demanat en més d'una moció, i fins i tot en propostes de resolució, seria desplegar urgentment el títol segon, sobre el règim lingüístic del Servei d'Educació de Catalunya, perquè aquí és on el Govern ha de determinar el currículum de l'ensenyament de les llengües oficials. Ha de garantir el ple domini d'aquestes llengües un cop s'acaba la secundària obligatòria. S'ha de reafirmar el català com a llengua vehicular i d'aprenentatge. I, sobretot, ha d'assegurar que els mestres i professors que estan en la seva funció docent acreditin el seu domini i acreditin la seva titulació, que els hi cal per portar a terme la seva feina. I, naturalment, un projecte lingüístic en els centres que sobretot sigui validat, revisat i assegurat el seu seguiment i compliment per la inspecció. Aquest seria un primer punt.

L'altre, que també ens sembla molt important, és recuperar el suport escolar personalitzat. Miri, tots som conscients que si en una aula un alumne té problemes, no acaba de llegir bé, no segueix, la qüestió és que aquesta mancança li pot anar creixent, si no se li posa un suport immediat. Per això ens sembla tan important recuperar aquest suport escolar personalitzat. Perquè és molt fàcil: és detectar-ho ràpid i actuar de manera urgent, de seguida posar-li un suport. En el fons, el que estem intentant és que cap alumne perdi el tren. I també, aquí, fer una mirada als alumnes d'altres capacitats, que moltes vegades són els alumnes més invisibles o sovint oblidats. Perquè nosaltres creiem que aquesta mesura a l'únic que ajudaria seria a l'èxit escolar, i senzillament seria que ningú quedés enrere. Fent-ho com? Doncs, senzillament, un suport addicional de manera individual o en grups petits, en un recurs que fos totalment preventiu, que sigui només potser temporal, per quan ho necessiti, flexible, amb un alumne o amb pocs alumnes. La qüestió és: no volem que ningú quedi enrere, no volem que ningú perdi el tren, doncs posem-los aquesta ajuda.

L'altre seria activar els centres de referència educativa. Miri, sé que podem dir que els resultats a Catalunya d'educació són dolents, però a Catalunya hi han molts centres que estan fent les coses molt bé i que poden ser referents. Llavors, potser el que ens hem trobat és que estem en un moment que s'han fet..., per millorar la situació, eh?, però s'han fet molts projectes, s'han donat moltes orientacions, i l'únic que ha creat això és una desorientació en els centres; potser el que caldria és deixar de fer experiments. I, sobretot, el que hauríem de fer és activar l'article 85, que és aquest dels centres de referència que tenim a Catalunya, perquè, en el fons, aquests són centres que poden donar validesa de pràctiques, de bones pràctiques que tenen,

que han pogut ser experimentades i que han donat uns resultats positius. Perquè, consellera, suposo que els té controlats, però en tenim molts, d'aquests centres, i ens sembla que potser no ens n'hem d'anar tant a emmirallar a fora, sinó buscar a dintre, fer créixer l'autoestima del propi sistema català, i que aquests es converteixin en far i en referents per a altres escoles del nostre país.

L'altre punt que també caldria fer, i que tots aquí segur que en som conscients, és el tema dels docents. I tots tenim claríssim que hi ha un gran malestar docent. I un gran malestar... Jo, que vinc d'aquesta professió, encara conservo moltes companyes de la meua escola, i t'ho expliquen: se senten desbordades, treballen moltíssim, ho fan amb gran complexitat a les aules, però hi ha aquest desànim i aquest malestar.

I ens sembla –potser perquè no tot ho hem de fer..., que tot és negatiu– que també..., com hem dit que hi han centres de referència, també hi han grans pràctiques, i bones, que fan molts d'aquests mestres. Potser per això creiem que estaria bé recuperar l'article 105 de la LEC, que en el fons el que diu és donar a conèixer, premiar i visibilitzar la bona tasca de molts d'aquests mestres. Amb això potser enviaríem un bon missatge a la comunitat, un bon missatge a la societat, que hi han escoles i que hi han mestres i professors que estan fent les coses molt ben fetes.

I, amb això, un altre missatge que em sembla que també estaria bé és aplicar l'article 133, que és aquesta connexió entre escola i universitat. És a dir, s'haurien de fomentar aquests convenis entre escola i universitat perquè siguin els propis mestres i professors que estan a les escoles els que puguin fer una bona part de la formació dels nous mestres que seran en breu a dins de les aules. Potser perquè ens sembla que aquesta gent que està en la pràctica, que aporten l'experiència, que tenen la proximitat, poden ser moltes vegades molt més realistes..., no vull dir dels professors d'universitat, però..., evidentment, els que trepitgen l'aula cada dia.

L'altre, el cinquè punt, seria la formació inicial dels nous mestres. Aquí voldríem que s'apliqués l'article 109 de la llei d'educació de Catalunya, que la formació dels nous mestres sobretot garantis l'aptitud per a la docència i la seva capacitat i garanteixi el domini equilibrat del contingut de les disciplines. Hem d'assegurar que aquell que arribi a voler ser mestre domini les disciplines i, sobretot, també domini les llengües, les dues llengües, per fer classe. I en tot això coincidirem amb el grup d'experts, que comentava que cal revisar i refer el pla d'estudis de la facultat de magisteri. I d'aquí la importància –que nosaltres li demanem– que es generalitzi i que s'obligui a totes les universitats a recuperar les proves d'aptitud personal en totes les universitats.

I el 6, un altre punt –només en falten dos, no sé si tindrè temps, ho deixarem en el 6–, és la importància de l'avaluació. Miri, un sistema que no s'avalua es devalua. I per això nosaltres creiem que és tan important el pla d'acció de la inspecció. I voldríem saber quin és aquest pla d'acció, perquè ens sembla que ara s'ha de centrar més en projectes educatius, en educació, que potser en burocràcia. I em sembla que, a més a més, ells són els que poden controlar i poden estar amatents a com ens està anant al sistema educatiu i com s'estan aplicant totes aquestes mesures, vull dir que ens sembla que això és importantíssim.

I l'altre és: com està l'agència d'avaluació i prospectiva de l'educació? La consellera Simó els últims dies ens comentava que ja estava a punt. No sé si ara ja ens la pot presentar, perquè creiem que segur que l'ha trobat ja a punt de solfa per poder-nos-la presentar.

I continuarem. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per respondre, té la paraula la senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Bé, bona tarda. Moltes gràcies, president. Diputada –ara en condició de diputada–, moltíssimes gràcies per la intervenció, pel seu caràcter propositiu. Abans m'ho

deia i realment ara en podem parlar, però li podria dir que ho compartim pràcticament al cent per cent, no? Jo crec que hi ha l'acord, el marc d'acord de la LEC, que continua sent vigent –en aquest hemicle també– i, per tant, d'aquí no ens mourem.

A mi, si m'ho permet, i aniré estirant totes les propostes concretes que vostè feia, però..., sí que m'agradaria començar partint d'aquests resultats. És veritat que no són els únics, d'aquesta prova TIMSS que va sortir publicada la setmana passada i que fa referència a unes proves fetes fa dos cursos i que concretament es refereixen a les competències científiques, matemàtiques, i a aquesta consciència ambiental de l'alumnat de quart de primària, doncs, sabem..., i no ho podem valorar positivament, perquè no són uns bons resultats.

D'aquí és d'on partim i, per tant, aquest departament el que no farà és ni amagar ni justificar aquests resultats, sinó partir d'aquesta valoració no positiva, en tot cas, d'aquests, i, a partir d'aquí, justificar la preocupació i, sobretot, la feina i la tasca que estem fent per donar-los la volta. I també aquí hem de dir que no són aquests primers resultats, sinó que des del 2015 hem viscut o patit aquesta davallada continuada de resultats.

Però, en tot cas, el nostre objectiu i la funció que tenim és poder-los donar la volta i, per tant, treballar per garantir aquest èxit educatiu del conjunt de l'alumnat, perquè d'aquesta manera recuperarem en part aquesta confiança perduda en part i el prestigi del conjunt del sistema educatiu.

Però, en tot cas, volem partir d'aquests resultats i servir-nos d'aquests resultats per millorar. I aquí ho vinculo amb la cultura de l'avaluació que abans vostè també mencionava i que jo també n'he parlat, perquè tenim un sistema fortament avaluat: tenim les proves, diguem-ne, d'avaluació externes a final d'etapa, tenim les diagnòstiques, tenim les proves internacionals, però ens falta moltes vegades convertir aquesta avaluació en una cosa útil, no?, i orientada no només a la reflexió, que també, sinó orientada a la presa de decisions. I, per tant, aquí la nostra voluntat és partir d'aquesta avaluació i acompanyar els centres en l'anàlisi d'aquests resultats i, per tant, en la millora dels propis projectes educatius de cada centre, perquè, per tant, sigui una avaluació centrada en la presa de decisions per a aquesta millora contínua del sistema, perquè és aquesta avaluació que ens garantirà la qualitat, l'equitat i aquest procés continu de millora.

I, en aquest sentit, com que vostè parlava de l'agència, certament, doncs, aquí estem treballant precisament per poder-la crear al més aviat possible, però en aquests moments encara entengui que l'agència d'avaluació i prospectiva del sistema no ha de ser una agència només centrada en el rendiment acadèmic de l'alumnat, que també, sinó que ha d'avaluar el conjunt del sistema. I, per tant, volem determinar molt bé quina ha de ser la funció d'aquesta agència, i en això estem treballant. I esperem, en els propers mesos, poder-los-en donar més dades.

Però, en aquest cas, i com que parlàvem d'avaluació, compartim el paper rellevant que ha de tenir i que té ja en aquests moments, doncs, inspecció educativa per fer aquest acompanyament. I, per tant, aquí hi ha una feina molt important de treball amb les direccions de centres, també des de serveis territorials, per acompanyar, però sobretot des de la inspecció i de la subdirecció d'inspecció, que en aquests moments jo penso que estan fent una gran feina en aquesta orientació dels centres.

I, en segon lloc, i també de manera compartida, compartim la necessitat de treballar en un marc d'estabilitat i, per tant, reforçar aquest marc d'estabilitat que tenim. Ho estem fent. Aquí ara finalitzarem aquest procés d'estabilització que ja fa anys que s'ha viscut, però, en tot cas, aquest mes de desembre, si tot va bé, tindrem divuit mil nous docents, no?, que donaran estabilitat i preservaran aquests claustres; tindrem el concurs de trasllats estatal, que a partir del proper curs voldrem fer també de manera autonòmica per poder anar preservant i donant més estabilitat a aquesta vinculació, també, del professorat amb el claustre, perquè entenem que això és un factor de qualitat. I, evidentment, també compartim aquesta necessitat de lideratge

o de direcció política clara que marqui el focus i la importància on han d'estar les prioritats. I aquesta millora de resultats n'ha de ser un.

A partir d'aquí, és veritat que disposem de programes de reforç que hem de poder escalar. Ara mateix són programes pilots, però de totes maneres ens sembla que són rellevants. En l'àmbit de les matemàtiques tenim el Florence. I aquí hem passat, a principis de curs, de tenir vuitanta centres, que normalment eren els centres que ja tenien bons resultats i que estaven motivats i, per tant, volien millora en matemàtiques però eren els que menys necessitat tenien d'aquesta millora..., i en aquests moments en tenim 240 amb un altre perfil, que són aquests que hem pogut acompanyar de la mà d'inspecció i que els hi anirà molt bé aquest reforçament. I això s'acabarà traduint també en grups més petits i, per tant, potser el nom no és aquest..., programa de suport individualitzat, però que a la pràctica és una mica el mateix, és anar a reforçar aquell alumnat que té més dificultats en determinades matèries, com poden ser les matemàtiques.

Que aquí també estem treballant amb mentories; mentories tant per al tema de la lectoescriptura com de les matemàtiques, que aquí això ja ho estem tenint en els centres. Tenim una xarxa de comprensió lectora que arriba avui dia a 350 centres de tota Catalunya. I aquí, doncs, es treballa no només la comprensió lectora en la primària, sinó també la fluïdesa lectora a la secundària.

I aquí novament hi estem d'acord i hi estem treballant també, i també aviat esperem poder-ho presentar, amb el desplegament d'aquest règim lingüístic de la llei d'educació de Catalunya. És veritat que l'any 2022 es va fer una gran feina de consens en aquest Parlament, també, per tractar i per poder aprovar la llei d'ús i aprenentatge de les llengües oficials en l'ensenyament no obligatori, que va anar acompanyada d'algun altre decret posterior, però volem enfortir..., i volem enfortir, doncs, aquest desplegament del règim lingüístic.

En matèria de llengua anglesa, tenim també cinquanta centres orientats a aquesta millora de la competència en llengua anglesa. Jo insisteixo que són programes pilot que tenen ara, a dia d'avui, encara un impacte reduït, no?, tenint en compte la dimensió del conjunt de centres, però que estem avaluant per poder escalar posteriorment a altres cursos més endavant.

I al costat d'aquest programa Shine, que precisament el que vol és reforçar les competències en llengua anglesa..., aquí tenim un repte no només de reforçar aquestes competències, sinó de reduir la bretxa social. I per això aquí, doncs, també en els propers mesos volem dissenyar un programa –de fet, està dissenyat–, que començarà a treballar el proper mes de gener, que preveu la creació d'una borsa de personal de suport que garantirà a l'alumnat, a través d'un procés de certificació..., poder incrementar les certificacions que fem a l'alumnat pel que fa al seu coneixement de llengües estrangeres a través dels convenis amb les escoles oficials d'idiomes, tant d'anglès com d'alemany, de francès, d'italià, d'àrab o de xinès, i, per tant, incrementar significativament la xifra d'acreditacions que fem en els centres ordinaris a través de les escoles oficials d'idiomes.

Vostè també parlava de formació. I aquí, doncs, compartim novament aquesta necessitat de posar en valor l'excel·lència de molts professionals que tenim en el món educatiu, l'excel·lència de molts projectes educatius en molts centres de Catalunya. Té raó que no hem de mirar només a fora, no? Jo crec que convé mirar a fora i aquelles millors pràctiques de les quals podem aprendre a nivell internacional, però això no està renyit amb posar en valor els projectes excel·lents i molt bons que tenim a casa nostra. Potser també fruit d'això l'altre dia anunciàvem la creació del premi Pilar Figueras, per posar en relleu aquells professionals que han fet una gran tasca de docència a casa nostra i que, a més a més, l'han traspassat més enllà de les nostres fronteres, com és el cas de la Pilar Figueras, mestra que va ser, a més a més, impulsora de les ciutats educadores.

Però aquí novament estem treballant estretament amb la conselleria d'Universitats i Recerca per poder revisar aquests plans de formació inicial dels docents, també el màster de secundària, del professorat de secundària, per veure quines necessitats pensem que potser no queden del tot cobertes o com poder-ho complementar. I això, doncs, és una feina que estem treballant i que va paral·lela a aquest procés de desburocratització. Això..., és veritat que tots en parlem molt. Jo crec que tots estem convençuts de la necessitat que els claustres facin molt més lideratge pedagògic i menys segurament tasques organitzatives, molt tècniques, de plecs, de contractacions. A l'hora de la veritat és molt complicat, perquè tots acabem demanant molta informació, moltes aplicacions, però hi estem fent un esforç. I això sí que ens ho prenem molt seriosament, perquè estem convençuts que hem de reforçar les direccions, els claustres, els equips directius, doncs, amb molta més..., diguem-ne que han de poder centrar més la seva tasca en aquest lideratge pedagògic i en aquesta millora del projecte educatiu del seu propi centre.

I, al marge d'això –parlàvem de la formació inicial–, també pel que fa a la formació permanent hem canviat una mica el model que hi havia fins ara. És veritat que hi havien unes formacions molt centrades en el propi docent, que s'hi apuntava, doncs, a reforçar una competència o una altra. I aquí hem percebut que hi han necessitats en temes de didàctica molt concretes, també en temes d'atenció a la diversitat. I sí que hem percebut que, arran d'aquesta nova oferta formativa de formació permanent, hem incrementat un dos-cents per cent la demanda. I, per tant, també és una bona notícia que els centres se sumin..., o les direccions o els docents, en aquest cas, vulguin i demanin més eines formatives, en aquest cas, que els han de reforçar.

Perquè és veritat que a vegades parlem molt de la complexitat, no?, de la diversitat que tenim a les aules –jo parlava aquell matí dels docents de reforç per donar resposta a aquesta escolarització extraordinària en temes de formació professional, al tema de les aules d'acollida, de la diversitat–, però és veritat que aquí, doncs, Catalunya, tant als anys vuitanta com, per exemple, als anys dos mil, on va fer també una acollida molt important de població nouvinguda i alhora va poder créixer i va poder millorar en resultats... I, per tant, estem convençuts que ara tenim aquest mateix repete (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), que no és un fenomen nou i que, en tot cas, si ho vam poder superar amb èxit, ho podem fer també en aquests moments.

Però, en tot cas, com se m'acaba el temps, tindrè un segon torn; per tant, podem continuar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable consellera. Tot seguit, per fer la rèplica, té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Gràcies, president. També volia dir «gràcies» als que us manteniu aquí a l'hemicicle a aquestes hores, eh?, però parlar d'educació sempre és apassionant.

Consellera, segur que en moltes coses ens entendrem. Diria que tots anem avançant en el mateix sentit i que també som conscients de que l'educació és pluja fina, que totes les mesures que es puguin anar fent, evidentment, s'ha d'anar veient el seu recorregut. Però sí que..., i vostè ja ha dit que moltes coses veia bé, de les que havíem dit nosaltres, però ens sembla que és important prioritzar. Sí que li demanem, doncs, lideratge; li demanem que demostris sincerament que l'educació del país se la porta..., una motxilla a sobre, però per tirar endavant, per avançar, perquè estem en un moment delicat i el país ho necessita.

I, si de cas, deixi'm-li comentar l'últim punt que em faltava, que seria crear un grup de seguiment, un grup de seguiment que també comentava el mateix grup d'experts. Però aquest grup, doncs, seria un grup ampli, eh?, format amb representants

de grups parlamentaris, de l'Administració local, departament i comunitat educativa i qui calgués –les institucions...–, però que en el fons aquí s'anessin avaluant els informes i el desenvolupament i la implementació de totes aquestes mesures. Perquè ens sembla que és lo que li deia, si una cosa no s'avalua es devalua. I en educació es fan moltes proves assaig-error, i segur que moltes vegades és on ens hem equivocat, no? I em sembla que és important que es vagi avaluant, que hi hagi consistència i que puguem anar certificant que els passos que es fan ens tirin endavant.

I, sobretot, un tema que ha comentat també vostè ara, i era perquè fa uns dies sortien uns estudis que comentaven sobretot això de la formació del professorat, i que li he fet incís d'aquest domini que hem d'aconseguir que els nous docents dominin, eh?, dominin les competències, dominin les llengües, perquè són ells els que les hauran, llavors, d'explicar. Perquè es feia un estudi que..., gran nombre d'alumnes que es presenten, doncs, per fer magisteri..., molts venen d'humanitats, que l'últim cop que han fet matemàtiques és a quart d'ESO. Llavors, si no fem una bona capacitat universitària per assegurar que quan arriben a l'aula també saben dur a terme aquest domini d'aquestes assignatures, llavors, no deixa d'ajudar també a que hi hagin situacions a vegades complicades. I, evidentment, no és l'única.

També seria important que recuperéssim, d'alguna manera, la idea de l'esforç, de la constància, de la importància dels coneixements i, sobretot, de revisar els currículums, i perquè tinguin els professors o els centres unes orientacions molt clares de quins aprenentatges hi ha d'haver en cada cicle, en cada curs, per tenir clar un alumne, veritablement, quan passa de curs, què ha hagut d'aprendre. Perquè això, si no ho assegures, l'únic que va fent és omplir la bossa, eh?, aquesta bossa... Per això sempre parlem d'aquests suports immediats, no?, perquè ningú quedi endarrerit, i, evidentment, si té clar fins on ha d'arribar en un curs, hi arribi, amb les necessitats que calgui.

La qüestió, per no allargar-me i per no repetir: senzillament, nosaltres hem volgut fer, doncs, aquesta interpellació per parlar d'educació perquè, com a Junts, per nosaltres és una gran prioritat, tant com a Junts com del país. I perquè a partir d'aquí farem una moció intentant recapitular aquests set punts, eh?, que, en el fons, si els resumeixo, serien: desplegar el règim lingüístic, recuperar el suport escolar personalitzat, els centres de referència, reconèixer la feina dels docents, la formació dels nous mestres, l'agència d'avaluació i crear el grup de seguiment.

Consellera, en el fons, com a Junts el que volem és lluitar per garantir aquesta educació de qualitat per a tothom, perquè, en el fons, és el que creiem que el país vol i el que es mereix. I nosaltres, com a Junts, senzillament en aquesta interpellació li hem volgut presentar set articles que potser no són els set magnífics però segur que poden ajudar, i molt, en aquest moment per millorar l'èxit de l'educació.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Per fer la rèplica, té la paraula la consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Bé; moltes gràcies, diputada. Em penso que..., jo crec que abans ja m'havia anat referint a qüestions, a propostes que vostè ha anat fent, però, en tot cas, ara n'ha afegit alguna, no? Parlava d'aquesta necessitat de reforçament, per exemple, didàctic en matemàtiques, sobretot quan parlem de nous docents. Aquí, si no vaig errada, eh?, en la darrera interpellació en aquest Parlament, doncs, vam parlar molt, ens vam focalitzar molt en la millora de formació permanent i també en el tema dels graus. Aquí ja vam anunciar que tindrem un postgrau interuniversitari molt centrat també en la didàctica de les matemàtiques.

És a dir, estem fent un esforç important per oferir formació permanent en didàctica de les matemàtiques, perquè sí que percebem que hi ha aquesta necessitat. Pensin que del conjunt de professorat de matemàtiques a dia d'avui només un trenta per

cent és matemàtic en aquests moments, no? I, per tant, a vegades són economistes, són altres professionals que fan el màster i, per tant, hi poden accedir però no tenen la formació, diguem-ne, matemàtica, o fins i tot que l'últim any que poden haver vist matemàtiques, doncs, fa molts anys i no era en el batxillerat, com vostè molt bé explicava. Per tant, això ho tenim clar, ho tenim determinat. I, de fet, a dia d'avui ja hi estem actuant, i això ho estem percebent.

També estem treballant en aquesta clarificació i determinació concisa de quins són els currículums, els aprenentatges imprescindibles de cada etapa educativa per nivells, perquè ens sembla que els currículums són molt extensos i potser en el moment que es van implantar, doncs, no va haver-hi prou temps de poder-los consolidar i de poder fer la formació adient al conjunt del professorat. I, per tant, aquí la feina que estem fent és aquesta concreció i definició dels currículums, que, si tot va bé, en uns mesos ho tindrem i ho podrem posar a disposició dels centres per facilitar molt més la seva feina. I, vinculat amb això, també píndoles formatives amb aquesta clarificació curricular per matèries, i hem començat per les matemàtiques, adreçades també als docents en matemàtiques.

Però, en tot cas, penso que compartim que si l'avaluació ha de ser el punt de partida per a aquesta millora permanent del sistema educatiu, si estem d'acord en l'estabilitat també que ens dona la LEC i en la necessitat d'estabilitzar un sistema que, pel que sigui, no?, en fi, per retallades, per la covid, per canvis molt sobtats també de normativa que hem tingut en els últims anys, doncs..., pensem que l'estabilitat i el fet d'anar junts –això no vol dir que no s'hagin de consensuar coses, que puguem mantenir un diàleg, que puguem fer seguiment de les polítiques que s'estan fent– ens sembla que ha de ser el camí, no? Grans línies compartides, un objectiu de país, un marc normatiu que és estable. I, a partir d'aquí, mà estesa, diàleg, consens per avançar.

Penso que tots devem compartir que la situació de l'educació és complexa. No tenim una situació, diguem-ne, com per treure massa pit, però també compartim que tenim grandíssims professionals compromesos, que tenim una comunitat educativa també compromesa que té ganes de remuntar aquesta situació i, a més a més, centres que, com deia abans, són excel·lents.

Per tant, estic convençuda que amb l'aportació constructiva de tothom, com avui feia el seu grup..., evidentment ens caldrà també aquest suport a l'hora de buscar els recursos necessaris, perquè també partim d'una situació de finançament..., segurament no és la que necessitaríem per tirar endavant aquesta situació, però que ens ha de servir per marcar aquestes grans línies que penso que són compartides, aquesta necessitat de millora educativa que ha d'anar vinculada a l'equitat, a la inclusió, al benestar de l'alumnat, perquè no tindrem millora educativa si no som capaços de millorar en equitat, i cada vegada que tenim resultats de les proves de competències –siguin les internacionals, siguin les de final d'etapa, siguin les diagnòstiques– tornem a veure desigualtats importants.

I, a partir d'aquí, avançar treballant molt de la mà d'aquests docents; l'hem d'acompanyar, la docència. Hem d'acompanyar també els centres educatius, que, pel que sigui, es poden haver sentit molt sols, a vegades, davant reptes molt importants que tenim a la societat i que acaben..., sempre van a parar i estan a l'escola.

I, a partir d'aquí, també treballar amb un sistema amb una governança més flexible, més descentralitzada, segurament menys rígida. I això és una cosa que no es fa d'un dia per l'altre. També sabem que, per molt que fem molts esforços, els resultats, per desgràcia, no es veuen immediatament, sinó que aquí hi haurem de treballar i empènyer molt entre tots.

I el que voldríem fer és agrair la disposició de tothom a anar en aquesta direcció. Estem disposats a fer el grup o les comissions de seguiment que convinguin a través del Parlament o de la manera que puguem acordar. I, per tant, poder anar fent passos endavant i en la mateixa direcció com a país.

Per tant, moltíssimes gràcies. I seguim.

El president
Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre els professionals de l'àmbit sanitari

300-00044/15

El setzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre els professionals de l'àmbit sanitari. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Diputats, diputades, conselleres, treballadors i treballadores de la casa, representants sindicals que avui ens esteu acompanyant en aquesta interpellació, gràcies per resistir, gràcies per aguantar fins al darrer punt de l'ordre del dia, que no per ser el darrer és el menys important. Per nosaltres parlar de salut, ja ho saben, és una prioritat i, per tant, doncs... Crec que, a més, estem en un moment important, en un moment que és clau també per a l'esdevenir del sistema de salut del nostre país. I, per tant, considerem que aquesta interpellació és necessària.

I, de fet, ho volem enfocar en un àmbit de tot el sistema molt concret, que són els i les professionals del sistema, és a dir, la gent que tenim treballant en el sistema públic de salut, també en l'àmbit concertat, en el sistema de Catalunya, i que, per tant, són els que cada dia obren els centres d'atenció primària, obren els centres d'intermèdia, obren els centres hospitalaris; són els que realment ens salven quan ens trobem malament. I ara venen èpoques complicades i complexes i, per tant, doncs, un agraïment a tots els professionals del sistema de salut del nostre país, perquè estan fent una gran tasca.

Precisament per això, en la passada legislatura, amb el conseller Balcells, consellera, vam estar treballant i vam impulsar crec que mesures importants; mesures que eren importants però que no eren el final de cap recorregut, sinó que significaven un pas més en el camí per continuar millorant el sistema. I bona part d'aquestes mesures van pivotar essencialment sobre les professionals del sistema i com millorar les condicions laborals i condicions salarials dels nostres professionals. I la principal era desbloquejar els dos grans convenis: havíem de desbloquejar el tercer acord del Siscat, havíem d'assolir un acord..., de l'ICS –perdó–, i, després, el tercer conveni del Siscat.

Aquests dos grans convenis, aquests dos grans acords, es van aconseguir desbloquejar. A partir d'aquí, necessitàvem continuar avançant i necessitem continuar avançant. Des d'aquest faristol, en la passada legislatura, quan defensàvem precisament tant el tercer acord de l'ICS com també el tercer conveni del Siscat i l'acord al qual s'havia arribat i el que podia implicar de continuar caminant, nosaltres vam posar damunt de la taula que això era només un pas per continuar avançant.

Quin és el següent pas que hem de fer? I com l'hem de construir, aquest següent pas? Creiem que ens hem de fixar, i molt, en les categories professionals que estan més maltractades a nivell salarial i laboral, és a dir, les categories professionals que estan en l'escala més baixa a nivell salarial. I, per tant, hem de posar la mirada precisament en aquests col·lectius.

I aquí, per exemple, li donaré una sèrie de dades. Respecte al col·lectiu d'infermeria, respecte al personal d'infermeria, si fem una comparativa del personal d'infermeria respecte al personal tècnic superior sanitari i el personal tècnic en cures auxiliars d'infermeria, veurem que hi ha grans diferències a nivell percentual i a nivell, lògicament, d'ingressos retributius a final de mes.

I, d'aquestes grans diferències, de l'any 2024 en tenim dades, i, per tant, les donarem. Si tenim en compte el còmput retributiu –és a dir, el salari que cobren amb

els complements, tant de destí com el complement específic–, veiem que a infermeria assoleixen un còmput de més de 35.000 euros; en canvi, els tècnics superiors sanitaris es queden en un total de més de 25.000 euros. Això implica un diferencial d'un 27,67 per cent, un 27,67 per cent menys. I què passa amb els tècnics de cures auxiliars d'infermeria? Doncs que tot just arriben als 22.000 euros, amb la qual cosa aquest percentatge s'incrementa i s'incrementa considerablement, s'incrementa fins a un 36,03 per cent.

Si aquí hi posem una altra comparativa, què és la carrera professional –és a dir, la carrera professional, en aquest cas, respecte també a infermeria–, trobem que els tècnics superiors sanitaris, el personal tècnic superior sanitari, des del nivell 1 fins al nivell 4 de la carrera professional, també té un gran diferencial respecte a infermeria. En aquest cas, és un 48,07 per cent al nivell 1, i quan ja arribem al nivell 4 això puja fins a un 59,27 per cent. I, en canvi, en els TCAIs encara s'accentua més: en els TCAIs tenim al nivell 1 un 54,5 per cent; quan arribem al nivell 4, això s'accentua fins a un 64,32 per cent.

I encara li diré més, encara hi ha més diferencial, perquè si anem a comptabilitzar les DPOs, aquí ja hi trobem un gran diferencial. Un gran diferencial que, si bé és cert que s'ha anat reduint..., però continua sent molt gran. I amb les DPOs, per exemple, tenim que el personal tècnic superior sanitari respecte a infermeria cobra un 38,1 per cent menys que el personal d'infermeria i que el personal TCAI cobra un cinquanta-sis per cent menys, de DPOs.

És clar, si anem acumulant tot aquest dèficit percentual, trobem grans diferències en el sistema. I a nosaltres ens preocupen, aquestes diferències en el sistema. Crec que la bona feina que va fer el conseller Balcells al capdavant de la conselleria de Salut ha de tenir aquesta continuïtat per combatre aquestes desigualtats sistèmiques que tenim al sistema de salut. I com les hem de combatre? Les hem de combatre amb millores, amb millores en les condicions laborals i amb millores en les condicions salarials.

Per exemple, un dels mecanismes que havíem posat damunt de la taula per trobar també una major harmonització del sistema era la taula d'harmonització. Com estan, consellera, els treballs de la taula d'harmonització? Com prosperen aquests treballs? Perquè haurien d'estar al final del camí. Pensi que el 31 de desembre finalitza el tercer conveni del Siscat, conveni que ja està denunciat i que, per tant, s'haurà de negociar. Quin és el plantejament que té el seu departament respecte a aquest conveni? Quin és el plantejament que té per treballar i per aconseguir millores en aquestes categories professionals que li acabo de referenciar? Com ho fem perquè treballlem per a qui treballlem en el sistema de salut de Catalunya cobrem el mateix? Com aconseguim aquesta equiparació real?

Doncs ara vostè hi té molt a dir –vostè hi té molt a dir. I no només vostè, també les patronals. I jo aquí l'ajudaré per pressionar les patronals, perquè les hem de pressionar i molt, les patronals. Que no tot sempre ho ha de pagar el departament, eh? Tothom hi ha de posar també de la seva part. Doncs sí, nosaltres també pressionarem per aquí i la podrem ajudar.

Però, d'altra banda, la taula d'harmonització ens ha de servir per continuar avançant. Però també hi ha la reclassificació. Aquí el conseller Balcells tenia pràcticament lligat amb el ministeri un acord per a la reclassificació: reclassificació d'infermeria en el grup 1, reclassificació del personal tècnic superior sanitari en el grup B i reclassificació del personal TCAI –personal tècnic de cures– en el grup C1, tal com ja la normativa els hi reconeix, i tal com ja els hi va reconèixer la normativa a l'EBEP del 2007 i que no s'ha aplicat, que no s'ha aplicat mai. Això no és competència del seu departament, però sí que el seu departament ha de ser clau per exigir aquesta reclassificació, perquè aquesta reclassificació incorporarà millores *de facto*.

I li diré més, respecte als tècnics superiors sanitaris, hi van haver uns acords als quals es va arribar el 30 de gener del 2024, uns acords que van servir per aca-

bar amb una vaga, amb una mobilització. Ara tornen a estar mobilitzats. De fet, avui també ens acompanyen representants sindicals que han estat davant del ministeri també queixant-se a Madrid. Tornen a estar mobilitzats. Complirà amb aquests acords, el seu departament, acords als quals va arribar amb el conseller Balcells? Els complirà, el seu departament?

Li haig de reconèixer que és una pregunta que només pot tenir una única resposta. Ha de ser «sí», amb els acords escrits i amb els no escrits. També amb la participació dels representants sindicals en aquestes dues mesos específiques per tal de poder traslladar una proposta a la taula d'harmonització. Complirà amb els seus acords? Complirà amb aquests acords als quals ja van arribar amb el Govern de la Generalitat els representants sindicals?

I, ja per acabar aquest primer torn d'intervenció, consellera, a nosaltres ens preocupa, i molt, també, que hi hagi processos que estem veient que no avancen i que tenen a veure també amb les condicions laborals i salarials. Processos com, per exemple, la internalització del servei de rehabilitació. Això estava fet. Què està passant, consellera? Necessitem que ens doni informació i aprofiti aquesta interpel·lació per fer-ho.

I, d'altra banda, altres processos d'internalització –que, per cert, avui hem tingut bones notícies respecte al contracte del SEM–: hem d'avançar amb una planificació que des d'Esquerra Republicana ja s'havia treballat també amb els representants sindicals i s'havia treballat també amb el SEM per anar avançant en un procés d'internalització progressiu del servei de transport sanitari. Però tot això, si vol, ja ho ampliarem a la següent intervenció.

Consellera, ja veu que tenim moltes preguntes. I jo estic convençut de que ens donarà també moltes respostes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per respondre, té la paraula la consellera de Salut, l'honorable senyora Olga Pané Mena.

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

Doncs bona tarda, president. Diputades, diputats... Senyor Jordi Albert, gràcies, bé, per fer-me venir aquí i per poder parlar del tema dels professionals. Perquè, efectivament, jo concordo amb vostè, i crec que hi devem estar d'acord, que lo més rellevant del sistema sanitari són els professionals, d'acord?

Però també és complicat fer-ho senzill, eh? Vull dir, de vegades parlem de les xifres d'una manera..., com si això es pogués articular fàcilment, i no és tan senzill. Per exemple, veig que desconex una mica la legislació laboral, perquè resulta que el conseller Balcells ja es va adonar de que ell no tenia competències per negociar convenis. De fet, algun altre conseller que el va precedir i va intentar modificar condicions de convenis..., els sindicats van portar-ho..., alguns sindicats van portar-ho al tribunal laboral i es va revertir l'acord que s'havia pres, perquè no hi havia aquestes competències. L'hi dic una mica perquè, a l'hora de situar què és el que està a l'abast de l'un o de l'altre, hem de tenir en compte quines són també les regulacions que tenim en l'àmbit laboral.

Quant a la resta d'aspectes que vostè ha anat assenyalant, la veritat és que la política del departament fins ara ha sigut bastant continuista. De fet, el que vostè ara em deia de la taula d'harmonització –i ara l'hi aclareixo, perquè no sabia ben bé què em preguntaria, havia preparat diverses coses, però, mira, casualment aquesta sí–..., doncs l'havia interromput el propi conseller, perquè, com que el mes de maig van veure que no continuarien, van interrompre les converses amb la taula d'harmonització i les he recuperat jo.

Bé, li explico una miqueta quina és la situació en aquests moments dels convenis, etcètera. Bé, en aquests moments, efectivament, el tercer conveni del Siscat tenia una vigència 21-24. Hi ha una taula de negociació del quart conveni que es constituirà el

16 de desembre, i es constituirà, efectivament, perquè els sindicats han denunciat la vigència del conveni. Per tant, es tornaran a reunir i tornaran a discutir-ho.

El tercer acord de l'ICS és vigent fins al 2027. Va ser signat el 22 de novembre del 23 amb Comissions Obreres, UGT, SATSE i el sindicat de Metges de Catalunya, i ratificat per acord de govern el desembre del 23. La situació actual és que s'han implantat la majoria de condicions i queda algun serrell per acabar d'implantar-les –precisament estava ahir parlant jo amb alguns representants dels treballadors que m'ho van venir a explicar.

El conveni del personal mèdic del Clínic: aquest està caducat des del 2014 i es va prorrogant any rere any, però se suposa que en algun moment es podrà arribar a algun tipus d'acord. El conveni general de l'Hospital Clínic també està caducat –el 2014– i també es va prorrogant any rere any. El conveni del personal mèdic de l'Hospital de Sant Pau s'acaba el 2024 i, efectivament, sembla que han harmonitzat el tema de les guàrdies d'acord amb lo que s'havia tractat a una de les taules d'harmonització. El conveni general de l'Hospital de Sant Pau està actualment en ultraactivitat, pendent de renovar-se –va caducar el 2020. I el conveni del Parc de Salut Mar, que té la durada entre el 21 i el 24, i, que jo sàpiga, a hores d'ara encara no està denunciat –no sé si el denunciaran els sindicats o l'empresa. L'entitat de salut de Sant Joan de Reus es va adherir al tercer conveni del Siscat, com vostè segurament sap, el 2023.

Quines altres actuacions, a part dels convenis, que nosaltres podem seguir...? Nosaltres podem parlar amb els uns i amb els altres, però no hi podem interferir –l'hi repeteixo, no hi podem interferir. Els convenis expressen no només la voluntat de les patronals, sinó dels sindicats *elegits* pels treballadors, d'acord? Per tant, les modificacions o interpretacions d'aquests convenis es veuen a la taula de negociació del conveni pels que estan representats a la taula, que són els que van signar el conveni, d'acord?, i són els que tenen la capacitat de proposar modificacions o no d'un conveni. Això és així i no podem fer-ho d'una altra manera.

L'hi dic perquè aquest assumpte els hi hem explicat als sindicats que ens han vingut a veure. I els hi hem dit..., hem recollit les seves peticions i hem dit: «Escolti, nosaltres això ho podem tractar en una taula d'harmonització, ho podem tractar en una taula de diàleg, però no podem interferir el conveni des del Departament de Salut.»

Llavors, quines altres actuacions hi han? Doncs la taula d'harmonització i comissions tècniques, que, efectivament, es va crear crec que l'any 23. Em sembla que es va reunir en cinquanta-dos ocasions. I què està fent, aquesta taula? Està comparant les diverses condicions de les diverses categories professionals, estan veient els diversos convenis que hi han, etcètera. I, a més, aquesta taula, que treballa independentment i en la qual estan representats patronals, hi han sindicats, hi han col·legis professionals, etcètera, fan recomanacions que poden o no recollir les patronals i poden o no recollir els propis sindicats. Aquest procés continua i, bé, jo ho vaig presidir l'última vegada que es van reunir, que precisament hi vaig anar, entre altres coses, per presentar-me.

Segueix funcionant la taula de diàleg de metges i metgesses. Aquesta taula s'ha reunit en quinze sessions de treball. Jo també m'hi he anat a presentar. I va haver-hi una interrupció entre març i octubre, que va ser quan la vam tornar a engegar. Aquesta taula inclou representants també del Departament de Salut, dels col·legis professionals, del CatSalut, del sindicat mèdic, etcètera, i tracta temes específicament facultatius, que es tracten en aquest marc, hi insisteixo –és que vull subratllar-ho moltes vegades, perquè no entrem en l'àmbit sindical. Per tant, mantenim una comunicació fluida, facilitem acords, intentem arribar a acords que després es puguin traslladar a altres bandes, realitzem estudis comparatius també, sobre les guàrdies, sobre diversos aspectes –és molt complex, lo que és la interpretació d'un conveni–, i traslladem propostes, d'acord?

Actualment, en l'àmbit dels metges hi han dos temes que encara no han pogut ser abordats, que són l'estudi de les càrregues de treball i que ha sigut les mesures per

tractar de donar espais de formació més generosos que els que ara hi han, d'acord? També la conselleria de Salut es va comprometre a demanar una reclassificació al ministeri d'això. Lo mateix passa amb els professionals d'infermeria.

Però, com que vostè abans em preguntava pels tècnics sanitaris, passo als daixò..., i ells ho deuen saber, perquè s'han reunit amb mi..., els hi vam dir lo mateix: nosaltres no tenim la capacitat d'aixecar un conveni ni de reunir la taula, ho han de fer els propis sindicats que estan representats allà. Per tant, no ho podem forçar, la llei és la que és. I en aquestes comissions, precisament, de tècnics hi participen la Divisió de Professionals del Siscat, la Gerència de Cures del Servei Català de la Salut i l'ICS.

Sí que hem atès tot un seguit de propostes que fan que..., no toquen el conveni, no? Els canvis de categories professionals, que ja les hem tramès; ja les hem tramès, però no és competència nostra –aquest..., és el que hi ha. No va lligar re, el conseller Balcells. Va trametre la proposta, que és competència del ministeri. El ministeri encara no ha convocat una reunió per tractar-ho. L'hi dic perquè quan diu: «Ho va deixar lligat»... No, va enviar una carta, d'acord? Bé, es va reunir. Lo mateix que hem fet nosaltres –lo mateix que hem fet nosaltres–; exactament lo mateix, miri –exactament lo mateix.

Què ens demanen, també, que nosaltres creiem que pot tenir molt sentit, no? Modificar la dependència jeràrquica dels tècnics, que volen que n'hi hagi una d'específica per a ells; l'anàlisi dels perfils professionals, dels que estan exercint la seva activitat en àmbits de laboratori i diagnòstic per la imatge; revisar llocs de treball per als tècnics en documentació i administració sanitària (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), i analitzar i realitzar el desplegament de nous perfils tècnics.

I, per als TCAIs, valorar la possibilitat de generar una figura que coordini TCAIs; habilitar un mecanisme de reconeixement de l'activitat docent; definir funcions i competències –perquè aquí, efectivament, hi han uns camps que són difusos–; definir un sistema de registre de les activitats; realitzar estudi de càrregues de treball; actualitzar els plans de formació per garantir un abordatge interdisciplinari, i registrar l'activitat ambulatoria dels TCAI, que aquesta sí que és una debilitat que tenim en el sistema i mai aconseguim poder identificar, no? Aquesta és una debilitat que tenim en diversos àmbits.

Com que em sembla que hi ha un retorn, oi?, altres aspectes, si vol, doncs, els podem tractar després. El que sí que s'han fet amb aquest col·lectiu són cinc reunions al llarg de l'any, i també és un tema que es tracta a la taula d'harmonització de tècnics de l'ICS.

El president

Gràcies, consellera. Per fer la rèplica, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Consellera, a mi no m'ha d'explicar com funciona la negociació col·lectiva. Ho sé a bastament; a bastament, ho sé. I, de fet, per això li faig la proposta que li faig. És important que en l'àmbit de la negociació col·lectiva es respectin les parts i que es generi confiança en les parts. Vostè ho sap perfectament; si vostè fins fa quatre dies formava part de la patronal... Vostè i jo ens vam conèixer precisament..., vostè presidia un debat al Cercle de Salut, jo hi anava com a diputat, en aquesta darrera campanya electoral.

Per què ha estat bloquejat el conveni del Siscat durant tant de temps? Per què ha estat bloquejat? Per què no ha estat fins que va arribar el conseller Balcells, que això es va desbloquejar? No confongui..., i no s'escudi en la negociació col·lectiva. I màxim respecte per la negociació col·lectiva i màxim respecte per les parts representades en aquesta negociació col·lectiva i legítimament escollides pels treballadors i les treballadores, però el departament és un actor en tota aquesta partida. A mi m'ha

sonat a immobilisme. Escolti'm, ja s'ho faran, vostès –ja s'ho faran, vostès, no? El departament és un actor en aquesta partida i, per tant, el departament també ha de dir coses. I el departament és interlocutor en aquesta partida.

I clar que poden prendre mesures –i en això hi estic d'acord– a nivell de canvis a nivell professional i de reconeixement de les tasques, però també podem treballar per incidir i influir en que aquest acord sigui possible. Perquè, ara que s'ha denunciat el conveni del Siscat, a mi el que m'ha vingut a dir en la seva resposta és: «Escolti'm, me'n rento les mans.» I si fem això tindrem un problema, i el tindrem, i serà gros, perquè tindrem gent al carrer, perquè no estem en una situació de poder-nos-en rentar les mans, ens hi hem de comprometre. Una altra cosa és que no siguem l'actor principal que signa el document, perquè els convenis els signen la patronal i els seus treballadors. I, per tant, nosaltres no estem allà signant, el departament no signa aquell document, però sí que hi intervén i hi pot intervenir, i això ho ha de fer.

A més, li faré també més incidències. No m'ha respost lo de rehabilitació –espero que m'ho pugui respondre. De tota la seva intervenció de deu minuts..., no hi ha hagut ni una proposta, només m'ha explicat que s'ha reunit. Escolti'm, volem propostes. Esquerra Republicana presentarà propostes en la seva moció. Volem propostes, concrecions. No me n'ha fet ni una. De reunions en fem tots, però vostè és executiu, i el seu departament –el seu departament– ha de fer propostes.

Què ha passat amb el pacte nacional de salut? Què ha passat? On està? On estan els treballs del pacte nacional de salut, on hi havia la representació de tot el sistema? Que l'han canviat per un grup d'experts? Casualment, un grup d'experts amb noms i cognoms que podem referenciar clarament i que són referents a la patronal. Hem canviat el pacte nacional de salut, amb un diàleg i amb uns treballs fets, pel que digui un grup d'experts, el grup CAIROS, presidit pel gerent de l'Hospital Sant Joan de Déu? Hem fet això? Aquesta és la seva política al departament? És la política que comparteix el PSC?

No l'he sentit ni una vegada parlar del sistema *públic* de salut –ni una vegada. Hem de parlar del sistema *públic* de salut, perquè hem d'enfortir el sistema *públic* de salut. I hem de transferir d'una forma pausada, però sense pausa, la inversió cap al sistema públic, enfortir-lo i anar reduint l'espai del concertat, perquè serà l'única manera de garantir l'accés universal al sistema de salut del nostre país i que no estigui condicionat per la renda i que no estigui condicionat pels ingressos. Què pensa fer el seu departament al respecte? Treballarà per fer-ho possible? Perquè tots els passos que estem veient ens deixen molt preocupats, perquè són passos que van a enfortir precisament el sistema català de salut..., el sistema de la concertada, i no la pública.

Necessitem més dotacions professionals. Necessitem incorporar més finançament, clar que sí, per això..., d'aquí la nostra proposta de finançament singular, com a Esquerra Republicana, per tenir més finançament per al país. Necessitem enfortir el sistema públic de salut. Què ha passat? És el seu model? El seu model és Barnaclínic? És el model del PSC? És el que comparteix el PSC?

Sincerament, em deixa molt preocupat, després de la seva primera intervenció. Espero que, en la moció que presentarà Esquerra Republicana, el PSC estigui a l'alçada i voti en conseqüència en defensa del sistema públic de salut del nostre país.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula la consellera de Salut.

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

Bé, veig que hem anat evolucionant cap a altres temes, no? A veure, el sistema públic de salut és aquell que dona servei al públic de Catalunya i que quan en fa ús el ciutadà no hi ha una discriminació per renda i, a més, en aquell moment no ha de fer cap aportació de la seva butxaca. Jo visc al Baix Llobregat. Al Baix Llobregat l'hospital públic més estimat és Sant Joan de Déu. I Sant Joan de Déu, que és un

hospital excel·lent a Europa, està a l'abast de qualsevol ciutadà que tingui referenciat aquell territori independentment del nivell de renda, de la classe social, de lo que sigui. Això és públic.

Escolti, a la festa major del seu poble –que no sé quin és... (*Jordi Albert i Caballero intervén sense fer ús del micròfon*), d'acord–, fan festa pública de festa major o és una festa privada? (*Veus de fons.*) Fan una festa pública. Els músics que toquen són funcionaris, és la banda municipal, o contracten un conjunt? (*Veus de fons.*) No, l'hi dic perquè una cosa que és pública és allò que està a l'abast de tots nosaltres, i no necessàriament ho discrimina el tipus de relació laboral de les persones.

Dicho esto, em deu haver escoltat poques vegades, perquè jo des del primer dia he dit que defenso el sistema públic. El sistema públic amb aquesta dimensió que jo li dono i que crec que li dona la majoria dels ciutadans, que és que quan va a utilitzar alguna cosa sigui de franc, i això és lo que la gent entén. La resta, si està concertat, si resulta que és el de Sant Joan de Déu, si la propietat és de l'Església o és una fundació o és no sé què, escolti, al ciutadà li asseguro que li és igual. El mateix em passa a mi.

Quant al tema dels convenis que hi han, escolti, els convenis que hi han els dinamitzen de veritat –de veritat. No hi ha cap conseller que digui: «Ara aprovarem el conveni.» El conveni del Siscat feia temps que s'estava negociant i havia anat madurant, i el que ara hi ha es començarà a discutir, anirà madurant i al final l'aprovaran les parts, ho entén? Escolti, jo respecto molt lo que ha fet el conseller Balcells. He continuat moltes coses de les que ha fet perquè crec que estan realment ben fetes. He continuat amb bona part del seu equip. Ara, ni ha fet miracles ell ni en farà jo. I, per tant, ens hem de situar en lo que realment podem fer.

La resta..., podem explicar moltes coses. Una d'elles, el tema de la rehabilitació. Miri, la rehabilitació... Sap què va fer? Perquè jo estava al Mar. Ens va dir: «Mira, en lloc de concursar-ho nosaltres, ho concursareu vosaltres.» Hòstia! Fantàstic! Això és lo que vostès en diuen «republicar»? Això és traspasar el mort a un altre. Això és agafar i dir: «No, mira, en lloc de fer jo la feina, ara la faràs tu. Per cert, amb el mateix preu del que et pagava.» I això és lo que va fer –això és lo que va fer. Clar, tots els proveïdors vam dir: «Escolti, aquí hi ha el CatSalut, que la seva feina és concertar, i són els que en saben i són els que hi tenen experiència. No em traspassi a mi una cosa que qui l'ha de fer és vostè.» No em traspassaven a cap altra cosa, em deien això. I, per tant: «Escolti, vostè, concursi-ho.» Això és lo mateix. Lo que passa és que si es concursa d'una manera centralitzada en traurem millors economies d'escala i podrem fer lots més sinèrgics. Lo altre ho fragmentava, de veritat. És que no ho han anat a veure. Si algú veiés realment lo que es proposava veurien que allò no tenia ni cap ni peus, com vam dir, efectivament, tots els proveïdors.

I, respecte al tema del pacte nacional de salut, el CAIROS, és que han dit tantes coses que, escolti, quedem un dia per dinar i l'hi acabo d'explicar, però... A veure, el pacte nacional de salut. Efectivament, jo ja m'he reunit amb els anteriors consellers, entre els anteriors consellers el conseller Balcells, i n'hem estat parlant. Li volem donar continuïtat. Què volem fer? Efectivament, volem esperar ara a que s'acabin les discussions pressupostàries, etcètera, i a partir d'aquí ho reprendrem. Ho saben alguns portaveus, entre altres el seu, que aquest és un tema que volem reprendre, d'acord? Ara, probablement no serà possible en tota la seva extensió. Per què? Perquè toca temes que és difícil que siguin encabibles en el pacte. I això mateix ho reconeix el propi conseller Balcells, que és un home que hi toca i, per tant, sap ben bé què és dallò, lo que és factible de pactar i lo que no és factible de pactar.

Jo vindré aquí a proposar-los pactar un full de ruta sobre el finançament sanitari, que crec que és el tema realment rellevant, i acabar amb el *gap* entre lo que hi ha en el pressupost i lo que realment gastem, que, senyors, són 3.000 milions d'euros cada any. A això és a lo que hem de venir aquí, a pactar, i decidir-ho per almenys un parell de legislatures.

I, finalment, el grup CAIROS. Escolti, miri's els currículums de la gent del grup CAIROS, que no se'ls deu haver mirat, perquè, francament, són de lo millor que tenim a la sanitat catalana.

El president

Gràcies, consellera.

Se suspèn la sessió, que reprendrem demà a les nou del matí.

La sessió se suspèn a dos quarts de vuit del vespre i sis minuts.